

Hospes. Ostiū sponit̄ cuz peto: r̄ d̄r hic r̄ hec hospes pitis. recipit: r̄ q recipit̄: q̄si hospites. i. ostiuz petēs: q̄si ostio pedē inferat. Antiquus enī hospites q recipiebant r̄ qui recipiebantur veniebant ad ostiū: r̄ ponebant pedem in eo r̄ pactū firmabāt q̄ vn̄ nō deciperet aliuz. vñ q recipit̄ r̄ q recipit̄ hospes d̄r. Uterq; n. ponēdo pedē ī ostio amicitie pactuz firmabat. vñ qdā. Est q̄ suscipit̄ r̄ q̄ me suscipit̄ hospes. q̄ at̄ d̄r hospes q̄si ostiū petēs etymo. ē. vñ facil̄ benign̄: apt̄ r̄ q̄ aduētuz amicoz nō subterfugit: s; eis ad ostiū se libēter expōit̄ hospitalis hō d̄r. r̄ est cōis ge. hospes tā ī singulari q̄ ī plali: s; hec hospita b̄ hospite ī singulari ē fe. ge. ī plali neu. sic r̄ hospita. **Hospitari.** ab hospitiū d̄r hospitari r̄ h̄ hospitaria rie. **Hospitiolū li.** dimi. paruū hospitiū. (custos hospitiū. **Hospitiū.** ab hospes d̄r h̄ hospitiū r̄ ty. vbi q̄s ad t̄ps hospitiū iure inhabitat: r̄ inde trāsiens migrat. Hospitiū vō scholariū est: sed domus est burgen̄sis q̄ eā locat. **Hospita.** ab hospes d̄r hec hospita te. r̄ hospitara. tuz. qd̄ sponit̄ vt̄ ihospita. r̄ ihospitara. tū. i. nō hospitara: s; d̄ ista duob; nōib; nō inuenit̄ nisi illa terminatio q̄ ē ī a. ī quocūq; casu sit: r̄ ī vtroq; numero. Inuenit̄ ḡntūs vñ r̄ abliūs singularis fe. ge. r̄ ntūs r̄ actūs r̄ vtūs plales ī neu. i. hospita r̄ inhospita s; Du. Alij vō dicūt cuz qd̄ ego q̄ hospita te. est fe. ge. ī singulari nūero: sed ī plurali ē neu. h̄ns tr̄m̄ actm̄ r̄ vt̄m̄. r̄ sic ē ethroclitū. vñ pl̄r nō h̄ hospita: actō hec hospita: vtō o hospita. **Hospitabilis.** ab hospitoz ris. d̄r h̄ r̄ h̄ hospitabilis r̄ h̄ le. penul. cor. q̄ libēter hospita: vel q̄ ē dign̄ vt̄ recipiat̄ ī hospitiū. r̄ sponit̄ vt̄ inhospitabilis. i. nō hospitabilis. **Hospitalarius** ī hospitalis vide. **Hospitalis** ab hospes d̄r h̄ r̄ hec hospitalis r̄ hoc le. penul. pdu. q̄ benign̄ r̄ pnus ē ad hospitādūz. r̄ cōponit̄ vt̄ h̄ r̄ hec inhospitalis r̄ h̄ le. De hoc ēr̄ vide ī hospes. Itē ab hospes d̄r h̄ hospitale lis. vbi pegrini recipiunt̄ ī hospitiū. vñ h̄ hospitalari r̄ ry. custos hospitalis: vel q̄ ē de hospitali: r̄ hec hospitalaria rie. p̄ femina ī eodē sensu. **Hospitor.** ab hospes d̄r hospitor aris. tus. sū. Hospitor at̄ si attribuat̄ r̄ recipiēt̄: s̄sus ē. Ego hospitor te. i. ī hospitiū te recipio. Si at̄ attribuat̄ ei q̄ recipit̄: s̄sus ē. Hospitor te. i. ī hospitiū tuo tecū maneo vñ ī alio. Si at̄ attribuat̄ ei q̄ recipit̄: r̄ s̄struat̄ cū actō: sensus ē. Hospitor te. i. ī hospitiū te recipio. vñ oliz erat cōe: r̄ s̄struebat̄ sic. Ego hospitor te. r̄ ego hospitor a te. qd̄ cōpetētius est. i. vt̄ dicat̄ esse cōmune r̄ construat̄ ad modūz cōmūnis verbi s̄m̄ Dagu. Cōmūniter tamē dicunt q̄ est deponens. **Hostia.** ab hostis d̄r h̄ hostia stie. hostia aut̄ erāt sacrificia q̄ fiebāt anq̄ pgerēt ad hostes. q̄si p̄ hostib; deuicēdis facta. Sed victime erāt sacrificia q̄ post victoriā victis hostib; imolabāt̄. r̄ erāt victime maiora sacrificia q̄ hostie. vñ v̄sus. **Victima** p̄ victis daf̄: hostia p̄ supandis. **Hostiari.** ab hostia d̄r h̄ hostiarioz. i. ianitor: q̄ r̄ hostiarius d̄r q̄ custodit̄ ostiūz. r̄ hostiari d̄r ī ecclesia ab officio: q̄ p̄f̄it̄ ostiūz r̄ pl̄i. ipse enī tenēs clauē: oia intus r̄ exte r̄ius custodit̄: iter bonos r̄ malos h̄ns iudiciū: fideles recipit̄: r̄ infideles respuit̄. Et̄ hec ostiaria rie. que custodit̄ ostiū r̄ ostiari r̄ ria. r̄ iū. qd̄ p̄tinet ad ostiū: vide ī ordo. **Hostiati aduer.** ab ostio d̄m̄. i. p̄ ostia: q̄si d̄ ostio ad ostiū. **Hosticapa.** hostis sponit̄ cū capio vñ cedo vñ scindo. r̄ d̄r h̄ r̄ h̄ hosticapa pe. vel hostiscinda de. vel hosticida de. q̄ vel q̄ capit̄ vñ cedit̄ vñ scidit̄ hostē. r̄ cor. penul. hosticapa. **Hosticida de.** penul. produ. cōis gene. q̄ vel q̄ cedit̄ hostē: r̄ componitur ab hostis r̄ cedo dis. cecidi. **Hosticus ca.** cuz. i. hostis ab hostis deriuat̄: r̄ cor. sti. vñ ī auroza d̄r. Hostica sunt eius colla subacta manu. **Hostilis.** ab hostis d̄r hic r̄ hec hostilis r̄ hoc le. qd̄ p̄tinet ad hostem. r̄ produ. penul. r̄ inde hostiliter aduer. r̄ hec

hostilitas tatis. i. inimicitia. **Hostilolus.** exponitur in vstilo las. **Hostimentū ri.** ab hostio is. d̄r hoc hostimētū ti. i. eq̄mentū: eq̄litas: vel illud qd̄ pondus equat̄ ī libra. **Hostio stis.** stire. titū. i. eq̄re: r̄ cōponit̄ cū ab. r̄ d̄r ab hostio stis. itē cū con: r̄ d̄r cōhostio stis. abiecta n. Itē cū p: r̄ d̄r p̄hostio stis. r̄ est actiuuz cuz oib; suis cōpositis. **Hostiolum li.** dimi. paruū hostium: penul. cor. **Hostis.** ab hostio stis. d̄r h̄ r̄ hec hostis: qz eq̄ frōte eat ad bellū. Proprie qd̄ hostes d̄r q̄ īeq̄les sūt nec eq̄l̄r sibi iuicē debēt: q̄si q̄ nihil sibi d̄bēt: nec vn̄ magis tenet̄ alteri q̄ ecōtrario. vñ hostes p̄pe nō p̄nt̄ eē xp̄iāi iter se: nec hostile pl̄iū iter eos: qz xp̄iāi sp̄ d̄bēt sibi iuicē aliqd̄ saltē cā xp̄iāitatis: s; xp̄iani r̄ saracēi p̄pe d̄r hostes: qz nihil sibi iuicē debēt. si. n. vilissim̄ saracē capet regez frācie: tātū deberet illi q̄tuz rex frācie deberet illi: si eū capet. vel hostes d̄r ab hostiādo. i. equādo moenia v̄croz. Solēt. n. hostes victores moenia victoz hostium adeq̄re. i. cū terra eq̄ facef̄. i. d̄struere r̄ deycere p̄ terrā. **Hostiuz.** ab hostis d̄r hoc hostiū sty. qz hostē arceat. ibi. n. aduersarijs nos obycim̄. Dinc etiā ostia fluiūoz dicuntur exit̄ ī mare. i. loca vbi intrāt mare: qz hostib; illuc solemus occurrere: r̄ nos eis ibi opponere. vel dicuntur loca illa ostia: qz p̄ loca illa tanq̄ p̄ ostia ī domū intrāt flumina mare: vel res exportant̄ vel importantur p̄ loca illa tanq̄ p̄ ostia: vel qz hoies p̄ loca illa tāq̄ p̄ ostia egrediunt̄: r̄ ingrediunt̄ fluiūoz: vel terrā suā: q̄si domū. q̄ autē d̄r ostiū: q̄si ostēdens aliqd̄ interi: vel q̄si obstans intrantib; i. intrare volentib; etymo. est. **Hostioziū.** ab hostio stis. d̄r h̄ hostioziū ry. lignū cū q̄ modū vel sextarius adeq̄f̄. vñ. lignū qd̄ ducit̄ sup̄ mēsurā: vt̄ sigd̄ ibi sup̄fluū ē amoueat̄. r̄ sigd̄ deest suppleat̄.

H ante V

Huiscemodi est cōis ge. ī decli. ab hui; r̄ modi: r̄ interponit̄ ce. syllabica adiectio. r̄ designat̄ iste gr̄us modi qualitatē: vt̄ huiuscemodi. i. talis. **Humano nas.** ī humanus exponitur. **Human.** ab hō d̄r hūanus na. nū. qd̄ h̄ hūanitatē: vel qd̄ p̄tinet ad hūanitatē. Itē hūan; benign;: māsuēt;: misericors: qz circa hoies h̄at̄ amorē: r̄ miseratōis affectū. r̄ s; h̄ac significatōez cōparat̄ hūan; nioz. sim;. vñ hūane vel hūaniter nius. sime. aduer. r̄ hūanitas tis. r̄ hūanit; aduer. r̄ d̄rnt̄ hūane r̄ hūanit;: sic diuine r̄ d̄nitus. nā diuinit; r̄ hūanit; signat̄ a deis r̄ hoib;: s; diuine r̄ hūane ad silitudinē deoz vel hoiz. Si eniz dicas Gabriel missus ē d̄nir; idē ē ac si dicat̄. Gabriel missus ē a deo. r̄ istud sc̄m̄ ē hūanit;. i. ab hoib;. Si vō dicas. Gabriel locutus ē diuine vel hūane. i. ad silitudinē deoz vel hoiz: s; ue diuino more vel hūano: r̄ hūane. i. māsuete. r̄ hūaniter idē ē qd̄ hūane. **Hūanus** sponit̄ cū ī: r̄ d̄r ī hūan; na. nū. i. nō hūan;. i. effrenis effr;. r̄ crudelis: r̄ misericors. r̄ s; parat̄. vñ h̄ ī hūanitas tatis. i. feritas: crudelitas: ipietas. Itē ī hūan; p̄t̄ dici studēs tot; dedit; studio: q̄ raro s̄seruat̄ cuz hoib;. r̄ s; parat̄: vt̄ ī hūanus nioz. sim;. vñ **Dora.** Surge ī hūane seniū deponē camene. Itē ab hūman; h̄ hūanitas tis. a gr̄o hūani addita tas. r̄ d̄r hūanitas p̄petas q̄ qz d̄r hō: r̄ hūanitas. i. mansuetudo: miserī cordia: qdā affectio q̄ nos īuicēz intuemur. Itē ab hūanū d̄r hūano nas. r̄ ē hūanare hūanitatē iduere. vñ hūmanat; ra. tū. vñ **Jesus** xp̄s ē hūanat;. i. hūanitate idut; hūana nā vestit;: r̄ hic hec hūanatio onis. hūanitatis suscepio: idutio. r̄ pdu. p̄mā hūan; cū suis deriuatiuis: vt̄ hūano nas. r̄ hūanit;: hūaniter. vñ **Dora.** Hūano capiti pictoz cervicē eqnā s; ḡgere si velit: r̄ varias iducere plu **Humatus** ī humo mas. vide. **Humectatus** ī humectus vide. (mas.

Humectus. ab hūoz moris. vel ab hūeo mes. dī humect^o ta. tū. i. hūidus. 7 pparat hūectioz simus. vñ hūecte cti^o. sime aduer. 7 hūecto ctas. i. madefacer. vñ h^o hūectatio onis. 7 h^o hūectamē. minis. 7 hūectat^o ta. tū. vñ humecta tiz aduer. sic ab hūect^o hūectiz. 7 ē actiuū humecto tas.

Humeo. ab hum^o dī hūeo es. mui. i. madefieri. vñ hūe sco. scis. ichoa. 7 pdu. p mā hūeo: s3 humo mas. eā cor. vñ vñsus. Corpora nlls humet vbi terra liquoib^o humet.

Humeralis. ab hūer^o dī h^o 7 hec hūeralis 7 h^o le. qd p rinet ad humer^o. 7 hoc humerale lis. dī qdā palliuz qd 7 su p humerale dī. Ecclē. 45. Et humerale posuit cū ephor.

Humerillus. ab humerus dicitur humerillus li. qui extre mitati axis. infigitur.

Hūerus. ab armus dī h^o hūerus ri. qsi armer^o vt eēt disti ctio hoīuz quoz sūt hūeri ad aialia qdrupedia quoz sūt armi. vñ hūerosus sa. sū. i. fortis 7 magnos hūis hūeros.

Humidus. ab hūeo vel hūoz dī humidus da. dū. qd ex teri^o h3 humozē: s3 vuiduz qd interi^o h3 humozēz. 7 cō pparat humidus dioz. dissimul. vñ humide dius. sime. aduer. 7 hec humiditas tatis. 7 humido das. i. humiduz facere: madefacere. Et est actiuuz. 7 pdu. etiā hu.

Humilis. ab hum^o dī h^o 7 h^o hūilis 7 h^o le. qsi humo accli uis 7 ē ethymo. 7 pparat hūilis lioz. mus. Daniel. 4. Du millimū hoīuz. 7 scribit p duo l. suplatiu^o: s3 hūilis scri ba^o p vñ l. 7 ormat. n. ab hūilis: remota is. 7 addita li mus vt hūilis hūilim^o. Et sunt qnqz suplatia q desinūt i lim^o cū suis ppositis. 7 stinēt simplicitia i h^o vñsu. In lim^o qnqz dat fagus: cetera linq. 7 a dō humili addita tas. fit hec hūilitas. Itē ab hūilis dī humilio lias. aui. re. vñbz actiuuz. 7 cor. penl. hūilis 7 hūilio lias. Et scias q vt dīc glo. sup Math. ca. 3. Vera ē humilitas quā seqt comes obediētia. Et Greg. dīc moral. 26. Ille vñ ē humilis: q nō defensor ē cū arguit in malis. Et sunt tres gradus humi litatis. Prim^o gradus ē se subdere maiori. 7 se nō pferre eqli: 7 h^o humilitas dī sufficiens: 7 ē necaria cuilibz iusto. Secūdus gradus ē subde se eqli. nec se pferre miori. 7 h^o hūilitas dī abundās. Terti^o gradus ē subdere se mino ri: i quo gradu ē ois iustitia. 7 hec humilitas dī supabū dās. Inuenit aut humilitas bona 7 mala. bona exaltat: mala deicit. Qd dñs in euāgelio Luce. is. patēter 7 cō pēdiōse designat dicēs. Ois q se exaltat hūiliabit: 7 q se humiliat exaltabit. qd exponēs Beda dīc. q qz simplr non ait: q se exaltat hūiliabit: 7 q se hūiliat exaltabit: s3 cū additamto: ois q se exaltat hūiliabit: dōz ē: qz varys modis hoies i hoc seclō 7 i futuro exaltāt 7 humiliant. Alij h^o 7 in futuro exaltāt: sicut rex David: 7 Job: 7 Eze chias: 7 Josias: 7 ceteri tales q gloriofi in hoc seculo fue runt: 7 gloriofiores sunt i futuro. Alij h^o i futuro hūiliāt: sic supbi paupes: vel certe illi q in h^o seculo de pctis vin dictā recipiunt: 7 i futuro ad penā ppetuā trāseunt: qlis fuit herodes: antioch^o: nabuchodonosoz: 7 pilat^o: 7 mul ti tales. de qb^o scriptū ē. Duplici p ritione ptere eos dñe. Nōnulli h^o exaltāt: s3 in futuro humiliant: sic sūt supbi diuites q iuxta scripture vocē ducūt in bonis dies suos: 7 i puncto ad iferna descēdūt. Alij at h^o hūiliant 7 i futu ro exaltāt: sic sūt scī paupes: 7 illi p rīpue q pp deuz oia sua relinqntes semetīpos spōtanea paupate hūiliāt: vt i futuro a dño exaltari mereāt. 7 Bernardus dīc i. 34. sermōe. Quāti humiliāt q hūiles nō sunt. aly. n. rācōse humiliāt: aly patiēter: aly 7 libēter. pmi rei sūt. seqntes inoxy. vltimi iusti. Qui at pōt dicere: bonū mibi qz hūi liasti me. is. vñ hūilis ē. Nō pōt h^o dicere q iuit^o tolerat: min^o q murmurat. Est at hūilis q humiliatiōez p uertit i hūilitatē. 7 ipse ē q dīc deo. Bonū mibi: qz hūiliasti me. Dīc Greg. i. 4. dñica d aduētū. Mirāda actio cū elatio nō eleuat: s3 grauat. Qui. n. sine humilitate vñues pgre

gat qsi q in vñtuz puluerē portat. 7 vñ aliqd ferre cerni tur inde deteri^o cecaf. In cunctis g q agitis frēs mei ra dicē hōi opis hūilitatē tenere. nec qb^o iā supiores: s3 qb^o adhuc iferiores estis aspiciē: vt ouz melioz vobis exē pla p pōitis ad maiora sp ascēdere ex hūilitate valeatis.

Humo as. aui. are. dī ad humus 7 est humare in terra po nere humo tegere. i. sepelire. vñ humatus ta. tum. terra tectus 7 sepultus. 7 cōponit vt inhumatus ta. tum. i. inse pultus. 7 humatim aduer. i. sepultim vel viliter 7 abie cte. 7 cor. hu. humo as. sed hūeo eam. pducit.

Humoz. ab hūeo es. dī humoz ozis. vñ hūozosus sa sum. i. humoze plen^o. 7 pparat hūozosus sioz. sim^o. vñ hūozofe sius. sime. aduer. 7 hec hūozofitas tis. 7 pdu. p mā hūoz nomē: sed humoz maris. passiuū de humo as. eā cor. vñ qdā. De terret q humoz: nō terret q sonat humoz.

Humus mi. fe. ge. i. terra. 7 p pē hūida 7 iferioz. Et nota q hum^o est qsi p rīuz nomē terre. vñ 7 caret pluralita te 7 rñdef ad aduerbia itterrogatiua ad moduz p rīoz noīuz sine p pōitōe: sicut dom^o domi: 7 militia militie. Et deriuat a mus greco: qd dī terra. 7 deriuatio sumat ab vltima syllaba. 7 cor. hu. vñ Quidi. eplaz. Luxuriat frigido sanguine pinguis humus. vide in tellus.

Hus terra est in finibus Idumee: 7 interpretat festinans vel consiliator.

Est imperatiuus

enī impatiu^o i. eat. Itē sicut dīc Du. b^o figura latia i. 7 hec figura greca γ. idē elemētuz repñtant. 7 i. repñtat illud in subali sono: s3 γ. in accñtali. hoc at ele mētū i. nālī 7 exiliter sonat: g hec figu ra i. repñtat illud elemētuz: qd sonat exili^o: s3 cum sonat spiss^o 7 vber^o: repñtat hac figura γ. 7 ad istos diuerfos modos repñtādi p dām elemētū greci p dicitis duab^o figu ris vtunt appellātes i. iotaz γ. gui. nos at nō vtimur hac figura γ. nisi in grecis dictōibus vel barbaris: 7 nō vbi qz. vñ in multis dictōib^o grecis vl barbaris ē dubius an debeat scribi p i. an p γ. apud nos: cuz nesciam^o illas lin guas ex toto: qz apō illos. i. grecos 7 barbaros i qbulā locis scribit i. in alyz γ. i. gui. Itē h^o figura i. apud nos re pñtat duo elemēta. i. i. vocales: 7 i. psonatē. Quia g i. duo elemēta repñtat: 7 qz i. 7 γ. idē repñtant elemētū. iō mixti nob placuit tractare de dictōib^o q incipiūt ab i. vocali: 7 de illis q incipiūt ab i. psonatē. 7 ē ab his q incipiunt a γ. I a est nomē domini fm q est inuisibilis: ex quo 7 allelu. qd est laus vel laudate componitur alleluia. i. laus inui sibilis vel laudate inuisibilem.

I abel interpretatur ascensio.

I abin interpretat sapiēs vel sensus siue etiā prudentia.

I aceo ces. cui. vñ neutz: 7 caret supinis. 7 dī a iacio cia. 7 cōpo. cū ad. 7 dī adiaceo ces. i. iuxta iacere. 7 cū inter: 7 dī interiaceo ces. 7 cū pre: 7 dī piaceo ces. 7 cuz sub: 7 dī subiaceo ces. 7 cor. ia. Luca. in. 4. Felix q potuit mundi minante ruina Quo iacet iam scire loco.

I acere qñ ē ifinitiu^o de iaceo ces. pdu. penl. qñ vñ ē ifini tiu^o d iacio cis. cor. penl. vñ vñsus. Si nescis cere. lapidē

I acyntin^o in iacynt^o vide. (tu mitte iacere.

I acynthus ti. fuit qdā puer vñsus in florē fm poetas. vñ ille flos silr dictus est iacyntus: 7 ē purpureus: 7 hinc q dā lapis dictus est iacyntinus: habēs purpureuz 7 ceru leū colorē ad modū illi^o floris. vñ vñsus. Slos iacyntus lapis ē iacyntus hōqz. vñ iacyntus ta. tū. penul. pdu. qz uis poetica licentia qñqz corripiatur in metro fm Dug. 7 hinc iacyntinus na. num. qd est de colore iacynti. 7 scri bitur sine c. in vltima syllaba iacyntus.

I acio cis. ieci. iactū iacere. vñ hic iactus ctus. ctui. Jacio

ponit: vt aduicio cis. abuicio cis. conuicio cis. Itē p de-
 tractionē n. couicio cis. p conuicio. deuicio cis. disuicio cis.
 iuicio cis. inuicio cis. puicio cis. puicio cis. obuicio cis. reu-
 cio cis. subuicio cis. trauicio cis. Facio et oia ei' pposita sūt
 actiua. Itē oia eius pposita retinēt pteritū sui simplicis
 imutatu: vt puicio pici: sed a. pntis mutat in i. et a. supi-
 ni in e. mutatur. Itē nota q' aduicio abuicio et cetera com-
 posita a iacio per duo i. scribi debēt: et pnuiciari regula-
 riter. et est p mū i. cōsonās: et alterū vocale. fm h' g si cō-
 ponat iacio cū dictione desinēte in cōsonātē: debet pma
 syllaba pducī positione. Inueniēt tñ qñq; corripit. et h' iō
 fit qz in oibus hō verbis solēt qdam tacere qñq; i. cōso-
 nantē in metro: imo q' magis ē cā euphonie semp solēt
 tacere i. cōsonantē in qlibet platione in pdictis verbis
 cōpositis. et tñ est de integritate dictionis: et debet scribi:
 h' taceatur apud quosdā cā euphonie: sicut in hac dictio-
 ne circūeo m. nō pfertur: et tñ est pars dictionis huius: et
 ibi scribit. cū ergo stringit q' i. cōsonans in pdictis verbis
 taceat et liqueat aptate consonantis: tunc pma nō co-
 git pducī positione. et inde est q' potest corripit si nāliter
 cor: pta est. si vero i. cōsonās nec taceat nec liqueat:
 tunc pma pducit si desinat in cōsonātē. et hinc ē q' suby-
 cio qñq; pducit pma qñq; corripit. et in p similib' idē est
 iudiciū. Si querat aliquis vtrū asserā i. cōsonantē semp
 debere taceri in pdictis verbis in qlibet platione: sic di-
 stinguo. Lū metrū cogit taceat: als aperte pferatur. nō
 enī video magnā eē cacophonā si dicat abuicio deuicio
 licz qdā velint h' semp et vbiq; vitare. ita dicit Dugui.
 Magister autē Bene. dicit: Ob in ppositione breuiat: vt
 obeo: nisi positio supueniat: vt obiecti: tñ in pnti et in oib'
 que tenēt cognationē pntis obuicio pma cor. et pdu. cor-
 riptē enī subtracta i. cōsonātē. Unī Statius: Frontib'
 intentas obuicit mōstratq; timorē. et pdu. vnde idē Sta-
 tius: pectora q' inuisis obuicit fumātia muris. et corripit
 tur retēta i. cōsonātē. Unī Hora. Lū mibi liuor edax igna-
 nos obuicis annos. in frequētiori tñ vsu ē q' pducit. ita
 ē et stringit in hoc vbo abuicio: corripit enī. vnde Stati'.
 Frontibus intētas abuicit monstratq; timorē. et pducit
 tur. vñ idē Stati'. Abuicit attonite tectorz culmine sum-
 mo. Idē accidit in hoc verbo subuicio. nā a Statio corri-
 pitur dicente. Sata videre prior subuicit gauisus vlixes.
 pducit autē a Virgilio. Quantum vere nouo viridis se
 subuicit alnus. S; in reuicio aliter ē: qz tam in pnti q' in
 pterito pma corripere et pducere inueniēt: qz fm quosdā
 ibi i. ē simplex cōsonans. et sic pma cor. Unī Virg. Tyrire
 pascētes a flumine reyce capellas. quintus. n. pes ē pce-
 leumaticus cōstans ex qttuor breuib'. fm quosdā autē
 est ibi i. duplex cōsonans: et sic pducit positione. Unde
 Virg. Reyce nō maculis obfuscēt vellera pullis. Alie
 vō ppositōes pposite cū h' vbo iacio penit' pducunt: vt
 inuicio. euicio. i. qb' oib' i. duplex cōsonās ē ante vocalē.

I iacio tas. penul. cor. in iacto tas. exponitur.
 I iacob interpretat' supplantator: qz in ortu suo plantā na-
 scētis fris apprehēdit. vel qz postea fratrē arte decepit.
 Itē iacob angelū et etiā esau vicit nō manib' s; oñonib'
 vnde sup illud Isa. 49. Redēptor tu' fortis iacob et c. di-
 cit glo. Fortis redēptor iacob q' dedit valitudinez iacob
 luctādū cū angelo: oñone vt aiunt nō māib'. volebat. n.
 angelus q' eū custodiebat i pegrinatōe ad deū recedere
 euitat aut oñone vt eū bñdiceret: et audiuit. Si cum deo
 fortis in oñone es q' to magis h' hoies: q' si diceret: et oñon-
 ne h' esau que metuis pualetis. Dic nō q' Greg. tractās
 illud Gen. 32. Lū iacob ad ppria rediret vir luctabatur
 cū eo vsq; mane: q' cū videret q' eū supare nō posset teti-
 git neruū femoris ei' et statim emarcuit: ita dicit in scōa
 homel. scōe partis Ezech. Is q' certat in luctamie aliqñ

superiore se: aliqñ vō eū cū quo pcedit inferiorē iuenit. De-
 signat g' angelus deū: et iacob q' cū angelo pcedit vnius
 cuiusq; pfecti vni: et in pteplatōe positi aiaz: qz videlicz
 aia q' pteplari deū nitit: velut i quodā certamine posita
 mō exupat: qz itelligēdo et sentiēdo de incircūscripto la-
 mine aliqd degustat. mō vō succūbit: qz etiā degustādo
 itez deficit. q' si g' vincit angelus qñ itellectu itimo ap-
 prebēdit de'. S; notādū qz idē vict' angelus neruū se-
 moris iacob tetigit: eūq; marcescere statiz fecit: atq; ab
 eo iacob tpe claudicauit vno pede: qz. i. oipotēs de' cuz
 iā p desideriu et itellectū cognoscit: oēm in nobis volu-
 ptatē carnis arefacit: et q' pū q' si duob' pedib' initētes
 deū videbamur querere: et seculū tenere: post agnitionē
 suauitatis itime vn' i nobis pes san' remanet: atq; ali'
 claudicat. qz nece ē vt debilitato amore seculi solus in
 nobis amor conualeat dei. si ergo tenemus angelum
 vno claudicamus pede: qz dū crescit in nobis fortitudo
 amoris dei infirmatur pculdubio fortitudo carnis.

I iacobipeta. te. cōis ge. penul. cor qui vel que petit eccliaz
 sancti iacobi. et cōponitur a iacobus et peto tis.

I iacobus zebedei a patre cognominat' ē: que cum iohanne
 relinques vey patrē secuti sunt. hi sunt filij tonitruū qui
 etiā boanerges ex ifirmitate et magnitudine fidei nomi-
 nati sunt. Dic ē iacob' filius zebedei frater iohannis: qui
 post ascētionē dñi ab herode occisus est. et interpretatur
 supplātator: qz curam carnis supplātavit dño vocāte: et
 ipaz carnē herode cruciāte ptepsit. vñ iacobitanus na-
 nū. et h' et hec iacobēsis et h' se. Dic dicit' ē iacob' maior:
 sic alter minor. pmo rōne vocatiōis: qm' p m' vocat' ē
 a xpo. Scōo rōne familiaritatis: qm' maiorē familiari-
 tatē videt' xps habuisse cū isto q' cū alio: qz videlicz ipz
 ad secreta sua admittebat: sicut fuit ad puelle resuscita-
 tionē: et ad gliofaz trāssfigurationē. Tertio rōne passiōis
 q' p m' iter ceteros aplos passus est. sic ergo dñ' maior al-
 tero ex eo q' p m' vocat' ad apostolatus grāz: ita posset
 dici maior ex eo q' p m' vocat' est ad eternitatis gliam
 iacob' zebedei ob distinctionē pōris iacobi cognomina-
 tus est: q' dñ' fili' zebedei sic iste filius alphei. cognomen
 igit' ambo a patre sumpserūt. Itē est iacob' minor q' in
 euāgelio frater dñi dñi. ambo pdicti iacobi apli fuerūt: et
 p sobzini xpi. Dic iacob' vt tactū est dictus est minor ad
 dñiaz iacobi zebedei. licet enī iacob' zebedei prior natus
 sit: fuit tñ vocatōe posterior. vñ et hec puetudo i plerisq;
 religiōib' obseruat: vt ille q' pōz igredit' maior vocet': et
 ille q' posterior minor: licet sit pōz. i. aut etate maior: aut
 scitate dignior. Dicit' ē et frater dñi ex eo q' sibi simil-
 limus fuisse phibet: adeo vt pleriq; in eoz specie falle-
 rent. Appellat' est et iacobus iustus pp meritū excellē-
 tissime sanctitatis. Unī Egsipp' aploz vicin'. Dic ingt
 ex ytero matris sue sanct' fuit: vinū et sycerā non bibit.
 carnes nūq; māducauit: ferrum in caput ei' nō ascēdit:
 oleo nō ē vnct': balneis nō ē vsus: syndone. i. veste linea
 semp idurus: totiēs in oratiōe genua flexerat: vt callos
 in genub' sic i calcaneis videre ē h're. Dic sol' iter aplos
 ppter nimia. i. magnā sanctitatē suaz pmittebat in san-
 ctasancioz intrare. p'opter et ei' sanctitatē pre ceteris
 aplis hierosolymis est eps ordinat'. Dicit' et q' p m' iter
 aplos missam celebrauit. Vide in ioānes.

I iactātia tie. i. arrogātia: supbia: vanitas: et scribit' p t. i. pe.
 sed accipit sonū de c. fit enī a datiuo iactanti addita a fit

I iactarius ry. in iactura vide. (hec iactantia.

I iacto. a iacio cis. ieci. actū. ctu. u. i. o. fit iacto ctas. vbu fre.
 a quo dñ' iactito tas. aliud fre. Item iactare vel iactitare
 ponit' p gloziari: laudare gliando: vanitate arrogare: vt
 inaniter pferre: ide iactās siue arrogās dñ' q' se vanitat:
 et maiorū institutis nō accescit: sed ppe quādā viā iustis

tie et scitatis ingrit. Et parat iactans rior. tiffim. vñ ia-
ctanter tius. sine. aduer. vñ vsus. Qui iacet hic iactat q
Iacturarius in iactura vide. Claudat se quoq; iactat.
Iactura. a iacio cis. dñ hec iactura re. i. iactus. Factura et
dñ damnū: et pprie qd naute patiunt cū imminente et igra
nescēte tēpestare res suas in mare iaciunt. s. panē: vinuz
pānos: et gñaliter quicqd hñt quq; ne ipsa nauis nimio
pōdere rez submergat. vñ h iactarius ry. qui frequen-
ter dānū patitur: et pprie q ita res suas iactat. et iactuari
ria. riū. i. dānosus: patiēs: vel iserēs damnū. Inter dānū
aut et iacturā ē dñia: qz iacturā scientes et vltro patimur.
Dānū vero et insolito et nobis nescientib⁹ fit fm Papiā.
Iaculator toris. in iaculū vide.
Iaculū li. a iacio cis. dñ h iaculū li. i. missile: eo q iacitur et
mittit ipetuose. vñ iaculoz laris. i. iaculū mittere: et iacu-
lo torquere. vñ h iaculoz toris. et hinc iaculoz raris.
riū. aliqd iaculoz raris: vel qd ē aptū ad torquēdū: vel qd
ptinet ad iaculādū. Jaculoz raris: vt coniaculoz laris.
et est deponen. cū oib⁹ suis raris. Itē iaculū dñ quod
dā rrete piscatoz raris silr a iaciēdo. vñ hic iaculoz toris.
qui iaculū iacit vel facit. et corripit cu. iaculum.
Iacul⁹ li. mas. ge. qdā serpēs volatilis a iaciēdo dictus: qz
de arborib⁹ se iacit super aialia: et ea pimit. Unde Luca.
in. 9. Et natrix violator aque iaculiq; volucres.
Iair interpretat vigilās siue illuminās: et acuit vltima.
Iairus ri. ppriū nomē cuiusdā viri cuius filiā dñs suscita-
uit. vt hñ Mar. 5. et iterptat illuminans siue illuminatio
seu vigilie: aut vigilāti⁹. et pdu. penul. Unī i aurora dicit
ā aduerbiū ē tps Mēsa leui splēdet curat nata iairi.
Iambeus in iambus est.
Iamb⁹ bi. ē qdā pes metricus cōstās ex breui et lōga: et dñ
a iambos qd ē ascēdere vel ascēso: qz cito trāsim⁹ et ascē-
dim⁹ a breui ad lōgā. vel dñ a iambusim qd ē repēde-
re: vel detrabere venenū: qz iuētus fuit ad scribēdū ve-
nenū ire: et reprehēiones et detractatōes. Unī Doza. Ar-
chilocū pprio rabies armauit iambo. vñ iābe⁹ bea. beū.
et iābicus ca. cū. et ē byssyllabū iābus: lz in p̄dicto vsu sit
trissyllabum per dieresim iambo.
Iamin. i. dextra: et cōponit cū ben et dñ beniamin.
Iamnes acuitur in fine: et interpretatur marin⁹: siue vbi ē
signū ei⁹. cessit enī et defecit signū ei⁹ corā signis moyfi
vñ dixerūt magi: Dic digit⁹ ē dei.
Ianiculū li. tēplū Jani: et dñ a ian⁹. Janiculū et dñ oppidū
quoddā italie. et hic ianiculus mōs apud romam: qz ibi
olim colebatur. Janus.
Ianitor. a ianua dñ h ianitor toris. q et ianuator dñ. s. q ob-
Ianitrix cis. illa que obseruat ianuam (uat ianuā.
et ianitricēs dicunt vxores duorum fratru: quasi eādē
ianuā terētes: vel p eādēz ianuā iter hñtes. et dñ a ianua
vel ianitor p formationē mutato or. in rix: vt a ianitor ia-
nitrix. et cor penl. in ntō: in gtō aut pdu. penl siue tri.
Ientaculū. a ianto as. dñ h ientaculū li. cibus. quo soluit
ieiuniū ante prādiū. vñ ientaculo las: et in deponēti gñe
iantaculoz laris. idēz qd ianto tas. Et scias q qdā corru-
pte solēt pferre h vocabula p e. in p̄ma syllaba. s. gento-
tas. et gētaculo las: et gentaculū li.
Ianto. a iano deo pncipioz dñ ianto tas. tauri. et in deponē-
ti gñe iantor raris. i. comedere ante prādiū: soluere iei-
niū fm Dug. Pap. et dñ. Jātare. i. desnare dñ vulgo. Jā-
to et gusto ante prādiū. Unī qdā: Jantamus mane: cena
Ianua. a ianus dñ h ianua nue. ppe (mus vespe facto.
p̄m⁹ igressus: p̄m⁹ itroitus: qz ian⁹ est de⁹ pncipioz: cui
antig oēm itroitū et exitū sacrificarūt. Vel ianitor dicit
ostiu pforatū: qle videm⁹ in cellarijs: p qd videri pōt in-
tus et extra: sic ianus videt ante et retro. Fores sunt que
extra voluuntur et aperiant: value q itus aperiant et vol-

tunt. et sunt duplices et replicabiles: qz in se replicant
cū aperiant. et dicunt sic a velando: qz se velent qsi vol-
ue: qz dū aperiant cū difficultate voluunt: vt qz in se re-
uoluunt. Porta pprie est ciuitatis. Lum enī antig ciui-
tatē aliquā volebat edificare. in circuitu ducebant ara-
trū: et locū muroz sulco designabāt. cū. n. veniebant ad
locū vbi porta debebat eē suspēdebāt aratrū ne tāgeret
terrā: et portabāt. et ab illa portatiōe aratri locus ille di-
ctus est porta. et fm b⁹ pprie est ciuitatis. Pōt et in alio
dici porta ab exportatione et iportatiōe rez p eā facta.
Posticū vt posticiū vt postis vt postica ē latēs igressus i
pte posteriori: vt qz respicit accidētē. Antica ostiū ab an-
teriori: vel qz respicit orientē. Ostiū dñ gñaliter vbi cūq;
sit siue sint value siue fores: siue aliud. silr et adit⁹ dñ ge-
neraliter ostiuz. differunt tñ: qz aditus est quo admittit
mur: ostiū quo excludimur. vsus tñ hāc pprietatē corru-
pit. Itē a ianua porta dicta est ianua qdā ciuitas potēs
nobil pulchra et diues iuxta mare sita. et est qsi itroit⁹ et
porta Lombardie. Tuscie. Prouincie. h⁹ ciuitatis oriū-
dus fuit cōpilatoz pntis libelli: q dñ pfodia vel catholi-
con. Cōpilatoz siquidē hui⁹ opis dicit⁹ frater iohannes ia-
nuensis de balbis: de ordine fratru p̄dicatoz modic⁹ q
etiā cōpilauit aliū libellū in theologia q dicit⁹ dialogus
de questionib⁹ anime ad spiritum. qui etiāz componit
qdā op⁹ paschale: vbi. s. de facili repit pascha. lz h⁹ op⁹
paschale raris: ordinē itraret. Et a ianua p ciui-
tate dñ h et hec ianuesis et hoc. se. patriū. et ianuū na. ni.
Ianuari⁹. a ianua dñ h ianuari⁹ ry. qz ianua (possessiuū.
ē et itroit⁹ ani. vel dñ a iano: qz ianuari⁹ est pncipius ani:
sic ianus dicebat pncipiū oium opez: et ide ianuari⁹ raris.
riū. hic alio noie iouoni⁹ dñ: qz oium mensū sit pater.
Ianuator vide in ianitor.
Ianuenis in ianua vide.
Ianus: qz iā designat tps p̄ns. et qd statim et cū qdā veloci-
tate sequit: idē de riuat h ian⁹ ni. pp velocitatē vidē-
di ante et retro cū sit bifrons. et ē ianus de⁹ oīuz pncipio-
rū. et dñ bifrons. i. hñe duas frōtes. s. ante et retro. Et scōz
hoc dñ ianus mūdus vel celū qd hz duas facies. i. duas
portas. s. orientē et occidentē: vel cācrū et capricornū. S; cū
ian⁹ dñ qdrifrons: hoc referē ad qtuoz mūdi ptes: vt
ad qtuoz elemēta: vel ad qtuoz anni tempora.
Iapbet iterptat latitudo: ex co. n. ppl̄s gētū nat⁹ ē. et qz la-
ta ē ex gētib⁹ mltitudo credētū: ab illa latitudine iapbet
Ias viride dicitur. (dicit⁹ ē. Vide in gētib⁹.
Iaspis dis. se. ge. quedam gēma p̄ciosa est et viridis. ias. n.
viride pinasim gēma dñ: et ex eis componitur iaspis. et
cor. penul. genitiui iaspidis.
I ante **B**
Iber cis. se. ge. gen⁹ est qdrupedis aialis. s. caprea: q alio
noie dñ dorcas. et dñr ibices qsi auices: qz istar auis ar-
dua et celsa teneat: et in sublimi inhabitat: ita vt de subli-
mitate vix hūanis obtutib⁹ cerni p̄nt: ne si qñ aduersita-
tem aialiu vel hoīuz p̄senserint: de culminib⁹ saxoz al-
tissimis sese p̄cipitātes suisq; se cornib⁹ illesas suscipiūt
fm Pap. Et declinat hec ibex hui⁹ ibicis et. et plār be-
ibices. hax ibicū et. et cor. bi. penul. obliquozuz. Job. 39.
Nungd nosti tps part⁹ ibicū in petris. vñ vsus. Cornua
fert ibex: iob testis: et ibicis inde. De hoc supra dixi in se-
cunda pte vbi egi de accētū noīum desinentiū in ex.
Ibi aduer. loci. et cōponit cū in et dñ inibi. i. in eodē loco.
cū idē: et dñ ibidē. i. in eodē loco. et acuit penl. Duo. n. i. cō-
glutinant in vnā lōgā. Itē raris cūz ali⁹ et dñ alibi. i. in
alio loco. et cū inter et dñ interibi. i. interim interea: in illo
Ibidem in ibi vide. (loco. et cor. p̄mā ibi.
Ibis se. ge. gtō ibis vel ibidis est ciconia. s. auis imūda: qz
nunq; p̄cit se ad volādū nisi p̄us potet aquā: qz rostro

posteriora purgat. et quia auis est imunda. id est Qui. Uocauit ibi aduersariū suū et cōiuale q cū vxore sua mecabat: et libz que in eū scripsit sic ititulauit. Quid. in ibi. i. con tra ibi. vñ sic diē. Ibidis iterea tu quoq; nomē habe.

I bix bicis. fe. ge. auis ē aq̄tica: serpentib⁹ inimica: vt dicit glo. sup illud Jsa. Possidebūt eū onocroculus: et ericius et ibix. Jtē Jsi. iz. ety. Ibices auis meridiana plaga vo cat: q̄ Nili fluēta inhabitāt. vñ vsus: Ibix ibicis auis ē ni liq; fluētis. et sic pdu. penl. gti. sed ibex cis. vt dixi p ex bo ibis futuz de eo is. pdu. p̄mā. (cor. penl. gti.

I ante C

I cartus ri. fuit fili⁹ Dedali: vñ icari⁹ ria. riū. et hic mare di ctū ē icariū: i quo submersus ē. et h⁹ icaria rie. isula iuxta cio cis. vide in ico cis. (quā submersus ē.

I ciofagus. ab icius et fagin qd ē comedere cōponit iciofa gus ga. gū. i. pisces comedēs. vñ iciofagi sunt qdaz ppli: qz venādo in mari valeant: et piscibus tantū alantur.

I cius cy. qdā piscis est.

I cio icis ictu icere ictū. i. pcutere. vñ ictus icta ictū. i. pcut sus. Un homer⁹. Jcta petit celū terris citherea relictis Nume. 35. Jctus occubuit Et h⁹ ictio onis. i. pcutio. et h⁹ ict⁹ ict⁹ ictui idē. et icto ictas verbū frequē. qd frequen tius inuenit ictuo as. in eodē sensu. i. frequēter pcutere et hinc fm quosdā cōponit abycio cis. deycio cis: suby cio cis. et h⁹ cū pferunt p vnū i. qd eē nō pōt: qz pterita et supina istoꝝ nō pnt ppositionē recipe ab ico icis: debe ret eni eē pteritum abici: deici: subici: et nō abieci: deieci: subieci: s; fm quosdā ico cor. penl. in p̄nti: et in p̄terito eā pducit: tñ fm alios in p̄nti eā pducit. s; p̄dicta pposita semp cor. eā in p̄nti. Un Lucre. Ex icorpozeis ppellit et icitata dicit Dug. Alij vō dicūt cū qbus et ego: q ico icis ictū penul. lōga q̄ breui facit supi. ictū: s; nō ē in vsu ni si participiū p̄teriti t̄pis ictus. Et scias q inuenit ico icis et icio icis. Un p̄ris. i. 9. li. diē. Inuenit simplex ico icis.

I con onis. exponit in q̄rta pte in ca. de tropis.

I cona ne. i. imago vel signū fm q̄ diē Dug. vide in icon i q̄rta pte supra. in ca. de tropis.

I conia nie. in icon ē. vide supra in q̄rta pte de tropis.

I conomus vel econom⁹ penul. cor. ē tā pecunie q̄ fruguz et ois q possident dispēsator. vñ iconomic⁹ ca. cū. xeno fontis pulcher liber ē: q nō gubernationē velle s; dispen sationē vniuerse dom⁹ Tullio iterp̄tate designat. vi ctuo as. in ico icis est. (de etiā in economus in e. lra.

I ctus icta ictū: et ictus ictus ictui in ico icis est.

I daliū ly. qdā silua in cyp̄ro isula in q̄ colit ven⁹. vñ et ipa ven⁹ et qdā terra ei adiacēs dicta ē idalia lie. vel idalis bu⁹ idalis vel idalidis. et hinc idalius lia. liū.

I ante D

I dcirco. i. ideo: propterea: et videtur eē simplex.

I dea idee penul. acuta: exēplar vel forma: et dī ab idos qd ē forma. ide h⁹ et h⁹ idealis et h⁹ le. i. formalis imaginari⁹.

I de pponit cū is et demū q̄si is demū h⁹ ē itez is. et ei⁹ fe mininū ē eadē et neutru idē i. cor. q̄ in mas. pducitur. vñ de vsus. Neutrū curtat idē: s; mas pducit idē. et gemia tur ppositio in neutro. Dicim⁹ enī identidē. i. idē et idez: cui⁹ obliq; deficiūt casus et ntūs tā mas. q̄ neu. ex duob⁹ ē corruptis: necnon actūs tā mas. q̄ feminini. mutat enī m. in n. ante d. cā euphonie: vt eūdē eadē qd in alyz quo qz ppositis fieri solet pp eandē psonantē: vt quendā: qn dā: quouindā: q̄rūdā. q̄ tñ pnt et p adiectionē h⁹e extre mā syllabā. Ceteri vō casus supradictoz p̄nominū: hoc ē eadē: euidē: eodē: eedē: eisdē: eaidē: eoidē ex inte gro et corrupto iueniunt. itaq; regula exigit p duo i. vel p e. et i. tā ntrū pluralē mas. q̄ dros et abltōs oium geneꝝ plurales scribi: vt ydē vel idē. ysdē vel eisdē. Solēt aut auctozes etiā p syneresim vnā i. ponere p duabus: vt pa

tati p patauy. Jue. in. 3. Antoni gladios potuit p̄tēne re si sic. antoni posuit p antony sic diē p̄ris. in. iz. li. vbi agit de figura p̄nois. vide ēt in is ea id: et i tertia pte vbi egi de gto singulari secunde declinatiōis.

I dentidē in idem exponit.

I dest supra exponit in hoc est.

I dida penl. cor. nomē ē Salomonis: et iterp̄tāf dilectus dñi pp deū: vel amabilis dñi ppter dñm. Uide etiā in dīn iterp̄tatur videre. (ecclesiastes

I dioma. tis. ge. neu. dī ab idios: qd est ppriū: et omū qd est sermo vel modulatio. ide hoc idioma pprietas loquēdi in q̄libz lingua. Quot enī sunt lingue tot sunt et idioma ta. vnusq; q̄ enī suo idiomate loquit. et pdu. penl. in ntō s; in gto eā cor. idioma matis.

I diopate: ab idos qd ē ppriū et patos qd ē passio cōponit h⁹ idiopate hui⁹ idiopates greca declinatiōe. et h⁹ idiopa tia tie. i. ppria passio que aliunde nō inferē: s; intrinsec⁹

I dios grece latine dicit ppriū. (nascitur.

I diota. ab idus qd ē diuisio et iota qd ē lra cōponit idiota te. cōis ge. i. illitteratus q̄si diuisus a lris. i. indoctus et in sipiēs. Uel cōponit ab idus et ote qd ē auris: inde idiota q̄si diuisus ab aure: qz qd audit non intelligit. Uel idio ta dī ab idios qd ē ppriū et etbis qd ē mos: qz ppriū mo rez sue terre ignorat. et pdu. pen. idiota. vñ vsus. Uir bñ vestit⁹ i vestib⁹ eē perit⁹ Credit a mille q̄uis idiota sit ditū iterp̄tāf trāsiliēs eos vel saltās: qz quosdā Cille. humo iberentes: et ea q̄ in imo sunt cogitātes: et in rebus transeuntibus spem ponētes trāsiliuit canendo iste qui vocatur transfiliens. et acuitur in fine.

I dolatra. idolū pponit cū latria et dī h⁹ et hec idolatra tre. i. cultoz idoloꝝ. s; g culturā quā debet ipēdere suo crea tozi ipendit idolo. vñ h⁹ idolatria trie. i. cultura idoloꝝ .s. quā idolo impēdit. et cor. idolatra penul. naturaliter.

I doliū ly. dī loc⁹ vbi idolatre venerant et colūt idolū s; Pap. Un p̄ma ad Cor. 8. ca. In idolio recumbentiū et.

I dolotheū ci. pponit ab idolū et theos qd ē de⁹ q̄si idolo deificatū. i. sacrificatū. i. illud qd idolo p̄secrat et offert. et fm cōpositionē penul. debet corripi: quā qdā p̄sueue runt pducere fm Dug. Et pōt dici q̄ est simplex et veri uatur ab idolū. et sic pdu. penul. sicut h⁹ noia a noib⁹ de riuata. vñ qdā. Est loc⁹ idoliū qd ibi dat⁹ idolotheū. Cozin. i. c. 8. Idolotheicum manducant.

I dolū. Ab idos qd est forma dī hoc idolū li. i. simulacrus qd humana effigie factum et cōsecratum est.

I done⁹. ab idos qd ē forma dī idone⁹ nea. neu. i. irrep̄bē sibilis: aptus: et vtilis: pueniēs: q̄si p̄formis cuiuslibet: q̄ aut dī idone⁹ q̄si in se duplū habēs donū etymo. est. Et p̄parat p suppletionē idone⁹ magis idone⁹ idoneissim⁹. vñ hec idoneitas tatis. aptitudo: vtilitas: pueniētia.

I doz vel hydro grece latine dicitur aqua.

I dos grece latine dī forma. vñ idea idee. i. formalis.

I dra idre: vel idrus idri in exedra exponitur.

I dria drie. est qdādam vas aquatile: et dī ab idoz vel idro grece qd est aqua latine. et cor. penul. idria.

I drius idry. i. aquarius: et dicit ab idro aqua.

I dro in idoz exponitur.

I drosaba be. idro componit cū fabos qd greci tumorē vt meatū dñt: et dī hec idrosaba be. i. aq̄ meat⁹. hūc morbū latini ab aq̄ meatu limphaticū vocāt: et fit ex canis rabi di morzu: vel ex ei⁹ spuma: quā si hō vel bestia tetigerit aut dementia replet: aut in rabiem vertetur.

I dromalū li. penul. pdu. ynguentū qd fit ex aqua et ma lis macianis. et componit ab idro et malum.

I dromantia. idro cōponit cū mātē vel mantia qd ē diuī natio: et dī hec idromantia tie. diuinatio q̄ fit in aq̄. Est enī pprie idromantia in aq̄ inspectione ymbraz demo

nū euocare: et imagines et ludificationes eorum videre: et ab eis aliq̄ ibi audire ubi adhibito sanguine etiā ifans phibēf suscitari: qd̄ genus diuinationis a perfis fertur illatū vnde idromantius tia. tiū. vel idromanticus ca. cū. q̄ ta lem artem exercet diuinandi. (nitur in idromātia.

I dromanticus ca. cū. et idromātius tia. tiū penl. cor. expo
I dromellum li. est aqua mellita que constat ex aqua cocta et melle. et cōponit̄ ab idoz aq̄ et mel. idem et medo d̄r: s̄ multum est qd̄ fit ex aq̄ cruda et melle.

I dropicus in idropis est.

I idropis. idro cōponit̄ cū peste qd̄ grece hūoz d̄r: et d̄r hec idropis huius idropisis: vel idrops pis. i. aquosus hūoz. est enī humor succutaneus cū inflatione et anhelitu fetido. inde idropicus ca. cū. penl. cor. q̄ talē ifirmitatē patitur. et h̄ idropisis idē qd̄ idropis. et cor. penl. idropisis.

I dumea mee. qd̄ā regio idie: vñ idume⁹ mea. meū. penl. acuta. et iterptat̄ idumea rufa vel rubea: seu terrena: aut

I dus iduū idib⁹ fe. ge. pluralis numeri. i. di. (sanguinea. tiūsto: q̄rte declinatōis. vñ qd̄ā dies mēsis dicit⁹ est idus q̄si diuisio: qz tūc diuidebant̄ a nūdinis q̄ durabāt a nominis vsq̄ ad idus. Vel qz tunc diuidit̄ mēsis: nō qz in idibus sit medietas cuiuslibet mēsis: s̄ qz in idib⁹ est diuisio mēsis q̄tū ad appellationē diez. Ab idibus enī mēsis nō cōputat̄ nisi p̄ kalendas sequētis mēsis. vel d̄r ille dies idus q̄si edos ab edendo: qz hec dies apud veteres epulaz eēt. Ab idus deriuat̄ iduo as. aui. i. diuidere.

I ante E

I ecerūt vel iecere p̄teritū ē de iacio cis. ieci: et pdu. penl.

I econias iterptat̄ p̄paratio dñi: et acuit penl. (vtrobiq̄

I ecur coris. i. ep siue ficatū: et d̄r iecur q̄si iapir: qz ignis ibi iaceat: et ibi hēat sedē: q̄ in cerebz̄ subuolat: et ide ad oculos et ad alia mēbra diffundit̄: et calore suo succū ex cibo tractū vertit in sanguinē. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt hoc iecor oris. iecus oris. p̄ quo nos dicimus h̄ iecur coris. et cōsistit in iecore occupat̄. sic. n. corde sapim⁹ ita iecore amam⁹. et cor. penl. in ḡtō: et etiā in ntō. vñ vsus. Splēridere facit: cogit amare iecur. Uide in cor.

I eiuniū ny. d̄r quoddā itestinū tenue semp vacuū: vñ d̄r eiuniū qz sui media viscera vacua et exinanita existūt: et

est eiuniū p̄simonia victus et abstinentia ciboz. A ieiunū deriuat̄ ieiuno nas. nau. nare. i. a cibis abstinere. et ē neu. cū oib⁹ suis p̄positis. et vt dicit Hiero. sup̄ Marcū: Medicina cuiuslibet vulneris adhibēda ē ei. nō enī sanant oculū qd̄ calcaneū. ieiunio passiones corporis: orone sanant̄ pestes mētis. Et Ambro. dicit in hexameron. Ieiuni hoīs sputū si serps̄ gustauerit morit̄. vides quāta sit vis ieiunij vt ex sputo suo hō terrenū serpētē iterficiat: et merito spūalē. Qñ aut̄ ieiunia q̄rtuoz tpibus anni agant̄ his versibus h̄r. Vult crux: lucia: cinis: charisima: ta dia Qd̄ det vota pia q̄rta sequēs feria. Dic nota q̄ q̄dragesimale ieiuniū arti⁹ obseruat̄ q̄ alia ieiunia: qz in eo xpm̄ fm̄ modū n̄m imitamur. et iō q̄uis esus casei et ouoz sit in q̄dragesima ḡnāliter iterdictus: tñ in alijs ieiunys apud diuersos ē diuersus modus abstinentie: et cōsuetudo quā q̄sq̄ obseruare d̄z fm̄ morē eoz iter quos p̄uersat̄. Vñ dicit Hiero. de ieiunys loquēs: Unaqueq̄ p̄uicia abūdat i suo sensu. vñ i h̄s ieiunys oua et lacticia p̄nt comedi fm̄ morē et p̄suetudinē ḡnālē p̄rie. Item vigilie oīuz ap̄loz debēt ieiunari: exceptis tribus. i. vigilia philippi et Jacobi et Joānis euāgeliste: qz illoz festiuitas est infra solennitatē pascālē: istius aut̄ infra natalē dñi celebratur sic d̄r in quodā decretali. vñ p̄z q̄ vigilia beati Mathie debet ieiunari. Itē scias q̄ ieiunius exultationis ex instinctu spiritus sancti p̄cedit: q̄ ē spūs libertatis. et iō h̄ ieiuniū sub p̄cepto cadere non d̄z. ieiunia ḡq̄ sub p̄cepto ecclie instituūtur sunt magis ieiunia

afflictiois q̄ nō p̄ueniūt diebus leticie p̄pter qd̄ nō ē ieiuniū ab ecclia institutū in toto pascali tpe: siue in gn̄q̄gesima: nec etiā in diebus dominicis: in q̄bus siquis ieiunaret p̄tra p̄suetudinē ppli xp̄iani: q̄ vt Aug. dicit p̄ lege ē habēda: vel etiā ex aliquo errore: sic manichei ieiunant: q̄si necessariū tale ieiuniū arbitrātes: nō eēt a pctō imunis: q̄uis ieiuniū fm̄ se consideratum oī tpe sit laudabile: fm̄ q̄ Hierony. dicit ad Lucillū. Utinā oī tpe ieiunare possemus. Uide in q̄dragesima.

I epte interpretatur aperiens vel apertus.

I eroboam interpretat̄ sup̄ius dyudicās: vel cā ppli: aut diuisio ppli: siue discernēs pplm̄: qz in regno eius diuisus fuit ppl̄s isrl̄: et precisus a regno stirpis David.

I esse interpretatur in sole sacrificiū: vel icensum: vel icendens siue incendiū: et fuit pater David.

I esus hebraice: grece sother: latie aut̄ salutaris siue saluator iterptat̄: qz cūctis gentibus salutarifer venit. Et scribit̄ hoc nomē tribus l̄ris cū titello ad designādū mysteriū scē trinitatis: sic Iesus. Errāt aut̄ scriptores q̄ p̄ ista figura H. q̄ ex vtraq̄ p̄te eq̄liter eleuat̄ scribit̄ ibi h̄ q̄ ē nota latie aspiratōis. nō. n. ē ibi aspiratio. et istud nomē iesus ipositū ē ab angelo. et h̄z tres terminatiōes. s. i. sus in ntō: in sum in actō: et in su in relis casibus. s. in ḡtō: d̄r: vtō et abltō. s. i. iesu: qd̄ nō inuenies in aliquo noīe quarte declinatōis: et forte habuit tñ tres terminatiōes ad benotādum q̄ in xpo tres sunt subst̄tie. s. diuinitas: aia et caro. est enī verus deus et hō. Uide in iuda.

I ante G

I gnarus ra. rū. p̄ponit̄ ab in et naris: vel cōponit̄ ab in et naris. ide ignar⁹ inscius: rudis. et q̄ ignorat: et q̄ ignoratur sic appellat̄. et d̄r ignar⁹ p̄pe q̄ oblit⁹ ē et pdidit memoriā q̄si sine narib⁹. Olfecisse. n. veteres scisse dicebāt. et hinc ignoro ras. Et nō. q̄ g. apponit̄ huic noī nar⁹ p̄ p̄thesim et oib⁹ ab eo deriuatis. Quidā tñ dñt q̄ sit ibi nāliteret in p̄pōne n. nō trāsit in g. s̄z subtrahit̄. et pdu. penul. Uñ quidā. p̄adit̄ ignaris questio certa frequens.

I gnauus: ex in et nauus ua. uū. penul. pdu. p̄ponit̄ ignat⁹ ua. uū. i. inefficax: piger: insipiens: stult⁹. Et cōparat̄. vnde ignaue vel ignaui ter ui⁹. uissime. aduer. et h̄ ignaui ue. i. pigritia: tarditas: stultitia. et ē corpis. Qz aut̄ d̄r ignat⁹ q̄si igne animi vacuus etymo. est. Et nota q̄ huic noī nauius q̄sq̄ apponit̄ g. p̄ p̄thesim: vt gnau⁹: et oib⁹ suis deriuatiuis: qd̄ tñ g. dicit̄ qd̄ā eē de itegritate dictōis. et s̄z hoc in cōpositōe n. nō mutat̄ in g. s̄z subtrahitur.

I gnearius. ab igne d̄r ignari⁹ ria. rū. i. ignē p̄tinēs. vñ hoc

I gneolus in igne⁹ exponit̄. (igneariū ry. i. focariū.

I gnesco scis. inchoa. ab igneo nes. dicitur. p̄t̄ etiam dicit̄

I gnisco scis. ab ignio nis.

I gne⁹. ab igne d̄r igne⁹ nea. neū. ad ignē p̄tinēs vñ de igne

ex̄ns: vel resp̄lēs: vel ardēs: et igneolus la. lū. penl. cor.

Prudēt⁹ in libro hymnoz. Vigor igneolus nō vritur.

I gnibulum li. thuribulum: et dicit̄ ab igne.

I gnicrem⁹ crema. mū. pe. cor. i. igne cremat⁹: vñ igne cre-

I gniculus li. dimi. paruus ignis: et cor. penul. (mas.

I gnio ignis igniui ignitū d̄r ab igne. et est ignire iflāmare:

calefacere: vñ ignit⁹ ta. tū. i. iflāmat⁹ vel ardēs: et tūc est

nomen. Ab igne d̄r igneo ignes. i. iflāmari: calere. vnde

ignesco scis. inchoa. Ignio cōponit̄: vt adignio nis. i. iflā

mare. Ignio actiuum est cum oibus suis compositis. ab

ignio nis. ignisco scis. inchoa.

I gnis. a gigno et in p̄ponit̄ hic ignis q̄si nō gignēs: qz nihil

ab eo gigni possit: s̄z cōsumit̄ cūcta q̄ rapit. et ē p̄pe ignis

ipsa flāma. Qd̄ aut̄ fouet ignē foc⁹ ē. et facit abltus singu-

laris igni vel igne: et actūs pluralis ignis vel ignes: et s̄z

tres spēs ignis. s. lux: flāma: carbo. Et scias q̄ ignis i sua

sp̄a nō lucz: qz sic regez corpa celestia. vnde et i elc̄m̄.

I gnisco scis. in ignio ignis vide.
 I gninomis ma. mū. penul. cor. i. ignē vomens: ab ignis r
 vomo mis. componitur.
 I gnobilis. nobilis pponit cū i r mutatur n. in g. r dī hic r
 bec ignobilis r h° le. q̄si nō nobilis: q̄ fere nō cognoscit
 cuius r nomē r genus ignorat. Et cōparat: vt ignobilis
 lioz. lissim°. vñ ignobiliter lius. lissime. aduer. r h° igno/
 I gnominia. nomē cōponit cū in r dicit h° (bilitas tatis.
 ignominia nie. i. ifamia: q̄si tra nomē. s3 ignominia ipo
 nit p̄tate alicui: s3 ifamia fit multoz p̄sentiente sermo
 ne. vñ ignominiosus sa. suz. i. ifamis: vitupatus. vñ igno
 miniose aduer. r h° ignominiositas tatis. s3 Dug. Inue
 nit ēt ignominiū ny. vñ dicit Pap. Ignominiū dcm: eo q̄
 dīnat h̄re nomē is q̄ i aliquo crimie dep̄hēdit q̄si sine
 I gnoro. ab ignarus dī ignoro ras. ravi. Et scias (noie.
 q̄ ignoram° ea quoz notitiaz habuim°. s3 oblitū sum° q̄
 . scire debem°. s3 quodā vitio pigritie nescim°. ea vō ne
 scim° q̄ nunq̄ sciim°. vñ ignorāter aduer. r bec. ignorā
 tia tie. fm Dug. Job. i9. dī. Si ignorāui mecū erit igno
 rātia mea. Uide i erro as. Dic nota q̄ ignorātia differt
 a nesciētia: qz nesciētia dīc simplicē scie negationē. vñ
 de cuiusq̄ deest aliqua r ex scia pōt dici nescire illa. s3
 quē moduz btūs Diony. in angelis nesciētia pōnit. 6. ca.
 ecclesiastice hierarchie. Ignorātia vō iportat scie puatio
 nē: dū. s. alicui deest scia eoz q̄ aptus natus est scire. Do
 nū aut qdā aliq̄ scire tenet: illa. s. sine quoz scia nō pōt
 debitū actū exercere. vñ oēs tenent scire cōiter ea q̄ sūt
 fidei r vñ iuris p̄cepta. Singuli aut ea q̄ ad eoz status
 vel officiū spectant scire tenent. vnusquisq̄ enī tenetur
 scire ea q̄ ad suū officiū spectant. Quedā vero sunt q̄ r si
 aliq̄ aptus nat° ē scire: nō tñ ea scire tenet: sic theoreu/
 mata geometrie: p̄tingētia particularia r hō nisi in casu.
 Manifestū est aut q̄ q̄cunq̄ negligit h̄re vel facere id
 qd tenet h̄re vel facere de iure. peccat pctō omissionis.
 vñ p̄pter negligētiā ignorātia eoz q̄ q̄s scire tenet est
 pctm. Nō aut iputat hōi ad negligētia si nesciat ea q̄ sci
 re nō pōt. vñ eoz ignorātia iuincibilis dī: qz. s. studio su/
 perari nō pōt. r p̄pter h° talis ignorātia cū nō sit volun
 taria eo q̄ nō ē in ptate nostra: eā nō repellere nō ē pec
 catū. Ex quo p̄z q̄ nulla ignorātia iuincibilis ē peccatū.
 Ignorātia aut vincibilis est pctm si sit eoz q̄ q̄s scire te
 net. Uide i scia: r in ifern°. Et scias q̄ btūs Aug. ad La
 lētinū dicit. Licet graui° sit peccare sciēter q̄ nesciēter:
 nō tñ iō fugiēdū ad ignorātie tenebras vt in eis quisq̄
 excusationē regrat. Aliud. n. ē nescire: aliud scire noluis/
 scqz in eis q̄ scire noluerit: ipsa ignorātia pctm ē. Hoc at
 vep̄ ē si sit eoz q̄ q̄s scire tenet: als nō: qz etiā h̄re volū
 tate nō sciēdi geometriā pctm nō ē ei q̄ illā nō p̄fitetur
 p̄ officiū magistri. r subdit btūs Aug. In eis vō q̄ nō po
 merunt pena pcti. Ignorātia vō q̄ nō est eoz q̄ scire no
 lunt s3 q̄ tñ simpliciter nesciūt: s3 nō reuēntes vel p̄po
 nētes scire: nullū sic excusat: vt eterno igne nō ardeat: s3
 fortasse minus ardeat. Nā vt dicit Ap̄ls. i. ad Corin. i4.
 Ignorās ignorābif. i. a dō reprobābif. r itellige de igno
 rantia eoz q̄ q̄s scire tenet sic eoz q̄ p̄tinēt ad fidē: vir/
 tutē: r ad bonos mores. Uide in p̄scientia: r pdu. penul.
 I gnosco scis. noui. notū. i. remittere: idul/ (ignoro ras.
 gere. r est in puatiū. nā illud ignoscim° qd̄ amplius no
 scere nolumus. r pōt cōponi ex in r nosco: r sic mutat n.
 in g. r facit p̄icipiū ignotur°. Inuenit tñ ēt ignoscitur°.

I ante L

I las est fluii° Asiē: r ilas r ila fuit qdā armiger vel ama
 sua Derculis: q̄ fuit raptus a nymphis cuz exbauriret
 aquā a quodā fonte fm fabulas poetaz.
 I le ilio fe. ge. iterptat silua. r ē dicta sic primordialis mā:
 quā qdā vocauerūt siluā: qdā possibilitatē: qdā iter ali

quid r nihil: qdam inter aliquā r nullā substantiā: qdaz
 receptaculū oīum formaz: qdaz corp° icorporeū. r alys
 adhuc noib° p̄bi eā vocauerūt. Si queres vtrū ile sit ali
 quid vel nihil: nō hoc p̄cedimus: s3 ē inter aliqd r nihil.
 De hoc dicit Calcidius sup Platonē: sic nihil vidēdo vi
 dem° tenebras r nihil audiēdo audim° silētiū sic nihil
 itelligēdo itelligim° ilem. Uñ btūs Aug. Lū aliqd ifoz/
 me cōcipio: prius nihil itelligo q̄ itelligā. Et ab ile dicit°
 est ileus qdam gigas p̄pter p̄fusionē r magnitudinē ele
 mentoz. r acuitur in fine ile ilis.
 I le ab ilios qd̄ ē obuoluere dī h° ile ilis tertie declinatio/
 nis: r in singulari r in plurali: vel tantū pluralis numeri
 Uñ Alexander: Iliā declinat tibi tertia sed non nisi plu
 ra. Et sunt intestina parua r rotunda circa renes aialius
 r dicunt ilia ab ilios. qz ibi nos obuoluim°. vñ fm quof
 dā cōponitur: vt exilis: q̄si extra ilia. Lucanus in. 4. Al
 ligat r mediū cōpressis ilibus artat: r scribitur p̄ vnū l.
 I lex cis. fe. ge. est quedā arbor glandifera: r dī ilex quasi
 eler ab eligendo siue eligo gis. qz huius arboris fructuz
 p̄mū hoies elegerūt sibi: r scribit p̄ vnū l. pdu. tñ p̄maz
 Uñ in Auroza dī: Tres iuuenes vidit stantes inde sub
 ilice mambre.
 I lia ilium ilibus vide in ile ilis.
 I liacus penul. cor. vide in ilios: r in ilius.
 I liades in ilius vide.
 I licet penul. cor. i. ire licet. expleto. n. officio suo sacerdos
 dicebat ilicet: q̄si diceret ire licet. magis aut corruptū ē
 postmodū r dictū ilico. i. cōtinuo aduer. tpis: vt dicit Ale/
 xader nequā. r sic scribit p̄ vnū l. pdu. tñ p̄mā. vñ i Gre
 cif. dī. Lōcito: p̄festim: mox: p̄tin°: ilico: statim.
 I liceus cea. ceum. i. de ilice existens: vel ad ilicem perti
 nens: r dicit ab ilex cis. r cor. ce.
 I lico aduer. temporis. r fm Pap. ilico. i. continuo: subito:
 statim: iterato. Uide etiam in ilicet.
 I lion in ilios vide.
 I lios grece latine obuoluere dī. vñ ilios vel ilion obuolu
 tio: r dī dolor itestioz: qz itestina sepe pre dolore obuol
 uunt. r hīc iliac° ca. cū. q̄ talē infirmitatē patit. hī r toz/
 minosi dīr ob itestinoz tormēta. Et inde dī hoc ile ilis
 I liuz in ilius vide. (ilia iliū p̄ itestino fm Dug.
 I lius. Plus fuit qdā rex troian°. vñ troia dca ē iliū. Et no
 ta q̄ troia dca ē regio Asiē. Iliū vō ē ciuitas troie. Qñq̄
 tñ troia accipit p̄ illa ciuitate: r tūc iliū accipit p̄ qdam
 eminentissima turri illi° ciuitatis: r ide iuenit h° ilion ide
 clinabile: r h° iliū ily: r ilios ilioy. r hīc pōt dici h° ili° ily.
 vñ hīc r bec iliēsis r hoc se. r iliac° ca. cū. i. troianus. r hīc
 iliades dis. troian°. vñ subtracta de syllaba dī ilias dis:
 femina troiana: r penul. genitiui cor. iliades.
 I llachrymoz. ex i r lachrymo pponit illachrymoz maris.
 Et est illachrymari intus lachrymari: vel p̄dolere. r est
 depo. licz antiqtus iueniat in neu. ge. Uñ Boe. in. z. de
 p̄so. Ali° ple letat° fily filine d̄relict° mest° illachrymat.
 I llaudabilis in laudibus vide.
 I llaudatus in laudatus exponitur.
 I llecebra. ab illicio cis. dī h° illecebra bre. i. carnalis dele
 ctatio q̄ hoiez illicet: licz r p̄ alia delectatōe iueniat. ide
 illecebrozus sa. suz. i. delectabilis: illecebris plen°. Et cō
 parat. vñ h° illecebrozus tatis. Itē ab illecebra dī ille/
 cebro bras. i. illecebris attrahere: seducere: illicet: r cor.
 I llecto ctas. i. frequenter illicere: ab illicio (ce. nāliter.
 lexi. lectum. lectu. u. mutata in o.
 I llectus. ab illicio cis. lexi. lectuz. lectu. dī illect° cta. ctū. i:
 illaqueat° seduct°: in licio posit°. Jaco. i. ca. dī. Abstraci°
 r illectus rē. (componitur.
 I llepidus da. dum. i. insuauis: insipidus: ab in r lepidus
 I llex. Ab illicio cis. dī hīc r bec r hoc illex cis. q̄ aliqui m

ducit in fraudē. qđ etiā absolute p̄ fraudulento d̄r̄ r̄ de
ceptore. Un̄ Plautus. Esca est meretrix r̄ pecus illex.
Ilibatus ta. r̄. i. i. tactus: ab in r̄ libatus cōponit̄.
Iliberalis. Ab in r̄ liberalis cōponit̄ h̄ r̄ bec illiberalis r̄
Illicio cis illexi ctū. ab in r̄ licio. r̄ (hoc le. i. nō liberalis.
est illicere illaqueare: in fraudē ducere. r̄ cor. li.
Illicitus ta. r̄. i. nō licitus: ab in r̄ licitus cōponit̄.
Illido dis. lisi. lisi. lidere. i. intus vel valde ledere: ab in
r̄ ledo dis. cōponit̄. e. cōuersa in i. vnde illisus sa. suz. i. in
tus vel valde lesus. r̄ pdu. li. vbiq̄.
Illiria rie. fe. ge. regio ē iuxta mare adriaticū. vnde illiris
dis. r̄ illiricus ca. cū. penul. cor. vñ ad Ro. ca. i. s. Usq̄ ad
illiricū r̄. r̄ illiris d̄r̄ idē qđ illiria: r̄ h̄ illirica ce. herba
Illiricus in illiria exponit̄. (quedā q̄ in illiria abūdat.
Illisus sa. sum. in illido dis. vide.
Illitteratus ta. r̄. i. in litteratus exponit̄.
Illo aduer. loci est: r̄ acui i fine. Mat. z. Timuit illo ire
.i. ad illum locum.
Illor̄ ta. r̄. i. penl. pdu. i. nō lot̄: imund̄. r̄ r̄ponit̄ ab in r̄
Illumio nas. nau. nare. in lumio nas. exponit̄. (lotus.
Illunis. ab in r̄ luna cōponit̄ h̄ r̄ h̄ illunis r̄ h̄ ne. i. sine lu
na vel obscurus. r̄ pdu. penul.
Illustris. ab illustro stras. qđ r̄ponit̄ ab i r̄ lustro. stras. di
cit̄ h̄ r̄ h̄ illustris r̄ h̄ stre. i. p̄clar̄: nobilis: q̄ valde illu
stratur. Et comparatur.
Illuuiēs uiei. fe. ge. d̄r̄ squalor: vel imūditia: morbus vel
sordes: r̄ d̄r̄ ab illuo is. qđ ē maculare: qz deturpat r̄ ma
culat rē in q̄ est. Deu. is. Sup illuuiē secundaz. i. super il
luuiois r̄ putridis secundis vt fiat endiadis.
Ilus in ilius vide.

I ante M

Imaginor naris. ab imagine d̄r̄. r̄ est imaginari absentem
rem pcipere: vel imaginē rei absentis. vñ h̄ imaginatio.
nis. vis aīe q̄ qz p̄prehendit formas cū mā re absente. s̄
hoc aut ē recordatiōis: aut imitationis: aut cōfictionis.
Recordatiōis cū eandē rē imaginamur q̄ p̄us fuit sub
iecta nostro sensui. Imitationis cū rē similit̄ nō eandē.
Cōfictionis qñ p̄firmamus aliqd in mēte qđ in rez nu
mero nā non patit̄ iueniri: vt chimera ex capite leonis.
pectore hoīs vētre asini: cauda serpentis. p̄ma imagina
tio nobis cōis ē cū beluis: sc̄da r̄ tertia ē p̄pria hoīs. Itē
ab imaginor h̄ r̄ h̄ imaginabilis r̄ hoc le. qđ aptū ē ima
ginationi pcipi. r̄ imaginatiū ua. uū. qđ imaginatione p̄
cipit vel pcipit̄: vel qđ p̄tinet ad imaginationē. r̄ imagi
natorius ria. r̄. vide in mulus.
Imagoginis. fe. ge. representatio alicuius rei. r̄ d̄r̄ imago
ab imitor taris. q̄si imitago: qz imitat̄ rē cuī ē i corpora
libus lineamētis r̄ dispositiōe partiū: aliter non d̄r̄ ima
go p̄prie. vñ imaginarius ria. r̄. qđ p̄tinet ad imaginē:
vel qđ pcipit̄ vmbra iliter r̄ qđā imaginatione. Et scias
q̄ triplex ē imago. s̄. creationis: recreatiōis: r̄ similitudinis
sic dicit glo. sup illud psal. Signatū ē sup nos lumē vul
tus tui. d̄ne r̄. Ex hoc p̄z q̄ eē imaginis hoīs nō solū est
nā s̄ gr̄e r̄ gl̄ie: qz imago creatiōis est nature imago: re
creationis est gr̄e: imago similitudinis est gl̄ie. Itē nota q̄
hō fact̄ ē ad imaginē r̄ similitudinē dei. ad imaginē q̄tuz
ad nālia. ad similitudinē q̄tum ad gratuita. S̄z ai aduerre
q̄ imago q̄tū ad eē consistit in solis nālib̄: q̄tū aut ad
bñ eē vel p̄fecte eē vel p̄fectū eē p̄sistit in gratuitis. Itē
scire te volo q̄ triplex fuit rō institutionis imaginū in ec
clesia. Prima ad instructionē rudiū: q̄ eis q̄si q̄busdā li
bris edoceri vident̄. Sc̄da vt incarnationis mysteriū r̄
scōz exēpla magis in memoria n̄ra eēnt dum quotidie
oculis nostris representant̄: Tertia ad excitādū deuotio
nis affectū: q̄ ex visis efficacit̄ excitat̄ q̄ ex auditis. Vi
de etiā in latria. Itē de imagine faciei xp̄i dicā in iuda.

Imbecillis. ex in r̄ baculus r̄ponit̄ imbecillus la. lū. r̄ hic
r̄ h̄ imbecillis r̄ h̄ le in eodē sensu. i. sine baculo. i. sustē
tamēto viriū. i. debilis: fragilis. vnde imbecillo las. lare
.i. debilitare: verbū actiuū. r̄ inde verbalia.
Imbellia. lie. i. debilitas: ab imbellis deriuat̄.
Imbellis. ab in r̄ bellū cōponit̄ h̄ r̄ bec imbellis r̄ hoc le.
.i. eneruis: debilis: fragilis: r̄ mutat̄ n. in m. sequēte b.
Imber. ab inebrio as. deriuat̄ h̄ imber. b̄ris. pluuie vis re
pētina ad nubes vel pluuia p̄tines: sic dicitur: qz terram
inebriet ad germinādū. r̄ desinit abltus in i. vt imbr̄. in
uenit̄ etiā in e. imbre: vt dixi in abtō tertie declinatiōis
cōposita aut faciūt in i. vt septēbri.
Imbrex. cis. in imbriciū exponit̄.
Imbriū. ab imber dicit̄ h̄ imbriciū cy. p̄ qđ aq̄ elicif. s̄.
lauariū: fluariū: vel canalis. qđ aliter dicit̄ hic imbrex
cis. r̄ cor. penul. gti. Un̄ Prudētius. Imbricibus ruptis
vndatis desup auxi r̄. Imbrices etiā dicunt̄ tegule: qz
capiūt imbres: r̄ est etymologia.
Imbriulus li. dimi. paruis imber. (ab imber d̄r̄.
Imbriū ca. cū. penl. cor. r̄ imbricosus. sa. suz. i. pluuiosus:
Imbulus. ab ambulo las. d̄r̄ hic imbulus li. mas. ge. penl.
cor. porticus lata r̄ spaciōsa: r̄ d̄r̄ imbulus quasi inambu
lus: loc̄ ad ābulādū spaciōsus s̄z Du. Pa. vō dicit̄. Imbu
li dicit̄: vt qz sub volumie sūt: vel qz sub his ambulam̄.
Imbuo is. in buo is. exponit̄. (sūt. n. plateaz porticus.
Imeon vel imon grece ceruix latine.
Imitans in imitor exponitur.
Imitator r̄ imitatrix in imitor taris. exponitur.
Imitator̄ ria. r̄. i. dignus imitatione: vel qui aliquē
imitatur: r̄ dicitur ab imitor taris.
Imitor aris. atus. suz. tari. i. seq. vñ hic imitator taris. imi
tatrix cis. r̄ hic r̄ bec r̄ hoc imitās tis. p̄cipiū. Esch. zi.
Sabbatoz ocium imitās. r̄ cor. mi. siue penul. r̄ etiā p̄
mā. vñ p̄z q̄ scribit̄ per vnū m. Un̄ Lucan̄ in p̄mo. Et
q̄ te laxis imitant̄ sarmata braxis. r̄ in auroza d̄r̄. Quas
imitans presul bis sex fert pectore gemmas.
Imanis. manū qđ ē bonū r̄ponit̄ cū in: r̄ d̄r̄ h̄ r̄ bec ima
nis r̄ hoc ne. q̄si sine mano. i. sine bono. s̄. effer̄: crudelis:
imāsuēt̄: terribilis. Et cōparat̄ imanis nioz. nissim̄. vñ
imaniter nius. nissime. aduer. r̄ bec imanitas tatis. i. cru
delitas tatis. r̄ qz magna solēt eē crudelia r̄ effer̄a r̄ ter
ribilia: iō imanis iuenit̄ p̄ magn̄: gr̄adis: p̄ crudeli vel
imāsueto siue supbo iuenit̄. Job. z6. Immanib̄ lux ab
scōdit̄ r̄. qđ exponēs Hreg. in moza. Immanib̄ lux ab
scōdit̄: qz nimirū superbientibus veritatis cognitio de
negat̄. possunt etiā fm̄ Hrego. ibi In manibus esse due
partes: sed tunc p̄ma scribitur per n.
Immaturus. ab in r̄ matur̄ r̄ponit̄ imatur̄ ra. r̄. i. non
matur̄: acerb̄. r̄ r̄parat̄. Un̄ Isa. is. Ante messem. n. tu
tus effloruit: r̄ imatura p̄fectio germinauit. vñ bec ima
turity tatis. i. n̄ matura: acerba. Immaturitytas ēr dicit̄
nocturnū tps qđ nō est maturus. i. opportunus: vt aliqd
agat̄ vigilādo. qđ ēt vulgo solet dici hora iportuna.
Immemor in memor vide.
Immemoratio onis. fe. ge. i. obliuio: ingratitudo: nō reco
gnitio: ab immemoro ras. Sapientie. i. 4. ca. Bonorum
domini immemoratio.
Immineo nes. nui. ex in r̄ maneo nes. r̄ponit̄: r̄ mutat̄ a.
in i. r̄ n. in m. r̄ ē iminere ipēdere: i. ḡruere: supstare: in sta
re: p̄ns eē. vñ iminēs nētis. ge. ois. Et cōparat̄ vt iminēs
tioz. sim̄. vñ iminēt̄er tins. sime. aduer. r̄ bec iminentia
Immitis ex i r̄ mitis: r̄ pdu. mi. imitis. (tie. r̄ cor. mi.
Immolo las. laui. r̄ponit̄ ab in: r̄ mola le. qđ ē puls ex fa
rina r̄ aq̄ r̄ sale q̄ oliz victime inter cornua p̄fundebant̄
r̄ mutat̄ n. in m. qz n. nō pōt stare ante m. i eadez dicit̄
latina: r̄ sic imolo scribit̄ per duo m. r̄ ē imolare sacrifici

eare: quasi molatim infundere: vel mola pfundere. Uel
 imolare cōponit ab in et moles quasi in mole altaris vi
 ctimā ponere. vñ imolatio dicta ē ab antigis: eo q̄ i mo
 le altaris posita victima cedere. vñ mactatio post imo
 lationē erat. s̄z nūc imolatio panis et vini calici cōuenit.
 vñ imolaticius. cia. cium. i. sacrificatiuus. s. qui immolat
 tur. et cor. mo. immolo.
Immotus ta. tū. participiū de immoueo: vel potest eē no
 men cōpositū ab in et motus q̄si nō motus.
Immūsus da. dū. i. ipurus: ab in et mundus. et cōparat: vt
 imundus dios. dissimulatus. vñ imūde dius. dissimulatus. aduer.
 et hec imundicia cie. i. ipuritas.
Immunis. ab in et muniū cōponit h̄ et h̄c immunis et h̄c ne. i. si
 ne munio. i. tributo. s. liber: q̄ nulli ē tributari. vñ et sepe
 immunis d̄r expers: alienus sine parte. Itē immunis. i. nō mu
 nificus q̄si sine munio. i. munere. Vñ in puerbio vete
 ri d̄r. Immunes ciues odore sui. Itē immunis d̄r q̄ nō fac
 munia. i. officio nō fungit. ē enī oī p̄uilegio vacuus et do
 no. s. vitiosus: piger: vētri indulgēs. et cōstruit hoc nomē cū
 grō et abltō: vt immunis piculi et piculo. et hinc hec immu
 nitas tatis. et pdu. penul. immunis.
Imo d̄r ab imus ma. mū. et est aduer. eligēdi. et tātū valet
 q̄tū potius. aliquādo est aduerbiū affirmādi: et tunc tā
 tum valet q̄tū certe. aliquādo ē cōiunctio illatiua et tan
 tū valet q̄tū igit. et ē scribēdū imo p̄ vnū m. et cā d̄r ad
 abltū p̄dicti nois. s. imus. ima imū. d̄z eē accētus in fine
 et d̄z m. aliq̄ntulū cōpresse sonare cū i. licet sit de sequēti
 syllaba: sed cā d̄r hoc fiat: ita vult Dug. Quidā tñ d̄r
 q̄ nō opz q̄ imo aduer. accentuet in fine ad d̄riam huius
 ablti imo: qz satis p̄z d̄ria iter ea cū sint diuerse partes
 orōnis: vt in scōa pte tetigi p̄ file: vbi egi de ipedimētis
 accētus in ca. de ipedimēto d̄r. et pdu. p̄mam imo. Vñ
 Uindocinēsis. Spōsam non cupias quā duxit p̄ximus:
 imo floreat illesus p̄ximitatis amor. Quidā aut d̄cūt
 q̄ imo scribit p̄ duo m. quos ego non sequor.
Imparis. i. sine pare nō par: ifimus. et cōponit ab in et par
 et mutat n. in m. et ē oīs ge. et cor. penul. gti iparis.
Impatiēs in patiens exponitur.
Impedatura re. d̄r pedis mēsurā vel ipressio vel iuestiga
 tio. Peda aut d̄r vestigiū hoīs: vñ pōt dici pedo das. et p̄
 cōpositionē ipedo das. et inde h̄c impedatura re.
Impedio dis. diui. ditū. dire. i. retinere: q̄si in pedicā tra
 here: vñ in pedicā ponere. et cōponitur ab in et pedica. et ab
 impedio d̄r hoc impedimentū ti.
Impegi p̄teritū de ipingo gis. et pdu. pe.
Impello pellis. puli. pulsū. ab i et pello lis. deriuat: et muta
 tur n. in m. et est ipellere q̄si itus vel valde pellere. vñ i
 pulsus sa. sum. et ipulsuus ua. uum.
Impēdeo des. di. dere. suz. i. iminere: igruere: istare: suspē
 dere: et cōponit ab in et pendeo des. Dester. iz. Eo q̄ eis
 certa mors ipēderet. i. imineret vel istaret.
Impēdiū. ab ipendo dis d̄r h̄c ipensa se: et hoc ipendiū dy.
 ambo p̄ expēsa vel dispēsa. et ipendio aduer. i. sedule: in
 tente. Inuenit etiā impēdiū p̄ studio et sedulitate. vnde
 impēdiosus sa. sum. i. sedulus: itentus. vñ ipendiose ad
 uer. et h̄c impēdiositas tatis.
Impēdo dis. di. suz. dere. i. donare: exhibere. et cōponit ab
Impenetrabile. inaccessible s̄z p̄ap. (in et pendo dis.
Impenitēs. tentis. ge. oīs. i. nō penitēs: ex in et penitēs cōpo
Impenso fas. frequē. impendere: et formatur ab (nitur.
 impendo dis. di. sum. su. u. in o. conuersa.
Impator. ab impo ras. d̄r h̄c impator tois. q̄ d̄r aliq̄ in
 dupator du. syllaba iterposita causa metri: et tūc oportet
 m. mutari in n. ante d. et h̄c impatrix cis. et impatorius a.
 um. et h̄c impiū ry. vñ h̄c et h̄c impialis et h̄c le. et impius
 sa. suz. i. alt. nobilis: et autētic: impio et ptate et dignitate

plen. Et cōparat. vñ impiose sius. sime. aduer. et h̄c impe
 riositas tatis. i. maiestas.
Imperegre penul. cor. aduer. est: et ē idē q̄d instabiliter: vel
 sine certa māsiōe. et cōponit ab in et peregre n. p̄uersa i m.
Imporiosus in impator exponitur.
Imperto tas. i. frequenter. ipo: et format ab hoc sup. im
 patu a. mutata in i. cor. et u. in o. fit impito tas. rati tare.
Impitus ta. tū. i. nō perit: nō instructus: nō doctus: et cōpo
 nit ab in et peritus. Et cōparat impitus tior. tissimus. vñ
 impite tior. tissime. aduer. et hec impitia tie. et pdu. ri.
Imporas. rati. ratū. i. p̄cipio: ex in paro. ras. cōponit: et mu
 tatur m. in n. et a. in e. et cor. penul.
Impers. pars cōponit cū in: et dicit impis tis. i. expers sine
 pte. Ambro. sup Egisippū. Vestro plio oēs iplicabūtur:
 nec erit nostra vlla regio: vestri impers decoris.
Impsonale verbū a quo nascat habes supra in tertia par
 te in tractatu de verbo: ca. de verbo impersonali.
Imprior tiris et impitio tis. i. tribuere: donare. p̄tez dare et
 cōponit ab in et partior tiris. vñ partio tis. s̄z antiquos. et
 facit supinū impartitū. et pdu. penul.
Impes tis. in ipetus exponitur.
Impetigo. Ab impeto. is. deriuat h̄c impetigo ginis. sicca
 scabies p̄minens cū asperitate et rotunditate forme. vñ
 impetiginosus sa. sum. i. scabiosus. Et cōparatur. vñ hec
 impetiginositas tis. i. scabiositas. et pdu. impetigo penl.
 in ntō: sed in obliquis eam cor.
Impetro tras. traui. cōponit ab in. et patro tras. mutato a. i
 e. et ē v̄bū actiuū: et cor. pe. nāl. et est ipetrare: exorare: q̄d
 peti obtinere: in petitiōe effectū h̄re.
Impetus. ab ipeto tis. d̄r h̄c ipes dis. et h̄c ipet^o tus. tui. i eo
 dē sensu. vñ ipetuosus sa. suz. i. furibūd^o cū ipetu oia fa
 ciēs. Et cōparat. vñ ipetuose sius. sime. aduer. et hec iper
Impiger gra. grū. cor. pi. nāl. et cōpo. (tuositas tatis.
 nit ab in: et piger et est impiger non piger.
Impingo gis. pegi. pactū. et cōponit ab in et pāgo gis. q̄d est
 iungo vel ipello. Et scias q̄ impingere inuenit pro cespī
 tare: et in hac significatiōe est neu. Vñ prouer. 3. Et pes
 tuus nō impinget. Inuenitur etiā pro impellere: et sic est
 actiuū. Vñ Eccl. 13. Nō iprobis sis. ne impigaris. In
 uenit etiā impiguo guas. guai. et scribit p̄ u. in vlti. syl.
Impius ex in et pius cōponit impius pia. piū. q̄ sine pieta
 te est. et ponit pro infideli: iniquo: qz nō est equ^o: s̄z ineq̄
 lis: et p̄rauis opib^o maculat. et oīs impi^o est iniqu^o: s̄z nō
 ecōuerso. Et cōparat per suppletionē impi^o magis ipius
 impyssim^o. vñ impie magis impie impyssime. et hec im
 pietas tatis. et impio as. i. impia agere: vel ipium facere.
 Vñ prudēt^o in libro hymno p̄. At q̄ iquinatū vitus cor
 impiauit. Et scias q̄ ista p̄positio est recipiēda. Iste la
 pis est nō pius: nō tñ est impi^o: qz cū dico nō pius: nō ve
 nit per appositionem: et puat tñ: sed ipius puat et ponit:
 sicut dixi in tertia parte in ca. de figura nois.
Implano nas. nau. nare. i. decipe: vñ i errozē ducere. Vñ
 Ecc. 15. Nō dicas: ille me iplanauit. et cōponit iplanare vt
 d̄r qdam ab in et planos q̄d est error vel vagatio.
Implozo ras. rati. ex i et plozo ras. cōponit: et ē iplozare roga
 re: q̄rere: vel ipetrare. et ē v̄bū actiuū: et pdu. plo. s̄z Du.
 p̄ap. v̄o dic. Implorat cū fletu iuocat: vñ rogat: ingrit.
Implumis. pluma cōponit cū in et d̄r hic et hec implumis et
 hoc me. i. sine pluma: sine barba. et pdu. plu. Unde Qui.
 Implumes calue puer cetusqz fuerunt.
Impluuiū uy. i. lauarius guttatorziū per q̄d decidit pluuia
 in domum. et dicit ab impluuiō is.
Impolitus ta. tū. d̄r inornat^o: nō cōplanatus: nō sculptus: et
 cōponit fm quosdam ab in et polio lis. et pdu. lic.
Imponentus imponēti generis neutri est id quod extre
 mius in cena ponitur sicut sunt nuges: et poma: et dicitur

ab impono nis.
I mpono nis. ex in 2 pono nis. cōponit̄. 7 est iponere iniū -
 gere: vel inculpate: vel imputare: vel ponere: 7 tunc fac
 preteritū in sui. 7 supinū in sitū. Itē iponere. i. decipere.
 7 tunc cōstruit̄ cū dō. vt impono tibi. i. decipio te. Heñ.
 zi. Quare iposui tibi. 7 tūc fac sup. i. stū. s. impono sui.
I mportitor toris. maf. ge. q portas facit: ab i 2 por / C stuz.
 titoz componitur: 7 cor. ti.
I mporto tas. in porto tas. exponitur.
I mportunus na. num cōponit̄ ab in 2 portun? 7 dicit̄ im/
 portun? ifestus: pteruus: inquietus: qz nō habeat portū
 .i. getē: q̄si sine portuno. vñ iportuni dñr q in naufragiū
 cito ferunt. Et cōparat̄. vñ hec imoportunitas tatis. i. ife
 statio: ingetudo. 7 iportuno nas. i. ifestare i getare.
I mportuosus sa. sum. locus vacuus portibus: ab in 2 por/
 tuosus. Et comparatur imoportuosior sissim? . vnde hec
 imoportuositas tatis.
I mpos potis. cōis ge. i. ipotens q votū suū ad effectū de/
 ducere nō pōt: 7 sponitur ab in 2 pos. potis.
I mpostoz. ab impono sui. ipostū p decipio deriuat̄ h im/
 postoz stozis. i. deceptor q male agit. Et ide ipostori? ria.
 riū. i. deceptorius ria. riū. 7 ipostus sta. stū. in eodē sensu
 .s. deceptorius: malus: puerfus. Stati? thebaidos. Mēs
 cunctis imposta manet. 7 hec impostura re. i. deceptio. 7
 pdu. penul. impostura.
I mpostus in impostoz vide.
I mpotio tis. tiui. tire. i. deuestire: vt ipotiat̄ eū pbenda
 sua. i. deuestiat̄. 7 deriuat̄ ab ipos potis. 7 cor. po.
I mprecoz. ab in 2 precoz cōponitur imprecoz caris. cari.
 catū. verbū deponē. i. execrari: maledicere. Ponit̄ etia;
 aliqñ in bona significatione: 7 vt iste iprecat̄ illi bona. i.
 valde rogat vel adoptat. vnde iprecans cantis. generis
 ois. He. 24. Imprecātes p̄sp̄era. 7 cor. pre. C Dic nō q
 iprecationes siue maledictiones que in sacra scriptura
 inueniunt̄: puta. Exurgat deus 7 dissipent̄ inimici ei?. 7 cō
 similes tripliciter possunt̄ itelligi. Uno? p modū p̄num/
 ciationis: 7 p modū opratiōis: vt sit sensus. Dissipent̄ ini/
 mici tui. i. dissipabuntur. Alio? p modū oprationis: vt. s.
 desiderium optantis non referatur ad penā hoīum: sed
 ad iustitiā puniētis s̄m illud. Letabit̄ iustus cū viderit
 vindictā: qz nec ipse deus puniens letat̄ in pditiōe ipso/
 rum impioz: vt dicit̄ Sap. i. sed in sua iustitia: qz iustus
 dñs: 7 iustitias dilexit. Tertio? vt desideriū referat̄ ad
 remotionē culpe: nō ad ipsaz penā: vt. s. peccata destrua/
 tur: 7 hoies remaneāt. Sciendū ēt est q vt dicit̄ Grego.
 in. 4. Moral. tractans illud Job. Et maledixit diei suo
 Scriptura sacra duobus modis maledictus memorat̄:
 aliud videlicet qd approbat. 7 aliud qd damnat. Aliter
 enī maledictū p̄ferē iudicio iustitie: aliter liuore vindi/
 cte. Maledictū quippe iudicio iustitie ipsi p̄mo homini
 peccanti platū est: cū audiuit̄: Maledicta terra in ope/
 ribus tuis. Item cum ad Abraam dicitur Maledicam/
 maledicentibus tibi. rursus de maledicto quod non iu/
 dicio iustitie sed liuore vindicte promitur voce Pauli
 predicantis admonemur: cum ait. Benedicite: 7 nolite
 maledicere. 7 rursus. Neqz enim maledici regnum dei
 possidebunt. Deus ergo maledicere dicitur: 7 tamē ma/
 ledicere homo prohibetur: quia quod homo agit mali/
 tia vindicte: deus non facit nisi examine 7 virtute iusti/
 tie. Cū ergo sancti viri maledictionis sniam p̄ferunt: nō
 ad hāc ex voto vltionis: s; ex iustitie examine erūpunt
 Intus enim subtile dei iudiciū aspiciunt: 7 mala foras
 exurgētia: qz maledicto debeant ferire cognoscunt: 7 eo
 in maledicendo non peccant: quo ab interno iudicio nō
 discordant. Vnde est q Petrus in offerētē sibi pecuniā
 Simonē sniam maledictionis intorsit dicens. Pecunia

tua tecū sit in pditionē. q enim nō ait est: s; sit nō in indi/
 catino s; in optatiuo modo se hoc dixisse signauit. Vnde
 Delias duobus gnquagenarijs ad se veniētibus dixit.
 Si homo dei suz: descēdat ignis de celo 7 cōsumat vos:
 Quoz vtrozūq; snia quanta seueritatis rōne conualuit
 terminus cause mōstrauit. nā 7 simon eterna perditio/
 ne iteryt: 7 duos gnquagenarios desup veniēs flamma
 cōsumpsit. virtus ergo subsequens testificat̄ qua mente
 maledictionis sententia promitur. Cū enim 7 maledi/
 cētis inocētia permanet: 7 tamē eū q maledicif vsq; ad
 interitū maledictio absorbet: ex vtriusq; partis sine col/
 ligif. qz a bono 7 intimo iudice in reū sententia sumpra
 iaculatur.
I mpresentiarum. i. in p̄nti mō: 7 pōt esse pars composita:
 7 erit aduer. tpis. Heñ. l. Sicut ipresentiaz cernitis. pōt
 etiā esse aduer. loci s̄m quosdā: 7 tunc impresentiaz idē
 est quod in presenti.
I mprimo mis. essi. sum. ex in 2 premo mis. cōponitur. 7 ē
 imprimere valde premere: vel imprimere. i. infigere. 7 ē
 actiuum. 7 corripit pri.
I mprobulus la. lum. penult. cor. i. aliquātulū improbus:
 7 deriuatur ab improbus.
I mprobus. pb? sponit̄ cū in: 7 dñ iprob? ba. bū. i. nō pb?
 vel infatibilis: iportun? p̄seruans. Vñ. Labor iprobus
 oia vincit: 7 dñ iprob? q̄si istans p̄hibēt: 7 ē etymo. Et cō/
 parat̄. vñ iprobe bi? bissime. aduer. 7 h? iprobitas tatis.
 Et vt dñ in Grecif. iprob? ē aliqs v̄bis factisq; pteruus.
I mpromptu. i. in manifesto: sed magis sūt due partes. vi/
 de in promptus.
I mproperiū. ab impropero ras. qd cōponit̄ ex in 2 ppero
 deriuat̄ hoc improperiū ry. i. cōuitiū: dedecus iniuria: vel
 derisio. Vñ in psal. Improperia iproperatiū tibi cecide/
 rūt sup me. Jac. i. Qui dat oib? abundāter 7 nō ipropat.
 q de? dat ē bonitatis: q oib? cōitatis: q abūdāter lar/
 gitatis: q nō improperat est sūme curialitatis.
I mprouisus sa. sum. ex in 2 p̄uisus cōponit̄. 7 est iprouisū
 qd nō p̄uidef: sed subito accidit qd fit. 7 pdu. iii.
I mprudens penul. pdu. in prudens vide.
I mpubeo bes. in pubes bis. vide.
I mpuer beris. pdu. penul. exponitur in puber.
I mpubes bis. in puber vide: 7 in pubis.
I mpudens ex in 2 pudēs cōponit̄: 7 est ipudēs nō pudēs:
 nō verecūd?: cui pudor 7 pudicitia p̄cul est. Dan. 8. Lon/
 surgit rex ipudens facie: 7 cor. pu. vnde Qui. de arte. Si
 doctus videre rudi petulansue prudenti.
I mpudicus. pudic? sponit̄ cū in 2 dñ ipudic? ca. cū. i. adul/
 ter: obscenus. Quidā tñ dñt q ipudic? sponit̄ ab i 2 po/
 dice: qz podicē. i. fetozē dicit q turpitudine ifert. Et cōpa/
 rat̄. vñ ipudice ci? sime. aduer. 7 hec ipudicitia tie. 7 ipu/
 dico cas. i. ipudicū facere: incestare. 7 ē actiuū 7 pdu. di.
 Vñ Qui. epi. Ille cū pietate mea precibusq; pudicis. Et
 scias q duplex est ipudicitia. s. spūalis 7 carnal. Spūal
 est q p̄ delectationē cogitationū it? tñ agit. Carnalis ē
 q corporaliter agit seu cōplef. Sit aut̄ multis modis. nā
 mō p visum: mō p auditū: mō p tactū: mō p cognitionē:
 mō p locutionē: mō per operationē. Talib? fomētis nu/
 tritur 7 exerces libido: 7 pōt anima separari a deo.
I mpulsus ipulsa ipulsum. i. valde pulsus vel itus pulsus:
 ab ipello impellis dicit̄: 7 hic ipulsus sus. substātiue.
I mpunis. ab in 2 punio vel pena cōponit̄ impun? na. nū.
 7 hic 7 hec ipunis 7 hoc ne. i. eodē sensu. i. nō punit? sine
 pena. Et qñq; impunis dicit̄ imunis. 7 inde impune ei/
 puniter aduer. 7 hec ipunitas tatis. 7 est impune sine pe/
 na: liber sine vindicta: vt Impune nō cedit. i. nō h; suc/
 cessum: vel non accidit sine pena.
I mpunitus ta. tū. i. nō punit?: 7 sponit̄ ab in 2 punio nis.

impuritas ra. rü. i. nō puritas. et cōparat̄ impurus rior. sim⁹.
vñ ipure rius. sine. aduer. et hec ipuritas tatis. et cōponit̄
ab in et purus. Vel pōt cōponi ab in et puro ras. Et ab ipu
rus deriuat̄ ipuro ras. i. ipurū facere. et pdu. pu.
mus ma. mü. i. depressus: infimus.

I ante N

in ppositio quāq; struit̄ cū actō casu: aliqui cūz abltō: ali
quādo cū vtroq; siml. Septē aut̄ modis struit̄ cū actō
tr̄: sex cū abltō tr̄: trib⁹ cū vtroq; idifferēter: et sic i vni
uerso. i. 6. modis struit̄ cū casib⁹. Quotiēs aut̄ in. signi
ficat motū de loco ad locū struit̄ cū actō tr̄: vt vado i
vrbe: vado in ecclesiā: si suz extra. Itē quotiēs in. ponit̄
pro struit̄ cū actō tr̄: vt vado in hostē. i. hostē. Itē
in adulteriū dico. i. adulteriū. Itē quotiēs significat i
determinatā infinitatē cōstruit̄ cū accusatiuo tr̄. vt in
psal. Dñs regnauit in eternū: et iusti in perpetuū viuēt.
Itē quotiēs cū in. significat diurnitatē struit̄ cūz
accusatiuo tr̄: vt visio quā hic vides in lōgos dies est: et
iste pphetizat in magna tpa. et ibi. Ut inhabitē in longi
tudinem dierū. Itē quotiēs cū in. ponit̄ p iuxta cōstruit̄ cum
actō tr̄: vt iste cōtēdebat iuxta regē in hunc modū. i.
iuxta hūc modū. et ibi. Misit ad ezechiā in hec vba. i. iux
ta hec vba. Itē quotiēs cū in. ponit̄ p sup struit̄ cum
actō tr̄: qd videt̄ eē tr̄mō quū liber ostēdit̄ ab aliquo
exponi: vt Beda in Mattheū. i. sup mattheū: et sic septē
modis struit̄ in cū actō tr̄. Sex aut̄ modis struit̄ cūz
abltō tr̄. nā quotiēs cū in. significat motionē fieri i eo
dē loco: struit̄ cū abltō tr̄: vt Milites currūt in ciuita
te: ego curro in cāpo. Itē quotiēs cū in. significat pma
nentia in eodē loco: vel in re aliqua struit̄ cū abltō tr̄
vt suz in domo: sum in labore: suz in cogitatione: dormio
in lecto. Itē quotiēs cū in. ponit̄ p inter struit̄ cum
ablatiue tr̄: vt Bñdicta tu in mulierib⁹. i. iter mulieres.
et ibi. Accepisti bona in hoib⁹. i. iter hoies. et ibi. In qbus
vocati estis vos. i. iter quos. Itē quotiēs cū in. ponit̄ p
intra: struit̄ cū abltō tr̄: vt Oro mea in sinu meo puer
tes. i. intra sinū meū. et ibi. Nec cōclusisti me in manibus
inimici. i. intra manus. Itē quotiēs cū in. ponit̄ pro cūz
cōstruit̄ cū abltō tr̄: vt in baculo meo trāsini iordanū
i. cū baculo meo. Itē quotiēs cū in. ponit̄ p ante: strui
tur cū abltō tr̄: vt dirigat̄ dñe oro mea sicut incēsum in
cōspectu tuo. i. ante cōspectū tuū. et ibi. Hoc est miraculū
in oculis nris. i. ante oculos nros. Cū vtroq; casu struit̄
idifferēter. Quotiēs cū in. ponit̄ p sup: struit̄ cū actō
vt loquet̄ pacē in plebē suā. i. sup plebē suā. Cū abltō: vt
Misit deus filiū suū in terris. i. super terras. et ibi. Facta
cogitatu tuū in dño. i. sup dñz. Itē quotiēs cū in. ponit̄
pro p: quāq; struit̄ cū abltō: quāq; cū actō. Cū actō quā si
gnificat localē trāsitionē: vt aperite mihi portas iustitie:
et ingressus in eas. i. p eas. Cū abltō quā notat administra
tionē: vt Multifarie multisq; modis olim deus loquēs
patrib⁹ in pphetis. i. p pphetas. Itē quotiēs cū in. po
nit̄ p ad. struit̄ quāq; cū abltō: quāq; cū actō. Cū actō quā
localē motionē designat: vt ipulit̄ in latus tuū. i. ad latus
tuū. et vado in hostes. i. ad hostes. Cūz ablatiue: vt do
minus erit in latere tuo. i. ad latus tuū. ita dicit Dug. f3
autē Arist. sic distinguunt̄ modi de in. Nā primo modo
dicit̄ aliquid esse in aliquo: sicut pars integralis in suo to
to: vt digitus in manu: paries in domo. Secūdo mō sic
totū integrale in suis partibus: vt domus est in pariete:
tectō: et fundamento. Tertio autē modo sicut species in

genere: vt hō in aiali. et vniuersaliter quodlibet inferius
in suo superiori. Quartus modus eēndi in. dicitur sicut
genus in specie: vt animal in homine: et vñ quodq; diffi
niens in suo diffinito. Quintus modus essendi in aliquo
ē sicut forma in materia. Et iste quintus modus subdi
uiditur: qz quedā est forme substāialis: vt anima est for
ma substāialis hominis. Alia autē est accidētalis: vt al
bedo est forma accidētalis hominis. et pma eaz dñ pprie
eē in. sicut est forma in materia: et anima in corpore. Alia
dicitur esse sicut accidēs in subiecto: vt albedo in parie
te: et color in corpore. Sextus modus essendi in. est sicut
aliquid in pma causa efficiente: vt regnū in regēte. Septi
mus modus essendi in est sicut aliquid in fine: sicut virtus
in beatitudine. Octauus modus essendi in est sicut ali
quid in vase: et vniuersaliter sicut locatū in loco. Nos au
tem octo modos essendi in. distinguit Arist. in physica
sua. Boetius autē assignat. 9. qz subdiuidit qntuz modū
in duos: vt dictum est.

- I naffabilis. affabilis cōponitur cum in. et dicitur hic et hec
in affabilis et hoc le. insuauis et austerus ad loquendū.
I nalto ras. tau. tare. i. in altum extollere: et componit̄ ab
in et alto ras.
I nanimo mas. maui. mare. i. valde animare: et componit̄
ab in et animo mas.
I nanis. ab in et vanus pponitur hic et hec in anis et hoc ne.
q̄si iuanus. i. valde van⁹: et pparat̄. vñ hec inanitas tatis.
Et inanio nis. i. ire. inanē facere: adnihilare: euacuare
deprimere: diminuerē. et est actiuū cū oibus suis cōposi
tis et pducit a. vñ Lato. Hoc faciūt stulti quos gloria ve
rat inanis. Et vt dicit Maxim⁹: differūt inane et vanū:
qz vanū est quicqd nullius ponderis aut virtutis firmi
tate cōsistit. Inane est quicqd cū seculo p̄sente deficiēs
ad vitam nō transit eternam. Quicqd enim pro carnali
honore laboratur corruptibili cū carne labitur.
I narro ras. rari. rare. i. in arrā p aliquo dare: et pponit̄ ab
I nauris. ab in et auris cōponit̄ inauris ris. i. (in et arro.
annulus qui in aure pforata gestat̄. Itē in aures dicunt̄
filateria idolorū sicut dicit glo. iup Hen. 25. a.
I ncarcero ras. rari. rare. i. in carcerē ponere: et cōponitur
ab in et carcer carceris.
I ncarno nas. nau. nare. verbū actiuū. i. induere carnem.
vñ incarnatus ta. tum. a quo hec incarnatio onis. et cōpo
nitur vt in carno nas. ab in et caro carnis.
I ncassuz. ab in et cassis sis. pponit̄ icassum aduer. i. frustra
sine cā: q̄si sine cassib⁹ sine qb⁹ venatio inanis est. vñ cō
ponit̄ ab in et cassuz aduerbio qlitatis fm Dug. Pap. et
dicit. Incassuz irritū: frustra: infructuose: sine causa.
I ncastratura re. dñ incauatura lignoz p quaz mutuo sibi
copulant̄: sic p3 in extremitatib⁹ asserū p̄tinuatoz. et dñ
incastratura: qz i eo q̄si i castro vniunt̄ ligna et muniūt̄.
I ncaustum sti. in encaustum exponitur.
I ncedo. ab in et cedo dis. cōponit̄ incedo dis. si. suz. dere.
i. ire: et est nobiliū. et regit post se ntr̄: vt icedo suprem⁹.
Vide plenius de hoc in tertia parte vbi agitur de regi
mine in capitulo de nō casu.
I ncenatus ta. tu. i. nō cenatus. Dan. 6. Et abyx rex in do
mum suam: et dormiuit incenatus.
I ncendo dis. si. sū. i. valde accendere: vñ actiuū ē: et ppo
nit̄ ab in et cādeo des. sic et accēdo dis. et succēdo dis.
I ncenis. ab in et cena pponit̄ hic et hec incenis et hoc ne. q̄si
sine cena. i. ieiunus: et produ. penul.
I ncensum si. i. thus: ab incendio dis. dicitur.
I ncentiuū. ab icendo dis. dñ hic icentiuus ua. uū. et hoc in
centiuū ui. qd incēdit: vel estus libidinis: et pdu. penul.
I ncentoz. ab incendio dis. dñ hic incenoz toris. vnde dicit
Irido. Incenoz dicit̄ ab eo qd incēdat atq; inflāmet: et

- addit. Incento: est q̄ prava suggestione cor alioꝝ succen-
dit: et persuadēdo inflāmat.
- I**ncesso sis. sui. sitū. v̄bū actiuū. i. puocare: ab incedo dis.
dicit̄. vñ Boe. Tu solebas incessire p̄item formā.
- I**ncessus sus. sui. i. itio ab icedo dis. incessum dicitur.
- I**ncestus. Castus v̄l ceston cōpo. cū in et d̄r icestus sta. stū.
q̄si icastus q̄ cū moniali: sanguinea: v̄l virgine cōcūbit.
vñ h̄o icestū sti. et icestus stus. stui. talis coit̄ illicit̄: et ice-
sto stas. v̄bū actiuū. i. talr̄ ipudicare s̄z Du. vide i rapt̄.
- I**nchoatiū v̄bū definit in sco. et significat initiū actus v̄l
passiōis sui p̄uatiū: vt plenius dixi in tractatu de specie-
bus v̄boꝝ in ca. de verbo inchoa.
- I**nchoo as. aui. are. atū. i. incipe. vñ ichoat̄ ta. tū. i. icēpt̄.
vñ ichoatio onis. i. icēptio. Itē ab ichoo inchoatiūns ua.
- I**ncido dis. di. dere. st̄pi. caret. i. in aliq̄ (uū. i. icēptiū.
parte cadere. vñ in Luca. io. ca. f. Incidit i latrones. et cō-
ponit̄ ab in et cado dis. et cor. ci. Itē iuenit̄ incido dis. di.
cisum. dere. q̄d cōponit̄ ab in et cado dis. et pdu. ci. vbiq̄.
vñ vsus. Qui putat icidit: incidit ille cadens.
- I**ncieo cies. ciui. citū. i. vocare: pmouere: puocare. ab in et
cieo cies p̄po. Itē d̄r icio cis ciui. citū. ab in et cio cis.
- I**ncicta cte. fe. ge. i. p̄gnās q̄si sine cinctu: qz p̄cingi fortiter
vterus nō pmittit. et cōponit̄ ab in et cingo gis.
- I**ncio cis. exponitur in cieo cies.
- I**ncipio pis. cepi. ceptū. ab in et capio pis cōponit̄: et cor. ci.
Inuenit̄ et icipit v̄bū impersonale. ¶ Nō q̄ sūt q̄dā v̄ba
ipsonalia nō simplr̄: s̄z ex adiūcto q̄ sequunt̄ p̄structiōes
illoꝝ v̄boꝝ ipsonaliū q̄bas adiūgun̄t. i. incipit: solet: dz:
definit: p̄t̄: vt Socratis icipit iteresse legere. Sic plenī
dixi i tertia pte vbi egi de v̄bis i ca. de v̄bis ipsonalibus.
- I**ncircūscrip̄t̄ pra. ptū. i. termino carēs q̄ circūcludi neqz: et
deriuat̄ ab icircūscribo bis. Et scias q̄ p̄pe corpus in lo-
co circūscribit̄. aīa v̄o vel angelus nō circūscribunt̄ pro-
prie et absolute loquēdo: tñ respectu dei et angelus corp̄
d̄r et circūscribit̄. vñ dicit̄ Greg. Et mittunt̄ igiē angeli et
assistūt: qz et si circūscrip̄t̄ est angelicus spūs. sūmus tñ
spūs ipse q̄ deus est circūscrip̄t̄ nō est. Angeli itaqz missi
aī ipsuz sūt: qz quolibet missi veniāt intra ipsuz currunt.
Proprie tñ angelus in loco nō dicit̄ esse diffinitiuē: qz ē
in vno loco q̄ est vbiq̄: vel in pluribus locis. Sed deus
vbiq̄ est essentialr̄: p̄sentialr̄: et potētiāliter.
- I**ncisuius ua. uū. i. nō in tpe sect̄: vel imaturus: vel supflu-
us. et deriuat̄ ab icido dis. Dora. in odis. Ut gaudet icissi-
ua decerpēs pira. et h̄o icissuū ui. p̄t̄ dici substantiuē sup-
fluū illud q̄d icidit̄ de aliq̄ mā. vide et in pficius.
- I**ncito tas. cōponitur ab in et cito tas. vide in cito tas.
- I**nclemēs ab in et clemēs cōponit̄ inclemēs tis. ge. ois. vñ
hec iclemētia tie. et dicit̄ iclemēs inexorabilis: crudelis:
imifericors. ipius: et pdu. cle. vñ in Aurora d̄r. Donec bo-
norat eas sūmi clemētia regis.
- I**ncolino ex in et clino nas cōponit̄. iclino nas. nauī. nare: q̄/
si intus clinare. i. reflectere. vñ h̄ et h̄o inclinis et hoc. ne. et
inclin̄ na. nū. idē. et hoc iclinatoriuū ry. et pdu. cli. inclino.
vñ in Aurora d̄r. Tūc caput iclinat: emissus spūs exit.
- I**ncilitus ta. tū. penul. cor. in clytus exponitur.
- I**nccludo dis. in claudio dis. exponitur.
- I**ncunio aris. atuz. i. concubitu pati. et cōponitur ab in et
clunis. Inuenitur etiā incunio as. verbū actiuū pro clu-
nes incuruare: vel eleuare.
- I**ncusoz sozis. mas. ge. et h̄ iclusoz̄ ry. d̄r ille qui vicinoy
claudit pecora p̄ ferefacto: et d̄r ab icludo dis. s̄z Du. In-
clusoz et p̄t̄ dici q̄ aliqd icludit: sic aurifaber: q̄ includit
gēmā in annulo. et pdu. penul. iclusoz tā in ntō q̄ in gtō.
- I**ncola. le. ab incolō lis. d̄r hic et hec icola. le. cōis ge. et cor.
penul. i. aduēticius. Incola enī nō idigenā: s̄z aduenā de-
signat. vide in inquilinus.
- I**ncolatus ab incolā dicit̄ incolatus tus. tui. i. inhabitatio
vel mansio. vñ p̄pheta. Deu mibi qz incolatus meus p̄-
longatus est. i. inhabitatio: peregrinatio: mansio.
- I**ncoloris. in coloris. exponitur.
- I**ncolumis ab in et columis: vel colūna cōponit̄ h̄ et h̄o in-
columis: et hoc. me. idē q̄ colūnis: et est ibi in nō p̄uatiū:
sed augmentatiū: et icētū: q̄si valde erectus: fortis: sta-
bilis: alacer. et p̄parat̄. Inde hec icolumitas tatis. i. fami-
liaritas.
- I**ncomicio cias. i. comiciū cy. exponit̄. (tas: alacritudo.
- I**ncomodo das. in cōmodus exponitur.
- I**ncōpetens. cōpetēs cōponit̄ cū in: et d̄r incōpetēs tis. ge.
ois. i. icōueniēs. et cōparat̄ icōpetēs tior. simus. vñ hec icō-
petētia tie. i. incōueniētia. et cor. pe.
- I**ncōplexus ab in et cōplexus cōponit̄ icōplexus xa. xū. i.
nō cōplexus. Un̄ a dialecticis termin̄ cōplexus d̄r qui
cōstat ex plurib̄ dictiōib̄: vt h̄o albus. Termin̄ v̄o in
cōplexus d̄r ille qui vnica dictiōe cōtētus est: vt homo.
- I**ncōcinnus ab in et cōcinnus cōponit̄ incōcinn̄ na. nū. i.
incōgruus: nulli cōcors: in quo discordāt mores inter se:
et ab alyz. et cōparat̄ vt incōcinnus nior. simus. vñ incon-
cinne nius. sime. aduer. et hec incōcinitas tatis.
- I**ncōditus. i. incōpositus: inordinatus: impolitus: rudis:
fm̄ p̄ap. et pdu. penul. Itē p̄t̄ eā corripere: sicut cōdit̄
p̄t̄ corripit. et pduci. in pe. vide in cōdit̄ et in interiectio.
- I**ncōiugus exponitur in coniugus.
- I**ncōsultus ta. tuz. exponitur in consultus.
- I**ncōsutilis. a psulo is. deriuat̄ h̄ et hec psutilis et hoc le. q̄d
p̄ponit̄ cū in et d̄r h̄ et hec icōsutilis et hoc le. penl. cor. 3o.
i. 9. Erat aut̄ tunica icōsutilis. i. cū paucis futuris: vt cēt
minozis sumpt̄. Pauperes. n. solent quanto minus p̄t̄
pānos diuidere: et paucas partes facere: vt fortiora sint
indumenta et minozis sumpt̄. Quidā v̄o sic exponunt.
Incōsutilis. i. sine futura acus: sed reticulato ope facta:
et iō apte scindi nō poterat: sed nō est verisile q̄ ista tuni-
ca tante eēt artis: cū x̄ps paup̄ eēt et sūme humilis. Erat
aut̄ cōtexta desup. i. p̄ torā pte supiorē habebat p̄nū ex
transuerso desup positū ad modū corrigie i pellicys: vt
fortior esset. Chry. sic dicit. Duplex erat ista tunica p̄ tor-
tuz. i. duplicato p̄no fm̄ morem palestine regionis: vbi
pauperes h̄nt vestes cā fortitudinis. Quidā aiunt alle-
goriā p̄ istud ostendi: qm̄ nō simplr̄ h̄o erat q̄ crucifixus
erat: s̄z desuper deitate habebat. Quidā ipaz spēs tunice
aiunt euangelistā historice designare: qz. n. in palestina
duos pānos committentes ita subtexerunt indumētā:
oñdit̄ Joānes qm̄ talis erat tunica ex his: qz desup sub-
texta. Ista tunica ferē a btā virgine ipsi x̄po i infantia fa-
cta et aptata fuisse: et creuit cū ipso crescēte. Qd̄ nō dz eē
incredibile: cum simile miraculū contigerit filijs israel
in solitudine: vt habet̄ Deu. ca. 8.
- I**ncōtaminatus ta. tū. et d̄r ipollut̄: incorrupt̄: nō detur-
batus: nō cōtaminat̄: et cōponit̄ ab in et cōtaminatus.
- I**ncōtinēs tis. ge. ois. i. nō p̄tinēs: ab in et p̄tinēs. vñ hec icō-
cōtinētia tie. i. nō cōtinētia. vide in cōtineo nes.
- I**ncrepa pas. pui. et icrepaui iuenit̄. et cor. cre. vide supra i
- I**ncuba be. cōis ge. penul. cor. q̄ v̄l q̄ sp̄ (crepo crepas.
icūbit vel icubat. et d̄r ab incubo bas. vel incubo bis.
- I**ncubi vel incubones idē q̄d pilosi q̄dā demones sūt. vñ
de in pilosus. et cor. penul. incubi: sed incubones eā pdu.
- I**ncudineus nea. neū. q̄d p̄tinet ad icudē: et deriuat̄ ab ic̄
- I**nculco. ab in et calco cas. p̄po. inculco cas. caui. (icudis.
care. valde calcare: intus calcare: verba iterando multi-
plicare: iactare: et conuertit̄ a. simplicis in u.
- I**ncunctanter aduer. i. idubitanter fm̄ p̄ap.
- I**ncuria. i. negligentia ab eo q̄ cure nō sit fm̄ p̄ap.
- I**ncursio fas. verbuz frequen. et format̄ ab incurso sup. de
incurro ris. u. mutata in o.

inde geniti. i. ex terra geniti. ge. eni terra dr. sed oēs iste sunt etymologie. et deriuat ab idigeo ges. vt dictum est. Vel idiges s3 quosdā dr ab idigito tas. et dicebant indi getes dei apud antiquos quos noiare nō audebāt.

- I**ndigetes. in indiges getis. exponitur.
- I**ndigestus sta. stum. exponitur in digestus.
- I**ndigito tas. in digit^o exponitur.
- I**ndignus gna. gnū. in dignus vide.
- I**ndigu^o a. u3. pe. cor. i. idigēs ab idigeo ges deriuat.
- I**ndipiscoz sceris. ideptus sum. i. acquirere. et pponitur ab in et adipiscoz.
- I**ndiscretus ta. tū. i. insipiēs: nō faciendus: nō eloquens.
- I**ndiuiduus a. u3. ab in et diuidu^o cōponit^r idiuidu^o a. u3. vñ hec idiuiduitas tatis. Et scias qd idiuiduū dr tribus modis: vñ carētia ptiū vt athom^o: vñ duritia: vt adamas vel qz p inferiora sue nāe phice diuidi nō pōt: vt socrates.
- I**ndo. ab in et do. cōponit^r indo dis. didi. ditū. indere. i. im ponere: immittere: inferere: inferre: indicere: iducere: siue foras emittere. et dr indere: quasi intus dare.
- I**ndocilis ab in et docilis cōponit^r hic et hec indocilis et hoc le. penul. cor. i. nō docilis qui nihil discere pōt. Sed indo ctus cta. ctū. dr qui nōdū discit: sed tñ discere pōt.
- I**ndoctus. indocilis exponitur.
- I**ndoles. ab in et dolus dr h^o idoles lis. pe. cor. qsi sine dolo .i. etas iuuenilis: igeniū: origo: pgenies ppe. tñ idoles ē si gnū vñ initiū future pbritatis: qd sepe ppendit in qbusdā pueris. qd aut dr idoles qsi itus vel iteri^o olēs. etymo. ē.
- I**ndorso. ab in et dorsoz cōponit^r idorso fas. saui. sare. i. su pra dorsoz ponere: qd vulgo solet dici interfellare.
- I**ndubitatio. in dubitatus exponitur.
- I**nducie. ab iduco cis. qd est itroducere deriuat he intro ducie arū. et dicunt^r iducie: qsi iducta ocia: vel pponit^r ab in et oies et ocū. vñ idncie qsi i oies ocia. et sūt iducie par tes federis. vñ iducari^o ria. riū. et h^o et h^o iducialis et h^o le. vt h^o est tps iduciale. i. i quo habētur vt debēt haberi i ducie. et iducio cias. i. differre p iducias: vñ iducias facere
- I**nductio onis. fe. ge. ē qdā spēs argumēta. (et pstruere. tionis apud logicuz: et fm hoc sic describit. Inductio est oīo p quā fit pgressio a particularib^o ad vñ: vt hic. Sor tes currit: plato currit: et sic de singulis: q oīs hō currit.
- I**nducula le. penul. cor. i. indumētū ab induo is. dicitur.
- I**ndulgeo. algeo ges. pponit^r cū inde. vel in itersposita d. et dr idulgeo ges. si. sū. vel idultū. et h3 diuersas significati ones. Indulgere. n. accipit^r p gratis pcedere: vt papa i dulsit mihi hāc ptatē. Itē idulgere. i. operā dare: vt idul gere gule noli que vētris amica est. i. noli operā dare vel pferire. Itē idulgere. i. remittere: vt idulge nobis domi ne pcta nra. et tūc dr idulgere qsi ide algere. i. postea ces sare a notitia et memoria forefacti. et in pma significatio ne est actiuū. in alijs vero neutrū. De indulgentijs eccle sie dicam in purgatozium.
- I**ndumē minis. ab iduo is. dicit^r hoc indumē minis. qd indumimus. Iosephus in. i7. Quādo ciuitatē intrabat pri uatis induminibus ytebat. vñ hoc indumētū ti. et pdu. penul. indumē in ntō: sed in gto eam cor.
- I**nduo. ab in et duo is. qd ē soluo pponit^r induo is. Postqz enī idut^o ē aliqs: qsi solut^o et expedit^o ē: vel ad aliqd ope rādū: vel vt se totū vidēdū pbeat: qd nō ē cū sit nudus.
- I**ndupator aliqñ dr iperatoz interposita du. causa metri: qz in heroico carmine imperatoz st. non potest. Et est ibi epenthesis quedā figura metapla. mi.
- I**ndusio. ab induo is. dicit^r indusio as. i. iduere. vnde hoc indusiamen. minis. i. indumentum.
- I**ndustri^o stria. striū. et h^o et h^o idustris et h^o stre. p eodē dr. i. studiosus: agilis: vigilās: efficac. pseuerans: ipiger: solers. vñ industrie aduer. et h^o idustria stria. i. assiduitas: studiū.

cupiditas: adeoz: auuiditas: pseuerātia: solertia: vigilātia. Induuie. ab induo is. pluraliter he induuie arū. idumēta: et proprie tunice serpentū. Sedē exuuie: qz exuunt: sicut induuie qz induuntur.

- I**nebrizo as. aui. are. verbū actiuū ab in et ebrio as. cōponi tur: et potest esse intentiuum ibi in.
- I**nedia. edes cōponit^r cū in et dicit^r hec inedia die. i. paup tas que est in ede. i. in re familiari. et dicit^r inedia qsi sine esu. Job. 28. Inedia inuadit costas eius.
- I**neffabilis. ab in et effabilis cōponit^r hic et hec ineffabilis et hoc le. qd qz nō pōt loqui: vel qd qz pōt loqui cū difficul tate. vñ et deus est ineffabilis: nō qz dici nō pōt: sed qz simi ri sensu et intellectu humano nullatenus pōt: qz de eo ni bil digne dici potest: ideo ineffabilis dicit^r. Similiter et eadē rōne qdā nomē dei dicit^r ineffabile: et cor. bi.
- I**nenarrabilis ab in et enarrabilis cōponit^r hic et hec ine narrabilis et hoc le. penul. cor. qd enarrari nō potest. vel quod cū difficultate narratur.
- I**nenodabilis. ab in et enodabilis: qd dicit^r ab enodo das. pōit^r h^o et h^o ienodabilis et h^o le. pe. cor. qd solui nō pōt.
- I**neo inis iui. itū. ab in et eo is. cōponit^r. et est inire: intrare incipere: inuenire: cōcumbere.
- I**neptio tis. tiui. vide in ineptus pta. ptum.
- I**neptiola le. penul. cor. dimi. parua ineptia.
- I**neptus pta. ptū. pponit^r ex in et apt^o pta. ptū. i. apto srimo qsi nō aptus. i. stult^o fm pap. Dug. vñ dicit. Inept^o pta. ptum. i. indiscretus q acqrit: sed nō h3 modū in expendē do. et cōparat^r ineptus tior. simus. et ab ineptus venit hec ineptia tic. et inepto ptas. ptau. verbū actiuū. i. infatua ri: ineptum facere. vel fieri. et tūc est neutrū. Inuenit^r et ineptio ptis. ptiui. ptire. in eodem sensu.
- I**nergia i energia expōit^r: idē qd energia. (energumin^o. nerguminus: idē qd energuminus. vide in energia et in
- I**nermis. ab in et arma pponit^r h^o et h^o iermis et h^o me. et ier mus ma. mū. in eodē sensu. i. sine armis sine viribus. vñ Uirg. Tūc studio effuse matres. et vulgus inermum.
- I**ners. ars cōponit^r cus in: et dicit^r hic et hec et hoc iners tis. oīs ge. quasi sine arte: qui ad nihilū faciendū vel patien dum est aptus. vnde hec inertia inertie.
- I**nerticula. ab iners dr hec ierticula cule. vitis nigra quā greci amaranō vocāt boni vini et leuis. vñ et sic dr: qz in ers iterpellandis neruis habeat. (et cor. penul.
- I**nertic^o ca. cū. i. grauis: ignarus: remissus. ab iners tis. dr
- I**nexorabilis. ab in et exorabilis pponit^r h^o et hec iexorabi lis et hoc le. i. nō exorabilis: inflexibilis: iplacabilis: et imi sericors: qui nullius precibus flectit. hinc etiā dicit^r. In exorable odiū inter eos est. i. tale qd pacificari vel exo rari ad pacem non potest: et hinc inexorabiliter aduer. et hec inexorabilitas tatis.
- I**nexpiabilis. ab in et xpiabilis pponit^r hic et hec iexpiabi lis et hoc le. qd nō purgat^r: vel qd xpiari non pōt.
- I**nfaber bra. brū. ab in et faber bra. brū. ppo. et ē ifaber in artificiosus inornat^o. vñ ifabre aduer. i. inornate. Dora. in fmonib^o. Quid sculptū infabre: qd fusū durius eēt. et cor. fa. vñ qdā. Nil rūcina fabro pferit. s3 rūcina multus.
- I**nfamo mas. maui. ex in et famo mas. pponit^r. et hinc h^o et hec ifamis et h^o me. sine bono noie vñ male fame. vñ h^o
- I**nfand^o. ex in et fand^o pponit^r (ifamia mie. et pdu. fa. et dr infand^o da. dū. i. execrand^o: scelestus: necnō noian dus: qsi qd nō d3 noiare nec aliqs de eo fari. et in eodem sensu dr nefandus da. dū. et vtrunqz comparat^r.
- I**nfans. ab for. faris. dr infans tis. oīs ge. i. nō loquēs. et cō paratur ifans tior. simus. vñ Prudētius in li. hymnoz. Largite mihi carnē infantissimo. Dicitur etiāz infans pro puero: et tunc est cōmunis ge. tñ: et est infans vsqz ad septēniū. et dicitur ifans: qz fari nesciat. i. loqui nō possit

quī nō
fans: qz
qui exp
pma p
infantil
vel pti
infantil
infan
gem
infant
infec
pōt. et
cta can
infelici
infelico
infend
cere: ir
offensi
et ab if
epla a
infensi
inferci
re. vñ
inferti
inferr
natis.
perna
inferr
iferra
cor ē
esse. et
vñ bi
vel in
iferr
tū ad
pena
nus ē
viffō
dr lin
qstū
nō q
mag
viffō
sensu
būc
rus
post
De
Itē
bes
oēs
erit
odiu
bus
xim
res
esse
qu
etic
ini
pin
qu
a d
set
qu
tri

quū nō habeat adhuc bñ ordinatos dētes. Nec iō dī in-
 fans: qz loq nō possit vsq; ad septēniū: sed qz nō pōt lo-
 qui expedite z distīcte vsq; ad illud tēpus: vel qz in ipā
 pma pte illi' rpiis loq nō pōt. vñ b' infantia tie. etas ifātis
 infantilis. ab ifans dī h' z b' infantilis z b' le. res ifantis:
 vel ptnēs ad infantē: z pdu. pe. vñ infantilr aduer.
 infantiosus sa. sū. plen' ifātia. i. ifatilis. z dī ab ifans tis.
 infantulus z fantculus li. z ifantiolus li. z fantillus li. p
 geminū l. oia p paruo infante. z cor. tria pma penul.
 infaustus sta. stū. exponit in faustus sta. stū.
 infect' cta. ctū. i. nō fact'. vñ dī. Qd est p ifecto hēri non
 pōt. z pponit ab in z fact'. Uirg. Et pariter facta atq; ife
 cta canebat. Pōt ēt esse participiū de ificioz ceris.
 infelicitas. in felix exponitur.
 infelico cas. exponit in felix supra in f. littera.
 infendo dis. o. in i. ifendi sum. dere. i. valde offendere: fa-
 cere: irasci. z pponit ab in z fendo dis. vñ ifensus sa. sū. i.
 offensus vl' irat'. z ē plus eē infensus q̄ offensū vl' iratū.
 z ab ifensu supi. u. in o. sit offenso sas. frequē. Paulus in
 epla ad hebre. ca. 3. Quib' aut infensus ē q̄draginta an-
 infensus sa. suz. exponit in fendo dis. (nis.
 infercio. ab in z fercio cōponit ifercio cis. si. ifertū. i. ipler
 re. vñ ifertus ta. tū. z iferto tas. frequē.
 inferie. arū. i. gto plurali sūt sacrificia scā iferis p mortur
 infernas ab ifern' dī h' z b' ifernas (is. z dī ab iferus ri.
 natis. ge. cōis. de iferno existēs: vel q̄ ifernū colit: sic su-
 pernas natis dī qui ē supnus: vel q̄ colit supna.
 infernus ni. maf. ge. in singulari: s3 in plurali neu. tm̄: hec
 iferna noz. z dī ifern' ab ifra: qz sub terra dī eē. sic eniz
 cor ē in medio hoīs: ita z ifernus in medio terre credit
 esse. Vel ifern' dī ab ifero ifers: qz aie eoz illuc iferanē
 vñ hic z hec ifernalis z hoc le. z ifern' na. nū. i. ifernalis:
 vel im'. vel iferno supposit'. Et scias q̄ q̄druplex est
 ifern'. Unus ē ifern' dānatoz: in quo sūt tenebre: z q̄/
 tū ad carētiā visiōis diuine: z q̄tū ad carētiā grē. z ē ibi
 pena sensibilis. z hic locus ē ifern' dānatoz. Alius ifer-
 nus ē supra istū: in quo sūt tenebre ppter carētiā diuine
 visiōis: z ppter carētiā grē: s3 nō est ibi pena sensibilis. z
 dī limb' pueroz. Alius supra hūc ē: in quo sunt tenebre
 q̄tū ad carētiā diuine visiōis: z ē ibi pena sensibilis. sed
 nō q̄tū ad carētiā grē: z dī purgatoziū. Alius locus q̄t'
 magis ē supra: in quo sūt tenebre q̄tū ad carētiā diuine
 visiōis: s3 nō quo ad carētiā grē: nec ē ibi siue erat pena
 sensibilis: z hic est ifernus siue limb' scōz patruz: z in
 hūc tm̄ xps descendit q̄tū ad locū: s3 nō q̄tū ad tenebra-
 ruz expiētiā: z ide sanctos extraxit. Et scire te volo q̄
 post tps illud nullus ad limbū illū vel ifernū descendit.
 De pena iferni habes in pena. Itē de ea dixi in defūct'.
 Itē vide in sapia. Itē vide in scūs. Itē de sinu abrae ha-
 bes in sinus. Dic pōt q̄ri an dānati in iferno vellent
 oēs alios eē dānatos: Ad hoc dico q̄ sic in bñs in patria
 erit pfectissima charitas: ita in dānatis erit pfectissimū
 odiū. vñ sicut sci gaudebūt de oib' bonis: ita mali de oī-
 bus bonis dolebūt. vñ z felicitas scōz p̄siderata eos ma-
 xime affligit. vñ dī Jsa. zi. ca. Uideāt z pfundātur zelā-
 tes ppli: z ignis hostes tuos deuoret. vñ vellēt oēs bñs
 esse dānatos. Tāta enī inuidia erit in dānatis: q̄ z p̄pin
 quoz glorie inuidebunt: cū ipsi sint in sūma miseria. Et
 etiaz in hac vita hoc accidit crescēte inuidia: s3 tm̄ minus
 inidēt p̄pings q̄ alys. qz maior eēt eoz pena: si oēs pro-
 ping dānarent: z aly saluaretur: q̄ si aliqui de suis p̄pin
 quis saluaretur. z exide fuit q̄ diues petyt fratres suos
 a dānatiōe eripi. Sciebat enī q̄ alig eriperētur. maluis-
 set tm̄ fratres suos cuz oibus alys dānari. Et scias q̄
 quis ex dānatoz multitudine pena singuloz augeat:
 tm̄ tm̄ sup̄crescit odiū z inuidia q̄ magis eligūt torq̄ri

cū multis q̄ minus soli. Pōt etiā hic queri nā intelle-
 ctualis ordinata ē ad bñtudine cuius ē capax: sed in de-
 monib' manet nā itellectualis post pctm̄. ergo nō sunt
 adeo obstinati qn possint bonū velle z beatitudinē cōse-
 qui. Ad hoc respōdeo q̄ in demonibus remanet nālis
 potētia ad bonū: sed remota z idisposita per hūit'z habi-
 tum deprauata qua bene possunt facere si vellēt. s3 vel-
 le nō possunt: qz habitus malicie ab eoz volūtate remo-
 ueri nō pōt: qui iaz in statu vie nō est. De hoc ēt in pena
 vide. Itē pōt q̄ri an melius sit nō eē q̄ male eē. Ad
 hoc dico q̄ melius ē nō eē q̄ male eē. Un' dicit Hiero.
 tractās illud Diere. ca. 20. Maledicta dies in qua nat'
 sum. melius ingt est nō esse q̄ male esse. vnde dicit bñs
 Bernar. in. 38. sermone tractās illud Cant. Si ignoras
 te o pulchra iter mulieres: egredere z abi post greges so-
 daliū tuorū. dicit. Hoies qdē merito ignorātie ignorati:
 idest reprobati: z ad tremēdū illud iudiciū stare: z igni
 ppetuo tradi hñt. nō aut vt pecudes: nec dubiū fore de-
 teri' bis q̄ sic erūt: q̄ bis q̄ oino nō erūt. Melius fuerat
 ei ingt xps si nat' nō fuisset ille hō: nā vtiq; si natus non
 fuisset: oino dānat' nō fuisset ille homo. S3 vbi grā: aut
 pecus: aut alia quepiam creatura q̄ qm̄ iudiciū nō hñt:
 ad iudiciū nō veniret: ac p hoc nec posteriorē ad suppli-
 ciūz puto: qz z in pñti vita si bñ aduertas posteriorēz ire
 pecorib' hoiez iudicabis an nō. Siquidē ipsis bestijs ti-
 bi videt quodāmō bestialior esse hō rōnevigens: z rōne
 nō viuens. nā pecus qdem si se rōne nō regat: excusatio
 nē h3 a nā: a qua hoc ei penitus mun' negatū est. hāc nō
 h3 hō cui ab ipsa speciali p̄rogatiua donatū est. Merito
 p̄inde coipso censef hō egredi: z post ire gregalib' aian-
 tibus: q̄ solū hoc aial cōuersatiōe degeneri iura nature
 transgrediens rōnis cōpos: rōne expertus morib' z affe-
 ctu imitat. cōuincit ergo ire post greges hō: z nūc qdez
 deprauatōe nāe: postmodū at ēt extremitate pene: hec
 Ber. Boe. et dicit. Leteris aiantib' sese ignorare nā est:
 hoib' vitio venit. Dic nota q̄ nō eē pt duplr p̄siderari.
 Uno' h3 se: z sic nllō mō pōt eē appetibile: cū nō habeat
 aliquā rōne boni: sed sit boni pura p̄uatio. Alio' pōt p̄si-
 derari inq̄tū est abltm̄ penalis vel misere vite: z sic nō
 esse accipit rōne boni. Carere. n. malo est qdā bonū: vt
 dicit Phs in. 5. ethi. z p hunc modū meli' est dānatis
 nō esse q̄ miseros esse. z fm̄ hoc dānari possunt eligere
 nō esse fm̄ liberam rōne. Et scias q̄ vsq; ad infernū sūt
 miliaria triamilia ducēta: z quadragitaquing; fm̄ illos
 q̄ ponūt infernū in centro terre: vide etiā in terra.
 Infero inferi ituli illatū cōponit ab in z fero fers. z dī i-
 ferre itroferre: vel imittere. vñ dñs ad Thomā ait. In-
 fer digitū tuū huc. z iferre est cōferre: irrogare: z p̄tinet
 ad malū. mala. n. iferunt. i. h' ferunt. z fm̄ hāc significa-
 tiōne iuenit in dialectica: iferre. i. cōcludere. illatio. i. cō-
 clusio: cum. n. aliqd cōcludit inferi. i. h' oppositionē vel
 opionem alicui' fertur. vñ cōiunctio q̄ est signū conclu-
 sionis dicit illatiua: quasi contra portatiua.
 Infertū ti. ge. neu. vinū qd altari offerē vl' libat': z pponit
 ab i z fertū: qd ē oblatio qdā. vl' d̄riuat tm̄ ab ifero fers.
 Infer' ri. maf. ge. p iferno vel p deo ifernali. i. p deo mor-
 tuoz: vel p manibus: sicut supus p deo celesti. vl' p deo
 viuoz: z deriuatur inferus ab infernus: z cor. fi.
 Infessus ab infiteo: z ris. dicit infessus sa. sum. i. non fas-
 sus: negans.
 Infestus ex in z festus. idem qd iratus: ifensus: h̄rius: mo-
 lestus: ingetus: z dī infestus quasi nō festus: nō festiuus
 z p̄parat vt ifest' stior. sim'. vñ ifeste stius. sine. aduer. z
 ifesto stas. stau. i. molestare: aduersari: ifestuz eē alicui z
 est actiuū: z construitur cum actiuo.
 Inficie arū. an inficioz vide.

igilātia.
 lumēta:
 ē: sicut
 cōponi
 i. paup
 q̄si sine
 abilis e
 difficul
 qz fini
 e coniv
 niliter z
 z. bi.
 dec ine
 est. vel
 lo das.
 h pōt.
 intrare
 h̄rius
 p̄pta.
 pendē
 nit bec
 fatua
 enit ēt
 amin'.
 ia z in
 z. z fer
 us. vñ
 m.
 ra tis.
 patien
 a quā
 qz in
 penul.
 tis. dī
 orabi
 z imi
 f. 3n/
 expo
 uer. z
 piabi
 r in/
 Doza.
 eēt. z
 ltus.
 ch z
 vñ h'
 i. fa.
 ian/
 dem
 z cō
 oz.
 ans
 3 ad
 offit

- I**nficio cis. feci. factū. ex in. et facio pōit: et dī ificere dītur
pare: tigrere: repellere: iformare: et p̄tinet ad p̄p̄tates i
trinsecas. et cor. fi.
- I**nficioz aris. atus. sū. pōit ab in. et facio. et dī ificiari qua
si nō facere: nō eē factū: p̄tēdere. i. negare: et p̄pe qd̄ v̄ez
est q̄si nō fateri factū: s̄z v̄eritatē mēdacio niti. et eē p̄pe
ificiari rē debitā denegare: cū a creditore deposcit. idē et
abiuratio. i. rei credite abnegatio. vñ qd̄. Inficit itigēs
q̄ denegat ificiat. et ab ificioz be ificie arū. i. negationes.
- I**nfidus da. dum. in fidus est.
- I**nfimas. ab ifimus dī hic et hec ifimas matris. et dicūtur i
fimates ifimi: et minores in pplo. q̄ aut ifimi vel ifima
tes dicūtur quasi i fine positi: etymo. est.
- I**nfimo. ab ifim^o dī ifimo mas. pe. cor. et est ifimare depri
mere: subtus ponere. vñ ifimatus ta. tū.
- I**nfimus. ifra est aduer. loci: et p̄parat ifra rior. ifimus. vñ
iferius ifime aduer. et est dīa iter ifimū et imū. vñ i Gre
cis. Infim^o ordie fit: imus at ille loco. et ponit ifim^o p̄ de
iecto: vel ifra posito. p̄t̄ et ifimus eē v̄bū: et pd. fi. vide
in ifio: ifis: ifit: ifimus.
- I**nfinitiuus ua. uum. in finitus exponitur.
- I**nfinitus ta. tum. in finitus exponitur.
- I**nfio. ex in. et fio p̄ponit ifio fis. s̄z mō nō est in vsu. vnde
Aristo. in p̄ de gn̄tiōe. Infim^o tristatē aliqñ tāgere nos.
sed nō nos eū. Plato etiā hoc v̄bo v̄tit. Infimus ergo. i.
dicimus. et pdu. fi. Pap. vero dicit. Infir ceteris deficit.
antiqui tñ ifit dicebāt. i. icipit fari.
- I**nfirmus. ab in. et firm^o cōponit ifirmus ma. mū. i. nō fir
m^o q̄si sine formo. i. sine caloze. et p̄parat ifirmior. sim^o.
vñ ifirme mi^o. sime. aduer. Inuenit etiā ifirmiter apud
ātiq̄os. vñ in lib. Sap. ca. 4. Infirmiter posita a vento
p̄mouebunt. et h^o ifirmitas tatis. et ifirmoz maris. i. eē v̄l
fieri ifirmū. vñ brūs Paulus in. z. ad Cor. ca. ii. Quis in
firmat et ego nō infirmoz. Inuenit et ifirmo mas. v̄buz
actiuū. i. debilitare: falsificare: enervare: et cōponit ab in
- I**nfisco scas scaui cōponit ab in et fisco (et firmo mas.
scas. et est ifiscare in fiscū mittere. vñ illud. Et res ei^o ifi
scenē. i. in publicū deueniāt. et est actiuū.
- I**nfligo gis. xi. ictū. et ifligo gas. in eodē sensu. i. iferre: irro
gare: itrofligere. et est actiuū: et pdu. fi. infligo.
- I**nformis ab in et forma p̄ponit h^o et h^o iformis et h^o me. i.
turpis q̄si sine formitate: nō qz careat oīno forma. s̄z qz
careat pulchra et p̄cipua forma. vñ iformiter aduer. et h^o
- I**nflo flas. in flo flas exponit. (iformitas tatis.
- I**nfortuniū tuny. i. aduersitas. mala fortuna. et cōponitur
ab in. et fortunium.
- I**nfra dī ab in. et est aduer. loci. et p̄parat ifra rior. ifimus.
vñ iferius ifime. aduer. et significat ifra localē dep̄sionē
vel suppositionē: cui dīiū est supra. vñ male dī sum ifra
muros ciuitatis: nisi eēt defossus in muris: vide in itra.
- I**nfrenis. ab in. et frenū p̄ponit hic et hec ifrenis et hoc ne.
et ifrenus na. nū. i. sine freno. et pdu. fre.
- I**nfrequēs cor. pe. vide in frequēs.
- I**nfringo gis. exponit in frāgo gis.
- I**nfronitus ta. tū. exponit in ifronitus.
- I**nfrunitus ta. tū. pe. pdu. idē est qd̄ ifronit^o. i. nō frunit^o.
Eccle. i3. Animo ifronito et irreuerēti ne tradas me. In
uenit etiā inibi ifronito. et cōponit ab in. et frumen. qd̄ eē
pars gutturis: vbi cibus sapit. vñ ifrunit^o q̄si sine frumi
ne. i. sine sapore sapientie. i. insipiens: stultus idiscretus:
sine freno rationis.
- I**nfucatus ta. tū. i. syncerus: sine fuco. ab in. et fucatus cō
ponit qd̄ exponitur in fuco cas.
- I**nfula le. est fasciola sacerdotalis capitis alba in moduz
diadematis: a qua vitte ab vtraq̄ parte depēdēt: q̄ in fu
lam ynciāt. vñ et vitte dicte sunt qz ynciant. sed infula
- plerūq̄ lata erat: plerūq̄ tortilis de albo et coco.
- I**nfurno nas. in furnus exponitur.
- I**nfuso sas. saui. sare. i. fuso inuoluere. et cōponit ab in. et fu
I nfusozū ry. in fusozū exponit (sus si. et pdu. fu.
- I**ngeniculās lantis oīs ge. i. genu v̄l genua flectēs vel in
clinans. et cor. cu.
- I**ngeniū ny. cōponit ab in. et geniū in eodē sensu. illa v̄o
p̄positio in. addita nihil operat nisi q̄ notat igeniū esse
itrinsecā vim aīe et nālcz. vñ etiā dicit igeniū quasi itus
genitū. s. a nā. et est etymo. vñ hoc igeniolū li. dimi. et inge
niosus sa. suz. et cōparat ingeniosus sioz. simus. vñ ingenio
se sius. sime. aduer. et hec ingeniositas tatis. et ingenioz aris.
idest igeniū exercere. et ingeniose se habere. et ponit p̄ de
cipere: et tūc eē trāsitiuū. Itē ab igeniū hec ingeniositas ta
tis. i. astutia calliditas: prudētia: subtilitas.
- I**ngenu^o. ab in et genu^o cōponit igenu^o nua. nuū. et dī in
genu^o nobilis q̄ in gnē h3 libertatē cū facto: sic libertus.
vñ greci igenuos eugenes vocāt: qz sūt boni gn̄is. vñ b^o
igenuitas tatis. i. nobilitas. et cor. ge. vñ Qui. d̄ arte. De
I ngerfo sas. i. gerfa expōit. (decz igenuos tedia ferre sui.
- I**ngloriosus. in gloria exponitur.
- I**nglorius. ab in et gloria cōponit inglorius ria. riū. i. sine
gloria: absq̄ honore: idē qd̄ ingloriosus. vñ quidam. Ne
queras gloriā: et nō dolebis cū inglorius eris.
- I**ngluuies ab inglutio tis. deriuat hec ingluuies uiei. i. vo
racitas. vñ ingluuiosus sa. suz. i. vorax: vel ingluuies cō
ponitur ab in. et gula: quasi in gulā veniens.
- I**ngrat^o ab in et grat^o p̄ponit igrat^o ta. tū. et significat tria. nā
igrat^o. i. nō grat^o: nō acceptabilis. et igrat^o. i. imemor b̄n
ficij. et igrat^o. i. irremuneratus: et p̄parat. vñ hec igratitu
do dinis. et dī igrat^o q̄si sine grā. vñ vsus. Dī igrat^o acce
ptoz imemor oīs. Et cui^o merita seq̄ retributio nulla.
Et cui dicēdi deerit grā vel faciēdi. Et nota q̄ ille q̄ b̄n
ficiū dat nō statim d3 se exhibere punitozē igratitudis:
sed pus piū medicū: vt. s. iteratis b̄nificijs igratitudines
sanet. Et scias q̄ sic dicit Bernar. in cāticis smone. s. In
gratitudo inimica est aīe: exinanitio meritoz: vtutū dī
persio: b̄nificioz p̄ditio. Ingratitudo v̄t^o v̄res exicās
fontē pietatis: rozē mīe: fluēta grē. Et Augu. in fmo. sci.
Stephani dicit: q̄ pei^o ē aliquotiens q̄ nō solū inimicos
nō diligim^o: s̄z nec amicis qd̄ fidē itegrā custodimus.
S̄z e. diuerso grāz actio est inuitatio ad pl̄s dādū. vide
- I**ngredior deris. igressus suz. i. intrare: ab in et (in canis.
gradior deris. componit: et cor. gre.
- I**ngruo gruis. gruit. in gruo is. exponitur.
- I**ngaudio dis. in gaudio exponitur.
- I**nguen guinis. neu. ge. ps corpis circa pudenda sic dicta
ab ynguo guis. sive ab vnctione: et cor. penul. gti.
- I**nhabilis exponitur in habilis.
- I**nhereo. ab in et hereo res. p̄ponit ihereo res. si. sū. i. initi
intus herere. vñ hic et hec et hoc inherens tis. vñ inherē
ter aduer. et hec inherentia tie. et pdu. be.
- I**nhibeo bes. bui. bitū. p̄ponit ex i et habeo bes. et ē ibibe
re: p̄hibere: cohibere: vitare: remouere: separe: et est i. p̄
uatiuū. Est. n. ibibere: nō h̄re. vñ hic ibibitor tozis. et cor.
- I**nhibitor tozis. ab ihibeo bes. dī h̄ ibibitor (bi. ihibeo.
tozis. i. pedellus: q̄ et angari^o et exactoz dī: qz in nimis pe
tēdo et iniuste ferēdo inibet hoies: vel qz ibibet lites i
- I**nhumanus na. nū. vide in hūan^o. (ter eos: et cor. bi.
- I**nibi aduer. loci exponitur in ibi supra.
- I**nitioz. ab initiū dī initioz aris. i. inchoare: p̄secrare: scifi
care: introducere: sacrificare. vñ p̄pheta. Initiati sunt
beel p̄bez. i. sacrificauerūt: vel p̄secrauerunt. Et nota
q̄ qdam vtunt hoc v̄bo in actiuo genere: vt initio as.
I nitū. ab ineo inis. dī hoc initiū ty. et ē initiū rei a q̄ aliqd̄
incipit: sed p̄ncipiū v̄boz est exordium.

Inigo gis. inegi. inactū cōponit ab in. et ago agis. et est ini-
gere pecus a pastu in tectū agere. Abigere vō est pecus
a tecto in pascua agere. et cor. penul. inigo gis.
Inimicalis. ab inimicus dī h et hec inimicalis et hoc cale.
et h et h^c inimicabilis et hoc le. vlt ab inimicor caris pōt ve-
nire. vñ inimicabilr aduer. et hec inimicabilitas tatis.
Inimicus. ab in. et amic^o pōit inimicus ca. cū. et cōparaf
inimic^o cior. sim^o. vñ h^c inimicitia cie. et inimico cas. vñ
actiuū: et inimicor caris. vñ depo. in diuersis significa-
tōib^o: vt inimico illū tibi. i. facio illū inimicū tibi: et inimi-
cor tibi. i. sū inimicus tibi. ¶ Dic nō q̄ dilectio inimico-
rū pōt triplr^o p̄siderari. Vno qdē mō vt inimici diligan-
tē sūt inimici. et h^c ē puerfuz et charitati repugnans:
qz h^c ē diligere malū alteri^o. Alio^o pōt accipi dilectio ini-
micoz q̄tū ad nām. s. in vlt. et sic dilectio inimicoz ē de
necessitate charitatis: vt si aliq̄ diligēs deū et primū ab
illa gnālitate dilectōis primi inimicos suos nō exclu-
dat. Tertio^o pōt p̄siderari dilectio inimicoz in spāli: vt
si aliq̄ in spāli moueat motu dilectōis ad inimicum: et
istud nō ē de necessitate charitatis absolute: qz nec etiā
moueri motu dilectōis i spāli ad quoslibet hoīes singu-
lariter ē de necessitate charitatis: qz eēt impole. Est tñ d
necessitate charitatis fm p̄parationē aī: vt. s. hō habeat
aiuz p̄paratū ad h^c q̄ i singulari inimicū diligeret si ne-
cessitas occurreret. S; q̄ absq; articulo necessitatis hō
hic actū i pleat vt diligit inimicū ppter deū h^c p̄riet ad
p̄fectionē charitatis. quū enī ex charitate diligitur pri-
mus pp deū quāto aliq̄ magis diligit deū: tāto ēt ma-
gis ad primi dilectionē ascēdit nulla inimicitia ipediē-
te: sic si aliq̄ multū diligeret aliquē hoīez amore ipsius
filios ipsius amaret etiā sibi inimicos: et totā eius famili-
am. vide in dilectio: et in charitas: et in amor.
Ininterpretabilis: ab in. et iterptabilis pponit h et h^c initerp-
tabilis et hoc le. qd iterptari nō pōt. vñ nō habet e ad iter-
tandū. Debre. 5. Ininterpretabilis ad dicendum.
Iniquus. equus adiectiuū cōponit cū in. et dī iniqu^o qua.
quū. i. nō equ^o. et cōparaf. vñ h^c iniquitas tatis. et cor. p̄mā.
vñ p̄p̄bilis. Semp iniquoz scelus ipedit acta bono-
rū. et scribit iniquus p̄ geminū u. in vltima syllaba.
Initus ta. tū. penul. cor. i. iceptus: ab in eo inis initū.
Iniugo gis. xi. crū. ex in. et iugo gis. cōponit: et est iniugere
p̄cipe: sic vult Dug. Multū tñ pbabilius videt q̄ iniū-
ctio minus iportet q̄ p̄ceptū: qz qñ p̄latus vult aliqd in-
grere vt iuenire p̄us iniūgit: et postmodū facit p̄ceptū.
Iniuria rie. in iniurius est.
Iniuri^o. ab in. et ius pōit iniuri^o ria. riū. i. tortuositas n̄ ser-
uās ius q̄ si sine iure. et ide h^c iniuria rie. i. iniustitia q̄ si
ne ius vel ius. qñ. i. fit aliqd i ordinē iuris. vñ iniurio-
sus sa. sū. i. iniurius: vel poti^o ille q̄ patit iniuriā ab aliq^o
et cōparaf. vñ iniuriose sius. sime. aduer. et hec iniuriosi-
tas tatis. Itē ab iniuria iniurioz aris. atus sum. iniuriari
i. iniuriā facere. cōstruit cū dō: vt iniurioz tibi.
Iniunx. iugū cōponit cū in. et dicit bic et hec iniunx gis. itez
cōponit euz se. et dī bic et hec seiunx gis. in eodez sensu.
Ininges dicunt boues nodū iugo cōiūcti. Idē dicuntur
seinges: q̄ si seozfuz a iugo fm Dug. Et in Hrecismo dici-
tur. Bos nodū domitus a multis dicit iniunx.
Innocens. i. nulli nocens. vide in noceo ces.
Innocuus. ex in et nocuus cōponit innocuus cua. cū. i. in
nocens: et cui nō nocet fm Dug.
Innoxius. ab in et noxius xia. xiū: q̄ si sine noxa. Innoxius
pprie dī cui quisq; nocere nō nouit: nec ipse aly.
Innuba. ex in et nubo pponit h^c inuba be. i. inupta q̄ nulli
nupit: et que adhuc vultuz suū non velat: et cor. nu. sicut
pnuba: i. nubo bis. eā pducatur.
Innuitio nis. se. ge. et interponitur i. causa euphonie. debe-

ret enim dici innuitio: ab in et nutus ti. addita o.
Innulus. ab inntio is. deriuat h inulus li. et sunt inuli filij
ceruoz ab inuēdo dci: qz ad nutū mris abscondunt. vñ
inulin^o na. nū. et inule^o lea. leū. i. eodē sensu. et h inule^o lei.
idē qd inulus. Cāti. z. Silis ē capree innuloz ceruoz.
Innuo is. nui. tū. ex in. et nuo is. cōponit. et est innuere nu-
tum facere: vel signū dare intelligendi: et est neutrū.
Innuo grece vinum dicitur latine.
Inolitus. ab in. et oleo les. deriuat inolitus ta. tum. i. insue-
tus inatus: nālis. vñ inolita bonitate. i. cōsuetā et innata:
Inomellū. ab ino qd est vinū et mel cōponit (et cor. li.
hoc inomellū li. i. vini vel mulsi: et mellis cōfectio.
Inopinabilis. vide in opinoz.
Inops. ops opis pponit cū in. et dī bic et hec iops pis. ¶ Uel
dic fm q̄ dicebat antigus bic et hec et hoc ops. i. diues:
fecūdus: opulētus. et ide pponit iops pis. i. paup. sed dif-
ferūt. iops p̄pe dī q̄ nihil bz: q̄ nec sibi sufficere pōt. nec
ab aly largiri. sed paup dī q̄ lz aly largiri nō possit si-
byp̄si tñ sufficit. vñ et copulationē recipiūt: vt ibi. Ego sū
paup et inops: et alibi. Paupi et inopi tu eris adiutor. Uel
iops cōpo. ab in et ops opis p̄ terra: idē dī inops q̄ si sine
terra. i. sepultura: q. s. caret sepultura. vñ hec iopia pie. s; z
Dug. In grecis. dī. Nullius possessor inops hō dī esse.
Inquin^o. ab incolo lis. dī inqlin^o ni. i. aduena: q̄ si icolēs
aliena. nō. n. ppriā sedē: s; in terra aliena i habitat. Sed
dīa est inter inqlinū et aduenā vel icolā. nā inqlini sunt
q̄ emigrāt. nā incola nō indigenā: sed aduenā designat.
hec est ḡ iter illa dīa. Inqlini sunt q̄ emigrāt: et nō per-
petuo pmanēt. Aduene vel incole aduēticy sūt: sed pma-
nētes ydē et accole. Peregrini vō dīr: qz parētes eozum
ignozant: sunt. n. de lōginq; regiōe. Indigene vō sūt ide
geniti et in eodē loco nati vbi habitāt. vel inqlin^o pponit
ab in et culina. s. vilis ciuis: et aduēticy fm quosdam.
Ingno nas. nauis. i. maculo: deturpo: et pponit ab i et cunio
nis. vel ab in et cogna: et cor. g. vñ in Aurora dī. Petraz q̄
graditur virtus nō inquinat anguis.
Inquio gs fm Du. defectiuū ē: et ē tertie diugatōis. vnde
vltus. Tertia vult ingt: q̄rtaz sumit ait. Ex h^c colligit q̄
ingm^o cor. pe. sic legim^o: s; aim^o pdu. i. sic audim^o et scri-
bit ingt p t. et nō p d. qz nullū vñ in d. definit i tertia p-
sona p̄ntis idicatiui modi. fm aut analogiā fere tota ei^o
declinatio inuenit: vt supra oñdi in tertia pte in tractatu
de p̄teritis tertie diugatōis in p̄ncipio. (quero ris.
Inquiro ris. ab in et quero pponit e. conuersa in i. vide in
Insanus. san^o cōponit cū in et dī insan^o na. nū. i. nō san^o. et
p̄paraf. vñ insane nius. sime. aduer. et hec ifania nie. et isa-
nio nis. niui. ire. i. furere: et est neu. et pponit qñq; p scribe-
re versus et facere vel cantare: qz olim poete credebant
insanire cū versus faciebant: et studio vacabant. vñ Uir-
gi. Insanire libet quoniam tibi.
Inscitia ab inscitus ta. tū. dī hec ifcitia tie. i. ignorātia. vñ
Dora. in epi. S; turpē putat inscitie metuitq; liturā s; z
Du. Itē Sapi. 19. Aliā assūpserūt sibi cogitationē insci-
tie. Itē Sapi. 14. Sed in magno viuētes inscitie bello.
Et scias q̄ inscitia format ab insciti ḡtō de inscit^o ta. tū.
addita a. qz regula est. Jan cia breuiat in denotatiuis q̄
formant addita cia: vt iustus iusti iustitia: s; inscitia nō
format addita cia. sed addita a. vt ifcitus ti. addita a fit
inscitia. et iō pducit i. añ tia. et ita teneas. vñ inscitia scri-
bitur per t. in penul. sicut inscitus insciti in vltima.
Inscius scia. scium. quasi sine scientia ab in et scius qd est
sciens componitur.
Insensis sensus componitur euz in et dicitur bic et hec in-
sensis et hoc se. i. sine sensu. (et seta te.
Insfeto tas. tau. tare. i. filo setaz adaptare. et cōponit ex in
Insidie ab ifideo des. dicunt he insidie ifidiag: et bic in-

fidiosus sa. sū. et infidior aris. i. infidias tēdere et pparare.
I nsignis. signū cōponit cū in. et dicitur hic et hec insignis et
 hoc gne. i. pclarus: ornatus: nobilis. gloriofus: magne fa-
 me: q̄si habēs eminēs signū p̄re alijs. vñ hoc ifigne gnis.
 substātiue. i. ornāmētū. et ifignio nis. niui. nire. i. nobilita-
 re: ornare: exaltare: ifignē facere. et est actiuū ifignio.
I nsilio lis. in salio salis exponit. et cor. si.
I nsimulo. ab in et simulo cōponit ifimulo las. laui. lare. i.
 accusare: q̄ accusatoris est simulare in aduersariū q̄qd
 pōt. et ifimulor laris inuenit in eodē sensu in gnē deponē-
 ti fm̄ Dug. Itē ifimulo. i. nō simulo: nō fingo: vñ ifimu-
 latus ta. tū. i. nō fictus. Sapi. 23. In simulatū iperiu tuum
 portās. i. nō fictū. vel cōponit ab in et simulatus.
I nsinuatio onis. fe. ge. exponit insinuo as.
I nsipidus da. dū. i. nō sapidus pe. cor. et cōponit ab in. et sa-
 pidus. et pparat vt ifipidus dior. sim. et ab hoc gto insipi-
 di addita tas. fit hec insipiditas. tatis.
I nsipies ex in et sapiēs pponit h et hec et h° ifipies tis. i. nō
 sapiēs: q̄si sine sapore et sapia. et cōparat. vñ hec insipien-
I nsisto stis. in sisto stis exponit. (tia tie.
I nsitio onis. ab ifero ris. vel ab ifitus ta. tū. ifiti: addita o.
 fit hec ifitio nis. Et scias q̄ ifero ris. ui. tū. idē ē q̄d plāta
 re: et ē ppe iferere: plātare: p̄missionē ramoꝝ ad iuices.
 vñ Quid. de remedi. Venerat ifitio fac ramum ramos
I nsolēs ab ifoleo les vñ ifolēs tis. ge. ois. i. sup. (adapet.
 bus: fatu. morib. nō pueniēs. et cōparat. vñ ifolēter ti.
 sine. aduer. et hec ifolentia tie. i. supbia: fatuitas. vel pōt
 cōponi ifolēs ab in. et solēs quasi nō solēs. et cor. so.
I nsoleo scis. i. incipio solere. et est inchoa. huius vbi inso-
 leo les: q̄d cōponit ab insoleo les.
I nsōnis. sōnos cōponit cū in. et dicitur hic et hec insōnis et hoc
 insōne. i. sōno: puigil: q̄ dormire nō pōt. vñ hec insomnia
 nie. i. vigilia vel vigilantia. et hoc insōniū: q̄d videt p̄ sō-
 niū. et est q̄dā spēs somni. vide in somniū.
I nsōns ab in et sōns cōponit insōns tis. ge. ois. i. inocēs: in-
 noxius. vñ in Esopo. Insōtis aios flozida lingua polit. et
 cōparat. vñ insōter ti. sine. aduer. et hec insōtia tie. i. in-
I nsontia tie. in insōns est. (nocentia.
I nspicio cis. xi. ctū. ifpicere: q̄si itus p̄siderare: et p̄pōit ab
I nstās tis exponit ifto stas. (in. et specio cis. et cor. spi.
I nstar ab ifto stas. dicitur hoc instar ideclina. i. similitudo: poti.
 ad similitudinē. hz eni in se vim huius p̄pōnis ad. vñ non
 dz recipe p̄pōnē ad. nisi in expositione. vñ dicēdū ē hoc
 est instar illius. i. ad similitudinē illius. Aliqñ tñ inuenitur
 ad instar: sed tunc p̄positio abundat.
I nstauo ras. rani. dicitur ab iftar. et iftaurare: facere sile p̄-
 ri. restituere: reficere: ad p̄ozē similitudinē aliqd facere: re-
 parare: q̄d p̄pōit vt restauo ras: et iftaurare p̄pe ter-
 tio reparare. et dicitur iftaurare q̄si ifstatū p̄stinū reducere. et est
I nstigo gas. ab in. et stigo gas. q̄d ē stimulare cō (etymo.
 ponit iftigo gas. gavi. et ifstigare valde stigare. q̄ aut dicitur
 ifstigare q̄si in stinctū agere: etymo. est: et pdu. sti. vñ if Au-
 roza dicitur. Instigās p̄ceres voce minante suos.
I nstinctus ab instinguo guis. dicitur ifstinctus cta. ctū: et h° ifstin-
 ctus ctus. i. ifstigatio: p̄suasio: stimulatō: incitatio.
I nstinguo guis. xi. ctuz. instinguerē. i. instigare: p̄suadere:
 vel mortificare. et componit ab in. et stinguo guis.
I nstita ab ifto stas. dicitur h° ifstita ste. q̄dā vestis talaris que et
 stola dicitur. Instita ē latū cingulū dicitur cū quo puer ligat i cu-
 na. Instite ē vt dicitur p̄ap. sūt pue lintheole q̄ mortuū in-
 uolunt. Joā. ii. Ligat. man. et pedes ifstis. et cor. sti. ifsti-
I nstitor ab ifto tas. dicitur ifstitor tozis. i. mercator: q̄ in (ta.
 stat mercib. emēdis. Job. is. Sily institor. et vsus Bre-
 cismi. Qui vedit merces mercator dicitur ille. Institor ē qui
 pro p̄cio minuēdo. Mercator vendit: institor ille emit.
I nstituto. ex in. et statuo cōponit instituo is. i. decernere: or-

dinare. vñ hoc ifstitutū ti: et hec ifstitutio onis. i. moꝝ iffo-
 matio. sed ponit et p̄ quodā libro legali tm̄ i plurali de
 ifstitutioēs iftitutionū: et hec iftituta: boꝝ iftitutoꝝ.
I nsto. ab in. et sta stas cōponit insto stas. stiti. stitū. pe. cor.
 et etiā ifstatū pe. cor. inuenit. i. stare: inuigilare: insistere
 insudare. vñ instās participiū et nomē: et tūc cōparat. vñ
 instāter tius. sine. aduer. et hec ifstātia tie. et hoc instans
 tis. dicitur tēpus simplex. et sic describit q̄ quū sit finis p̄teri-
 ti est p̄ncipiū futuri: vel cū incipit statim esse definit. vel
 instās ē breuissima ps̄ tpis q̄ nō expectat successione.
I nsubulus. ab ifubulo las. q̄d cōponit ab in. et subulo las.
 dicitur in subulus li. q̄dā instrumētū in texendo telā. i. circa
 q̄d p̄anus vel stamē inuoluit: q̄ in subulat. i. perforat vt
 possit inuolui et retineri p̄ voluntate texētis. vel cōponit
 ab infra et supra: q̄ infra et supra sit. et cor. bu.
I nsula le. dicitur terra mari vndiq̄ circū septa. vñ insula dicitur
 q̄ in sale sit sita. i. in mari.
I nsulfus sa. suz. i. nō salus q̄si sine sapore salis vel sapie: et
 pparat. et pponit ab i et salus sa. sū. in q̄tū est nomē. Job
 .6. Aut poterit comedi insulfus: q̄d nō est sale p̄ditū.
I nsulto. ab ifilio li. liui. ly. vel lui. insultū tu. u. in o. uerfa
 fit ifulto tas. vñ frequē. Proprie q̄d ē ifultare quadā
 cauillatione et derisione hostē repellere. vñ de btō Lau-
 rentio dicitur. Et subyciētib. p̄unas insultat leuita xpi cum
 dicebat. Syrate et vsate ad aliā p̄tē. Quidā idiote legit
 ibi. Exultat. ita dicit Dug. p̄ap. vñ dicit. Insultare. i. if-
 lire: et de alteri. iniuria gaudere. (impetuose factus.
I nsultus tus. maf. ge. inuasio aggressio: q̄si saltus in alijs
I nsumo. ab in et sumo pponit insumo mis. p̄si. mere. i. in-
 tus vel valde sumere vel contra sumere.
I nteger gra. grū. i. icorrupt. et pparat iteger grioz. gerru-
 m. vñ itege gri. gerrime. aduer. et hec itegritas tatis. et
 h° itegritudo dinis. et iste abltūs itegro pōit aduerbialr
 p̄ itege. et pponit vt de integro: ex integro. i. debinc vel
 ex binc: vñ a p̄n. vñ de toto siue ex toto. Itē ab iteger de-
 riuat itegro gras. graui. grare. i. itegrū facere: nouare: et
 pponit vt reitegro gras. et iteiposita d. frequētius dicitur re-
 dinteegro gras. et hic ichoatiua itegrasco scis. redintegra-
 sco scis. Et scias q̄ alr est in isto ichoatiuo q̄ in alijs. alia
 eni ichoatiua hnt̄ significationē eadē quā hnt̄ et sua p̄mi-
 tiua: vt si sua p̄mitiua significat actū et eoz ichoatiua. in
 hoc tm̄ alr est. nā itegro gras. significat actū: s̄ ei. ichoa-
 tiuū significat passionē. Integrasco. n. est icipio itegrari.
 s̄l̄ p̄tingit in augeto: s̄ de hoc nō faciat mētionē p̄rif.
 Integro actiuū est cū oibus suis p̄positis: et cor. te. vñ in
 Auroza dicitur. Integrat imponens oibus ille manus.
I ntegrasco scis. in integer exponitur.
I ntellectibilitas in intelligo gis. exponitur.
I ntellectio onis. vide in quarta parte in tractatu de tro-
 pis vbi agitur de synodoche.
I ntellect. in intelligo gis. exponit. (Dic nō q̄ sicut dicit
 p̄hs in. 3. de aia. In hoc dicit intelligibile a sensibili: q̄ sen-
 sibile excellēs destruit sensū. itelligibile at̄ maximū nō
 destruit itellm̄: s̄ p̄fortat itellctū. (S̄ h° cū dicitur sit
 maxie itelligibil. q̄tū in se est: q̄ est p̄mū itelligibile: vi-
 det q̄ a nro itellctu possit et nūc maxie itelligi. nō eni
 ipediret nisi p̄ excellētā suaz. Ad hoc dico q̄ quodam
 mō est sile in itellctu et sensu: et quodamō est dissimile.
 In hoc. n. sile est: q̄ sicut sensus non pōt in id q̄d nō est
 p̄portionatū sibi: ita nec itellct. cū ois cognitio p̄ mo-
 duz cognoscētis sit fm̄ Boe. In hoc aut̄ dissimile est: q̄
 itelligibile excellens nō corripit sicut excellens sensibi-
 le. vñ intellectus nō deficit cognitione excellentis itelli-
 gibilis: q̄ corripat: sed q̄ p̄ se attrigit: et iō nō p̄fecte deū
 videre pōt intellectus creatus. Itē scias q̄ boni angeli
 q̄ sunt boni: opz q̄ habeant plenam visionē siue intelli-

lectū eoz oīum de qbus est fides q̄tum ad visionē glo-
 riosam que fidei succedit. et iō sicut fides credit corp⁹ xpi
 eē sub sacro. ita visiōe bñ vidēt. Credo autē q̄ oīa q̄ sūt fi-
 dei sūt sup nālē cognitionē et intellectū āgeloz: sic sup rō-
 nē nālē hoīum. et iō mysteria fidei dñr eē abscondita a se-
 culis in deo. Eph. 3. ca. vñ nālī cognitionē nō vidēt angeli
 corp⁹ xpi sub sacro: s; solū btā cognitionē. Demones vero
 nullo mō vidēt plenarie: s; credūt et tremiscūt. Itē scias
 q̄ vt dicit Aris. in. i. et h. sicut in corpore visus fit. ita in aīa
 intellect⁹. Itē ab opione differt intellect⁹: sic dicit in opio.
 intelligo gis. leri. lectū. ligere: q̄si itus legere. et pponit ab
 iter et lego gis. et mutat r. i. l. vñ intelligēs tis. ge. oīs. vñ in-
 telligēter aduer. et hec itelligētia tie. et ab itelligo h itelle-
 ctus tus. tui. vnde hic et hec intellectualis. et hoc le. vnde
 intellectualiter aduerbiū. et hec intellectualitas tatis. et hic
 et hec itellectibilis et hoc itellectibile. i. itellectu cōpre-
 hēssibilis. vñ itellectibilr aduer. et hec itellectibilitas tis.
 Itē ab itelligo h et hec itelligibilis. et hoc le. qd itelligi po-
 test. et hec itelligibilitas tatis. et itelligibilr aduerb. Dñt
 itellect⁹ et itelligētia et itelligibilitas. Quātū. n. intelle-
 ctus supior est rōne tantū itelligētia ē supior itellectu. et
 itm itellectibilitas supior ē itelligētia. Et rō ē vis aīe di-
 scretiuā formarū ad seinuicē. Intellect⁹ et est vis aīe q̄
 forme extra nām corporalē pprehēdunt: vñ q̄ icorporea
 picipiunt cuz certa rōne q̄re ita sint. S; icorporeoz tria
 sunt genera. s. aīa: angelus et de⁹: s; circa diuinā subaz nō
 pcepit itellect⁹. Proprie qdē itellect⁹ ē vis aīe pprehēsi-
 ua icorporeaz substātiāz formis subtractaz vñ forma-
 rum circa eas. Itelligētia vero est vis aīe q̄ aspirat vt
 aliqd circa diuinā subam pphēdat. Intellectibilitas vō
 est qdā vis aīe oīum formarū in quadā simplicitate ppli-
 catiua absq; ordine nālī vñ tēporali. et tali mō dens com-
 pprehēdit res q̄ eas oēs vno ituitu absq; oī successione dñ
 pprehēdere. Hoc modo cognoscēdi vtunt tres ordines
 angeloz q̄ deo ppingozes sūt. et qz forte sunt aliq hoīes
 q̄ q̄stū bonitas dei pmittit ad hāc aliquo mō accedūt co-
 gnitionē. iō dicit Plato. Intellect⁹ solū dei est. et admo-
 dū paucoz hoīum. Et ponit hic itellect⁹ p itellectibili-
 tate. qz sepe p̄dicta vocabula p seinuicē ponunt. S; cer-
 te q̄litercūq; intellect⁹ accipiat. s. siue p̄p̄e siue iproprie
 p̄itelligētia: siue p̄ itellectibilitate. pōt dici ver⁹ itelle-
 ct⁹ solius dei eē. et admodū paucoz hoīum fm q̄ dicit
 Aug. Nec autē ad aliā sciam p̄tinere vident. Uide in sa-
 piētia. et in voluntas. et in ratio et in opinio.
 I ntemperies. ab in. et tēperies pponit hec itēperies riei. et
 hoc itēperīū ry. vbi nlla securitas et nullū tēperamētū ē.
 I ntempestiuus. in tempestiuus exponitur.
 I ntempestus sta. stum. exponit in tempestus. Et scias q̄
 quedam pars noctis dicitur in tempestiuus: sicut habes
 in crepusculum. et in tempestas.
 I ntendo dis. di. sum. vel itentū cōponit ab in. et tēdo dis.
 et est itēdere augere vel adiūgere: vt deū itēdit albedinē
 circa istū. et fm hoc facit itēsum. tēsu. vñ hec itēfio onis. i.
 aduectio. Itēdere et est operā dare: dirigere: itētū face-
 re: itelligere: cōsiderare: vt iste itēdit animū suū. et s; hoc
 p̄p̄e fac itētū tu. vñ hec itētio onis. i. abstractio: cōsidera-
 tio. Itē itētio q̄q; p̄volūtate iterdū p̄ fine accipit: vñ i-
 tētius na. uū. et h et hec itētionalis et hoc le. Et itēto tas.
 vbum frequen. Uide de hoc in affectus.
 I ntentio onis. exponitur in itendo dis.
 I ntensio onis. in itendo dis. vide.
 I ntento tas. ex in. et tēto tas. pponit. et vt dicit P̄ap. iten-
 tat. i. itendit: multū minaf: obycit: impugnat: imponit: i-
 fert. Itē itento tas. pōt eē frequē. et tūc format ab itētū
 sup. de itendo dis. di. sum. vel tum. u. in o. conuersa.
 I ater. ab in. deriuat iter. aduer. loci. semp. n. significat lo-

cū: vel q̄si locū: sed dissimiliter: q̄si sex modis. significat
 .n. q̄q; localē positionē in medio. vt iterrūpo: q̄q; trāsi-
 tionē vni⁹ ad aliū. vt iternūcius: q̄q; localē distātiā: vt
 itercapedo. q̄q; distātiā t̄palē: vt ituruallū. q̄q; vicissi-
 tudinē cū transitiōe: vt cōuersi oculos iter se atq; ora te-
 nebāt. q̄q; significat p̄manētiam in medio: vt iter ami-
 cos. et hoc cum quadā continuationis significacione.
 I nterafile dñ itropolatū celatura et planicie: planū. n. iter
 celaturas q̄si rasum vidēt et declinat h et hec iterafilis. et
 hoc le. penul. cor. Vel fm P̄ap. iterafilis est anaglipha
 sculptura. Alexāderyo sic dicit. Qz nūc sculpturis: nūc pla-
 nicie variatur. Hoc et nō aliud opus iterafile dicas.
 I ntercalaris ab itercalo las. deriuat hic et hec itercalaris
 et hoc re. i. iterpositiū vel iterposituz. s. qd iterponit: vt
 versus itercalaris dñ qui sepe interponitur. vnde hec in-
 tercalaritas tatis. i. interpositio.
 I ntercalo las. penul. cor. vide in calo las.
 I ntercapedo dinis. pdu. penul. nominatiui. sed penul. ge-
 nitiui cor. vide in capedo vbi exponitur.
 I ntercedo dis. cessi. pponit ab iter. et cedo dis. cessi. et ē iter
 cedere p aliquo ad aliquos p̄ces facere. et est itercedere
 iter aliquos cedere: et ē mediatorē. et p̄p̄e iter maiores et
 minores: vt maior p̄descēdat p̄cibus mediatoris. vñ sc̄ti
 dñr n̄ri itercēsores apud deū. Sunt. n. mediatores iter
 nos et deū singulis dieb⁹ deū p nobis orātes: quoz iter
 cessione q̄ renes scrutat et corda nobis auxiliēt: vt op⁹
 icēptū ad finē laudabilē pducam⁹. et pdu. pen. itercedo.
 I ncido dis. di. sup. caret. et cor. ci. vbiq; et pponit ab iter. et
 cado dis. cecidi. et ē itercedere in aliq cadere. Itē inenit
 itercido dis. cidi. cium. i. itropolatim cedere vñ iter aliq
 cedere: vñ bt̄is iacob⁹ maior dicit⁹ est itercisus. qz p sin-
 gula mēbra fuit cesus. et pdu. ci. vbiq; pponit. n. ab iter.
 I nterciliū ly. spaciū qd est iter duo (et cedo dis. pponit.
 supercilia. et componitur ab inter. et cilium.
 I ntercipio pis. et itercapio pis. in eodē sensu. i. iter aliq. et in
 medio capere: ab in. vel iter. et capio pis. componuntur.
 I nterclino nas. nau. nare. i. inter aliqua clinare. et compo-
 nitur ab inter. et clino nas. et pdu. cli. et inde hic et hec iter-
 clinis hoc ne. et interclinus na. num.
 I ntercludo. ab inter. et claudio cōponitur intercludo dis.
 si. sum. dere. i. inter aliqua claudere. vel auferre. et inde
 hec iterccludo dinis. idem quod iclusio. et pdu. clu.
 I ntercolūniū ny. pponit ab iter et colūna: q̄si iter colum-
 nas ex̄ns. s. illd qd pponit iter colūnas: vñ spaciū diuidēs
 eas. In tertio. tñ li. Reg. c. 7. vbi dñ. Media itercolūnia
 q̄drata nō rotūda. dicit glo. Media itercolūnia dicit tabu-
 lam supiorē: q̄ sic alia q̄drata erat sicut sculptura. et i sū-
 mitate sui hēbat rotūditatē vni⁹ et dimidy cubiti i q̄ lu-
 I ntercōfinitū ab iter et cōfinitū pponit h⁹ (cerna ponebat
 itercōfinitū ny. i. termin⁹ vñ loc⁹ iter duos fines ex̄ns.
 I ntercurso sas. verbuz frequen. et formatur ab vltimo su-
 pino de intercurro ris. s. cursu. u. mutato in o.
 I nterc⁹. ab iter. et cutis pponit h et h⁹ et h⁹ iterc⁹ cutis. i. illa
 res qnā patimur iter carnē et cutē sic est ifirmitas. s. ma-
 lus hūoz vñ aliū h⁹. vñ itercutic⁹ ca. cū. et itercutane⁹ nea.
 neū. et itercutan⁹ na. nū. oīa p eo qd ē iter cutē et carnē. et
 I nterdictū ab iterdico cis. dñ h⁹ iterdic⁹ (cor. cutis p̄mā.
 ctū cti. q̄si iterim dcm. s. qd iterim annūciat a iudice. nō
 q̄ p̄petuo maneat: s; q̄diu dcm est et statutum a iudice.
 Dic nota q̄ in gnālī iterdicto debēt ista cōferri ab ec-
 clesia. s. baptism⁹ paruuloz. penitētia morietūz. pōt et
 ep̄s paruulos baptizatos cōfirmare. Itē semel in mense
 vel septimana pplm iterdictū. et et excōicātū ad ecclias
 aliquā cōuocare. et ei p̄dicare. Itē pōt eucharistia in mor-
 te vere penitētib⁹ dari. Vñ decretalis noua. Permitti
 m⁹ eccliaz m̄stris semel i hebdomada tpe iterdicti nō

pulsatis cāpanis: voce submissa: iānuis clausis: excōicat
 & iterdictis exclusis: missaz solēnia celebrare cā pficiēdi
 corp' dñi: qđ decedētib' i penitētia nō dnegat. Itē pmit
 tiē qđ clerici decedētes q bene seruauerūt iterdictū in ci
 miterio ecclie sine cāpanaz pulsatiōe cessantib' solēni
 tatib' oib' cū silentio tumulēf. Itē pcedit qđ i uentua
 lib' ecclesys bini & bini vel sīl tres horas canonicas va
 leāt legere. poti' qđ cātare iānuis clausis iterdictis & ex
 cōmunitatis exclusis. voce ita dimissa qđ exteri' nō pos
 sint audiri. Per qđ p3 qđ iterdicti & multo forti' excōica
 ti nō debēt auscultare horas canonicas. Itē peregrinis
 accipiētib' signū crucis obreuerētiā crucifixi nō ē peni
 tētia denegāda: qđ etiā alyz peregrinis pōt misericordi
 ter idulgeri. Item nota qđ extrema vnctio nō debz dari
 alicui psona laico vel clerico vel etiā religioso in loco ge
 nerali interdicto supposito. nisi super hoc habeant pri
 uilegium speciale. Uide in vngo.

Interdiu pponit ab iter & diu. i. iterim dū dies est. Unde
 iterdius dia. diū. i. iugis & trinuus. Inuenit ēt pdius dia.
 diū. in eodem sensu. & est ppositum a per & diu.

Interduca. ab iter & duco cis. dñ hec iterduca ce. i. Juno: qđ
 iō sic dicit. qz itererat qñ puelle maritabant: vel qz eas i
 troducebat. vel qz iteriz dū erāt in itinere eas ducebat.
 Est. n. pnuba qđ ēt domiduca dicebat. qz vsqz in domuz
 puellas maritatas itroducere credebāt. & pdu. penul.

Interdū. i. nōnunqz: aliqñ: aliquoties s̄m Pap.

Interea. ab iter & ea pponit iterea aduerbiū tps. Quidaz
 vō dicūt qđ ab iter deriuat iterim & iterea. De hoc pleni'
 dixi in tertia parte vbi egi d figura pposita nois. Et ppo
 nit: vt iterea loci aduerbiū loci. i. iterim vñ in eo loco.

Intereo. ab iter & eo is pponit itereo is. iui. vel itery iteri
 re vñ absolutū. i. mori. & ppe in itinere. vñ h iterit' tus.
 .i. mors. & interitus ta. tum. i. mortuus.

Interest ab iter & sum. pponit itersum interes interest in
 terfui interesse. & struiē cū dtō: vt interfui tali negocio.
 tñ ei' impsonale interest struiē cū gtō. Ita. n. impsona
 lia interest & refert struunt cū genitiuis omniū dictionū
 casualiū: vt interest socratis legere. & refert platonis dis
 putare. Preter istos gnāz gtōs. pnominum pmitiuoz. s.
 mei tui sui nostri vestri: loco quoz struunt cum ablati
 uis pnominuz possessiuoz in singulari numero. & in fe.
 ge. tñ. s. mea tua sua nostra vestra: vt mea interest lege
 re. & tua refert disputare. Si aut sunt genitiui possessiuo
 rū: tūc bñ struunt interest & refert cū illis genitiuis: vt
 mei fratris interest legere. & tui pñs refert disputare. itē
 struunt pdicta vba cū isto gtō cui': vt cui' interest face
 re hoc & hoc habem' a pñs. in minoz pstructionū. Eo
 dem mō struunt cū isto abltō cuiā: vt cuiā interest fa
 cere hoc. & hoc habem' a pñs. in maiori. Itē pñt regere
 nominatiuos qñ significāt ptinētiā: vt iste equus inter
 est socratis. i. ad vtilitatē suaz ptinet. Sz h opponit sic.
 Talis regula tradit. Omne vbum impsonale actiue vo
 cis siue passiue debz hñe illū casum p nām suppositionis
 quē habēt sua vba psonalia a qb' descēdūt a parte post
 p nām regiminis: vt ego amoza te. & impsonale passiue
 vocis. s. amatur añ se regit ablatiuū: vt a me amat. Si
 milr in vbis impsonalib' actiue vocis vt hoc placet mi
 hi. & suū impsonale ante regit dtñ: vt mihi placet. & sic
 de alyz. Igit' videt qđ interest & refert impsonalia con
 struant cū datiuis. qz eoz psonalia cum datiuis a parte
 post cōstruunt: vt interfui huic negocio. Ad hoc dico qđ
 pdicta vba impsonalia nō seruāt pstructionē suoz vbo
 rum psonaliū. qz nō retinēt eoz significationē. qz dū di
 co. Interfui huic negocio. i. pñs fui: cū aut dñ Imperato
 ris interest hñe bonos milites: mutat significatio. quia
 sensus est ad vtilitatē impatoris ptinet hñe bonos milite

tes. & variatio significatōis facit variationē pstructionis.
Interficio. ab inter & facio componitur interficio cis. feci.
 factum. ficere. i. occidere. & cor. fi.

Interia quod enteria etiam dicitur. i. intestina. vnde inte
 rici dicuntur qui dissolutionem patiuntur ventris s̄m
 Papiam. & produ. ri. enteria.

Interibi in ibi exponitur.

Interictio qdam pars orōnis ideclinabilis apud latinos
 ab interiaceo ces. dicta. & nō pponit interictio: s̄z simplex
 est: cui' rō est. qz ppiū est passionis destruere: vñ cū in
 terictio affectū passiois designet: nām hz ppositōi pñā.
 & pp hoc psuevit abscondita voce pferri. s̄z pro dolo & p
 pudor nō pñt eē vna pars. Itēz heu. oe. sunt due interic
 ctiones absqz pōne sicut o. vtinā. sunt duo aduerbia op
 tādi sine pōne veniētia. De accētū aut interiectionū di
 xi in scda parte vbi egi de accētū interiectionū. Et scias
 qđ sicut dicit pñs. interiectione psuevit abscondita voce pro
 ferri: vt vab. Et Donat' dicit qđ interiectione ē vox incon
 dita. i. intus cōdita siue abscondita. Uñ in grecismo dñ. Ut
 Donat' ait. vox est incōdita vox hec. Nec quoqz qđ plena
 est vox interiectione nō est. Uide in racha.

Interitio onis. fe. ge. i. mors. & formatur ab interiti geniti
 uo de interitus ta. tum. addita o. p propheta. Eripuit eos
 de interitionibus eorum.

Interlido dis. in ledo dis. exponitur.

Interlinearis. linearis dñ a linea. qđ pponit cū inter. & dñ
 h & hec interlinearis & hoc re. qđ est inter lineas. vñ qđā
 glose dñr interlineares qđ sunt iter lineas: vñ interlinea
 ris pōt deriuari ab interlinium ny.

Intermin'. ab in. & termin' pponit intermin' na. nū. i. si
 ne termino existēs. Uñ in hymno sancte trinitatis dicit
 In simplici subā vñtus manēs interminā. Pap. vō dicit. In
 termina iternūcia: mediatrix iseparabili termino carēs.

Intermitto tis. pponit ab inter. & mitto tis. & est intermit
 tere inter aliq mittere vel interpolare. Vel intermitto
 qđsi interim dimitto. Est. n. intermittere dimittere vñ re
 linquere: vel cessare s̄m Hug. Pap. vō dicit. Intermitte
 re ad tēpus dimittere. & iterum ad idem reuerti.

Internecio onis. fe. ge. qđsi qđā hois magna neccio mors
 vel pena. Interneciū dñ bellū in quo oēs perierūt nullo
 remanēte s̄z Pap. & format' ab internecti gtō de iterne
 ct' addita o. & remota t. Uñ dicit pñs. in. 4. li. de denoia
 tiuis. In iō terminātia plerūqz a participys fiunt pteriti
 tps: quoz gtūs assumpta o. & cor. i. facit hñ noia. vt ora
 tus orati oratio: lect' lecti lectio. Internect' aut inter
 necti internecio facit causa euphonie abiecta t. Quidaz
 vō fingunt etiā internecio quos non sequoz.

Internecium cy. in internetio vide.

Interneco. ab iter & neco cas. pponit interneco cas. can
 care. i. inter aliq necare: vel interpolatim necare. vñ inte
 rim dū aliqs est i itinere necare: vñ hec internecatio nis.
 .i. mors que ptingit alicui dū est in itinere. Itē iter poni
 tur sepe pro e. vt Venim' mare interbibere. i. ebibere. &
 s̄m hoc dñ interneco cas. i. enecare. & cor. ne interneco.

Internecida. ab interneco cas. qđ est idē qđ enecare deri
 uat hic & hec internecida de. idē qđ homicida: qđsi enici
 da. s. q falsum testimoniū fecit & cōmisit. & ob id hoicm
 occidit. vñ hec internecies iterneciei mors ab illo facta.

Interneciū ab internecida deriuat hoc itercidiuz dy. vel
 interneciū. i. mors occisio quā iternecida cōmittit. & ite
 neciū: vel interneciūz qđsi qdam hois enecatio. & qñ in
 diciū internecidy dabatur in internecidā & accusatōe
 eius possessio bonoz sequebat'. Internecium etiaz dicitur
 bellum in quo omnes perierunt nullo remanēte.

Internodiū dy. spaciūz inter nodos vel illud grossum os
 qđ est in genu. & dñ internodiū. qz inodat s̄l crus & corā

inter se. **Uñ Qui.** in. s. metamoz. **Mollia** nodosus facit
 lternodia poplex. et componitur ab inter et nodus.
Internūci cy. dñ. et hec irernūcia cie. g. vel q̄ iter duas par
 tes aliqd nūciat vel nūciū portat: vñ hoc internūciū cy.
 id qd̄ internūcius nūciat vel portat. et sponunt̄ p̄dicta
 ab inter et nūcius cia. cium. substantiuis.
Internus na. num. i. interior: ab intus dicitur.
Intero. ab in. et tero ris. sponit̄ itero ris. triuī. tritū. terere.
 āitus terere: mutare: vñ valde terere. **Uñ i Dan.** vlti. dñ
 de abacuc: q̄ itriuerat panes in alueolo. et cor. te. intero.
Interpello. ab inter et pello las. sponit̄ iterpello las. laui.
 lare. i. interrogare: inter aliq̄ vocare. et allog. et pro aliquo
 preces fundere. **Unde ad Roma. s. ca.** Qui etiam iter
 pellant pro nobis. et scribitur per duo l.
Interpolo ab iter et polus sponit̄ iterpolo las. laui. lare. i.
 obscurare: ingnare: impedire: vñ iterrūpere: corrūpe: varia
 re nō p̄tinuare. **Uñ in hymno.** Qd̄ nlla nox iterpoleat si
 deq̄ iugi luceat. vñ iterpoleus la. lū. i. iterrupt̄ variatus.
 nō p̄tinu. et hec iterpole le. qd̄ā vestis: q̄ dū sit vet̄ ad no
 nā spēm reducif. et fit q̄si noua. et cor. hec oia p̄dicta po.
Interpres. Pres fm̄ q̄ accipit̄ pro diues sponit̄ cū iter. et
 dñ h̄ et hec iterpres tis. et dñ iterpres q̄ diuersa gnā ligna
 rā nouit. s. g. vñ ā linguā expōit̄ p̄ aliā: vñ vñ ā linguā trās
 fert in aliā. et dñ sic. qz mediator sit iter vñ ā loq̄lā et aliā.
Uñ sponit̄ a pres qd̄ est diues. qz iterpres ditāt loq̄lam
 trāsferētes vocabula de vna loq̄la in aliā. **Uñ sponit̄ a**
 pars partis. qz iterpres sit medī duarū linguarū. cū trās
 fert vñ exponit vñ ā p̄ aliā. S; et q̄ iter deū iterp̄taf et ho
 mines: q̄ diuina idicat mysteria iterp̄s vocat̄. vñ iterp̄
 toz t̄aris vñ bñ cōe. i. exponere vñ exponi vñ ā linguarū per
 aliā. vñ h̄ et hec iterp̄tabilis. et hoc le. aptū ad iterp̄tan
 dū. **Uñ. n̄ videf̄ velle** q̄ p̄dicta sponit̄ p̄cedit in vbo. et in
 de deriuēf̄ iterp̄res tis. ita dñ **Dug.** Et scias q̄ iterp̄ta
 tio fit i diuersis linguis: vt cinos grece canis latine. et by
 mologia at̄ fit in eadē lingua: vt cū dñ lapis: q̄si ledēs pe
 dē. **Uñ. at̄ sup illō Jsa. 43.** Iterp̄tes tui. i. moyses et aarō
 p̄uaricati sunt in me. sic dñ. Iterp̄tes: q̄si iter partes. s.
 pacē ferētes. **Itē nota** q̄ p̄mum scripturas veteris testa
 menti de hebreo in grecū septuaginta iterp̄tes trāsstule
 rūt: scd̄am editionē **Aq̄la. tertiā et q̄rtāz Theodoceon et**
Symmach ediderūt ambo iudei p̄seliti. Quinta vō et
 vulgaris illa iterp̄tatio: cuī autor nō apparet. et ob hoc
 sine noie iterp̄retis gnta editio nūcupat̄. **P̄. sextam et**
septimā editionē Origenes miro labore repperit. et euz
 ceteris editionib̄ supra dictis sponit̄. **Di sunt itaq̄** q̄
 scripturas sacras d̄ hebreo in grecū verterūt: qz etiā nu
 merant̄. nā latinorū iterp̄tū q̄ d̄ greco in nostrū eloguz
 trāsstulerūt: vt meminit scūs **Aug.** q̄si infinit̄ ē numer̄:
 sic. n. ingt: p̄mis fidei t̄pib̄ ad cuī man̄ venit codex gre
 cus: quicq̄ aliquantulū sibi vtriusq̄ lingue peritiam sen
 sit: ausus est statim iterp̄tari: atq̄ inde accidit inume
 rabiles apud latinos extitisse iterp̄tes. De hebreo at̄ in
 latinū eloquiū trāsmō **Hieronym** p̄sbyter triū linguarū
 perit̄ easdē scripturas p̄uertit: eloquēterq̄ trāsstudit: cu
 ius iterp̄tatio merito ceteris antefert̄: nā et est vboz te
 nacior. et in sentētijs veracior. et in vbis clarior: atq̄ v̄po
 te xp̄iano iterp̄te verior. Ita scribit̄ i **Pāp.** **Hiero.** et dñ
 in p̄logo de libris **Salomonis.** Sicui sane septuaginta
 iterp̄tū magis editio placet. h; a nobis olim eā emēda
 tā: neq̄. n. noua sic cudim̄ vt vetera d̄struam̄. et cū dili
 gētissime legerit: scias magis n̄ra scripta intelligi: q̄ non
 in tertiū vas trāsstusa coacuerint: s; statim de p̄zelo pu
 rissime cōmēdata teste suuz saporem seruauerint. **Uide**
 etiam in hieronymus in b. littera.

Interfalaris in scala vide.

Interfapula. scapula sponit̄ cū inter. et dñ hoc iterscapulū

li. spacium qd̄ est inter scapulas. et cor. pu.

Interfignū ab inter et signū sponit̄ h̄ iterfignū ni. vñ iter
 signū ny. qd̄ ē iter duo signa: vñ signū qd̄ ē iter aliquos:
 sic aliqd̄ solet mitti d̄ vno loco ad aliū cā signi et noticie.

Interstitium ty. i. interuallum: spacium inter aliqua. et cō
 ponitur ab inter et sto stas.

Interstiti est p̄teritū de intersto stas. vide in sto stas.

Interuallū. Vallū sponit̄ cū inter et dñ hoc interuallū li.
 spacium inter capita valloz. s. stipitiū qd̄ vallū fit vñ et ce
 tera spacia qñq; dñr̄ iterualla. S; magis p̄pe interuallū
 dñ spacium t̄poz. **Interapedo** vō local̄ distātia p̄pe appel
 lat̄. vñ h̄ iteruallū li. dimi. et iteruallolas. i. p̄ iterualla dñ
 cere vñ facere aliqd̄: vñ iterponere. et scribit̄ p̄ geminū l.

Interuentus. i. intercessio: ab interuenio nis. dicitur.

Interula. ab intus dñ hec interula le. i. camisia. qz int̄ iu
 xta carnē iduit̄. vnde interulat̄ ta. tū. i. interula sine ca
 misia induit̄. **Itē** ab interula dñ interulus la. lū. i. interior
 et cor. penul. vnde **Martialis** capella. **Quinetiaz** interu
 los gaudens dissoluere nexus.

Intestabilis exponitur in testabilis.

Intestat ta. tū. q̄ nō fac̄ testamētū. ab i. et testat̄ sponit̄.

Intestin ab itus deriuat̄ itestin̄ na. nū. i. intrinsec̄ ca. cū.
 vñ hoc itestinū ni. et dñr̄ itestina interiora. qz in interiori
 parte corporis cobibet̄. **Queiō** lōgis nexib̄ ad modum
 circuloz ordinata sunt: vt susceptas escas paulatiz ege
 rat. et supadditis cibis nō ipediunt̄: vel itestin̄ sponit̄ ab
 i et testa. et hinc bellū dñ itestinū. qd̄ ē iter testas. i. muros
 ciuitatis. **Et itestina** iteriora. qz q̄si in testa recōdita sūt.

Intronizo ab in. et thronus componit̄ intronizo zas. i.
 in throno vel in sede ponere: seu collocare.

Intimas. ab intimus dicitur hic et hec intimas tis. i. inter
 rius habitans vel secretarius: vel consiliarius: credita
 rius noster qui scit secreta et intima cordis vel domus.

Intimo. intra sponit̄ intra interior intim̄. et ab intim̄ d̄
 rinat̄ itimo mas. maui. mare. i. d̄mōstrare: iudicare: nū
 ciare: notificare. vñ sponit̄ ab in. et timos qd̄ est mēs: q̄si
 in mētē inculcare. et immittere fm̄ **Dug.** vel cōponit̄ ab
 in. et time qd̄ est anima vel mēs fm̄ **Papiam.**

Intolerabilis. ab in. et tolerabilis componitur hic et hec ito
 lerabilis et hoc le. quod non valet nec debet tolerari. **Et**
 comparatur intolerabilis. lioz. lissimus. et scribitur per
 vnum l. et corripit to. intolerabilis.

Intōsus ab in. et tōsus sponit̄ itōsus sa. suz. i. nō tonsus.

Intra dñ ab in. et differt ab infra. qz infra signat localem
 depressionē vel suppositionē: cuī d̄riū est supra. qd̄ signat
 localem suprapositionē. vt sol currit supra lunā: vñ luna in
 fra solē. **Intra** vō signat localem inclusionē: cuī d̄riūz ē ex
 tra: qd̄ signat localem exclusionē: vt ciues habitāt itra mu
 ros ciuitatis: rustici extra. nlls ḡ dicat. **Ego sum ifra mu**
ros ciuitatis. nisi eēt defossus sub ipsis muris. **Intra** cō
 parat̄ interior. intim̄. vñ interī intime. aduerbium.

Intriuerat in intero ris. exponitur.

Intro aduerbium loci signat ad locum et acuitur in fine.
 et inde deriuatur intro tras. traui. verbum neutrum.

Introeo. ab intro et eo is. cōponitur introeo is. iui. ire. i. ire
 intus: intrare. vnde hic introitus tus. tui. penulti. cor. qz
 itum supi. cor. primam.

Intromitto ab intro et mitto tis. componitur intromitto
 tis. si. suz. et est intromittere idē qd̄ immittere: itē intro
 mittere est idē qd̄ vulgo dicit̄ intra meare q̄si in rem se
 mittere: vt de ea curet et tractet.

Introne ab intro dñ introneus nea. netim. i. interior. et p̄
 prie q̄ quadā importunitate se ingerit intro vt comedat.

Introsus ab intro dñ introsus sa. sum. i. intrinsecus. S; **S;**
 frequētius introsus inuenit̄ in vi aduerby.

Intus et intro dicunt̄ ab intra. et differūt. qz itro signat ad

- locū: intus signat in loco vel de loco: vt intro vado: intus
 suz: intus exeo. vñ vñus. Intro foras ad signat. foris itus
 i. et de. Et pōit vt deint? et abint?. Et scias qd pposita ab
 itus acuit penl. quū sit lōga: sic pbauit in scda pte vbi egi
 de ipedimētis accētū. ca. de ipedimēto distinctionis.
- I** nuado dis. uasi. exponitur in vado dis. vasi.
- I** nualeo les. ab in. et valeo les. cōponit. et est iualere valde
 valere: crescere: abūdare: Vñ de iacob dñ in Gen. 32. In
 ualuit ptra angelū. vñ inualesco scis. inchoatiuum.
- I** nualitudinarius. i. languens sine valitudine fm Papiā
 ex in. et valitudinarius componitur.
- I** nualitudo dinis. fe. ge. i. debilitas: imbecillitas infirmi
 tas. et dicitur ab inualidus. et pdu. tu.
- I** nnumero ras. exponit in vbero ras.
- I** nuectiua. ab iueho bis. vel ab inuehoz ris. in deponenti
 genere dñ inuectiu? ua. uū. i. detractori?: malignus. et hoc
 inuectiuū nī. et hec inuectiua ue. ipsa inuectio: detractio: vi
 tuperatio: vñ qdā liber ciceronis dicit? est inuectiue arū.
 ppter inuectiuas factas ibi in catelinam.
- I** nueho bis. in yebo bis. exponitur.
- I** nuenio. ex in. et venio nis. pponit inuenio nis. i. venire in
 id qd cupim? vel querim?. Inuenim? q̄sita: repim? vltro
 occurrētia. Et pponit euz ad. et dñ adinuenio nis. i. valde
 vel iuxta: vel ad vtilitatē: vel ad damnū alicuius venire
 et cor. ue. in p̄senti: sed in p̄terito pducit.
- I** nuestigo gas. pdu. sti. et exponitur in vestigo gas. ex quo
 et in componitur.
- I** nuicē debz pferri sub vno accentu vt designet poni pro
 vna parte vel p vno aduerbio q̄litas. Scdm. n. vitatē
 inuicē sunt due partes posite p vna sine p̄pōne. et pōt di
 ci qdā irregularis vocū p̄geries. et cor. ui. De hoc dixi su
 pra in scda parte vbi egi de pposita figura nominis.
- I** nuidētia. i. inuidia: ab inuidēs tis. inuidēti addita a. Et dicit
 Aug. Nō eēt inuidētia si eēt p̄coris differētia.
- I** nuideo. ab in et video des. cōponit inideo des. vt inideo
 tibi. i. nō video tibi. i. nō fero videre te bñ agētē: et est neu
 trū. Sz iueniunt in passiuā in p̄ma p̄sona. et ēt ip̄e P̄ris.
 dicit illud eē actiuuz: sz hoc iō fit. qz qñq; exigit actiū. qz
 v̄bū qd exigit actiū in eo itelligit: vt Inuideo te facere
 hoc. i. p̄ inuidiā phibeo: vt Inuideo tibi amicitia regis. i.
 p̄ inuidiā subtraho tibi amicitia regis. et qñq; exigit actūz
 significatē cam rei vbi: vt inuideo tibi sapiētia. i. pp sapiē
 tia. ¶ Dic pōt queri an ille q inidet p̄ximo suo. et ide do
 let sit in statu salutis. ¶ Dñc questionē tāgit Bern. in
 49. sermone canticor. et determinat eas sic. qñ ait. Quō
 ais. ego p̄ficere possuz q̄ fratri p̄ficiētī inuideo? Et respō
 det. Si doles qd inuides sentis: sz nō p̄sentis. passio qñq;
 est sanāda nō actio p̄dēnāda tih. nec illud resisteas inig
 ratē meditās in cubili tuo qualr videlz foueas morbu:
 satisfacias pesti: p̄seq̄ris isontē: bene ab illo gesto calum
 niādo: p̄primēdo: puertēdo: atq; ipediēdo gerēda. Alio
 gn nō nocet ambulātī et extēdētī se ad meliora: qd iā ip̄e
 nō opaf: sz q̄ habitat in eo p̄ctm. Nō est igit dānatio illi
 q̄ nō dat mēbra sua inigrati: nō linguā ad d̄trahēdū: nō
 cuiq; reliq; corporis ad ledēdū nocēdū vl aliquo modo.
 magis aut p̄fundit sic se eē male affectū. et inolitū ex lō
 gino vitiuz confitendo: flendo: orando conatur expel
 lere. et cum nō p̄ualeat mitior inde ad omnes atq; apud
 se inuenitur humilior. Vide in liuoz.
- I** nuidia. in inuidus est. et etiam in liuoz.
- I** nuidus. ab inideo dñ inuidus da. dū. q̄ inidet. et hec inuidia
 die. et ē inuidia odiū aliene felicitatis. Vel inuidia ē ex alie
 na felicitate in aio cuiuscūq; inata tristitia. vñ inuidiosus
 sa. sū. cui inidēf. et raro q̄ inidet. vñ vsus. Inuidiosus ego
 n̄ inuid? eē laboro. Et vt dic Dora. Inuidia sculi n̄ iuene
 re tyrāni Torūtū mai? rē. P̄ris. dicit. Inuid? q̄ inuidiā bz.
- I** nuolatus. i. intactus: integer fm Papiam.
- I** nuiso. ex in. et viso sis. pponit inuiso sis. si. suz. inuisere. i. in
 visere: visitare. Judicū. is. Inuisere volēs vxorē suam.
- I** nuitus ab in. et vita componitur inuitus ta. tum. i. nō vo
 lens: quasi contra vitam. i. voluntatem.
- I** nuus uia. uium. i. non patens vie: vbi non est via extra
 viam. et componitur ab in et via.
- I** nundo das. dau. datū. dare. i. abūdare: replere stagnare
 Si iueniat cū actō sensus est inundare. i. facere abūda
 re. et pponit ex in. et vndo das. vñ iundat? ta. tū. penl. p
 du. Vñ i. z. epla. Pe. ca. z. Mūdus aq̄ iundatus peryt.
- I** nuolo. a vola qd ē media pars man? vl pedis. et in. pponit
 tur inuolo las. laui. lare. i. furari vl in vola aliqd p̄tinere.
 vl ponere. vl i volā imittere. itē pōt p̄pōi ex i. et volo las.
 sz i alio sensu itus vl valde volare. et cor. vo. volo las.
- I** nuolutrū. ab i. et voluo uis. dñ hoc inuolutrūz tri. inuolutio
 cuiuslibet rei: qd fit cū in n̄fis dictis aliud inuoluitur q̄
 dici videat fm Hug. P̄ap. vō dicit. Inuolutrū abscofuz
 occultū: dictum sic q̄ in se habeat aliud inuolutum. In
 z7. Ezech. dicitur. Inuolutris. i. hiacynthis.
- I** nuoluulus li. mas. ge. penul. cor. quedaz bestia: que vt ho
 mines facilius decipiat inuoluit se aliqua re. et dicitur ab
 inuoluo uis.

I ante O

- I** oab indeclinabile acuitur in fine. et interpretatur spiras
 vel domini robur.
- I** oas interpretatur vbi est incensum domini ppria ety
 mologia est nominis. Iste est qui simulacra combussit.
- I** oathan iterptat p̄fect? pulcher. et ethymo. ē nois. fecit. n.
 rectū in p̄spectu dñi. et p̄ortā dñi edificauit excelsam.
- I** ob interpretatur dolens propter percussione[m] carnis et
 passionem dolor. calamitates enim suas nominis ety
 mologia predefignauit.
- I** ocista ste. communis ge. qui vel que iocis semper inten
 dit: quasi in iocis stans.
- I** ocoz. a iocus dicitur iocoz caris. catus. sum. vnde verbo
 lia hic iocatoz tozis. hec iocatrix. hec iocatio onis. et ioca
 tozius ria. rium. Et componitur vt adiocoz caris. conio
 coz caris. exiocoz caris. et cor. io.
- I** ocosus. a iocus dicitur iocosus sa. sum. i. frequens vel ple
 nus iocis. Et comparatur iocosus sioz. sissimus. vnde ioc
 cose sius. sime. aduer. et hec iocositas tatis. fe. ge.
- I** oculus li. dimi. paru? ioc? a quo ioculoz laris. et ioculato
 rius ria. riu. et hic et hec iocularis et hoc re. et corripit. ca.
- I** ocūdus. a iocus dicitur iocūdus da. dum. i. letus: hilaris.
 qz semper iocis sit aptus. et hilaritati frequentior. Et cō
 paratur iocundus dioz. dissimus. vnde iocūde dius. dis
 sime aduerbium. et hec iocunditas tatis.
- I** ocus ioci mas. ge. sed in plurali mas. et neu. bi ioci. et hec ioc
 ca. et est iocus pp̄ie in verbis.
- I** obānes iterptat grā dñi. Jo. dñs: hāna grā: vñ iohānes
 q̄si iohāna. qz sit limes p̄phetie: prenūcius grē: si initis
 baptisim? p̄ qd grā mistrat. Et scias qd iohānes baptisimā
 multipl̄ noiat. Dñ. n. p̄pheta. amic? spōsi: lucerna: ange
 lus: vox: helias: baptista saluatoris. p̄co iudicis: p̄curator
 regis. In p̄pheta designat p̄rogatiua cognitiōis in am
 co spōsi p̄rogatiua dilectiōis in lucerna ardenti p̄rogati
 ua scitatis. in angelo p̄rogatiua v̄ginitatis. in voce p̄
 rogatiua hūilitatis. in helia p̄rogatiua feruoris. in baptista
 p̄rogatiua mirabilis honoris. in p̄cone p̄rogatiua p̄dica
 tionis. in p̄curatore p̄rogatiua p̄parationis. Silr iohānes
 euāgelista quodā vaticinio ex merito nomē accepit in
 terptat. n. grā dñi. vel in quo est grā. vl cui donatū ē. vel
 cui donatio a deo facta est. et per hoc itelligunt quatuor
 p̄uilegia que fuerūt in iohāne euāgelista. Primū fuit
 p̄cipua xpi dilectio. xps. n. p̄re ceteris aplis magis cū dñ

lexit. et maiora signa dilectionis et familiaritatis ei ostendit. vnde ob principii amoris gratiam super peccatum domini recubuit. et ideo dicitur gratia domini: quasi domini gratiosus. Secundum est carnis corruptio quia virgo a domino est electa: et ideo dicitur. In quo est gratia. in ipso enim fuit gratia pudicitie virginalis. Tertium est reuelatio secretorum. et ideo dicitur. Cui donatum est. Eisdem sane donatum est multa secreta et profunda nosse. sicut de diuinitate ubi. et de summatione seculi. et de substantiali unitate. et de sancta trinitate personaliter: vnde ipse dicitur. Tres sunt qui testimonium dant in celo: pater. verbum. et spiritus sanctus. et hi tres vnum sunt. Quartum est matris dei commedatio. et ideo dicitur. Cui donatio a deo facta est: maxima. nam a domino donatio tunc eadem facta est quasi mater dei in cuius custodia tradita est. Uide in honore. Item in mareo habes de iohanne. et de alijs euangelistis. ¶ Vnde nota quod Joachabiz ex galilea et ciuitate naçareth sanctam Annam ex bethleem duxit uxorem: ambo. nam iusti erant. et sine reprehensione in omnibus mandatis domini iucebant: omnemque subam suam trifarie diuidebant. Vnam partem templo et templi seruitoribus impendebant. Aliam pauperibus et peregrinis erogabant. Tertiam sibi et familie sue versus reseruabant. Anna. nam habuit sororem nomine Ysmeria: quam Ysmeria genuit Elizabeth ex eliud. Elizabeth autem genuit Iohannem baptista precursoris domini ex Zacharia. De Eliud nato est Eminen. De Eminen nato est sanctus Seruasi. Anna autem tres viros habuisse fertur. scilicet Joachim ut dixi. Cleopha: et Salome. De primo autem viro. scilicet Joachim vnam filiam. scilicet Mariam matrem domini genuit: quam Ioseph de domo David nuptui tradidit. quam Christum dominum genuit. Mortuo Joachim accepit Anna Cleopha fratrem Ioseph. et genuit ex eo aliam filiam quam sicut mariam nominauit. et alpheo postmodum coniugem sociauit. Decem autem Maria ex Alpheo viro suo quatuor filios genuit. scilicet Jacobum minorem: minorem dico vocacione. sicut dixi in Jacobo. Ioseph iustum: qui et Barsabas dicitur est. et Simonem et Judam. Mortuo scilicet viro Anne tertium accepit Anna. scilicet Salome: ex quo aliam filiam genuit quam rursus Mariam vocauit. et Zebedeo in coniuges tradidit. Decem autem Maria ex Zebedeo viro suo duos filios genuit. scilicet Jacobum maiorem. et Joannem euangelistam. Predicta patet in his versibus. Anna solet dici tres cepisse marias. Quas genuere viri Joachabiz Cleophas: Salomeque. Das uxore viri Ioseph: Alpheo: Zebedeo. Prima parit christum Jacobum scilicet minorem. Et Ioseph iustum peperit cum Simone Judam. Tertia maiorem Jacobum: volucrumque Joannem: Ex predictis liquet quod Christus et Joannes baptista fuerunt filij duarum sobrinarum: scilicet Christus et Joannes euangelista fuerunt filij duarum sororum. Quare autem Petrus proferat ecclesie et nos Joannes. dixi in onas vel iona interpretatur coluba vel dolens: coluba (apulus. pro gemitu quasi in ventre ceti triduo fuit. Dolens pro iustitiam quam de salute habuit iniuuarum: vel pro hederam subito arefactam cuius umbra tegebatur a solis ardore. Ipse est amathi sareptane vidue filius quem suscitauit Delias: matrem ad eum postea dicente. Nunc cognoui quod vir dei es tu. et verbum domini in ore tuo est veritas. et ideo ipsum puerum amathi dictum putat. Amathibiz ex hebreo et latina lingua vitas dicitur. et belias vep locutus est: ideo ille qui resuscitatus est dicitur est filius vitatis. Ionathan interpretatur columba domini. Ionicus dicitur quodammodo ab iuente vel pro numero vel syllabarum inequale sonum. Jonas. nam grece inequale dicitur. Habet. nam quatuor syllabas duas breues. et duas longas. Et est ionicus duplex. scilicet maior vel minor. vel a maiori: vel a minori. Ionicus maior vel a maiori constat ex duabus longis precedebit. et duabus breuibz sequentibus: ut acerrimus: ionicus minor vel a minori constat ex duabus primis breuibz. et duabus sequentibus longis: ut pamabas. vnde versus. Longas primas et curtas posteriores. Pes ionicus maior: obuius huicque minor. Item ionica est vna ex linguis grecorum. Ioppe. Joppes ioppen ioppe. oppidum palestie maritimum. et

acuitur in fine. vnde ioppita te.

Iordanis nis. mas. ge. iudee fluius a duobus fontibus notatus: quorum vnum ior. alter dan dicitur. hi copulati iordanem faciunt. Nasciturque sub libano monte. et diuidit indeam et arabiam: quod post multos circuitus iuxta hierico in mane mortuum fluit. Et interpretatur iordanis riuus iudicij.

Ios. i. fluius.

Iosaphat interpretatur domini iudicium.

Ioseph. quia mater alium sibi addi optauerat vocauit augmentum. hunc pharao saphanet appellauit: quod hebraice absconditorum repletor sonat. quia obscura sonia reuelauerit. et predictum sterilitatem. Interpretatur. nam saphanet egyptio sermone saluator mundi. quia orbem terre ab imminente famis liberauit excusue interpretatur saluator. ipse. nam in figura christi populum (dico. a deserto liberauit. et in terram promissionis. iduxit. Et dicitur est iosue bennu: vel bentheleon. i. filius nun. item dicitur est iesus filius naue. vnde dicit Hiero. in plogo regum. Et incipiunt a iesu filio naue: quod apud eos iosue bennun dicitur.

Iota prope dicitur h' lra i. apud grecos. et est minor ceteris literis. quia vno ductu fit sicut Aug. scilicet quibus ponitur simpliciter per quilibet lra. vide in mattheo. Iota vnum autem vnum apex non preteribit a lege.

Iotacismus. a iota et cismos quod est corruptela proponitur iotacismus mi. et est iotacismus ubi i. plurimum sonat: ut si dicas Iuno iouis iure irascitur. Vel iotacismus est cum verborum coniunctio in huiusmodi i. lre assiduitate colliditur: ut in exemplo predicto per: vel sicut Hug. iotacismus a iota. et est iotacismus sicut eum vocalium litterarum exilis pronuntiatio: vel quasi in iota lra est duplicatus sonus. scilicet quasi per vno iota pronunciantur duo vel e conuerso: vel quasi vnum exilius. duo spissius sonant. nam vnum spissius: duo exilius proferri debent.

Iouensiles. i. duo ad nuncia proferenda deputati quasi ioui. i. creatori saluatoris. et proponitur a ioue et salio. et cor. si. et declinatatur hi et he iouensiles. Mar. capella. Limphe dicitur iouensiles. Vel sicut aliam litteram nouensiles.

Iouis. iuppiter dicitur quasi iuuas pater. et proponitur a iuuo vel iuuas et per. et pdu. prima positio. Vnde Qui. episcopus. Iuppiter esse pius statuit quodcumque iuaret. et iuenit in nomine iuppiter vel iouis. ut dicitur Priscus. Tamen moderni vtuntur tamen hoc nomine iuppiter. Hug. autem sic dicit. A iuuo uas. dicitur h' iouis h' iouis. et h' iuppiter iuppiteris. vel iuppiteris. Antiquus. nam ita declinabant nomina. scilicet postea obliqui istius nominis iuppiter. et iste nomen iouis aboliti sunt vnde postea ex obliquis istius nominis iouis. et ex isto nomine iuppiter facta est quedam comixtio. et redacta sunt quasi in vnum nomen. scilicet h' iuppiter h' iouis huic ioui. et est propositum a iuuas et per. vel a iuris et per. quasi iuris per. quia lege positum: quam nomen omnibus hominibus dedit ut fertur. Et a iouis h' et h' iouial' et h' le. vide in iuppiter.

Iouonius. in ianuarius exponitur.

I ante P.

Ipalage est uersio casuum vel constructionis. vel quibus totius sententie. et proponitur ab ipos quod est trans et alage quod est mutatio. ideo ipalage. i. transmutatio. De hoc dixi supra in quarta parte ubi egi de antiptosi.

Ipapanti. ipa grece latine dicitur ire. anti contra. ideo dicitur ipapanti idecl. i. obuiatio vel occursum. vnde representatio domini in templo. i. festum purificationis beate virginis dicitur ipapanti. quia tunc symeon christo occurrit et obuiauit. et in vultu suis accepit eum. et in templo presentauit sicut Hug. Pap. etiam dicitur. ipapanti grece obuiatio dicitur symeonis. scilicet anne et ceterorum. et scribitur per a. antepenult. syllaba.

Ipaton dicunt greci iecur. vnde ipaticus ca. cum. qui patitur in iecore. vel pertinens ad iecur. et cor. ti. ipaticus.

Ipaticus in ipaton est. Iper grece. i. super latine.

Iperaspistes grece idem quod pectorator latine. Vnde Hiero. in plogo Sen. Lu. aristus eiusdem Ptolomei iperaspistes etc.

Iperbaton quidam tropus est. de quo dictum est in quarta parte in ca. de tropis. et acuitur in fine.

- I** perbole est quidam tropus de quo dixi in quarta parte in ca. de tropis.
- I** perbolicus ca. cum. i. excedēs veritatem: elatus. et dicitur ab hyperbole. et cor. penul.
- I** perboze. hyper pōit cū bozeas. et dicitur hypboze. rea. reū sup qd bozeas flat. vñ et qdā mōtes dicitur hyperbozei: sup quos. et a qb. bozeas flat: q. et hyperbita te. dicunt.
- I** percatalecticus. in catalecticus exponitur.
- I** perdulia exponitur in dulia.
- I** perfan. hyper pōit cū fanos vel fasma: qd est apparitio. et dicitur hyperfan. na. nū. i. supb. vñ hec hyperfania nie. i. supbia. s. cum aliq. vult apparere sup illud qd est.
- I** perion. hyper pōit cū on. qd est totū vñ oē. et dicitur hyperion onis. i. sup oia. qd qñq. dicitur de ioue qui sup oia est: qñq. de sole qui sup faciē totius terre in circumitu fertur: qñq. de quodā gigāte qui sup oēs alios fuit.
- I** perlidi. hyp pōit cū lidi. q. dicitur acut. son. in musica. et dicitur hyperlidius idē qd lidi. s. acut. sonus in musica.
- I** persyntelicon. Syntelicon qd est perfectū pōit cum hyper. et dicitur hypsyntelicon. i. plusq. pfectuz pteritū apud grecos: qd designat rem multo ante preteritam.
- I** persophia. hyper pōit cum sophia quod est sapientia. et dicitur hec hyperphie. i. supergrediēs sapientia.
- I** pphen vel yphen pōit ab hypos et ens. et interpretat copulatio. Est. n. iphen vel yphen modus pnunciandi qui cōsistit in continua platione dictionū sine vlla distinctione: vt hic pplis gentium et. et dicitur sic. qz vna dictio sub. i. post aliā. s. sine distinctione copulativam pfertur.
- I** pocētaurus. ipos qd est equus pōit cū centaurus. et dicitur hic ipocētaurus idē qd centaur. s. mōstrū ex parte hō. et ex parte equ. sicut onocētaur. mōstrū ex parte asin. et ex parte hō. nā onos asinus dicitur. Vide in centaurus.
- I** pocrita cōis ge. dicitur fictor: simlatoz: et repñtatoz alteri. p. sone. simulat. n. se eē qd nō ē. et dicitur ipocrita qñq. hypercrita: ab hyp qd ē sup: et chrylos qd ē aux: qñq. supaurat. qz i supficie: et exteri. vident bon. cū iteri. sit malus. Vel dicitur sic ipocrita ab hypos qd ē sub. et chrylos qd est aux: qñq. hñs aliud sub auro. hz. n. aux in supficie. qz sub. hz aliō. s. lutū. Vel pōit ab hypo qd ē falsū. et crisis qd ē iudiciū. qz dū itus malus sit: bonū se palā oñdit. et iō de eo habet falsū iudiciū: dū falso vultu icedit. et simulat qd nō ē. nā ipocrita dici nō pōt ex eo qd foras oñderit. Inde h. hypocritis h. hypocritis simulatio. et cor. cri. vide i sacerdos. et in
- I** podiacon. vñ hypodiaco. i. subdiacon. expōit. (strutio.
- I** podrom. ab hypos qd ē equ. et dromos qd est curuitas pōit hypodrom. mi. i. stabulū equoz: vñ tormētū fcñ ad modū vñ ad similitudinē eq: vel hypodrom. mi. dicitur loc. obscur. et dom. declinādi ad neccitatē: vñ loca supra vñ ci tra q. sūt arc. deambulatorij sup quos hoies ambulāt. et fm h. hypodrom. pōit ab hypos qd ē sub. et dromos qd ē curuitas vñ ab hyp qd ē supra. et dromos qd est curus. qz d. sup hoies currūt et ambulāt. vñ i legēda bti Sebastiani dicitur. Tūc iussit eū i hypodromo palaty tādū fustigari qñq. diu spiritū exalaret. et cor. dro. sicut patz in hoc versu. Hydromiq. decus parsit locus bis duodenus. vide in dromos vel in epidromos.
- I** pofora exponit in quarta parte in ca. de colorib. rheto.
- I** pogabus bi. mas. ge. i. nauis: qua equi vehūtur. et dicitur ab hypos quod est equus.
- I** pogeū. ab hypos qd est sub. et ge. qd est terra pōit hoc hypogeū. i. sub terris pstructū edificium qd nos antz vel spelūcā dicim. s. hic hypoge. mas. ge. dicitur sol. qz sub terris vadat in nocte. vel hypogeus pōit ab hyper qd est super et ge. qd est terra. qz in die sup terrā ferat. In auroza dicitur. Ulpibus hypogeis associandus abis.
- I** polidius: grauis sonus in musica qui et sublidius dicitur

ab hypos et lidius componitur.

- I** pomanes nis. mas. ge. qñq. veloci ad modū eq: vñ pp suas velocitatē dicitur supasse atbalatē cursu. s. hoc hypomanes idecli. neu. ge. ē qdā herba q. se comedēs facit furere. vñ poti. hypomanes ē virus qd distillat ab igne equo ex nimia luxuria dum amoris rabie fert. et dicitur ab hypos qd ē equ. et mano nas. qz ab igne equo distillet. hoc no uerce et malefice solēt colligere. et potione mortiferā inde facere. qd venenū silr dicitur hypomanes. et pdu. ma.
- I** popirgiū gy. pōit a pir qd ē ignis. et hypos qd est sub. et gero. et dicitur hoc hypopirgiū. s. illud ferreū istrumētū qd retinet et sustinet ligna in igne: sic dicitur qñq. sub. ignē gerēs.
- I** pos. i. sub. Item ipos. i. equus.
- I** postasis pōit ab ipos qd est sub. et stasis qd est stat. vñ stās. et dicitur hec ipostasis sis. i. suba itellecta sine forma. s. p. mordialis mā. et dicitur sic quasi substās. qz hz. substare oib. accūtib. et in se oia accidētia recipit: nullo tñ i formatur fm. Dug. vnde ipostaticus ca. cū. Et scias q. greci vtunt eodē modo hoc noie ipostasis. sicut nos vtimur eodem mō hoc noie psona. vñ pōt dici q. tres psonae sunt in diuinis. vel tres ipostases. i. tres subsistētes. et fac. grūs pluralis ipostasum. Vide in pprietas. et in psona.
- I** potam. ab ipos qd est equus dicitur hic ipotam. mi. i. equus fluuialis. s. qdā piscis sic dictus. qz sit equo silis dorio in ba hñitu rostro resupinato a p. mis dētib. cauda tortuosa vngul. binis. die i ags cōmorat. nocte segetes d. pascit.
- I** potheca. ab ipos qd est sub. et theca qd est repositio. i. cōponit hec ipotheca ce. cuz res cōmodat sine dispositōe pignoris pacto vñ cautione sola iterueniēte. Et differt a pignore. qz pign. est qd pp rez creditā obligat. Itē fiducia differt ab vtroq. Est autē fiducia cū res aliq. sumende mutuo pecunie grā vel mancipat. vel in iure credit. Itē ipotheca dicitur idē qd apotheca. vñ ipothecari. ria. riū. qd ad ipothecā p. tinet. et hic ipothecarius. i. apothecari. vel qui rem nomine apothecae accipit.
- I** pothesis dicitur causa vbi cū certa psona p. trouersia ē. et ipotthesis ē suba vñ disputatio et p. ditio: vñ suppositio vñ p. sensus. vnde ipotheticus ca. cum. i. p. ditionalis: vel suppositiuus. et dicitur ab hypos qd est sub. et thesis: qd est positio. idē ipotthesis. i. suppositio.
- I** posensis exponitur in quarta parte in ca. de scemate.
- I** pra ipre quedam villa bona in flandria. et ibi fiunt boni panni. vnde hic et hec iprensus. et hoc se. natus ex illa terra. et de illa fuit petrus dictus bulpen.
- I** pse ipsa ipm pōt iūgi cū p. ma et scōa et tertia psona: vt ipse lego. ipse legis. ipse legit: s. cū p. ma et scōa figuratiue. cū tertia sine figura. et est p. de scōa syllā. Et vt dicit Prisc. in. iz. li. de p. nominib. illud attēdēdum q. cum ille illud. iste istud. is id. faciūt neutra: ipse soluz: qd et ipse iuenit ave tustissimis platum: neutru in um desinēs fecit. Terentius in andria. Ipsus mihi dau. q. intimus est eoz cōsilius. Ipsa. n. que qbusdā visa est ratio nō adeo firma videt. iō in um. facit neutra. qz in us. desinit masculinū. aliud cū in us. terminet. aliud tñ neutru facit.

I ante R

- I** r gen. neu. indecli. i. palma manus. vnde versus. Si vis mnam vir. na. dabitur tibi nantis in ir mna.
- I** ra. Ab vr qd est ignis dicitur hec ira ire. qñq. vza. qz accendit et inflammat. vñ irascor sceris. iratus sum. et hinc iracundus da. dū. facile irascēs. qz accēso sanguine in furore cōpellit. Et pparat. vñ hec iracūdia die. et est ira p. sens cōmotio animi. et ex causa nascit. Iracūdia est vitiū nāle et perpetuū. et sic iratus est pro tēpore cōcītatus: iracūdia frequēter iratus. et leuiter. Itē ab irascor hic et hec iracūbilis. et hoc le. et vt dicit Hieronym. Irasci hois est: s. irā nō p. ficere xpiani. Et scias q. est ira per vitiū et ira p. scilicet

et dicit Greg. in 5. moralium. Ira per vitium oculos mentis excecatur. ira autem per zelum turbatur. Unde psalmista. Turbatus est pro ira oculus meus. Nunquam vero turbationi contemplatio iungitur nec prevaleret mens turbata conspiciere ad quod vix tragula valet inhiare. quod nec solis radii cernuntur cum commote nubes celi faciem obducunt. Nec turbatur fons respicientis imaginem reddit: quam tragulus prope ostendit. quod quo ei vnda palpitat eo in se spem similitudinis obscurat. et cum per zelum animus mouetur curam summo est: ne hec eadem que instrumentum virtutis assumit menti ira dominetur: nec quasi dominus preat: sed velut ancilla in obsequium preparata a rationis tergo nunquam recedat. Tunc. n. robusti vitia erigunt cum subdita rationi famulatur. Nam quantumlibet ira ex zelo rectitudinis surgat: si immoderata mente vitii rationi pertinet servire contemnit: et tanto se impudentius dilatat quanto impatiencie vitium virtutem putat.

Iracundia. in ira exponitur.

Iricius: exponitur in ericius.

Iriciacus. in iricius vide.

Iris. ab ere dicitur hec iris iris vel iridis: arcus celestis quasi aeris eo quod ab aere descendat ad terram. Vel iris grece latine dicitur. Ideo hec iris iris vel iridis. i. arcus celestis: sed arcus prope est via ipsi deo. et iris ipsa dea. et dicitur iris: quasi eris. quod raro mittitur nisi ad litem et discordiam concitanda. et e nuncia et pedissequa iunonis. Et nota quod iris nihil aliud est quam nubes soli opposita radius solis multipliciter informata. ea. n. est namque luminosi corporis: ut semper in oppositam partem radios dirigat. Sol enim cum sit luminosum corpus radios suos mittit in partem oppositam in qua quicquam nubem inuenit que in vna parte sui est densa: in alia densior. in alia densissima. Item in alia sui parte est rara: et in alia rarior. et in alia rarissima. In illa que est densa: solares radii quasi in vitro inclusi rubeum colorem faciunt in densiori ceruleum: in densissima nigrum. Item in rara parte faciunt viridem: in rariori croceum: in rarissima album. Et ita secundum maiorem densitatem illi nubis magis accedit ad colores nigredini affines. secundum maiorem raritatem magis accedit ad colores albedini affines. Proinde nubes illa quodam corpus est compositum ex quatuor elementis et aquosum que solis radio accenso a quatuor elementis quod dripartitum habet colorem. extrahit ab igne rubeum ab aere ceruleum siue lucidum vel purpureum. ab aqua viridem a terra nigrum. Hinc est quod si videatur iris in mane videtur in occidentem: sed in vespere videtur in orientem. Si in meridie videtur in septentrione. In meridie nunquam videri potest: cum sol in opposita parte nunquam possit esse. et hinc propter varietatem colorum iris dicitur quodam gemma. et etiam quedam herba. quod eius flos colorum varietate celestem arcum imitatur. ita dicit Dug. Et scias quod iris est signum federis inter deum et hominem: sicut dixit dominus ipsi noe Genes. 9. ca. Ponam inquit arcum meum in nubibus celi. et erit signum federis inter me et inter terram. Quia. n. maxime timebat noe ne dominus iterum aquas diluuii inundaret super terram: et noe quotidie orabat ne hoc fieret: ut iosephus refert: pepigit dominus cum eo quod ultra non fieret diluuium. et in signum federis huius posuit arcum suum in nubibus. et est signum duorum iudiciorum arcus. scilicet iudicium per aquas preteriti siue facti: sed etiam vltimum non faciendum. ne timeatur. et futuri per ignem ut expectatur. quod mundus quidem igne iudicium cremabitur: sed aqua iam diluuium non delebitur. Ideo est quod duos colores principaliter habet. scilicet ceruleum. qui aqueus est. et est exterior. quod preteritum. et rubeum que est igneus qui est interior: quod futurus est ignis: sicut dicit magister in historiis. et Gregorius tangit in 8. homel. Item ut dicitur in historiis: tradunt sancti quod quadraginta annis ante iudicium non videbatur arcus: quod etiam naturaliter ostendit desiccationem aeris iam conceptam. Et ut in Aurora dicitur. Ut sancti tradunt annis decies quater ante iudicium fugiet arcus et exul erit. vide in antitypis. et in etas. Et videtur quidem iris per diem ex radio solis. et per noctem ex radio lune. Item adiuuante quod ex sole et nube formatur iris. quod ex vniione diuinitatis

et humanitatis sit reconciliatio humani generis. Cornua huiusmodi modo sunt declinata ad nos. quod apparuit benignitas et humanitas saluatoris dei nostri. et ideo non timeamus: sed in die iudicium vertentur contra nos: quoniam veniet in nubibus cum potestate et maiestate magna. et ideo valde timendum est. quod horrendum est incidere in manus dei viuentis. Item ut dicit Gregorius in ezechiel. In arcu aqua et ignis apparet. quod virtus spiritus sancti post mediatoris aduentum electos suos aqua baptismatis lauit. et igni diuini amoris accendit.

Irisos exponitur in quarta parte in ca. de scemate.

Ironia exponitur in quarta parte in ca. de tropis. et ab ironia deriuatur ironice ca. cum penult. cor. et hinc ironice aduert.

Irrefragabilis. ex in. et refragabilis componitur hic et hec irrefragabilis. et hoc irrefragabile. i. inuincibilis cui resisti et instari non potest.

Irretio. ab in. et retio componitur irretio tis. tiui. tire. titui: i. illaqueare: impendere: retibi inuoluerere verbum actiuum unde irretitus ta. tum. penult. pducta.

Irreuerens exponitur in reuerens.

Irrigo gas. penult. cor. in rigo gas. exponitur.

Irriguus. ab irrigo gas. dicitur irriguus gua. guum. i. madidus vel fertilis: vel secundus: vel stercozatus. unde Doza. in sermonibus. Irriguo nihil est elutius horto. et hoc irriguum qui. Judi. i. Irriguum superius etc.

Irrito a rit dicitur irrititas. media pducta. i. puocare: quasi contra ritum alicuius facere. vnde in psalmista. Irritat aduersari nomen tuum in fine. Item irritito potest poni a ratus. et tunc est irritare euacuare: vanum facere: debilitare: destruere. et tunc corripere. media. vnde vsus. Irritet hunc dominus quod nos irritat in iras. vnde b. irritamini. et hoc irritamentum tuum. et irritas tantis. generis ois. et irritus ta. tum. i. vanus: cassus: non firmus et irritus per iritatus per syncopam secundum Dug. Prif. aut in. io. lib. vult quod irritus componatur ex in. et rat. vnde dicit. Reor facit ratum participium et puto differencie causa: eo quod ritum aliud signat: sed in compositione a. in i. correpta mutat: ut ratum irritum. Et nota magister Bene. loquens de irritus. dicit. Mihi tamen videtur quod penult. sit tamen longa. quod sic apud omnes auctores veteres inuenitur. vnde Doza. in sermonibus. Segni irritat animum demisso per aurem. Comuniter tamen tenetur quod irritito potest media corripere et pducere secundum diuersas significationes.

Irrigo gas. in rogo gas est.

Irrugio gis. in rugio gis. exponitur.

Irundo ab aer dicitur hec irundo dinis. quod non residens: sed aere capiens cibos edat: quasi in aere viuens. et hinc irundinus na. num. et irrundineus nea. neus. in eodem sensu irrundininus etiam dicitur paruus filius irundinis. et cor. penult. vide etiam in birudo in b.

I ante S

Is ea id. scribitur sine b. vnde in plurali y. et ee. et ys. sine b. debet scribi. et per geminum i. et e. sed hi he bis debent aspirari. et per vnum i. et per vnum e. debent scribi. De hoc dixi in de. et in h. et hec et hoc. Et scias quod id est sunt due partes: sicut ostendit in hoc est. Et componitur is. ea. id. cum demum. et dicitur idem eadem idem. Et scias quod idem sicut et differens dicitur tripliter. scilicet idem genere: idem specie. et idem numero. Eadem genere sunt quecumque sub eodem genere continentur: ut homo et asinus. et filia sub animalium. Eadem specie sunt quecumque sub eadem specie continentur ut sortes et plato sub homine. Idem autem numero dicitur tripliciter. vno modo dicitur idem nomine vel diffinitione. alio modo idem proprio. tertio autem modo dicitur idem accidente. Eadem nomine sunt quorum res vna est. nomina vero plura: ut marcus tullius cicerone. Eadem diffinitione dicuntur: quorum vnum est diffinitio alteri versus animal rationale mortale. et homo. Eadem proprio sunt: quorum vnum dicitur esse proprium alteri: ut risibile et homo. Eadem accidente quorum vnum est accidens alteri: ut sortes et albedo que in ipso est. Sicut dicitur differens tripliter. scilicet differens genere

re: differēs specie: differēs nūero. Differētia genere sunt quecūq; sub diuersis generib; continent: vt homo continet sub hoc genere aial: tarboz sub hoc genere planta. Differētia specie sunt quecūq; sub diuersis speciebus continent. s. quecūq; sunt diuersaz specie: vt hō r asin. Differētia numero sunt quecūq; faciūt numez: vt fortes r plato. Itē inuenit is. qd̄ interpretat̄ est. r est hebreum.

Isaac ex risu nomē accepit. riserat. n. pater qm̄ pmissus est ei: admirās in gaudio. riserat et mater qm̄ pmissus est ei: dubitās in gaudio. vñ isaac interpretat̄ risus fm̄ pap.

Isachar interpretat̄ est merces. is gpe d̄ achar merces. r hoc iō. qz mādragoris filij rubē itroitū viri q rachel de bebat̄ ad se emerat *Lya*. vñ r dū nar^o est dixit *Lya*. De dit dñs mercedē meā. r cor. penl. vñ in auroza d̄. Est asinus fortis *Isachar* recubās ppe metas. r acuit in fine.

Isagoga ge. i. instructio siue introductio. vñ r apud dialecticos introductiones ad artē dialecticā isagoge dicunt̄. r etiā liber *Porphyry* d̄ isagoga. qz introductorius est ad libzū pdicamētoz. hinc hic isagog^o gi. introductor l̄faruz r isagogo gas. i. rducere. pdu. penul. siue go.

Isboferb vir pfusionis interpretatur.

Iscaldus. ab excolo lis. dicitur iscalidus da. dum. vt ager iscalidus quasi excolidus. qz iam a cultura exierit. sicut exconsul. qz a consolatū discesserit.

Ischyros grece latine dicitur fortis.

Ismael interpretat̄ auditio dñi. sic. n. scriptū est. Et vocabis nomē ei^o ismael. qz audiuit euz de^o. r *Suit ismael filius Abrae* a quo ismaelite dicti sunt qdā q nūc corrupto nomine saraceni dñr q̄st a sara. r agareni ab agar. r inuenit̄ ideclina. r et decli. vt h̄ ismael h̄ ismael. vide i saracen^o.

Isopus pi. herba est pulmonib; apta purgādis. *Isop^o* etiā d̄ sparforiū aque. qz in qbusdā locis fit ex illa herba: vñ d̄ sic pp̄ similitudinē purgatiōis. r est fe. ge. fm̄ Du. Inuenit̄ etiā aliqñ isopū siccu: calidū quoq; tertius illi. Est in vtroq; gradu r̄. r cor. penult. Pectoris humores isopi decoctio mūdat. Itē ali^o d̄. *Isopus* est herba purgās de pectore pblegma. Alij dicūt qz isop^o est grecū. r pdu. penl. r isti^o opinionis fuit magr̄ Bene. vñ dicit. *Isop^o* inuenit̄ corripere r pducere penl. vñ videi mibi qz magis debeat penulti. pduc. qz nobiliores autores vtunt̄ ita. vñ Bernar. ait. Pectoris herba cauas rupes insedit isopus. Item alius. Ad pulmonis opus confert medicamē isopus. Item. Jus synapis cerebrum: sed purgat pectus isopus. r hec opinio magis mihi placet.

Ispalis est quedā ciuitas. ispalim sigdez ciuitatē hispanie *Julius cesar* edificauit: quā ex suo r rome noīe iuliaz romulā appellauit. ispalis aut̄ a situ dicta est. qz in solo palustri suffixis in pfundū palis locata sit: ne lubrico r instabili fundamēto cederet. d̄ ergo ispalis: q̄st sita in palis. vnde hic r hec ispalensis r hoc se. r cor. spa.

Israel mas. ge. idecli. r etiāz declina. inuenit̄ h̄ israel huius israelis. *Jacob* dictus fuit israel. r interpretat̄ vir videns deū. is. n. d̄ vir. ra vidēs. el deus. tūc. n. hoc nomen accepit qm̄ tota nocte luctat^o vicit angelū in certamine r oriet lucifero bñdictus est. r ide pp̄ visionē dei israel appellatus est: sic r ipse ait. Uidi dñm facie ad faciē r salua facta est aīa mea. Et ex hinc duodecim tribus filioz israel vocabulū sortite sunt. Exodi. i. 4. *Sugiam^o* israelē. r hinc h̄ r hec israelita te. penl. pdu. r israelitic^o ca. cū. penl. cor. r solēt qdā in hoc noīe israel s. tacere. qz s. añ r. in eadez syllaba sonare nō pōt in latinis dictiōib;: s; errāt: nō enī israel est latina dictio vñ greca: s; barbara. r in barbaris dictiōib; in multis licet barbarizare. nō. n. barbaries vñ lingua hebreā artat̄ sub regulis artis grāmaticē.

Isterologia exponitur in quarta parte in ca. de tropis.

Isteronproteron exponit̄ in q̄rta parte in ca. de tropis.

Istrosium. i. vsus istam partē. ab isto r vsum componit̄.

I ante T

Italia lie. dicta ab *Italo* rege. Et scias qz italia olim a grecis occupata magna grecia dicta est. vñ italic^o ca. cū. r italus la. lū. s; hoc magis d̄ ab italo rege. r cor. p̄maz italia licz aliquādo inueniatur longa per extasim. vt italia fato pfugus r̄. vt dicit *Donatus*.

Italus la. lum. penul. cor. r exponitur etiā in italia.

Itaq; dictio cōposita antepenul. acuit. vñ r iunctio enclitica: hic nō iclinat accentū p̄cedētis syllabe ad se sic dixi in sc̄da parte in ca. de impedimentis enclitice.

Ite imperatiuus est de eo is it. r pdu. p̄mam. vnde abite circumstē: redite: r huiusmodi pdu. penul.

Item est aduerbium similitudinis vel ordinis.

Iter ab eo is deriuat̄ hec itio onis. r h̄ it^o itus itui. r h̄ it^o iter neris: r hoc iter iteris. r d̄nt. qz itus est q̄ iri ab hoīe quaq; vsuz pōt: s; iter r itiner diuersaz h̄nt significatiōez iter. n. est loc^o trāsitu facilis. vñ r eū appellam^o aditū. iri ner aut̄ est iter lōge vie. r ipse labor ambulādi: vt quo velis puenias. Accipiunt̄ tñ qñq; in eadē significatiōe. r s; hoc ex istis duob; noīb; .i. iter r itiner effectū est vnū b^o mō. iste ntūs iter est in vsu: s; ei^o oblig nō sunt in vsu. itē isti oblig itineris itineri itinere sunt in vsu: sed eoz ntūs aboleuit. r sic factuz ē: vt ex istis obligs. r ex illo ntō iter efficere^o vnū nomē. r declinat̄ h̄ iter hui^o itineris. r ab isto gtō iteris q nō ē in vsu descendit itero ras. i. ire vel repete. r fm̄ h̄ ē actiuū. vñ v̄balia iteratoz: iteratrix iteratio. r itez aduer. ordinis vñ r̄pis. r iteratim silr aduer. ordinis vñ qlitatis. r i hac significatiōe inuenit̄ iste abltūs iterato posit^o aduerbialr. Itero rponit̄ vt reitero ras. i. itez repetere. vñ reiterati r reiterato positū aduerbialr itero ras. in iter exponitur.

Itez. i. altera vice. q̄st iter altez fm̄ pap. vide et̄ in iter.

Itidē. itē aduerbiū similitudinis est vel ordinis. r cōponit̄ p̄ geminationē. r d̄ itidē vel idētidē. i. itē r itē. r itez r iterum vel silr. r iter vtraq; iterponit̄. r deberet dici iteritem p t. s; causa euphonicē mutat̄ t. in d. r m. in n. ante t. r d̄ idētidē. Possunt etiāz ibi idētidem r itidē eē pnoia neu. ge. r tñ in ntō r actō. r vtrūq; est rpositum ab idēz geminato. r in vltimo iterponit̄ d. r tñ valet itidem vel idētidem quātum idem r idem. vel simile.

Itiner neris. in iter exponitur.

Itio onis in iter exponitur.

Itum supinū de eo is. it. cor. p̄mā siue i añ t. cuz suis rpositis: vt aditū. in itū: peritū p̄ter ambitū supinū. r ambitus p̄ticipiū q̄ pducūt i. s; h̄ ambit^o tus. tui. nomē cor. penl.

Itus itus. in iter exponitur.

I ante V

Iuba be. fe. ge. d̄ a iubeo bes. r ē iuba crinis eqnoz. r etiā alioz aialiū irrōabiliū. r iuba et̄ d̄ crista q̄ gatee supponit̄: vñ pp̄ noticiā vñ pp̄ frustrationē ictuū. r ide iubatus ta. tū. i. crinit^o vñ cristat^o. r iubosus sa. sū. i. iubis abūdās.

Iubar a iuba be. d̄ iubar baris. i. splēdor vñ initiū ort^o solis: vel sol. vel lucifer. qz pp̄ radios quodlibz istoz videtur iubatū. qz dirigit radios ad modū iubaris. Et scias qz abltūs desinit in e. r cor. penul. gti. vt vult *Prisc.* in li. de accētū. itē cor. p̄mā syllabā. vñ *Vindocinēsis*. Exemplum q̄st sol collaterale iubar. r De hoc dixi in sc̄da parte vbi egi de accētū noīum desinentium in ar.

Iubeo bes. iussi iussum. iubere. i. impare: s; iubere est vbi est voluntatis obsequium: imperare est debiti. idē est r precipere r componitur vt fideiubeo bes. iubeo est actiuum cum omnibus suis compositis. r cor. hanc syllabaz iu. vnde *Thobias*. Hoc precor: hoc iubeo: toto conamine tota Ex aīa. toto dilige corde deum r̄.

Iubileus a iubilo las. d̄ hic iubile^o lei. i. annus regetōis

gandy & leticie & remissiois: quo serui liberati donabatur: debita relaxabatur: captiui absoluebatur: possessiones gratis restituebatur. ita di. Du. i. hystoria at sup Hen. i. 4. dicit. Ab hac victoria abrae tradit iubileu habuisse initium p hac remissione captiuoz. Jobel. n. remissio vel initium dicitur. vñ iubile. i. remissiuus: vel initiu. Ob hoc aut pstitutus est gnquagesim: qz tuc erat Loth vt dicunt qda gnquaginta annoz: vel tuc erat gnqgesim ann ex quo dñs de locut erat abrae in via: vel ex quo egressus est de Tayram. Et scias q iubile vt dixi pot deriuari a iubilo. las. & sic dicendū ē iubile p i. in anpenl. syllaba. Vel pot deriuari a iobel: & sic dōz est iubele p e. i. anpenl. syllaba & penl. syllaba. In pma aut syllaba cā euphōie scribit p. n. nō p o. vide in penthecoste: & quinquagesima.

Iubilus. li. i. argutus: sonoz: & letabundus cantus. pprie quidē iubilus est vox confusa pze gaudio. vñ iubilo. las. i. cantare: gaudere qdā voce confusa: pze gaudio cantare & exultari fm Dug. Vel fm quosdā iubilus est gaudiū qd verbis explicari nō pot: nec tñ penit reticere. vel iubilus est quū tanta leticia corde cōcipit qnta sermonis efficacia nō explet: vt dicit Pap. vñ & in grecis. dicit. Serē inexplata iubilus leticia mētis. q aut dicit iubilare qsi iuuanter laudare: vel letari etymo. est.

Iuda filio Jacob p fessio interpretat. qñ. n. eū pepit Lya. laudē dño rettulit dices. Nūc sup hoc dño p fitebor. Et nota q p filio iacob iuenit iudas: vel iuda iude: & iuda indeclinabile. & hinc iuda. de. vel iuda indeclinabile tā p ppo qz p terra iudeoz. & qñ ē indeclinabile dōz accētuari i fine iuda cā dñtie fm Dug. Et Alexāder dicit. Quū de dinat demittit vltima iuda. Quū manet imota ipsius postrema leuat. Et a iudavel iudea dicit iudaic. ca. cū.

Iudas iacobi q appellat alibi lebe: figuratū nomē hz a corde: qd nos diminutie corculū possum appellare: ipe i alio euāgelista tadde dicit: quē ecclesiastica hystoria tradit missus Edissaz ad Abagaz regē. nā vt ibidē dicit: p dicitur rex Abagar dño nro iesu xpo in hunc modū eplaz misit vel destinauit. Abagar Euchanie filio Jesu saluatori bono q apparuit i locis hierosolimoz salutē. Audi tū est mihi de te: & de sanitatib qz facis: q sine medica mētis aut herbis fiat ista p te. & q vbo cecos facis vide: re: claudos ambulare: leprosos mūdari: & mortuos reuiscere. qbus oib auditis de te: statui i aīo meo vñ eē e duob: aut qz tu sis de? & descēderis de celo: vt hec facias: aut qz fili dei sis q hec facis. P. ego scribens rogauerim te: vt digneris fatigari vsq ad me: & egritudinez meā q diu laboro curare. nā & illud cōperi q iudei murmurauerūt aduersuz te: & volūt insidiari tibi. veni igr ad me: qz ē mihi pua ciuitas: s; honesta: q vtriqz suffic. Dominus aut in hec vba sibi rñdit. Stūs es: qz credidisti in me: quū ipse nō videris me. scriptū ē. n. de me: qz hi q nō me vidēt credēt. De eo aut qd scripsisti ad me: vt veniā ad te opz me oīa hec adimplere pp q missus sū: & postea recipi me ab eo a quo missus suz. Quū g assumpt fuero aliquē de discipulis meis mittā ad te: vt curet te: & viuificet te. hec i hystoria ecclesiastica. Vidēs aut Abagar q p pntialr xps videre nō posset s; q i qdā hystoria antiq inuēit: sicut Joānes damascen in li. 4. testat: pictorē quēdā ad Jesuz misit: vt dñi imaginē figuraret: vt sic ipm saltē p imaginez conspiceret: quez i facie videre nō poterat. s; quū ad dñm pictor venisset: pp nimiu fulgorē q ab ei facie pcedebat: n eius facie clare negbat incedere: nec ipaz vt sibi iustuz fuerat figurare. qd cernēs dñs vestimētum lineū ipsi pictoris accipiēs & sui faciei supponēs sui ipsi imaginē eidē ipressit: ac desiderāti rege Abagaro destinauit. Illa aut epla dñi nri Jesu xpi tāte vtutis fuisse dicit q i illa ciuitate edissa nullus heretic

vel paganus viuere valeret nec tyrān aliqs nocere ei de psumeret. nā si aliqn gens aliq manu armata illaz ciuitatē insurgeret: ifans aliqs sup portā stās eplaz illaz legebat. & illa die hostes aut fugiebāt aut pacati cuz eis cōponebāt. sic ferē oliz fuisse adimpletū. s; postmodū illa ciuitas a saracēis capta fuit: & pphanata: sublato bñficiō pp abūdantiā pctoz in oriēte vndiqz patefactā. post qz vō dñs assumptus est: vt in ecclesiastica hystoria legit: misit aplos Thomas Taddeū ad Abagaz regē s; dñi pmissionē: q quū ad eū venisset: & se discipulū Jesu xpi sibi pmissū dixisset: vidit Abagar i vultu Taddei quēdā mix & diuinuz splēdorē: quo viso stupefact & territ dñm adorauit dices. Vere discipulus es Jesu filij dei: q dixerat mihi. Mittā ad te aliquē d discipulis meis: q te curet. & vitā tibi pstat. cui Tadde. Si in dei filiū credideris: oīa tui cordis desideria obtinebis. Cui Abagar. Credo vere & iudeos q eū crucifixerūt libētius trucidare si mihi possibilitas adesset: neqz ēt romāoz autoritas impediret. quū igr Abagar: vt in qbusdā libris antiqz legit leprosus esset: Tadde eplam saluatoris accepit & de ea eius facie p fricauit: & statim plenā sanitatem accepit. Et nota q iudas interpretat cōfites: vel gloriofus vel iudas dicit quasi iubilū dans. ipse. n. habuit p fessionez fidei: gloriā regni: & iubilū eterni gandy. Dic multiplex habuit cognomē: vt tactū est. dicit ē. n. iudas iacobi sup ple frater. fuit. n. frater iacobi minoris. secundo dicit est Tadde: qd interpretat apprehēdens pncipez. ipse. n. apprehēdit xps pncipē p fidē formatā tenuit nec dimisit. tertio dicit est in ecclesiastica hystoria lebeus: qd sonat qsi cor. vel corculus. i. cordis cultor.

Iudas scarioth vel scariothis: vel a vico in quo natus est vel a tribu Isachar vocabulū sumpsit: quodam futuri p fagio i cōdēnatōez sui. Isachar enī interpretat merces vt signaret precii p dītōis quo vendidit dñm. scarioth interpretat memoria mortis. qz nō repente p fatus: sed diutius meditatus: peregīt scelus.

Iudeiso. sas. satui. dicit a iuda vñ iudea. & est iudeisare iudeū facere: vel iudeoz more se habere. & hinc iudeismus iudeismi. i. p fuetudo & ritus iudeoz vel gens iudeoz.

Iudeus. a iuda filio Jacob dicit iudeus iudea iudeū: qd nomen scissura decem tribuū hebreis imposuit. nam ante hebrei vel israel dicti sunt. sed ex quo i duo regna populus dei diuisus ē: tūc due tribz que de stirpe iuda reges habebāt iudeoz nomē sortite sunt. reliqua pars decem tribuū que in Samaria regē sibi pstituit: ob populi magnitudinem pstinum nomē obtinuit israel. & interpretat iudeus p fessor siue cōfites. nomē vō modo nuduz eis cōuenit. interpretatio aut ei ab eis lōge absentatur. nō enim vero nomine nūc dicunt cōfessores. sed diffessores potius. & a iudeus dicitur hec iudea. dec. terra eozū quam incoluerunt. & hinc potest modo sumi iudeus iudea. iudeum. gentile. s. qui est de terra illa.

Iudex. a ius dicit iudex. cis. iudices iudicū. vel h & hec iudex. cis. cōis gene. vt qdā dicūt. & dicit iudex qsi ius dices populo vel iure disceptas: & ē etymo. Jure aut disceptare est iuste iudicare. nō. n. est iudex si nō est i eo iustitia. vñ & iudiciū p fectio vocabatur. vñ & autores iudicioruz: & ppositos: qstozes vel quesitozes vocamus.

Iudiciarius. ry. in iudicium est.

Iudiciuz. a ius dicit iudiciuz. cy. quasi iurisdictio & ostēfio: & est iudiciū dum discernit: cā quuz pponit: iusticia autē quuz finit. & hinc hoc iudicioluz. li. dimi. & iudiciarius. ria. rium. qd p tinet ad iudiciū. & h & hec iudicialis & hoc. le. in eodem sensu. vide in suspicio.

Iudico. cas. canī. a iudex dicit: & ē iudicare: iure disceptare: ius dicere: determinare cām. vel iudicio dānare. & inde

- iudicatori⁹.ria.riū. et hoc iudicatoriū.ry.loc⁹ vbi iudica-
tur. et h⁹ et hec iudicialis et hoc.le. iudico et ponit vt adiu-
dico.cas.i.scribere:destiare.cōiudico.cas. i.sil'iudicare.
diudico.cas.pindico.cas.vñ hoc piudiciū.cy. iudico ē
actiuū cū oib⁹ suis cōpositis. et cor.di syllabam.
- I**udith vidua laudāda q̄ iterfecit Olophernes: et liberauit
israel d̄ manu hostis: et iterprat laudās vñ iudea et p̄fitēs.
- I**ugabilis.a iugo.gas.d̄ h⁹ et hec iugabilis et hoc.le. et etiā
hic et hec iugalis et hoc.le.inuenit per syncopam.i. iungi-
bilis:vel iugo habilis.
- I**ugalis.a iugū d̄ h⁹ et hec iugalis et hoc.le.i.iugo assuetus:
sub iugo posit⁹: q̄si domitus. Itē iuenit iugalis.i.iugibi-
lis. et d̄ tūc a iugabilis p̄ syncopaz. In.z. Regū ca.8.ha-
bet. Subneruauit oēs iugales curruū. et pdu.ga.
- I**ugez.ri. h⁹ q̄ cōiter accipit ē spaciū terre q̄d vñ aratrū
pōt arare i die: et iueit h⁹ iuger.geris.i. eadē significatōe.
Irido. sic dicit i libro etymo. Iugez et stat lōgitudine pedū
ducetoz q̄dragita.latitudine centū viginti: et cor.penl.
- I**ugis.a iugū d̄ h⁹ et hec iugis et hoc. ge.i. assiduus et inu⁹:
perseuerans. et produ.primā: sed iugū eaz cor. vnde ver-
sus. Expers esse iugi: veneris nequeo prece iugi.
- I**ugitas.tatis.femi.ge.i. assiduitas: p̄seuerātia. et format a
datino iugi addita tas fit iugitas: et cor.penul.
- I**ugiter aduer.i. assidue: cōtinue: p̄seuerāter. et d̄ a iugis.
- I**uglans.dis.fem.gene.componit a ioue et glans. et dicit
iuglandes castanee quasi iouis glandes: qz sint cōsecre-
te ei: vel qz sint cibus ioue dignus.
- I**ugo.gas.gauī.gare d̄ a iugū. et est iugare: copulare: iuge-
re: sub iugo ponere. Et cōponit cū con. et d̄ iugo. gas.i.
iungere: sub eodē iugo ponere. Itē cū dis et d̄ disiugo
gas.i. distingere: separe: remouere a iugo. Itē cū sub. et d̄
subiugo.gas.i. debellare: sub iugo p̄dere. Iugo.gas.acti-
uū est cū omnib⁹ suis cōpositis: et cor.hāc syllabā iu.
- I**ugulo.a iugū d̄ h⁹ iugulus.li.guttur vel gutturis icisio.
Luca.i.z. Dis dabit h⁹ pacē iugulus finē maloz. Et a iu-
gulus d̄ iugulo.las.i. iugulo icidere: et hinc v̄balia vt iu-
gulator: iugulatrix: iugulatio: et iugulatori⁹.ria.riū. et hoc
iugulamē.minis. et hoc iugulamētū.ti. et cor. iu. Doza.in
epi. Ut iugulet boies: surgūt de nocte latrones. Lucan.
in.4. Vincit haud gratis iugulo q̄ prouocat hostem.
- I**ugulū.li. dimi. paruum iugum.
- I**ugū.a iungo.gis. d̄ hoc iugū.gi. cacumē mōtis: qz p̄pin-
grate iugoz colles iugant: et inde iugosus.sa.suz.i. cacu-
minosus vel mōtuosus. Dicit etiā iugū illud lignū in-
strumentū cū quo boues iugant. vnde q̄dā similitudi-
ne iugū d̄ feruit. et inde hic iugulus: et cor. primā iugū.
Prosper. Nō seruire grauat libera corda iugū.
- I**ulianus.na.num.nomen est possessiuū de iulius cesar. et
hinc iulian⁹.ni. d̄ propriū nomē cuiusdā viri.
- I**ulius. Jul⁹. li. fuit fili⁹ Enee: et est bisyllabū. lz qñqz cā
metri ponat trissyllabū. et hinc cesar dicit⁹ est iuli: qz de
eiusdē p̄genie p̄cessit. vñ illud. Jul⁹ a magno dimissuz
nomen iulo. et hic iuli⁹.lia.liū. nomē possessiuū et h⁹ iulia-
lie. q̄dā colūna rome in cui⁹ sūmitate ē vrna in q̄ posita
fuerit ossa et cinis corpis Cesaris: et hinc deā ē iulia. Itē a
iulio impatore dicit⁹ ē h⁹ iuli⁹.ly. q̄dā mēsis q̄ p̄mo voca-
bat gntilis: lz postea i honozē iuly cesaris q̄ eo mēse na-
tus est: vel qz in eo aliqz victoriā obtinuit dicit⁹ est iuli⁹.
et hinc iulius.lia.liū. de hoc etiā vide in gntilis.
- I**ulos proprie p̄ma barba. s. lanugo d̄.
- I**ulus.li. in iulius.ly. vide.
- I**umētū.ti. a iuuu. uas. vel a iuuamētū p̄ syncopā d̄ h⁹ iu-
uamētū.ti. equ⁹ vel bos vel asinus. et dicunt h⁹ aialia
iumēta: qz n̄z laborē: vel onus suo adiutorio subuectā-
do et arando iuuent. nā carpēta trahit bos: et durissimas
terre glebas vomere euertit. equ⁹ et asin⁹ portāt onera
- et boium in gradiēdo labores temperāt. vñ et iumēta ap-
pellant: qz iuuāt boies: Eadez quoqz dicunt armenta. et
a iumētū d̄ iumētari⁹.ria.riū. q̄d p̄tinet ad iumētū. et h⁹
iumentari⁹.ry. et hec iumētaria.rie. custos iumēti.
- I**uncata.te. ē lac et retū et in iūcis inuolutū. et d̄ a iūcis.ci.
- I**uncens.cea.ceum.in iuncus vide.
- I**uncus.ci. d̄ a iūgo.gis. qz eo aliqd iungit et ligat: vel qz
iūctis radicib⁹ herat. vñ h⁹ iūculus.li. dimi. et h⁹ iūctū
ti.loc⁹ vbi iūci abūdāt. et iūce⁹.cea.ceū.i. de iūcis exiēs:
vñ ad iūcos p̄tines: vñ macer: vel subit ad modū iūci.
- I**ungibilis.a iūgo.gis. deriuat h⁹ et h⁹ iūgibilis et h⁹.le. ap⁹
ad iūgēdū. vñ iungibil⁹ aduer. et h⁹ iūgibilitas.tatis.
- I**ungo.gis.xi.ctū. p̄pōit cū ab. et d̄ abiungo. gis. xi.ctū.i.
separare. et cū ad et d̄ adiungo.gis.i. aliqd iungere. et cū
con. et d̄ iungo.gis.i. sil' iungo. Itē cū dis et d̄ disiungo
gis.i. separe: diuidere. Itē cū in et d̄ iniungo.gis.i. p̄cipe.
itē cū re et d̄ reiungo.gis.i. distingere vel itez iungere.
itē cū sub et d̄ subiūgo.gis.i. subitus vel post latenter iū-
gere. item cū se et d̄ seiūgo.gis.i. seorsuz iūgere: vel seorsuz
a iūctura facere. i. distiguere. Iungo et eius cōposita
sunt actiua: et faciūt preteritū in xi. et supinū in ctū.
- I**unipir⁹.pir. q̄d ē ignis p̄pōit cū gigno. et d̄ h⁹ iunipir⁹.ri.
q̄dā arbor cui⁹ cineres pleno āno seruāt ignē. et d̄ iuni-
pirus q̄si gignipir⁹.i. gignēs pir. i. ignez: qz p̄tectū diu te-
neat ignē: adeo vt si prune ei⁹ cinere fuerit coopte vsqz
ad annū pueniūt. vñ d̄ sic: qz ab amplo vsqz ad acutū fi-
ni⁹ in maius expōit: et ē in iuueis. (nit vt ignis.)
- I**unix.cis.fe.ge. a iuuando d̄: et est idem q̄d iunencula.i.
parua bos fm Dug. Papi. vero dicit. Iunices: boues iu-
uenes. et pdu.penul.gti. vnde Pers⁹. Tot tibi in flam-
mis iunicū omenta liquecunt.
- I**uno.nonis.fe.ge. d̄ a iuuu. uas. q̄si iuuās notios. est eni
iuuo d̄na bonitas q̄ nouos iuuat: qz cuncta grā sua nu-
trit. ē et aer q̄ sil' iuuat nouos: qz ifantes a calido et hūi-
do vtero veniēs: et similiū q̄litarū bñficia poscētēs re-
cipit fouēs hūore et calore: qz ipse solus iter elemēta ca-
lidus est et hūidus. hinc et esse d̄ lucina. i. dea part⁹. vel
iuuo d̄ q̄si iano a ian⁹. i. ianua propagatōis feminaz: qz
q̄si portas matronaz p̄dit: et naturas nubētū marinis.
est. n. dea parturiētū et nubētū et a iuno d̄ iunoni⁹.nia.
niū. i. res p̄tines ad iunonez: vel res iunōis sic pauo q̄ d̄
auis iunōia. vñ Qui. de ar. Laudatas oñdit auis iunōia
- I**unoni⁹.nia.niū. exponit in iuno. (pēnas.)
- I**uppiter expōit in iouis. (Nota tñ h⁹ sapiētes p̄bio-
ni q̄ est vna septē stellaz erraticaz tonare attribuit: cu-
ius nulla alia cā ē nisi: qz iuppiter h⁹ i p̄prietate eleuare
ventoz fortū: et siccoz mām: p̄cipue qñ fuerit iūct⁹ in
v̄tute aliqz cuz marte tpe estiuo in signis aglonarib⁹: qz
tūc certe pōt p̄dici: qz multe scintillatōes et tonitrua fiet
in aere. ita et piculū sit futuz boib⁹ p̄pter aeris pestilē-
tiā ex nimia corruptōe futura p̄pter vapores incētos et
pestiferos imixtos aeri: qz iuppiter cū sole eleuat eos: et
mars incēdēdo corrupit eosdez. et ita aer fit venenosus.
Quecūqz at ab augurib⁹ vel a fabulosis inuēta legūt: qz
iuppiter sit de⁹ vel h⁹ friuola sunt: et absqz cōsideratōe
philosophica deā: nec dignū ē vt disputei de ea: q̄ q̄si nul-
li rōni inuitunt. et sic tanqz fidelis theologus p̄sil' itelli-
go a me i h⁹ ope refutāda. vide in hymē. et et i cometa.
- I**urat⁹.ta.tū. d̄ a iuro. ras. rauri. q̄d iurat⁹ facit: et ponit acti-
ue vel passiue. vñ Quid. Tu mihi iurat⁹ p̄ numina mis
aquoze. actiue dixit. Et aliter. Jurata numia nō te redu-
cūt. passiue dixit. De h⁹ vide supra i tertia pte i tractatu
d̄ p̄teritis scōe iungatōis i ca. de v̄bis desinētib⁹ i deo et i
urgū. gy. et h⁹ iurgamē. minis. in eodē sensu: et (p̄asus.
d̄ a iurgo.gas. et est iurguz litigatio vel verberatio: q̄si
iuris garrui: vel quasi iuris actio f̄z Dug. vel fm Papi.

Jurgium dicitur conuictio: causalis contentio.

Iurgo. gas. componitur a ius et garrus vel ago. et dicitur iurare. id est iure agere vel iure garrere: quod ibi quod cum dicitur iure discipulatur. Et accipitur iurare in duabus significatibus. Jurgare enim est rixari: litigare: et proprie in causis agendis. Et iurare est reprehendere: castigare: corripere corrigere: culpam: et impugnare verbis: vel litigando verberare: et secundum hoc dicitur cum actio. Et componitur ut obiurgo. gas. id est contra aliquem vel fortiter iurare: et sunt neutrum et absoluta per litigare. In alia vero significatio sunt actiua. Et nota quod in eodem sensu inueniuntur deponetia iurgor iurgaris. gar. sus. et obiurgor. garis. iurgutus sus. Et nota quod iurgamus et obiurgamus verbis: sed castigamus dum cedimus.

Iuridicialis. a ius et dicio. cis. componitur hanc et hec iuridicialis hoc. le. g. de iure tractat. unde et quedam constitutio in arte rhetorica dicitur iuridicialis: quod de iure tractat.

Iuridicus. ca. cu. i. rectus quod dicitur ius: et componitur a ius et dicio. cis. xi. et cor. di. sicut dixi cor. di. naturaliter.

Iuriconsultus. i. iuris peritus secundum Papi.

Iurisdicio. onis. componitur a ius et dicio. onis. quod est potestas: et dicitur iurisdicio. id est iuris potestas super aliquem: et scribitur per c. solam sicut dicio.

Iuro. ras. rati. ratu. a iure dicitur. Et componitur ut adiuro. ras. compositum iuro. ras. in eodem sensu. id est exorcizare: et iurare. id est iurare: respicere: iuramentum facere. de iero. ras. id est valde iurare: vel peierare. Reg. p. cap. xx. dicitur. Addidit Jonathas de iero. rare David. id est valde vel firmiter iurare. peiero ras. id est perire iuramentum. Et nota quod in istis duobus verbis. id est de iuro et piuro: quod vtebantur antiqui nos mutamus. in e. correptas subtracta r. a secundo verbo: et dicimus de iero. ras. et peiero ras. per piuro. ras. et de iuro. ras. Lucan. in. 6. Vos estis o superstitias quod peierat vendas. Juro. ras. neutrum est cum omnibus suis compositis propter adiuro et iuro. ras. per exorcizare que sunt actiua. vide etiam in iurat. et in merito. Et scias quod in iure secundum Augustinum est ius veritatis deo reddere. Iuramentum autem a iuristis sic diffinitur. iuramentum est affirmatio vel negatio de aliquo sacro rei affirmatio firmata. Tria autem requiruntur ad hoc quod iuramentum sit rectum. vnum ex parte ipsius rei de qua iuratur: et sic regitur veritas per quam vox siue dictum rei adequatur: alias dicitur non esse confirmatio dignum. et hic sumitur veritas secundum quod est adequatio vocis ad rem. unde veritas debet esse in conscientia: ut firmiter sciat ita esse: alias si tamen credat non debet de conscientia: sed tamen de credulitate iurare. Aliud requiritur ex parte cause per quam iuratur. et sic regitur iustitia: alias non est debita necessitas. dicitur. n. id quod iuratur esse licitum et honestum. Tertium requiritur ex parte iurantis: et sic regitur ut cum discretione iuret: alias non adhibetur debita cautela. et sic est iudicium et pertinet in iudicio quod sit discretio iurantis: debita forma et euentus: et tempus: et omnia que ex parte iurantis consideranda occurrunt. De his dicitur Hieremias. 4. Jurabunt dicit dominus in veritate et iustitia et iudicio. Vel dicit quod veritas requiritur quantum ad iurante: quod scilicet dicat quod habet in conscientia. Iustitia quoque ad rem iurata: quod id quod iuratur sit licitum et honestum. Iudicium requiritur quoque ad causam quam inducit ad iurandum: ut non iuret et si ne necessitate et utilitate proximi. Et nota quod quando iuramentum vergit in deteriore exitum non debet seruari. potest autem iuramentum in deteriore exitum vergere dupliciter. Uno modo quod ab ipso principio habet peiore exitum: vel quod secundum se est malum: sicut quando aliquis iurat se adulterium patraturus: siue quod est maioris bonitatis impedimentum: puta quando aliquis iurat se non intratur religionem: vel quod non fiet clericus: aut quod non accipiet prebendam in casu in quo expedit eum accipere: vel si quod aliud est habet. Tale enim iuramentum est a principio illicitum. differenter tamen: quod si quis iuret se facturum aliquod peccatum: et peccauit iurando: et peccat iuramentum seruando. Siquis autem iurat se non facturum aliquod melius bonum: quod tamen facere non tenetur:

peccat quidem iurando in quantum ponit obicem spiritui sancto qui est boni propositi inspirator: tamen non peccat iuramentum seruando: sed multo melius facit si non seruet. Alio modo vergit ad deteriore exitum propter aliquod quod de nouo emergit: quod non fuit premeditatum: sicut patet in iuramento herodis quod iurauit puellae saltari se daturus: quod petisset. hoc. n. iuramentum poterat a principio esse licitum intellecta debita condicione. id est si peteret quod dare deceret: sed impletio iuramenti fuit illicita. unde Ambrosius dicit in libro de officiis. Est contra officium non unquam premissum soluere sacramentum: sicut Herodes quod necem sancti Joannis baptiste prestatum ne premissum negaret. Uolo etiam te scire quod quando non est eadem iurantis intentio et eius cui iuratur: si hoc puenit ex dolo iurantis: debet iuramentum seruari secundum sanum intellectum eius cui iuramentum prestat. unde Iulianus dicit. Quacumque arte verborum quis iuret: deus tamen quod conscientie testis est ita hoc accipit: sicut ille cui iuratur intelligit. et quod id intelligat de dolo iuramento per id quod subdit. Duplex reus fit: et quod nomen dei in uanum assumit: et proximum dolo capit. Si autem iurans dolum non adhibeat: obligatur secundum intentionem iurantis. unde Gregorius. 7. mora. Humane aures talia uerba nostra iudicant quod talia foris sonant. diuina uero iudicia talia foris audiunt qualia ex intimis proferunt. vide in periurus.

Ius iuris dicitur a iubeo. bes. quod iubet: et est ius lex humana. phas lex diuina. transire autem per agere alienum phas est. ius uero non est. ite ius dicitur esse lex scripta. ite leges humane sunt. iura diuina sunt. ite ius generale est. lex eius species. et caret hoc nomen ius generis datiuo et ablatiuo pluralibus quantum ad usum secundum Dugum. et differt ius a iustitia: ut dicatur in iustitia. Et scias quod ius inuenitur in aliis significatibus. unde versus. Jus aqua: ius rectum. ius dicitur esse potestas. item ius propheta dicitur brodium vel aqua in qua coquitur carnes porcine: que prophane sunt iudeis. Et dicitur quidam ius iuris pro lege: vel potestate: vel ratione per ris. sed ius iuris per r. per aqua vel brodium: sed per ris. non facit istam differentiam. unde in sexto libro dicitur. Jus ablata s. et addita ris. fit genus ut ius iuris: ut neutra monosyllaba in us. definitia. Mihi autem uideatur quod per brodium facit genus in tis. ut ius iuris: sicut ex vulgari aliquorum sonat. unde versus. Jus iuris mando: ius iuris in agmine pando.

Iusturandum. di. neutri generis. id est iuramentum.

Iusta. a iustum deriuatur pluraliter hec iusta iustorum. id est exegemortuorum: quod iustum est ut homo homines: cinis cinere sepeliatur. unde Quid. In iusta iuste peregi.

Iustitia. a iustus iusti addita cia fit hec iusticia. cie. Et est iustitia potestas et perpetua uoluntas reddens unicuique quod suum est. et differt ius a iusticia: quod ius est ars equi et boni: sed iusticia est potestas et perpetua uoluntas. vel est uirtus tribuens unicuique quod suum est. ite omne ius est iusticia: sed non e converso. Ite ius dicitur in re. sed iusticia in actu et exercitio vel operatio. unde dicitur iusticia quasi iuris statio: vel statio: quod per iusticia stat ius. id est exercet. et est etymo. Et sicut dixi in formido facile deuiat a iusticia quod in causis non deum: sed homines formidat.

Iustifico. cas. caui. care. uerbum actiuum. id est iustum facio. et componitur a iustus et facio. cis. et cor. fi.

Iustitium. a ius et taceo componitur hoc iustitium. ty. id est taciturnitas iuris et cessatio. unde iustitium componitur a ius et statio: inde iustitium quasi iuris statio. id est iuris cessatio. tunc enim ius stat. id est cessat quantum non exercet. vel iustitium quasi iuris statio. id est iusticia que est iuris statio: quod per iusticia ius stat. id est non exercet. Luca. in. 2. Generale per urbem iustitium.

Iustus. a ius dicitur iust. sta. stum. et dicitur iustus quasi ius tuens vel tenens. id est quod ius custodit. et secundum legem uiuit. et est etymo. et compositum iust. stior. simus. unde iuste. stius. sime. aduer. Iustus componitur ut iniustus. id est non iustus. unde hec iniustitia. tie. et differt iustus ab equo: quod iustus ex lege est: quasi ius custodiens.

equus ex natura e. Et scias qd negligit danuz propter amicu. i. xpm: iustus est. Prouer. xi. vide in seuerus.

Iusum est aduer. loci. i. deorsum: et contrarius est ei quod est sursum vel sursum.

Iutus. ta. tum. i. adiutus participiu de iunior. uaris.

Iuuamen. minis. dicit a iuuu. uas. et hoc exigit vt in preterito dicat iuuuauit: et i supi. iuuuatu regulariter: qd apud antiquos inuenit: et hoc etiam exigit hoc iuuamentum. et produc. penul. iuuamen. minis.

Iuuealis. a iuuenis dr hic et hec iuuealis et hoc. le. qd pti net ad iuuenem: vel lasciuus siue stultus et fatu ad modum iuueis. Inuenit et hic et hec iuueilis et hoc. le. in eodem sensu. vñ iuueiliter aduer. et h iuuenilitas. tatis. Un Doza. in epi. Alta iuueales tardat harena pedes. Inuenit etiam hic iuuealis huius iuuenalis ppuu nomē cuiusdam viri: et desinit ablatiu in e. tm: vt iuuealis ab hoc iuueale.

Iuuenculus. li. dimi. paruus iuuecus. vnde hec iuuenicula. le. que alio nomine dicit iunix.

Iuuecus. a iuuu. uas. dr h iuuenec. ci. i. bos nouellus quā a vitulo discedit: et iuuare icipit hois vsus terrā excolendo: et hinc hec iuueca. ce. et cor. pma. Quidi. in epla. Quā male ineqles veniūt ad aratra iuueci. vide in vitulus.

Iuueneco. a iuueis deriuat iuueneco. nes. nui. i. eē vel fieri iuuenem: vel virere: flozere: siue splendere: q sunt ppieta tes iuueis. vñ ensis dr iuuenere quū purgat? reiplēdet et sponit vt reiuueneco. nes. et hinc ichoa. iuuenesco. scis.

Iuuenesco. scis. i iuueneco ē. (et reiuuenesco. scis.

Iuuenilis. a iuuenis dr: et pdu. penul. vide in iuuenalis.

Iuuenis. a iuuu. uas. dr hic et hec iuuenis: qz iuuare posse icipit: et est iuuenis in ipso etatis incremēto positus: et ad auxiliādū pparat. Et nota qd antig dicebāt h et hec iuuenis et hoc. ne. comparat iuuenis. nioz. sim. sed modo iuuenis declinat tm per duo genera: et caret superlatiuo: et hz cōparatiuū irregulare. s. hic et hec iunior: et hoc iunius: et hinc dicit hic iunius. ny. a iunioribus quidam mensis: sicut maius a maioribus vnde iunius. nia. niuz. vt iunie kalēde: et facit genitiu pluralis in um. et actūs i es. tm: vt iuuenū iuuenes. vide in panis.

Iuuenoz. naris. nat. suz dr a iuueis: et ē iuuenari more iuuenū se bfe. vñ in dialectica argumētatōe ille dr iuueari q bis vel ter vel qter vel sepi idē repetit nesciēs pro iuenta. te. in iuuentus exponitur. (cedere.

Iuuentus. a iuuenis dr hec iuuentus. tutis. et hec iuuenta te. Inuentus est collectio iuuenū: et etas plurimoz iuuenū: sed iuuenta. te. etas vnius iuuenis: et est iuuetus vel iuuenta a vicesimo octauo anno vsqz ad quinquagesimū. Inuentus etiam dicit dea iuuentutis.

Iuuu. uas. iuuu. tum. i. auxiliari: delectari. vñ hoc iuuamē minis. et hoc iuuamētū: et hec exigunt vt in preterito dicatur regulariter iuuuauit: et supinū iuuuatu. Inuuu sponit vt adiuuu. uas. ui. tiuz qd cōponit cū con: et dr coadiuuu uas. Inuuu est actiuū cū omnib? suis cōpositis et pteritū facit in ui. et supinū in tū. et in pnti cor. hanc syllabā iu. s3 in preterito et supino eam pdu. Prosper. Quid iuuat in longū cās pducere morbi. et facit ex se hoc impersonale iuuat. qd cōstruit cū actō: vt me iuuat. Et scias qd apud antiquos inuenit iuuuauit et iuuuatus.

Iuxta aduer. loci et significat localē ppingtatē: vt iste sedet iuxta eū. Item est aduer. similitudinis: et tūc significat accōmodatiōez et similitudinē: vt hoc est dcm iuxta illū magistrū. Item iuxta est aduer. qualitatis et tūc significat equalitatē. vt iuxta. i. equaliter: in qua significatiōe videt esse aduerbiū similitudinis.

Iuxto. xtas. xtani. xtare. i. appozimare: adesse: iuxta esse. et dicit a iuxta aduerbio.

Ixion ixiōis mal. ge. pater fuit centauroz qui iunonē de

scubitu interpellauit: et interpretat dignitas. vñ et dicit ixiōis: quasi anxion qd est grece dignitas: vt qsi anxion: ab ango. gis. qz dignitas reddit hoiem anxium. vñ ixiōis: neus. nea. neuz. et hinc hic ixiōides. de. filius vel nepos ixiōis: et subtracta de. syllaba dr ixiōis h ixiōidis: filia vel neptis ixiōis. Et est ixiōis ixiōis: auis de genere vulturis: alba et minor qz vult. Deutro. 24. dicit. Ixiōis pro aue in quibusdam libris.

Ixiōides ixiōide: et ixiōis ixiōidis: in ixiōis exponit.

K. et q. quamuis figura et nomine videatur aliqua habere differētiā cum c. tamē eandē tam in sono vocū qz in metro ptingit potestati: et k. quidē penitus supuacua est. nulla enīz videt ratio cur sequēte a. debeat scribi k. cartbago enīz et caput siue p. c. siue p. k. scribant nullā faciūt nec in sono nec in potestate eiusdez cōsonātis differētiā: sicut dicit Prif. in pmo maio. et vt dicit Pap. Omnia greca qualicūqz vocali sequēti p. k. scribēda sunt: sed hoc a scriptozibus non seruat. Dug. vō dicit qd hec figura k. superfluit apud nos: sed nequaquā apud grecos. vbi enīz nos scribimus c. greci scribūt k. et vocat apud eos kappa. in nullis ergo latinis dictiōib? debet scribi k. sed tm in grecis. In notis vō indifferēter potest scribi tam c. qz k. qz enīz reducte sunt ad latinitatē pnt scribi p. c. sed qz a grecis habent pncipiū et originē possant scribi p. k. qd considerantes superi? tractauimus in tertia lra de multis dictionibus grecis siue notis: et in hoc secuti sumus Dug.

Kala grece latine laxa dicitur.

Kalendarium. ry. liber est vbi kalende distinte sunt: et dicitur a kalende kalendarum.

Kalende. a kalo qd est voco be kalēde. darū. i. prim? dies mensis: qz eo die solebat pontifex ascendere turrim de cōsuetudine romāoz: et volēs nūciare quota esset lune dies vl pncipiū mēsis: dicebat pluries: kalo kalo qsi voco vos: venite audite etatē lune vel pncipium mēsis. et ideo ille dies mēsis dictus est kalēde quasi vocationes. Vel aliter de cōsuetudine romanoz erat qd in pncipio cuiuslibz mēsis celebrabant nūdinas et eas incipiebāt in nonis: qz ergo venturi nesciebāt pncipiū mēsis. ideo semp in pma die prece turrim ascēdebat: et totiens vocabat kalo: quasi voco vos ad nūdinas: quot dies restabant vsqz ad diē in quo volebāt incipe forz: vt si quarto die quater dicebat kalo: si in sexto sexies. vñ et ille mensis habz quatuor nonas: iste vō sex nonas: qd ideo sic diuiserūt: vt latrones nescirēt quādo deberet esse forz: qz abscondebātur in siluis: et veniētes ad forz occidebāt et predabantur. et ideo dicte sunt kalēde quasi vocationes ad forz: et quia pluries dicebat kalo: ideo ab illa pluralitate dcm est tm pluraliter kalēde kalēdaz: et potest scribi kalēde tam p. c. fm latinos qz p. k. fm grecos: competētius tm p. k. qz magis est grecū. vel kalende dicūtur quasi colēde: qz solebāt coli apud veteres.

Kalo. a calon qd est lignuz dr hic kalo. lonis. i. ille qui fert ligna. kalones etiam dicunt galee militum.

Kalodemones in demon exponitur.

Kabos grece dicunt materiam celi et terre que primo facta est confusa et informis: et acuit in fine.

Katherina katherine: ppuū nomen cuiusdam sancte virginis: et dr a cata. qd ē vniuersū et ruina qsi vniuersalis ruina. Omne enī edificiu diaboli in ea vniuersalr corrūit. nam in ea ruit edificiu supbie per humilitatē quam habuit: carnalis cupiscētie p virginitatē quā seruaui: cupiditatis mūdane: qz oia mundana desepxit.

Kiri p vnum r. i. dñs: kirri p duo r. i. porcus siue sus.

Kiri eleyson. i. dñe miserere: et sunt due partes et nō dictio composita. nam kiri. i. dñe: eleyson. i. miserere.

Con
Lab
Lab
vñ
Labec
Labefa
cio. ci
Jre la
Labefa
cis. E
Labefi
fio. fi
cilar
Labell
et bin
Labeo
eris.
Labeo
veda
errat
vel d
Labeo
cies:
cis. i.
pdu
Labili
tur l
Labi
qua
Labi
Labi
Labi
Labi
vñ
fiq
eo d
dri
Et
pdu
Labi
boz
coll
vel
ali
lab
ber
lab
iux
sub
pp
la.
bo
D
Labi
dr
bo
se
la
ra

Labaruz. a labor laberis dñ
hoc laba /
ruz. i. signū bellicū qđ ex auro. s. z lapidib⁹ p̄ciosis i vexillū sancte crucis trāsformatū inter alia signa bellica p̄ciosius erat: qđ imperator z p̄sules adorabant. Hoc signum z adorationez eius

Constantinus fieri iussit.
Labdacism⁹ ē vbi l. plimū sic sonat: vt sol z lūa luce lucēt.
Labdacism⁹ ēt ē vel si p vno l. duo pnūciāt: vñ quotiēs vnū lexili⁹ duo largi⁹ sonāt: nā vnū largi⁹ duo exili⁹ p.
Labecula. le. dimi. pua labes. z cor. penl. (ferri debēt.
Labefacio. Labare vel labi p̄pōit cū facio. cis. z dñ labefacio. cis. i. ouellere: p̄terere: ferire: facere labare vel labi. Itē labefacio. cis. idē qđ maculare: z tūc p̄pōit a labes z
Labefacto. ctas. ē frēntatiuū isti⁹ vbi labefacio (facio. cis. Et labefacto p̄t eē frēntatiuuz a labefio. fis.
Labefio. Labare vel labi cōponit⁹ cuz fio fis: z dicit⁹ labefio. fis. i. labi vel labare. Itē labefio. fis. idē est quod maculari: z tunc componit⁹ a labes z fio fis.
Labellum. a labrum dicitur hoc labellum dīminutiūuz. z hinc hoc labellum. li. aliud dīminutiūuz.
Labeo. onis. mas. ge. i. tabernari⁹ vel leccator: z dñ a laboreris. Et labeo fuit qđā legisperit⁹: z qđā vilis poeta.
Laberint⁹. ti. i. pplexū edificū qđ erat apud cretā scñ a pedalo. z dñ h laberint⁹: qz nemo inde posset labi: vñ qz erratilis est: z ad labēdū facilis: z sic dicit⁹ a labor. beris. vel dñ laborit⁹ p o. a labor. ozis. z int⁹: qz hz int⁹ laborē.
Labes. bis. fe. ge. dñ a labor. beris. z est labes putredo: p̄nicies: ruina: miseria: z cōponit⁹ cū facio: z dicit⁹ labefacio cis. i. maculare: q̄ possunt eē p̄posita a labi vel a labare: z p̄ducit p̄mā labes nomē: s; qñ est v̄bus eaz corripit.
Labilis. a labor. beris. dicit⁹ h z hec labilis z hoc. le. z dicitur labile qđ cito labit: vel in quo quis facile labit.
Labiolum. li. paruum labium.
Labina. ne. femi. gene. terra aquosa z mobilis z labilis: in qua quis facile labit: z dñ a labor. beris.
Labiolus. sa. sum. qui grossa habet labia. z dicit⁹ a labium.
Labium. by. exponit⁹ in labrum.
Labo. as. ani. are. i. titubare: vacillare: z tremere vel labi. vñ labasco. scis. ichoa. Labo. bas. cū oib⁹ suis cōpositis siq̄ hz neutz ē: z est p̄mitiūū labo. bas. vt vult Du. z ab eo deriuat labor. beris: sed magī Bene. dicit q̄ labo. bas. deriuat a labor. beris. z cor. p̄mā labo. bas. vñ Qui. li. epi. Et satis i dubio pectora nostra labāt. Sed labes nomē pdu. p̄mā. vñ vsus. Si p vina labes n̄ vini: s; tua labes.
Labor. beris. lapsus suz. vñ lapsus. sus. sui. z h lapsio. La /
bor p̄pōit cū ad: z dñ allabor. beris. i. iuxta labi vñ ad. Itē collabor. beris. i. sil labi. Dilabor. berz. i. diuersis modis vel i diuersas ptes labi. Delabor. beris. i. de vno loco ad aliū vel de oz suz labi. Itē elabor. beris. i. valde vñ extra labi: euadere. Itē illabor. beris. i. intus labi. Itēz plabor beris. i. pcul siue ab anteriori parte vel in anteriorē pte labi. Itē plabor. beris. i. pfecte labi. Itēz plabor. beris. i. iuxta labi: als vltra. Itē pterlabor. beris. i. iuxta labi. Itē sublabor. beris. i. sub⁹ labi. Labor. beris. cū oibus suis p̄positis est deponēs: z facit supinū in suz. z pdu. hāc syl. la. vñ catho. Labit⁹ exiguo qđ partū ē tpe lōgo. s; labor bois. corri. p̄mā. z deriuat labor. beris. a labo. bas. fm Du. s; fm magī Bñ. labo. bas. deriuat a labor. beris.
Labor vñ labor h⁹ laboris deriuat a laboro. ras. Et a labor dñ laboriosus: z laboriosus. sa. sū. i. plen⁹ labore q̄ patit⁹ la bore: z q̄ exigit laborē vt fiat: z vtrūq; p̄pā. vñ laborio se. si⁹. sime. aduer. z h⁹ laboriositas. tatis. Itē a laboro dñ laboramē. minis. Et scias q̄ labor. ris. nomē sic z laboro ras. a quo descēdit corripit p̄mā: s; labor. beris. pdu. la.

vñ vsus. De grauat ille labor sub cui⁹ pōdere labor.
Laboro. ras. rau. re. i. laborē ferre: z laborat⁹ labore aliqd facere: z h⁹ inuēit ei⁹ passiuū i tertia p̄sona: vt Vestis laborat⁹: z hic laborat⁹. ta. tū. p̄icipiū. Laboro p̄pōit: vt collaboro. ras. i. sil laborare. Itē elaboro. ras. i. valde laborat⁹. Et ab oib⁹ istis descēdūt passiuā i tertia p̄sona s; q̄ ponūt trāsitiue. Et ide p̄cipia p̄teriti t̄pis collabozatus elaborat⁹. Laboro z oia ei⁹ p̄posita sunt neutra. z p̄ducūt bo. vñ Qui. i. epla. Arte laborate mergūt equore
Labrosus. sa. suz. grossa hñs labia: z dñ a labz. (puppes.
Labrucetum. ti. locus vbi labrusce abundant. Et dicitur a labrusca: z producit ce.
Labzū. a lambo. bis. dñ hoc labzū z hoc labiū. by. Et differūt: qz labiū dñ sup⁹: labz inferi⁹: vel labiū muliez: labzū viroz p̄pter pilos: quā asp̄itatē significat hec lra r. posita i hoc noie labzū: vel labz est vasis: labiū vñ ozis. vñ z labzū inuenit⁹ p ipso vase in quo pedes lauāt: z tūc dicit⁹ labrum a lauādo q̄si lauuz: quia lauatio siue lotio infantium in eo fieri solet. idem dicit⁹ z alueus.
Labrusca. a labruz dicit⁹ hec labrusca. sce. vitis siluestris: sic dicta: qz in labris. i. extremitatib⁹ terre vel agroz finib⁹ z marginib⁹ nascit⁹: z ponit⁹ qñq; pro fructu illi⁹ vitis Jsa. 5. Et expectauit vt faceret vuas z fecit labruscas.
Labruscetū. ti. locus vbi labrusce abūdāt: z dicit⁹ a labrusca: z p̄ducit sce. (cit penultimā.
Labruscosus. sa. suz. plen⁹ labruscis: z dñ a labrusca: z pdu
Lac lactis dicit⁹ a leucos qđ est albū: qz albū ē: z a lac dicitur hec lactis h⁹ lactis qđā pars intestinoz: z lactis est id quo lac coagulat⁹: z vt dicit⁹ illud i restinū ē qđā pellucula in q̄ lac in q̄busdā locis coagulat⁹. Un̄ Persi. Pulmone z lactib⁹ iunctis. Lactis ēt ē genitiū⁹ h⁹ nois lac.
Lacer. ra. rum. i. laceratus. vide in lacero. ras.
Lacerna. ne. fe. ge. dñ a lacero. ras. z est lacerna palliū fimbriatū quo olim soli milites vtebātur. Et dñ lacerna: qz fit laceratis. i. amputatis capitib⁹ fimbriaz neq; ita laxis vt sunt penulaz. i. pallioz: vel dñ lacerna a latere z a cerno. nis. Un̄ iuuenalis. Crispin⁹ tyrias humore reuocante lacernas. vnde lacernat⁹. ta. tu. i. illo pallio indutus. Iuuenalis. Ipse lacernate cū se iactaret amice.
Lacero. ras. rau. rare. i. scindere: frāgere. vñ h⁹ laceramē minis. z hoc laceramētū. ti. z lacer. ra. ru. i. lacerat⁹. vñ lacerosus. sa. sū. i. eodē sensu. Lacer p̄pōit semilacer. ra. rū. i. ex pte lacerat⁹: z p̄pā lacerosior. sim⁹. vñ lacerose si⁹. sime. aduer. z h⁹ lacerositas. tatis. z cor. penl. lacero.
Lacerosus. sa. suz. i lacero ē. Lacerta i lacert⁹ exponit.
Lacertellus in lacertulus vide.
Lacertosus. i. fortis q̄ magnos hz lacertos. vñ Quidi. i. xi. meta. Dura lacertosi fodiebāt arua colōi. Et dñ a lacert⁹. ti. Itē lacertosus. i. plen⁹ lacertis: z dñ a lacert⁹ vñ a lacertulus. a lacert⁹ vel lacerta dñ hic la /
certa reptili. certulus z hec lacertula z hic lacertellus z hec lacertella dīminutiūū. Lacertulus etiā dicit⁹ quedā auis.
Lacert⁹. ti. mas. ge. dñ brachiū: z dicit⁹ a lacero: qz sit ad lacradū habilis: vel qz a corpe vñ lacerat⁹: z est pprie lacert⁹ supioz pars brachy vel musculus. Et hinc deriuat lacerta. re. z h lacert⁹. ti. qđdaz reptile sic dictuz: qz brachia hz: vñ qz lacerta i hortis solet morari. iō qñq; ponit⁹ p hortulo: z lacert⁹ siue lacerta ē pplex⁹ brachioz. s. rā /
tū spatiū q̄tū aliqs brachys p̄t p̄plecti: z cor. p̄mā lacertus. Qui. in epi. Est aliud collū solitis tetigisse lacertis.
Lacessens. Nota q̄ lacesso o. mutata i e. addita bā. fit p̄teritū impfectū lacessēbā: sic a lego legebā: z bā. mutata i ns. fit lacessens p̄cipiū p̄ntis z p̄teriti impfecti t̄pis: z a genitiuo lacessentis tis. in dus. fit lacessendus. vñ dicit⁹ dū est lacessens z nō lacessiens. est eniz triū syllabaz.
Lacesso. sis. siui. sitū. v̄bū d̄sideratiūū: q̄si cū desiderio la

- cerare: vel prouocare: irritare. et habet preteritū et supi-
nū ad modū quarte coniugationis. Ista enī vba tertie coniuga-
tionis peto quero cupio sapio tero et oīa vba tertie coniuga-
tionis in se desinētia hnt preteritū et supinū ad modū quarte
coniugationis: vt lacesio. flui. sitū. exceptis quinqz. s. facesio.
so. si. capesso. si. queso. si. viso. si. pinso. sui. fm Dugu. De
hoc etiā supra dixi in tractatu de preteritis tertie coniuga-
tionis desinētibz in se. in tertia parte h' operis.
- L**achesis fm poetasyne est de tribus parcis que trahit fi-
lum. i. pducit vitā. et interpretat' fors vel alteratio quas
recipimus in hac vita. et dicit' lachesis quasi lactis che-
sis. i. productio vite. et corripit penultimam.
- L**acinia. nie. fe. ge. dicit' a lacero. ras. et est lacinia vestis la-
cerata: vel ora siue extremitas vestimenti. Et inde laci-
niosus. sa. suz. i. lacerat' vel pānosus. et lacinio. as. qd' et la-
cino. nas. inuenit'. i. conuellerē: lacerare: bellicare.
- L**achryma. me. fe. ge. d' a lacero. ras. qz lacerat mentē. vñ
et lachryma q' si lacerās mētez. et ē ethy. vñ lachrymosus
sa. suz. plen' lachrymis: vñ lachrymas pferēs. vñ lachry-
mose aduer. Itē a lachryma lachrymor. maris. matuz.
Antiq' tñ dicebāt lachrymo. mas. et inde vbalia et hoc la-
chrymatoriu. ry. loc' lachrymaz. et lachrymatoriu. ria.
riu. q' si tristis lachrymas pmouēs. Et pōit' vt illachry-
mor. maris. i. valde lachrymari vel iuxta. vel cū lachry-
māte lachrymari. Collachrymor. maris. i. sil' lachryma-
ri. Illachrymor. maris. i. intus lachrymari vel dolere.
et est depo. lachrymor cū oib' suis compositis lz fm anti-
quos i neutro genere inueniat'. Un' Boe. in. z. de sola.
Mest' illachrymat et. et corripit lachrymor penul.
- L**achrymor. maris. in lachryma vide.
- L**achrymula. le. dimi. parua lachryma: et corripit penul.
- L**actatū. ti. cib' q' fit ex lacte vt ex lacte amigdalaz: et d' a
Lacteo. ctes. in lacto. tas. exponit'. (lacte.)
- L**acteolus. la. lū. penul. cor. idē qd' lacte': et dicit' a lacteus.
- L**actesco. scis. inchoa. et formatur a lacteo. ctes. addita co.
inde lactesco. i. incipio lactere.
- L**acte'. a lac d' lacte'. ctea. cteū. d' lacte exis vñ ad lac pti-
nēs: vel albū vt lac. vñ h' lacte': vel h' lactea qdā circu-
- L**actis h' lactis i lac exponit'. (lus i celo. s. galaxias.)
- L**acto. ctas. ctavi. d' a lac: et ē lactare lac pbere. vñ lacteo
ctes. i. lac sugere. Un' vsus. Lacteo lac sugo lacto lac pre-
beo nato. In fans dū lactet hūc nutrix sedula lactat. Et
a lacto venit lactās. tātis. i. lac pbēs. Et a lacteo venit la-
ctēs. tis. i. cui pbe' lac. Itē lactare. i. lacte implere. Ut de'
lactat istā vel vbera ei'. i. lacte implet. et ide lacteo. tes. i.
h're vel emittere vel incipere h're lac. vñ lactesco. scis.
Tūc seges latescit cū granescit. Lacteo pponit' vt abla-
cto. ctas. i. a lacte extrahere: remouere vñ segregare. Lol-
lacto. ctas. i. sil' lactare. vñ collactane'. nea. neū. Delecto
ctas. et inuenit' deponē. delectoz. aris. Elacto. tas. i. valde
lactare: vel a lacte segregare. Oblecto. ctas. i. delectari.
Lacto. ctas. cū oib' suis ppositis ē actiuuz pter delecto
ctas. qd' ē neutz: et delectoz. aris. qd' est deponens. Et oia
cōposita retinēt litteraturā sui simplicis pter delecto et
oblecto q' mutāt a. i. e. (Itē nō q' lactare ponit' qñqz p
decipe: et ē tractū ab infantibz: qz mltoties p lac solēt de-
- L**actuca. a lac d' h' lactuca. ce. qz ex abūdantia la-
ctis exuberat: vñ femias lacte nutriētes implet. h' ē i vi-
ris veneris vsuz coeret. vñ h' lactucetū. ti. et h' lactuca
riu. ry. loc' vbi lactuce crescūt et abūdāt: et lactuari'. ria.
riu. Et vt di. Macer. Frigida lactuce vis pstat et hūida
- L**actucetū. ti. penl. pdu. i. lactuca exponit'. (valde.)
- L**acturnus. ni. de' qui preest segeti lactēti: et a lac dicitur.
- L**acula. le. fe. ge. quedā vestis q' quosdā lacus quadratos
cū pictura habet intextos: et dicit' a lacus. Itē a lacus
dicit' bic laculus. li. dimi. paruus lacus.
- L**acuna. ne. alio noie dicit' lacus. et dicit' lacuna a lacu: et est
fossa vbi remanēt aq' post effusionē imbriū: vel ad quā
pfluūt imūdicie: et ē pprie inter fores: sicut forica extra:
et qdā similitudine lacuna d' vter vel fossa vteris. et inde
hoc lacunar. naris. qd' quādoqz idē est qd' lacuna.
- L**acunar. naris. ge. neu. i. testudo q' solet esse in cameris et
i domib' arcuata et caua ad modū lacune. Antiq' enī
fiebat testudines curue et caue in domibz. et id lacunar
d' a lacuna vel a lacu: qz testudo quosdā lac' rotundos
vñ qdratos gipso vñ alijs coloribz hz depictos cū signis
itermicatibz. vñ et ipsa testudo sepe d' lac'. Un' Lucil.
Resultat edesqz lacusqz. et ide lacunar. naris. illud idē
est. et h' lacunariū p eodē. Et inde et laqar vel laqueariū
d' p eodē. s. p antistitico. vel laqar vel laqueariuz d' a la-
qo. Itē lacunar d' coniunctio trahiū a lacu: qz sic ples riuu-
li in vno lacu: ita trahiū capita et lignoz in vno loco pte-
niūt. Itē lacunar idē ē qd' lacuna: et lacua d' supellex do-
m': vel loc' vbi tota supellex dom' reponit'. Itē lacunar
d' lapas ardēs in aere: et tūc pponit' a luce et aer: qz luce
pbeat aeri. Itē a lac' vñ a lacuna d' lacuno. nas. i. ad mo-
dū lacūe curuare: et pdu. cu. lacunar lacua et lacuo. nas.
- L**acus. cus. cui. mas. ge. et ē h' lacus. ci. secūde declinationis
inuenit'. Un' in ecclesia cantat'. Absolue dñe aias oim
fidelium defunctor' de manu iferni et d' p fundo lacu. et d'
a liqo. qz. et ē lacus cupa in q' vinū decurrit: et fossa q' alio
noie d' lacuna: et ē receptaculū aq' riu. Et differt a stagno
et piscina. Stagnū enī ē aq' stās artificio et hñs pisces. Pi-
scina ē aq' stās artificio carēs piscibz. vñ et d' a pisce per
sriu. Lacus ē aq' stās nāl'r vel paz fluēs siue habeat pi-
sces siue non. Qu aut dicit' lac' quasi loc' aque ethymo.
est: et desinit datiu' pluralis de lacus. cus. in. ubus.
- L**aganū. ni. qdā gen' cibi qd' p' in aq' cogit: postea i oleo
friguit: et fiūt lagana de pasta q' si qdā mēbranule q' quāqz
stat i oleo friguit: et postea melle cōdiūt: quāqz p' in aq'
coquūt: postea vō i oleo friguit: illa vō i vulgo dñr cru-
stella: ista lasania. Et d' lagana a lagos qd' grece d' lep':
qz suauia sunt ad comedēdū: vt caro leporina: et cor. ga.
vñ i auroza d'. Lagana lata notat' et fris et hostz amozē.
- L**agena. laginos grece inde nos dicim' lagena. ne. et est la-
gena vas vinariū pprie: lz etiā aq' tile inueniat'. Unde in
euāgelio dicit'. Itē in ciuitatē et occurret vobis hō lague-
naz aq' baiulās: et pdu. penul. lagena. Un' in auroza dicitur.
Corpora subdētes morti fregere lagenas.
- L**agoys. a lagos qd' est lep' d' hec lagoys qdā auis hñs le-
porina: carnē: et qdā piscis eadē rōne dicit' lagoys.
- L**agos grece latie d' cursus vel velocitas. vñ apō grecos
lep' vocat' lagos vel lageos: qz velociter currat: et hinc
qdā vitis d' lageos grece leporia latie: qz veloci' currat
ad maturitatē vt lep': vel qz vinū ei' venas hoiuz cito
- L**aguncula. le. dimi. parua lagena. Ita. s. Decē. n. (trāsit.
ingera vineaz faciunt lagunculam vnam.)
- L**aicalitas. tatis. in laicus exponitur.
- L**aic'. ca. cū. i. popularis: et d' a laos qd' est ppl's: vel poti' a
laos qd' est lapis. inde laic'. i. lapide': qz dur' et extrane'
a scientia lfaz: et inde hic et hec laicalis et hoc. cale. vnde
laicaliter aduer. et hec laicalitas. tatis. pprietas quāqz
dicit' laicus vel laicoz cōgregatio. vide in ordo.
- L**allo. las. i. dormire vñ lac sugere: lactere: et ē vbi fictitiū
.i. d' sono tractū. Cū. n. nutrices pueris plozātibz p'cipiūt
dormire vñ lac pbere dñt la la la la. i. dormi vñ lacte: et
tractū a sono q' fit i ore pueri lactētis. s. la la la. Et ide tra-
ctū ē lallare. i. lactere. Persi. Frat' māmellare recusa.
- L**ama. me. ē loc' voraginosus vel lapis in via abrutus vñ
obrut': et d' a lamētoz. tatis. qz viatores lamentari facit
vel poti' deriuat' a lema vñ lemos. Lemos. n. vel lema
d' vorago: vnde hec lama. me. locus vel via aspera vel

voraginosa. vnde lamofus. fa. sum. i. voraginosus. fa. suz.
 plen⁹ lamis. Itē lama. i. frustū latū auri vel argenti vel
 alteri⁹ metalli: et tūc deriuat a lat⁹. ta. tū. qz lata et spacio
 sa sit fm Dug. Papi. aut dicit. Lame dicunt fractio
 nes viarū q̄ fieri solēt pluuiā interueniēte. lame fracture
 sunt cuiuslibet metalli: et est fm eū secunda lra a.
Lamazabathani. Math. 27. Hely hely lamazabathani:
 hoc est deus deus meus vt qd dereliquisti me:
Lambo. bis. bi. bitū. i. lābere. i. ligere: ligua ptingere. Et po
 nit cū cō: et mutata n. in l. dō collābo. bis. i. sil lābere. Itē
 cū di: et dō dilābo. i. diuersis modis lābere. Lābo et ei⁹ cō
 posita sunt actiua: et faciūt pteritū in bi. et supinū in bitū
 conipiēdo penl. qz f3 p̄ris. i. io. li. forma⁹ pteritū a p̄riti
 o. i. i. uerba: vt lābo lābi. bibo bibi: et supi. a pterito addi
 ta tū. vt lābo. bitū. sic et bibo bitū. Inuēit tñ Judi. 6. cap.
 Lābuerit: qd̄ antiq̄tati vel auctoritati attribuim⁹ vt for
 te lra corrupta ē vitio scriptorū: qz lra vā fm artē dz esse
 liberit. Lucili⁹. 24. Jucūdasq̄ puer q lāberat ore pla
Lamech interpretatur percutiens: qz percussit et cetas.
 Interfecit Cain: quod et ipse postea perpetrasse vxoribus
 confirmavit: vt dixi in casus supra.
Lamētor. taris. i. flere: dolere: vel voce tristi dolore expri
 mere vel cōqueri. vñ v̄balia lamētator. tatrix. ratio. et b⁹
 lamētator: et p̄ syncopā lamētuz. Lamētor cōponit cum
 con: et dicit collamētor. taris. et inde verbalia.
Lamia bestia dicit q̄si lania a laniando pueros: qz fabulā
 turvetule lamias ianuis clausis domos intrare: infantes
 corūpere ac laniare: et postea viuos restituere: et habent
 facies bois: sed corp⁹ bestiarū. Sup autē illud Treñ. 4.
 Sed et lamie nudauerunt māmās: dicit glo. Lamia cru
 delior suis fetibus q̄ cetera bestie dicitur. vnde lamiaz
 q̄si lania dō: qz catulos suos laniare serf. Itē Isa. 34. dicit
 glo. Lamia pedes h3 eqnos: cetera mēbra vt femina. Et
 brego. in. 34. mora. dicit lamia humanā hre spēs: s3 cor
 pus bestiale: sic oēs hypocrite in p̄ma facie qd̄ oñdunt
 q̄si ex rōne scitatis ē: s3 bestiale est corp⁹ qd̄ seq̄: qz val
 de iniq̄ sunt q̄ sub spē boni moliant. Vñ bene p̄ p̄betā
 Itā dō. Ibi cubauit lamia et inuenit sibi requiem.
Lamina. ne. dō pua lama. Job. 19. Quis mihi det vt exarē
 tur in libro stilo ferreo et plūbi lamina vel celte sculpā
Lamofus. fa. sum. in lama est. (in silice.
Lampas. a lambo. bis. dō bec lampas. padis. qd̄ et h⁹ lāpa
 da. de. dō vas qd̄ dā qd̄ ecclesiā illuminat. et pprie lāpas
 est vas vel flāma in vertice lucēs. et dicit sic: qz lamben
 tis modū ostēdere videat. vñ fax et candela dō lāpas: et
 facit accusatiu⁹ singularis lampadē vel lampada.
Lana. ne. dō a lanio. nias. qz lania⁹ cū carpif: vt qz olim la
 ne p̄⁹ laniarenf. i. euellerenf: nō tōderenf. vnde et vel
 lus dōm̄ ē a vellēdo. vñ lanofus. fa. sum. et lanur⁹. ta. tū. i.
 lanā h̄ns vt lana abūdās. et lane⁹. nea. neū. de lana exiās.
Lancea. cee. dō a lāce p̄ libra: et ē pprie lancea hasta h̄ns in
 medio amētū sic dca: qz eq̄ lāce. i. eq̄li amēto pōderata
Lanceola. le. dimi. pua lācea vel herba ē. (vibret.
Lancino. nas. nau. dō a lācea. et est lācinare cū lāceis lude
 re vt affigere: vel lācea pcutere: vt lāceare. Et p̄pōit vt
 dilācio. nas. i. diuersis modis lācinare: et corri. ci syllabā.
Landula. le. i. landa genus auis.
Langor. goris. mas. ge. dicitur a langueo. gues. et est langor
 dolor: infirmitas: labor: stupor: pigritia vel defect⁹. et hinc
 lāgorosus. fa. sum. i. plenus langore. et scribitur sine u. taz
 in nominatiuo q̄ in genitiuo.
Langueo. gues. gui. guere. i. ifirmari: egere: vt deficere: vt
 stupe: vt pigrere. vñ lāguidus. da. dū. i. ifirm⁹ vt excors:
 stupidus: vel deficiēs. et p̄p̄at. vñ bec languiditas. tatis.
 itē a lāguo. gues. dō lāguesco. scis. inchoa. Et p̄ponit lan
 guo: vt collāgueo. gues. i. sil lāguet. elāgueo. gues. i. val

de vt euidēter lāguet. Oblāgue. gues. i. vndiq̄ lāguere.
 Relāgueo. gues. i. itez lāguet. et ē neutz lāgueo cū oib⁹
 suis cōpositis: et facit pteritū in gui. et caret supinis fm
 vsuz. et scribit per u. post g. lāgueo. gues. et ē trisyllabū in
 p̄riti et in pterito. Vñ dicit p̄ris. in. 8. Langueo lāgui. liq̄o
 licui pares habēt in pterito et in presenti syllabas.
Languidus in langueo est. Vide etiam in timidus.
Lanarius. ry. i. retiarius. a lana dicitur.
Laniatorii. ry. i. macellū vbi laniat carnes. et dō a lanio la
Lanicus. ca. cū. penul. cor. i. lane⁹. a lana dō. (nias.
Laniena. ne. fe. ge. domus medicorū vbi laniant infirmī.
 vnde prudentius in libro hymnoz. Laniena quando
 seuit hypocrita. et dicitur a lanio. as.
Lanifex. cis. cōis. ge. qui vel que lanaz facit: vel qui in vel
 ex lana operatur. et deriuatur a lanifico. cas.
Lanifico. a lana et facio pponit lanifico. cas. i. lanaz facio.
 vñ b⁹ lanificiū. cy. i. lane opatio. et cor. penl. lanifico. cas.
Laniger. gera. gerum. i. gerens lanam vt ouis. et componi
 tur a lana et gero. ris. et corri. penul.
Lanio. as. au. are. i. scindere vt lacerare. Et pponit vt col
 lanio. as. dilanio. as. relanio. as. et actiuū cū oib⁹ suis
 ppositis. Et a lanio. as. deriuat lanio. onis. mas. ge. et ē la
 nio q̄ laniat: q̄ ē h⁹ lanista. ste. dō. et h⁹ lani⁹. ny. dicunt car
 nifices et homicide et macellatores a laniado. s. carnes.
Lanio. onis. in lanio. as. exponitur.
Laniscus. ci. fasciola ex lana facta. et dicitur a lana.
Lanista. ste. in lanio exponitur.
Lanoculus. la. lū. penl. cor. cōponit a lana et oculus: q̄ fre
 quēter lanā adhibet ad infirmos oculos tergēdos.
Lanuginosus. fa. sum. i. plenus lanugine a lanugo dicit.
Lanugo. ginis. fe. gene. i. lana sup poma vt flos tribuli qui
 postq̄ bñ siccatur ē leui flatu efferit in aerē. et dō a lana: qz
 colorē lane h3: et ē leuis ad similitudinē lane. vñ Sap. 5. ca.
 Spes impy tāq̄ lanugo est q̄ a v̄eto tollit. Itē lanugo
 est p̄ma barba ad similitudinē lane. et pdu. hāc syl. nu.
Lanus. ni. mas. ge. quidam fluius est vltra danubium.
Lanutus. ta. tum. in lana est.
Lanx. cis. fe. ge. dō a lat⁹. ta. tū. et ē lanx lat⁹ discus: s3 pprie
 lāces sunt scutelle de libra pendētes. et hinc lanx ponit
 quādoq̄ p̄ libra. Vñ Dome. Sustinet auratas equali
 pondere lāces. Et fm hoc cōponit hic bilanx. cis. libra
 vel statera quasi duas habens lances.
Laodicia ciuitas Asia: et interpretat amabilis tribus.
Laos grece latine dicit lapis. Inde apud grecos laos dicit
 tur populus q̄si lapideus: qz nō sequit rationem.
Lapa. pe. fe. ge. qz habeat ingentē caulē p̄ terrā dispositū.
 becherba a grecis philantropos dicit. Et est lapa gen⁹
 tribuli herba spinosa. et pdu. primā. Quidaz tñ dicit qz
 geminetur ibi p̄. et sic est ibi postio.
Lapas. patis. fm magistrum in hystorys est cibus ex ole
 ribus confectus. ita dicit in libro Judith.
Lapatica. ce. fe. ge. qd̄ herba q̄ i cibo sumpta stomachū cō
 fortat: venerē repmit: vrinā puocat: ructū excitat. et dō
Lapene. stelle fulgētes. (a lapa. et corri. ti.
Lapes grece ignorātia vel turpitudine latine dicit.
Lapetus. ti. penul. producta. locus vbi lapa abundant vel
 crescunt a lapa dicitur.
Lapicedina. ne. penul. produc. fe. ge. locus vel domus vbi
 lapides ceduntur: quod et lapicedina dicitur. Et compo
 nitur a lapis et cedo cedis cedi.
Lapiceda. de. penul. produ. i. lapidis cesor. et componitur a
 lapis et cedo. dis. et producit ci.
Lapideus. dea. deū. i. de lapide existens: a lapis dicit.
Lapicedi. cedy. i. cesor lapidis. et p̄pōit a lapis et cedo ce
Lapicedina pponit a lapis et cedo. dis. et pdu. penl. (dis.
 et est idem quod lapicedina.

Lapido. a lapis dñ lapido. das. dau. dare. i. lapidib⁹ pcutere et obuere. Et componit: vt dilapido. das. i. disperse. re dissipare vel destruere. Et est actiuum lapido. das. cū omnib⁹ suis compositis. et corripit pi.

Lapidosus. sa. sum. plenus lapidib⁹ a lapis dicit.

Lapillus. li. dimi. paruus lapis.

Lapis. dis. dñ p̄z Du. a laos qd est lapis: vel dñ a ledo. dis. qz ledat pedē. Qz aut dñ lapis q̄si ledēs pedē ethymolo. est: et est lapis mollis: petra vō dura et aspera. saxa aut herent et de montib⁹ excidunt. Petra grecū est: et dñ pprie de duris: a petros qd est durz vel firmū. Silex lapis durus: qui et focaris dñ. Et dicit silex: qz ab eo ignis exilit. Et scias qd lapis et petra in suis generib⁹ aliqd naturale representāt. nam lapis quasi ledēs pedes dicit: et in hoc imitatur maris qui est fortior q̄s femina in ledēdo. et iō fuit masculini generis. Petra aut quasi pedib⁹ trita dicitur: et sic ostēdit pati: et ob hoc est fe. ge.

Lapista. piste. fe. ge. est gen⁹ vasis lapidei et aq̄ry: et dñ a laposus. sa. sum. plenus lapis. a lapa dñ. (pis.

Lappates fm glo. Judi. io. ca. dicit cib⁹ ex oleribus confectus. vñ gdā. Lappates cib⁹ est et olus cōponit eundez. Dug. vero dicit. Lappates carice ficus sicce.

Lapso lapsas. i. frequenter labor. et formatur a lapsu supino de labor. laberis u. mutata in o. et quandoqz licz raro inuenitur in deponen. ge. lapsor lapsaris.

Laquear. a laque⁹ dicit hoc laquear. aris. i. ciuctio trabiū in summitate domus. vel laquearia sunt q̄ sup tigna ponunt: et ipsis tignis allaqueatur. Itē laquearia sunt q̄ camera subtegūt et ornant: s̄z laquear ipsa testudo camere dicit instar laquei cruciati facta: qd alio noie dicit testudo et lacunar. Et inde hoc laqueariū. ry. idē qd laquear. vñ laqueari⁹. ria. riū. Vñ Josephus in octano. De lignis celatis opere laqueario auroqz vestitis.

Laquearium. ry. in laquear exponitur.

Laquear. ta. tu. dicit laquearib⁹ ornatū vel testudinatū ad modū laquei curuatū. Vñ Aggei p̄mo. Ubi nos dicitur. In domib⁹ laqueatis: septuagita interpret dicit. In domib⁹ cōcauis. Itē laqueatis dicit laqueis captus vel ligatus: et tunc dicit a laqueo. laqueas.

Laqueo. as. au. are. i. laqueo cape vel ligare. et deriuat a laque⁹. Et cōponit cū ad: et dñ allaqueo. as. in eodez sensu. Itē cōponit vt delaqueo. as. i. valde laq̄are vel soluere. Elaq̄o. as. in eodez sensu. Illaqueo. as. int⁹ laqueare. Itē oblaqueo. as. i. vndiqz laq̄are. vel oblaq̄are ē circa corticē terrā aperire: et velut lacū efficere. hoc quidā ex corticare dicit. Laq̄o. as. actiuū est cū oib⁹ suis cōpositis. Et a laqueo. as. deriuat hic laqueator. toris. et designat officiu ludēdi fm Dugu. et vt dicit Pap. Oblaqueatio. i. putatio ppaginatio vel fossio: vitib⁹ ista conueniunt.

Laqueolus. li. dimi. paruus laqueus.

Laquetismus. mi. maf. ge. i. tendicula. Et dicitur laquetismus quasi laqueus tensus.

Laqueus. quei. dicitur a licium: quia de filo solet fieri.

Lar. ris. maf. ge. i. dom⁹. et dñ a largior. giris. vñ a largus dñ lar: qz ide pcedit largitas. et h lar. ris. dñ ignis. Vñ i antiquoz puerbio dñ. Uidi larē in larib⁹. i. ignē in domib⁹. Itē lar. ris. dñ qdā nymp̄ha q̄ p̄ ppter garrulitatē suam dca ē lar q̄si latras: s̄z ppter turpē sonū abscissa ē vna syllaba: et dca ē lar. et pdu. p̄mā lares. vñ Luca. in. 5. O vire tuta facultas paupis angustiqz lares mūera nōdū itellecta deū. Itē lar fuit gdā rex: s̄z tūc fec̄ gtr̄m lartis iterposita. et cā dñtie. Ponit etiā lar p loco vbi fit ignis.

Lar lartis exponitur in lar laris. (dū lardi.

Lardariū lardary loc⁹ vbi lardū suat et tenef: et dñ a lardū lardi ge. neu. dicit a lar qd est ignis vel dom⁹: qz in igne consumat: vel qz in lare. i. in domo repositū. confer

traf. Uel dñ lardū q̄si large aridū. vel poti⁹ sit ethymolo. Et inde hoc lardulum. li. dimi. et lardosus. sa. su. plenus lardo. et lardo. das. i. lardo impinguare: vel guttatim lardo assare. vel lardatum facere.

Largifluus. flua. fluum. i. largus. inde largiflue aduerbiū id est affluenter.

Largior. giris. gitū. gir. i. donare vñ donari: p̄bere vel p̄bere. vñ largit⁹. ta. tu. et h largitor. toris. i. donator. Et cōponit largior cū cō: et dñ collargior. giris. i. sil largiri. Itē cū di. et dñ dilargior. giris. i. diuersis modis largiri. Itē cū e. et dñ elargior. giris. i. valde vñ extra largiri. Et est largior cōe cū oib⁹ suis cōpositis. et ē q̄rte ciugatois. Et h̄ q̄mō participia. i. largiens: largitur⁹: largitus: largiendus.

Largitio. onis. fe. ge. in largitudo est.

Largitrix. tricis. fe. ge. i. donatrix penl. pdu. tam in nō q̄ in genitiuo. et format a largitor: mutata tor in trix.

Largitudo. dinis. fe. ge. format a largi genitiuo de largigi. addita tudo. et est largitudo vel largitas humilitatis sed largitio ambitionis.

Largiusculus. la. lum. aliquantulum largior. et formatur a largius addita culus: et cor. etiam cu.

Largus. a largior. giris. dñ larg⁹. ga. gū. i. abundā: affluens: et q̄ libēter dat. paraat larg⁹. gior. gissimus. vñ large vel largiter. gius. gissime. aduer. et hec largitas. tatis. Et cōponitur: et dñ plarg⁹: q̄ largus: dilarg⁹: oia p̄ valde largus.

¶ Dic nota qd p̄hs dicit li. de regimie regū. Reges sūt q̄ttuoz. i. rex larg⁹ sibi et largus subditis suis: et rex auar⁹ sibi et auar⁹ subditis suis: et rex auar⁹ sibi et largus subditis suis: et rex larg⁹ sibi et auar⁹ sibi et largus subditis suis: et rex larg⁹ sibi et auar⁹ sibi et largus subditis suis. Thracis itaqz dixerūt. Nō ē vitū in rege si ē auar⁹ sibi et larg⁹ subditis. Iudi vō dixerūt. Qui ē auarus sibi et subditis bon⁹ est. Perh̄ vō assentiētes thracib⁹ et dicitēs indis dixerūt. Nihil valet rex q̄ nō ē larg⁹ sibi et subditis. S̄z iter ois meo iudicio peior ē et reprobādus q̄ ē larg⁹ sibi et subditis auar⁹: qz regnū illi cito destruet. Si vis acgrere virtutē largitatis p̄sidera posse tuū: tpa necessitatis: et merita hoīuz. Debes igit largiri in domo iuxta posse tuū cū mētura hoībus indigētibus atqz dignis. Qui ergo pariter peccat: et regulā trāsgredit largitatz: qz q̄ largiū bona sua nō indigētib⁹ nullā acgrit laudē: et q̄qd dat indignis pdit. Et q̄ sic inūdat vltra modū suū diuitias: vñ cito ad amara littoza paupertatis: et affilat illi q̄ supra se dat suis victoriā inimicis. Qui ḡ dat d̄ bonis suis tpe necitatis hoīb⁹ indigētib⁹ talis ē rex et larg⁹ sibi et subditis: et regnū p̄spabit: et eius mādatū obseruabit. talē regē laudauerunt antig: talis dñ virtuosus largus et moderatus. Qui vero fundit bona sua inordinate regni sui indignis et nō indigentibus talis est depopulator reipublice: destructoz regni: et incompetens regimini.

Larua. ue. ē simulacrū qd terret: qd vulgo solz dicit macta ra: qz opponit faciei ad terrēdū pueros. Itē larua dñ maleficus icantator: et ymbra demonū: vel demon. Dicit. laruos eē demōes factos ex hoīb⁹ q̄ meriti mali fuerit. quoz natura dñ esse terrere paruulos: et in anguis garrere tenebrosus. Vñ in hymno ap̄lozuz petri et pauli. Laruas repellūt demonū vltra mūdi limites. Et ide tractū est illud qd apponit faciei ne qs cognoscat. Uel ad terrore dñ larua: qz vñ eē imago omōis. Et hic larua. uas. i. larua induere. et hic laruat⁹. ta. tu. i. larua induit⁹: vñ demōe possessus s̄z Du. Pap. et sic di. Larue noxie vñ bre dānatoz aie. Larua imago quā qs portat an vultū.

Larus. ri. vt dicit glo. Leni. xi. aial est tā in terra q̄ in aḡ habitās. volat enī et natat. Itē Deutro. i. 4. dicit glo. Uaquis volat: vt aquatile natat. parua auis est vt fertur nigra et pinguis: semp habitans iuxta aquas: nec pōt lōgs volare. vñ de et agiles boies frequēter eam capiunt.

Larula le. diminutivum parva larua.
 Lasciuo iis. in lasciuus exponitur.
 Lasciuus. a luxus luxa luxu. dicitur lasciuus. na. nu. qsi laxiuus. qz sit laxus. i. solutus et vanus. Proprie lasciuus est q pp luxuriam est solutus et vanus: qd vulgariter veterosus vel petulans dicitur. Et comparat lasciuus uios. simus. vñ lasciuie uios. sime. aduer. et hec lasciuia uie. i. luxuria: vñ lasciuosus sa. sus. i. luxuriosus: plen lasciuia: q multu et petulanter ludit. Et comparat. vñ lasciuiose sius. sime. aduerbius. et hec lasciuositas raris. Itē a lasciuus vel lasciuia dicitur lasciuio uiui. uire. i. luxuriari: ludere: veterari. vel lasciuiose se gerere.
 Lasso scis. i. incipio lassari infirmos. verbum inchoativum. et formatur a lasso sas. addita co.
 Lasso fas. i. fatigari. vnde lassus sa. sum. i. fatigatus vel grauius. Et comparatur. vnde lassitudo dinis. i. fatigatio.
 Lasso actiuum est cum omnibus suis compositis.
 Latus ra. tum. in lato tas. vide.
 Latebra. a lateo tes. dicitur latebra bre. i. obscuritas. et ide latebrus sa. su. i. plen latebra vel obscuritas. et cor. te. nālr
 Lateo tes. tui. tere. i. abscondi: vel eē in abscondito. hz adhuc aliā significatiōez s3 quā struif cū actō. et ppe rei aiate ut siliu latet me. i. ignozat a me. Si vō dicat ego lateo hoc siliu: aut nihil est dcm: aut falsum est quod dicitur: nec latine dicitur. et struif cū tali actō trāsittine. Lateo tes. pponit. ut deliteo tes. tui. i. dorius latere. reliteo tes. tui. i. ite nū vel retro latere. Lateo neutz est cū oib suis ppositis. et caret supino s3 vsus. deberet tñ fm analogiā facere latitū penl. cor. et corripit hāc syllabaz la. quā pposita mutāt in li. cor. vñ Qui. de arte. Nocte latet mente: vitiōq ignoscit oi. fm quosdā. Aly dicūt q supinū facit latituz etiā fm vsus. et hos sequoz. et ide latito tas.
 Lateralis. a latus dicitur hic et hec lateralis. et hoc laterale a latere existens.
 Laterculus li. diminutivum. et sunt laterculi parui lateres
 Lateres. b later teris. ē gleba cocta. vñ fit murus. et dicitur lateres a lat' ra. tū. qz lati et spaciosi formant. Et nota q p'ris. dicitur hoc nomē deficere in oib suis casib singularibus et pluralib' pter actm singularē: nos tñ vrimur hoc noie i vtroq nūero i quolibz casu sic dicitur Dug. tñ noia' tū' nō ē in frequēti vsu. s. later. et cor. penl. lateres. Et nota hāc eē nāz lateris: q qto plus abluif: rāto plus exasperascit. et deterior fit. vñ qdā volēs signare: seruire se iutilr cuidā a quo nūq remuneratōez pseq dberet: iter rogar' a quodā: qd ageret puerbialr dixit. Lauo laterē qsi iutilr seruiō: sic iutilr laborat q laterem lauat.
 Latericus cia. ciū. i. de latere existēs a later teris. dicitur.
 Laterna a lateo tes. dicitur hec laterna ne. qz ibi itus lateat cā dela. Vñ dicitur Pāp. Laterna eo dicitur q ignis in ea luceat et lateat vas lucerne est. et cor. p'mā. Vñ in Grecis. dicitur Quo candela latet tibi sit locus ille laterna.
 Laternula le. diminutivum parua laterna.
 Latero ras. rani. a lat' lateris dicitur. et ē laterare: iūgere aliqd alicui alteri apponere. Et pponit vt allatero ras. i. iuxta laterare. Collatero ras. i. sil' laterare. Dilatero ras. i. a latere remouere. Et ē actiuū latero cū oib suis ppositis. et
 Lateo scis. inchoa. i. incipio latere. (cor. te.
 Latex. tics mas. ge. dicitur a latebra vel a lateo tes. et ē latex p' p'rie aq subterranea. qz latet in venis terre. qlibet tñ li quoz dicitur latex: s3 deriuat per adiūctū. vt bachic' latex vel aqticus latex. et filia. et cor. penl. gti. s. i. ante c. et nominatiuus desinit in ex. correptam naturaliter.
 Lathomia mie. fe. ge. est lapidis cessio. et dicitur a lathomus.
 Lathomus. a laos qd est lapis. et thomos qd est diuisio sectio vel icisio pponit hic lathomus mi. i. cesor lapidum. qz incidit lapides et diuidit. et cor. to.
 Latibulum li. penul. cor. i. latebra: vel obscuritas. et deriuat

tur a latebra.

Laticosus sa. sum. i. aquaticus vel aquosus: vel liquorosus et dicitur a latice.

Latinus na. nu. penl. pdu. et ppe latini dicti sunt italici a latio vel a latino pre lauine. s3 postea et latini dicti sunt et alij extra italiā. s3 nō nisi l'ati ppe q l'ras hñt latinas. Et ide hec latinitas raris. multitudo latinoz et ppetas: q qd dicitur latinus vel lingua latina. Et a latinus dicitur latinoz naris. vbi depō. et latinizo zas. i. more latinoz se h're vel log. vñ excellēter ppe dicitur latinari. q congrue loq' latinis l'ris. Nā lai ci et italici qsi barbari sunt respectu litteratorum.

Latito tas. tau. tare. frequentatiuum de lateo tes. latituz tu. u. in o. et corripit ti.

Latiū ty. ponit p roma. et vt dicūt historie: saturnus e grecia iouē filiu fugiēs circa fines vbi nūc roma ē latuit. et ab ei' latebra latiū ē appellata. Vñ Luca. in p'mo. Sētibus iussis latiū p'bere cruozē. et pōt ibi poni adiectiue: latiū cruozē. i. romanū cruozē. Et scribit p t. latiū: s3 sonet c. pp vocalē sequētē. Et a latituz dicitur hic et hec latialis. et hoc le. Vñ idē in eodē. Pertrāsit latiale caput.

Lato tas. latus ra. tū. i. amplius vel spaciosus. et deriuat a lateo tes. qz q lata sūt ex magna parte abscondunt. vel quia sunt apta ad abscondēdū: et p'gedū aliqd. Et p'pat lat' tior. simus. vñ late. tius. sime. aduer. et hec latitudo dinis. et pdu. p'mā: s3 lat'. teris. eā corripit. vñ vsus. Seruat ab hoste lat' leuū clipe' mibi lat'. Itē latū tu. est supinū ac comodatū a fero fers. Et ide lato tas. frequentatiuum: vide in fero fers. Itē lato tas. tau. tatū. i. in latū extendere. et ampliare. et tūc deriuat a lat' ra. tū. Lato pponit cū con. et fit collato tas. i. sil' latere. Itē cuz di. et dicitur dilato tas. ratū. i. extendere vel differre. vñ dilatat' ra. tū. i. extēsus vel diues factus. Et pōt eē frequentatiua istoz vboz p'fero collatū. et differo distuli dilatū. Et est lato tas. actiuū cum omnibus suis ppositis. et pdu. la.

Latria trie. ē seruit' q soli deo dicitur exhiberi. et exhibet. et ē latria qdā vt cardinalis. et reducitur ad iustitiā. consistit enī latria i eo q reddidit deo qd sibi dberet. et pp hoc ad iustitiā reducitur: nō qsi spēs ad gen' s3 sic vt anexa ad pncipale q p'cipat modū pncipal'. Dic nota q glosa dicit sup illud psalmi: Adorate scabellū rē. Caro xpi nō ē adorāda illa adoratiōe q soli deo debet. Ad cui' itelligētiā sci re te volo q hūanitas xpi pōt duplr cōsiderari. vel pnt itelligi nō diūcta vbo. et sic nō debet ei latria: s3 hec cōsideratiō ē i intellectu tm. vel pnt itelligi vnita vbo. et sic pōt et dicitur honorari vno honore cum vbo. et sic debet ei latria. vel alio mō. et sic debet ei dulia vel hypdulia: et ita loquitur p'dicta glo. Vñ dicit Aug. sup illo Joānis. Nō turbetur cor vestrū. Ego igit dominicā carnē. imo pfectam in xpo hūanitatē iō adoro. qz a diuinitate suscepta. et deitate vnita ē: vt nō aliū et aliū: s3 vnū et eundē deuz et hoīem dei filiū eē cōfiteor. Deniqz si hominē separaueris a deo illi nunqz credo neqz seruiō: velut sigs purpuraz vel diademata regale iacēs iueniat nūquid ea conabit adorare. Cū vō ea rex fuerit idutus periculus mortis icurrit si ea cū rege qd adorare p'tēperit: ita et in xpo dño humanitatē nō solā vel nudā: s3 deitati vnitā. s. vnū filiū deū verum et hominē vep sigs adorare p'tēperit eternalr moriet. vide et in dulia. Itē pōt et qri an ymaginib' xpi exhibendus sit cultus latrie. Ad hoc dico q ymago pōt duplr cōsiderari: vel fm q est res qdam. et sic nullus honor ei debet. sic nec aly lapidi: vel ligno: vel fm q est ymago. et qz idē motus est in ymaginē inq'ituz ymago et in ymaginatu. iō vnus honor debet ymagini et ei cuius est ymago. et iō cum xps adoret latria. silr et eius ymago adorāda est latria. Quare sit ad orientem adorandum: vide in tabernaculum. et etiam in ymago.

Latriensis. a latria dicitur hic et hec latriensis. et hoc latrie se qui latriam impendit.

Latrina ne. penul. pdu. dicitur a lateo tes. et est latrina puat' feces sus. s. cloaca que latet in domo in loco puato. vñ et puata dicitur. Quia dicitur latrina quasi latrat' ani. quia ibi an' latrat et hymologia est secundum Dug. Super illud autem. 4. Reg. ca. 10. Destruerunt edem baal. et fecerunt per ea latrinas. dicit magister in historiis. i. subterraneos cuniculos ad mudandas vias urbis.

Latro tras. traui. trare. prope canum est. et per translationem latrare dicitur fortiter garrere. vel rationem aliquam dicere. et proponit ut allatro tras. i. iuxta vel ad aliquid vel valde latrare. Collatro tras. i. simul latrare: vel cum latrate latrare. Delatro ras. i. valde vel fortiter latrare. Illatro tras. i. itus vel latrare. Relatro tras. i. itez vel retro latrare: vel resistere: vel dicitur. Sublatro tras. i. post vel postus latrare: et est latro neutrum cum omnibus suis propositis. et cor. la. nali: ut per in illo versu. Nat canis in potio: latrat extra: fulget in alto.

Latro. a lat' dicitur latro onis. cois ge. et dicitur latrones satellites magnatum que circumdant latera eorum quasi laterones. Item latro dicitur vispilio que in siluis latet: ut expoliat transeuntes. et tunc dicitur a lateo tes. et ideo hoc latrocinium nunc. et ideo latrocinorum nunc. vbi deponit. i. pdari: vel latrocinium exercere. et cor. ci.

Latrocinorum naris. in latro expositum est.

Latrunculus li. diminutivum parvus latro.

Latumia mie. vinculum: cathena: carcer vel custodia carceris.

Latus teris. neu. ge. dicitur a lateo lates. quia nobis iacentibus lateret. et corripit la.

Latus ta. rum. in lato tas. est.

Latusculi li. dimi. parvum lat'. et format' a lat' addita culu.

Lauacrum a lauo uas. dicitur hoc lauacrum cri. i. lotio vel ablutio. et cor. penul. nali: s. in versu possit positio eaz pducere. Vñ in auroa ponit penul. cor. vbi agit de oblatione magorum. Illud de lauacro gallica lingua tenet.

Lauatio onis. i. baptismus: ablutio: a lauat' ta. tu. lauati. addita o. Vñ Eccl. 34. Qui baptizatur a mortuo. et itez tangit mortuum quod proficit lauatio eius: et est secundum antiquos que regulariter declinabatur lauo uas. nau. uare. uatū. Sicut secundum illam antiquitatem iuenit h' lauatoz toris. et h' lauatrix cis. et h' laua

Lauatoz toris. i. lauatio onis. expositum est. (torium ru.)

Laudabilis a laudo das. dicitur h' et hec laudabilis. et hoc laudabile que est dignus: ut laudet. Et proponit cum in. et dicitur h' et hec illaudabilis. et hoc le. que non est dignus ut laudetur.

Lauo das. dau. dare. datum. vñ h' lauatoz toris. et hec lauatrix cis. et hec laudatio onis. et laudat' ta. tu. quod componit cum in. et dicitur illaudat' ta. tu. i. non laudatus. et quicquid inuenit non laudabilis pro illaudabilis: s. sit laudatus. Laudo componit cum co. et dicitur collaudo das. i. simul laudare. Et est actiuum cum omnibus suis compositis.

Lauerna ne. dea latronum et furum. et dicitur a lateo lates vel a latro latronis.

Lauo uas. laui. lautum. vel lotum. iuenit tñ uaul. uatū. secundum antiquos quod est regulari'. Lauare. i. mudare: purificare: vel abluere. et ideo lauo uis. ui. uere. i. bumectare: aspergere: vel madefacere. Lauo uas. et lauo uis. cum omnibus suis propositis siqua habet actiua sunt. et hñt idem proteritum et supinum. et cor. hac syllabam la. in presentibus: s. in proterito eam pducit. Vñ quidam. Ulcera culpaz lauet aut lauat vltor eaz. Item. Qui rigat ille lauit qui mundauit bene lauit.

Lauo uis. ui. uere. in lauo uas. est.

Laurolum li. in laurus vide.

Laurus rea. reum. in laurus vide.

Laurus ri. fe. ge. et hic laur' rus. rui. et hec laurea ree. quidam arbor que nunquam viriditate deponit: quasi laudus vel laudea. vñ a laus dicitur. quia olim cum laudibus ea victorum capita coronabant: vñ laudea dicebatur: s. postea mutata est d. in r. et dicitur laurea. et ideo laurus rea. reu. i. de lauro

existens. vel ad laurum pertinet. et hec laurea ree. i. victoria: vel corona de lauro: vñ laureat' ta. tu. i. laurea coronat'.

Laura a laurea hoc laureum rei. vnde hoc laureolum laureolum. Item a laurea hoc laureum rei. vnde hoc laureolum laureolum. Laureum etiam dicitur remuneratio que consequetur ex ludo pro quo laurea corona victores remunerabant. Laureolum vero dicitur ludus ille. et dicitur quidam quod ludus ille est discus vel virga que supponit virge et ibi voluit. Vñ Junenalis. Laureolum velox etiam bene letulus exit.

Laus. a laudo das. dicitur hec laus laudis. et est laus ipsa virtus inter: laudatio vero ipsa laudantis oratio. nam laus etiam sine celebratione constat: et est vnius syllabe laus.

Lausantes in lauso fas. vide.

Lauso. a laudo das. dicitur lauso fas. i. laudare. ideo lausantis. i. laudans. et lausantes. i. laudantes.

Lautia tie. in lauticia vide.

Lauticia. a laut' ta. tu. dicitur hec lauticia cie. et hec lauticia cie. i. epulaz magnificentia. Prope lautice: vel lauticie dicitur deliciosus. et delicati cibi: vel mudicie. et ideo lauticiosus sa. su. et lautiosus sa. su. i. deliciosus. Et proponit. et ideo hec lauticio

Lautior ozis. in lautus exponit. (sitis ratis.)

Lauciosus sa. sum. in lauticia est.

Laur'. a lauo vel lauoz dicitur laur' ta. tu. i. lauatus ta. tu. sine lotus. Item lautus accipit actiue secundum quod est nomen. et tunc tamen valet laur' quod se bene procuras: quasi munde et deliciose se procuras. Quidam tamen dicitur quod lautus est syncopatum pro lauatus: quod non credimus esse verum. Et comparat lautus tior. sim'. secundum Dug. Vñ Greg. Lautiores cibos: quicquid sine culpa sumimus. i. preciosiores vel deliciaiores.

Laxare. i. ampliare vel soluere secundum Dug. vnde laxus laxaxum. Unde in hymno beati Joannis baptiste. Ut quant laxis resonare fibris.

Lazarus interpretatur adiutus. eo quod a morte a domino fuerit resuscitatus.

L ante E

Lea lee. vel hec leena ne: dicitur vxor leonis. et dicitur a leo. Job. 4. Vox leone et dentes catulorum leonum contriti sunt.

Lebes tis. mas. ge. paruum cacab'. cognalis. s. cacabus. et facit actus singularis lebetis vel lebera. et hinc sumit hec lebeta te. pro eodem: vñ lebetes iuenit in plurali numero i veteri testamentis: ut per Exo. 27. et pdu. penul. gr. sicut ante. Vñ in auroa. Dignos presbyteros credo signare lebetas. Et scias quod prope in notio vulgari cacab' appellatur vas eneum. s. paroliu. Lebes vero est vas lapideum quod dicitur lauezo.

Lebe' dicitur est iudas iacobi. Vide in iuda. et acuit penul.

Lecca ce. est prope lingedi vel leccacitas. a lingo dicitur.

Leccacitas. a lingo gis. dicitur hec leccacitas tatis. et hic leccatoz toris. et hec leccatrix cis. nam talium est lingere.

Lechi. i. maxilla sicut habetur iudi. 15.

Lechit' ti. mas. ge. vas est. s. ampulla: ut dicitur de auricalco secundum Dug. Pap. vero dicit. Lechit' in regnoz libro ampulla olearia. et pdu. penul. Vñ in doctrinali dicitur. Et pducunt lechitus et hermaphroditus.

Lectica. a lect' dicitur hec lectica ce. i. currus in quo deferunt lectus. vel est cortina circa lectum: vel etiam ipse lectus. et dicitur tunc lectica secundum quosdam a lectis herbis. et est idem quod thoz secundum Dug. Pap. vero dicit. Lectica dicitur lect' impatorum. et pdu. penul. Vñ Quidam. Lectica dicitur dissimulater abi. Isa. 66. In lecticis et in mulis et in carrucis. Et a lectica dicitur lecticari' ru. que dicitur currum: vel que facit lecticulos: vel que in lectulo iacet portat. et lecticarius ria. rium. mobilis declinatur in eodem sensu: vel qui pertinet ad lecticam: et hic et hec lecticalis. et hoc le. in eodem sensu.

Lectio onis. fe. ge. formatur ab hoc genitiuo lecti de lect' cta. ctum. addita o.

Lectisterniu. lect' cti. proponit cum sterno nis. et dicitur hoc lectisterniu nunc. i. lect' strat' et pparat': vel loc' in quo lectuli

Lectio. i. preparatio: vel p̄ni vel stramēta lectoz: vel locus in quo hoies sedere vel iacere consueuerunt.
Lectio tas. frequē. est de lecto ctas. ⁊ format̄ ab vltio supino. s. lectatu a. mutata in i. cor. ⁊ u. in o. vt a lectatu lecti: sicut etiam a rogatu fit rogito.
Lectiuncula le. diminutiuum parua lectio.
Lectio ctas. i. frequēter legere. ⁊ format̄ a lectu vltimo supino de lego gis. conuersa u. in o. fit lecto.
Lector tozis. d̄r a lego gis. ⁊ d̄r lector a legendo. i. p̄currēdo vñ ⁊ nauis d̄r legere q̄qd p̄trāsīt vñ a legēdo. i. colligēdo oia q̄ legit: q̄si collectoz. vñ a legēdo. i. figuraz sonos p̄nūciādo. ⁊ differt a participio. q̄ nō p̄ueniūt alicui ex eadē cā. p̄cipiū. n. p̄uenit alicui ex actu vñ passiōe: s̄z nomē vñ bale p̄uenit alicui nō ex actu vel passiōe: s̄z ex frequētia vñ assiduitate vñ industria. D̄r. n. aliqs lector: vel q̄ sciam vñ p̄ritiā h̄z legēdi. vñ q̄ assidue vñ frequēter legit. vñ ab officio d̄r in ecclia lectozes a legēdo frequēter: sicut psalmiste d̄r a psalmis canēdis. Uide i ordo ⁊ i scribo.
Lectorius ria. rium. quod pertinet ad legendum: vel ad lectozem: ⁊ deriuatur a lector tozis.
Lectrum ctri. a lego gis. dicitur hoc legium gy. pro eodem. s. pro pulpito. ⁊ dicitur similiter a lego gis.
Lecturio ris. i. legere volo: a lectu format̄ addita rio. ⁊ meditationē significat. ⁊ cor. u. ante rio.
Lect cti. d̄r a lego gis. q̄z antiq̄ solebāt legere i lectis suis q̄ ⁊ circa lectulos habebāt parietes illitos cera: vt si aliq̄d dignū memorie occurreret animis eoz statiz graphio i illa cera illud designarēt ne possent tradere obliuioi. Et ide h̄ lectulus li. dimi. Et nota q̄ exterior ps lecti d̄r spōda. iterioz pluteū. Et vt d̄r Prisc. h̄ lect cti. q̄d antiq̄ ē hui⁹ lect cti. q̄rte decli. p̄tulerūt. Et vt d̄r Jsi. genial lect cti p̄p̄e sunt qui sternunt puellis nubētib⁹: sic dicti a generādis liberis. De hoc vide in geni⁹. Itē lect cti. ctum. mobilr declinat̄. ⁊ tūc est participiū de legoz geris.
Ledo dis. si. suz. ledere. i. frāgere: terere: vulnerare vñ necare. ⁊ d̄r ledo q̄si late edo. ⁊ ē ethymo. vñ h̄ ⁊ bec ledibil. ⁊ hoc le. h̄ ⁊ b̄ lesibil. ⁊ hoc le. Ledo p̄ponit̄ vt allido dis. si. suz. i. ledere ad aliqd. Collido dis. si. su. i. sil ledere. Eli do dis. si. suz. i. valde vñ extra ledere. Illido dis. i. itus vñ valde ledere. Interlido dis. si. sum. i. interpolatim ledere. P̄lido dis. i. p̄fecte ledere. P̄relido dis. i. p̄ alyz vñ añ ledere. Oblido dis. i. s̄yl circa ledere. Relido dis. i. itez vñ retro ledere. Ledeo ⁊ ei⁹ p̄posita sūt actiua. ⁊ faciunt p̄teritū i si. ⁊ supinū i suz. Itē ledo vbiq̄z p̄duc h̄ac sylla. le. quā p̄posita vbiq̄z mutāt i li. silr p̄ducūt fm Dug. Et Prisc. in p̄mo maio. d̄r. Ne diphtōg⁹ trāsīt i i. p̄ductā: vt quaero ingro. laedo: illido. Et p̄ hoc p̄z q̄ ledo scribit̄ p̄ ae diphtōgū: s̄z taceť a in p̄nūciatione.
Ledo donis. fe. ge. i. maris exūdatio: sicut malma est eiusdem retractio. ⁊ dicitur a ledo dis.
Leena. in lea exponitur.
Legalis. a lex deriuat̄ hic ⁊ bec legalis. ⁊ hoc le. qui legem seruat ⁊ fidem. vnde legaliter aduerbiuz. ⁊ bec legalitas ratis. ⁊ legalis lis. le. quod pertinet ad leges.
Legatari⁹ ry. in legatum est.
Legatio onis. i. missio fe. ge. ⁊ format̄ a legati genitiuo d̄ legatus ta. tum. addita o. fit legatio.
Legatiuncula le. diminutiuum parua legatio.
Legatū ti. a lego gas. d̄r. ⁊ est legatū q̄d in testamēto dimittit̄. ⁊ differt a caduco: q̄d. s. cū fili⁹ deest: cadit sup nepotē vñ aliū de cognatiōe: s̄z legatū extraneo dimittit̄. vñ Jue. Legatū oē capis: necnō ⁊ dulce caducū. Et h̄nc legatari⁹ ria. riu. q̄d p̄rinet ad legatuz. ⁊ hic legatari⁹. ⁊ bec legataria cui legatū dimittit̄. Itē a lego gas. p̄ mittere vñ h̄ legat⁹. ⁊ bec legata. i. missus siue missa: vñ nūcius: siue nūci a. vñ vsus. Legat⁹ missus. legatū morte relictum.

Legere in p̄terito pdu. p̄mas duas syl. s̄z in infinitiuo eas cor. Un̄ qdam. nō audes legere que nō legere p̄ores.
Legia gie. fe. ge. est parua nauis. ⁊ dicitur a lego gis. quia legat. i. percurrat ⁊ transeat aquas.
Legibilis. a lego gis. dicitur hic ⁊ bec legibilis. ⁊ hoc bile. ap̄tus ad legendum.
Legio onis. fe. ge. d̄r a lego gis. q̄z legebāt. i. eligebāt q̄ d̄be rēt eē d̄ legiōe. vñ legio d̄r a lex gis. q̄z lege i castris se habebāt. vel lege i legiōe dispositi erāt. P̄rope q̄dē lingua macedonū d̄r falanx vñ falāga: galloz caterua. n̄ra legio Et sūt i legiōe sex milia sexcēti sexaginta sex hoies: i corbozte gngēti: i manipulo ducēti: i cēturia cētū: in turma vñ alia triginta hoies. s̄z turma ē peditū: ala militū: i dca
Legionari⁹ ria. riu. de legiōe existēs. Cnia decē fm Dug. vel ad legionem pertinens. ⁊ dicitur a legione.
Legista ste. communis ge. dicitur a lex. ⁊ est legista qui docet legem: vel qui vacat legibus.
Legitim⁹. a lex dicit̄ legitim⁹ ma. mū. i. bon⁹ fm legē habitus vel fact⁹. ⁊ scribit̄ per vnū t. cor. n. antepenul. Quidi⁹ de arte. Legitimū finem flamma virilis habet.
Legito tas. pen. cor. i. frequēter legere. ⁊ format̄ a sc̄da p̄sōa p̄ntis indicatiui modi h̄ vbi lego gis. remota s. ⁊ addita
Legiū gy. exponit̄ in lectrū tri. (to. vt lego legito.
Lego gas. a legi p̄terito mutata o. i. i. fit lego gas. i. mittere vt rex legauit ioānē i tusciā. Et legare ē i testō aliqd alicui dimittere: ⁊ p̄p̄e p̄ manū heredis. Et p̄p̄it̄ vt allego gas. ablego gas. i. alioz suz legare. Collego gas. i. sil legare Delego gas. i. de vno loco ad aliū: vñ deoz suz legare. Oblego gas. relego gas. Lego gas. cū oib⁹ suis p̄positis ē actiui. ⁊ pdu. le. s̄z lego gis. cor. le. vñ vsus. Si tua scripta lego scriptū lege q̄d tibi lego. Et Prisc. d̄r i octauo libro. lego gas. ⁊ lego gis. ⁊ dico cas. ⁊ dico cis. ē i p̄ma p̄sōa h̄nt d̄riam t̄p̄oz: nā lego gas. ⁊ dico cis. penl. pdu. s̄z lego gis. ⁊ dico cas. cor. vñ vsus. P̄ria dico lego. tertia dico lego.
Lego gis. equocū ē. Legere. n. ē furari vñ colligere. Jsa. i7. Spicas leget. Itē legere. i. trāsire: siue nauigare. Act. z7. ca. Legebāt cretā. Itē legere est scriptaz figuraz sonos p̄ferre. vñ ex scriptis figuris p̄nūciabilia colligēt. ⁊ ita legere ē furū ⁊ vginū ⁊ nauitaz ⁊ viatoz ⁊ clericoz. vñ ver sus. Sur aurū. vgo flores: mare nauta: libros Cleric⁹: eguoce singula q̄sq̄ legit. Redde singula singulis. ⁊ distingue significatiōes. Lego p̄ponit̄: vt colligo gis. gi. lectuz. i. sil legere. Diligo gis. exi. ctū. i. amare. Deligo gis. i. de alyz legere. Eligo gis. gi. ctū. i. excerpe: q̄si extra alia aliqd legere. Itē itelligo gis lexi. ab iter ⁊ lego: ⁊ mutāt r. i. l. P̄rlego gis. i. p̄fecte legere. P̄religo gis. i. añ legere. re ligo gis. i. retro vñ itez legere: seligo gis. i. eligere seo: suz q̄si ab alyz legere. subligo gis. i. furari: q̄si subit⁹ vñ latenter legere. Lōponit̄ ē tū nec. ⁊ d̄r negligo gis. c. abiecta. ⁊ assumpta g. p̄ adiectionē. Lego gis. ⁊ oia ei⁹ p̄posita sūt actiua. Itē oia p̄posita a lego mutāt e. i. p̄nti simplicis i. i. vt colligo diligo itelligo: pligo: preligo: seligo: p̄ter relego q̄d nō mutauit le. i. li. cā d̄rie ad religo gas: s̄z p̄teritū ⁊ supinū sui simplicis seruāt imutata: vt collegi collectū: ele gi electū: p̄ter itelligo diligo ⁊ negligo. q̄ mutāt p̄terituz sui simplicis: vt dilexi: neglexi: itellexi fm Dug. De h̄ ē d̄r d̄r Prisc. i. io. li. Lego igit legis i p̄p̄one i gi. fac seruās simplicis p̄teritū: vt colligo gi. relego gi. q̄d cā d̄rie nō mutauit le. i. li. Excipiunt̄ a lego tria p̄posita mutatiā simplicis significatiōe q̄ nō faciūt i gi. s̄z i xi. ⁊ sic nō retinent simplicis p̄teritū. s. negligo lexi. itelligo lexi. q̄d atig iter lego lexi. p̄ferebāt diligo lexi. Dec Prisc. De p̄dcōz p̄teritis tal̄ dat̄ vsus. Si. lego n̄ mutat nisi di. nec iuxeris iter
Legumē a lego gis d̄r hoc legumē minis. q̄z legit. i. colligitur manu. vñ ⁊ legumē: q̄si lectū manu d̄r. ⁊ est ethymo. vñ legumē a legēdo. i. eligēdo. veteres. n. queq̄ meliora

erāt. f. fabā pisaz & lēticulā legebāt. i. eligebāt. vel qz melioza eligunt p semine. & pdu. penul. legumen.

Leguminari^o. a legumen h leguminari^o ry. & leguminaria rie. q vl q custodit vel vedit legumina. & adiectiue leguminari^o ria. riū. qd fit d legumie vl qd ptiert ad legumē.

Lelex gis. sic diē Dug. h & h^o lelex gis. qdā ppl^s ē q p^o diceba^t lex gis. s; postea cā dōie geminata ē syllaba. Et ide lelegi^o gia. giū. Pap. vō diē lelex gis. ppriū gētis penl. cor. P^oris. ēr vbi determinat de. 78°. termiatiōib^o tertie decli^o natiōis. sic diē. In ex. core. vt h lelex gis. & h ilex ilicis.

Lema vel lemos grece latine dicitur vorago.

Lemanus ni. quidam fluuius in alemania.

Lemb^o bi. mas. ge. pua nauicla a lego gis. d^r. vñ lēbulus li. dōimi. alio noie liter. i. carab^o q nane i fluuijs. & paludib^o

Lemias i libya tradūt trūcos sine capite nasci. (vtunt. os & oculos h^ore i pectore: ita diē Jfi. in. io. li. ethymolo.

Lemos. in lema vide.

Lemur muris. mas. ge. Nota h q lemur fuit frater romuli. vñ h lemur muris. qsi remur. Lemures ppe dicte sunt fantastice apparitōes & nocturne q apparebāt Romulo post mortē Remi quē iterfecerat vl iterfici fecerat. & iō dicti sunt lemures qsi remures. Vñ Dora. i. epis. Nocturnos lemures: portētaq; thessala rides.

Lena a leno nonis. d^r hec lena ne. i. leccatrix vel psiliatrix stupri. Lena etiā iuenit pro quodā genere pally. Unde Persi^o. Cui circa bumeros byacintina lena.

Lendex cis. fe. ge. i. tarinus vermis in largo.

Lendiculus li. paruus lens.

Lendosus sa. sum. lendibus plenus: a lens dis. dicit^r.

Lene^o nei. mas. ge. i. bach^o. & d^r a lenio nis. qz leniat curas: vl qz fit lenis ad portādū. vl lene^o d^r a lenoy qd ē lac^o vl cupa i quā vl i quē vinū decurrit expressum. & ēr lacum d^r bach^o pducere. Et ide lene^o nea. neū. i. bachic^o.

Lemē minis. i. lenimētū. & d^r a lenio nis. & pdu. ni.

Lenio nis. niui. nitū. i. placare: hūiliare: lenē facere. vñ hec lenitio onis. & h^o lenimē minis. & h^o lenimētū ti. & h^o & hec lenis. & h^o ne. Et ppa^o lenis nior. nissim^o. vñ leniter ni^o. nissime. aduer. & h^o lenitas tatis. & h^o lenitudo dinis. Lenio pponit: delinio nis. Oblinio nis. i. placare: lenē & dulcē facere: ob aliqd lenire. Lenio & ei^o pposita actiua sūt. & pdu. lenio vbiq; hāc syl. le. quā ei^o pposita. mutāt in li. & eā pducūt. vñ fit qdā coincidētia iter hec pposita & cōposita a lino nis. Qz lenio pducatur pma p3 p Quidiū d ar te dicētem. Leniet iicipiens oia sentit amor. Et Horati^o in epis. Lenior & melior sis accedente senecta.

Lenipes. pedis. ge. omnis. i. lenes habens pedes. & cor. penul. tam nominatiui q; genitiui.

Leno nonis. mas. ge. i. leccator vl psiliator stupri. & deriuat a leno nis. qz mentes miseroy blandiendo & deliniendo seducit vt nundinet eorum corpora.

Lenocinor a leno nōis. deriuat lenocinor naris. at^o. sū. nari. i. leccaciter viuere: vel meretricari: vl illō offiū exercere. s. stupri adulatōe famulari. vñ h^o lenociniū ny. i. leccacitas vl lenitudo: vl act^o vl offiū lenōis. & cor. ci. lenocinor.

Lens dis. fe. ge. d^r a lēt^o ta. tū. & ē lēs dis. fetus sextupedis. Vñ qdā. Lēs lēdis capiti: lēs lētis puenit ori. Itē alius. Lēs mordet p d. mordet si capiat t. Itē lēs aial lēdis: lēs p legumine lētis. Itē a lēt^o deriuat h^o lēs tis. qdā gen^o leguminis: qz hūida & lēta ē. vel qz lente surgat.

Lens tis. in lens dis. exponitur.

Lenteo. a lento tas. dicitur lenteo tes. tui. esse vel fieri lentum. inde lentesco scis inchoatiuum.

Lenticula le. diui. qdā legumē idē qd lēs tis. item lēticula parua & rotūda macula in carne ad similitudinē lētis. vñ lēticulosus sa. sum. i. plen^o lēticulis. Et in his significatiōib^o d^r lēticula a lēs tis. Itē lēticula d^r vas oleariuz ex

auro & argēto ppe. & tūc dicit^r a liniēdo. qz reges & facendotes inde liniebantur & inungebantur.

Lentigo. a lēs tis. d^r hec lentigo ginis. i. vestigiū puularuz maculaz in corpore. f. lēticula: & pdu. ti. Vñ qdā. Est bona lens comedi: non lentigo faciei. Et a lētigo dicitur lētinginosus sa. sum. i. plenus lentigine.

Lentiscus sci. fe. gen. quedam arbor dicta a lentus. qz culpis eius lenta sit. i. mollis & flexibilis.

Lenitudo dinis. in lentus exponitur.

Lentos grece plen^o vl plenitudo latine. Et hinc pponit^r b^o finētia i lēt^o: vt vinolēt^o: sōnolēt^o. Est. n. regula. Oia noia pposita apud latinos i lēt^o desinētia sunt pposita ex pcedētib^o dictionib^o & lētos greco: vt sōnolēt^o a sōno & lētos greco. vinolēt^o a vino & lētos greco & c. & oia significāt rez plenā rei appellate p dictionē pcedētē i pponē: vt vino lētus. i. plen^o vino: sōnolētus. i. plen^o somno.

Lent^o. a len^o deriuat lent^o ta. tū. i. flexibilis: vt lēta salige lēt^o. i. ociosus: & lēt^o. i. piger & tard^o. & lēt^o. i. mollis: nō fortis: vt arc^o lēt^o: & lēt^o. i. nō bñ sicc^o: vt frumētū est lētū cū nō ē bñ siccū. Qz at qdā d^r lēt^o. i. plen^o: pp h^o pposita vinolēt^o: sōnolēt^o & filia: friuolū ē: nūq; n. lēt^o iuenit i talisignificatiōe: nec pdicta noia pponit^r a lēt^o: s; a lētos greco: qd significat plenitudinē sic dixi i lētos. Lent^o ppa^o lētior. tissim^o. vñ lēte ti^o. tissime. aduer. & h^o lenitudo dis. & forma^o ab h^o g^o tō lēti. addita tndo. itē a lēto d^r lēto tan. tani. tare. i. curuare vl flectere vel tardare: lētū facere s; Du. Pap. vō diē. Lente. i. paulatiz gradati tarde leniter. Lēt^o. i. tard^o: segnis inefficax: lāguid^o: ociosus. Ex p^odis p3 q ille vsus nō ē recipiēd^o. Plenū: flexibile tardū: lēt^o tibi mōstrat. Quia fm Dug. lēt^o nō iuenit p plenus.

Lenulus li. diminutiuum paruus leno.

Lenunculus li. diminutiuum paruus leno.

Leo les leui letuz lere: idest destruere: delere: s; non est in vsu: & componitur deleoles. leui. letuz. lere. i. destruere. Leoz eius composita sunt actiua.

Leo a leon abiecta n. dicim^o nos latini h leo on is. & vt diē Jfi. iz. ethymo. leo grece latine rex iterpta^r eo q pncps fit oius bestiaz. Vñ eoz in pectore ē: firmitas i capite: cū dormiūt vigilāt oculi: cū ābulant cauda sua cooperiūt vestigia sua ne eos venator iueniat. cū genuerint catulos trib^o diebus & trib^o noctib^o catulus dormire ferit: tūc deide p^oris rugitu vl fremitu veluti tremefact^o cubilis loc^o suscitare d^r catulū dormiētes. Circa hoiem eoz nā: vt nisi lesi nequeāt irasci. Patz. n. eoz mīa exemplis assiduis: pstratis. n. parcūt. captiuos obuios repatriare pmittūt. Doiez nō nisi i magna fame iterimūt. De leōe ēr diē Ambro. in Hexamerō. 6. Leo nā supb^o: ferox: aliarū feraz generib^o miscere se nescit: s; qst rex qdā plurimoz ddignare pfortiū. Qui ēr cibū fastidit besterniēt sue esce ipsas religas auersat. Que aut se ei sociare fera audeat: cui^o voci rātus nāliter iest terror: vt multa animatiū: que p celeritatē ipetū ei^o possent euadere: rugiētis ei^o sonitu velut quadā vi attonita atq; ictra deficiāt. Leo gallū: & maxie albū vēt. Leo eger simiā qrit vt eā duoret q possit sanari. Ois fera egra canis hausto curat sanguine. Et scias q leo aliqñ signat xp̄s: aliqñ diabolū. vñ diē Bre. i. 5. moza. Quia nā vniuscuiusq; rei ex dinet sitate pponit^r: in sacro eloq; per rē quālibet licite diuersa figurant. Dabz gpe leo virtutem. habet & seuitiam. vtute ergo dñm: seuitia diabolū signat. Vñ dicit in apocalip. Uicit leo de tribu iuda. De diabolo vō dicit vter apostofoz. Sicut leo rugiēs circuit querens quez deuoret. De leone aut in quantum signat christum dicit Salomon in. 30. capitulo puerbioz. Tria ingt sunt que bene gradiunt: & quartū qd icedit feliciter. Leo fortissim^o bestiaz ad nullius paret occurrum. Gallus succinat^o

lumbos. Et aries: nec est rex qui resistit ei. Et q stult^o ap-
paruerit postq̄ eleuat^o ē i sublimē: sic exponit Greg. i. 30.
libro moral. Ipse q̄ppe h^o loco leo ponit de quo in Apo-
ca. scriptū ē. Uicit leo de tribu iuda: q̄ fortissim^o bestiaz
dī. q̄ in illo q̄d i firmū ē dei forti^o ē hoib^o. q̄ ad nulli^o pa-
uet occursum. Dīc. n. Venit p̄nceps mūdi hui^o: t̄ i me nō
bz q̄c̄q̄. Gallus succinct^o lūbos. i. p̄dicatores sci: t̄ iter h^o
noctis tenebras v̄ez mane nūciātes: q̄ succincti sūt lum-
bos. q̄ a mēbris suis restringunt fluxum luxurie: in lū-
bis q̄ppe luxuria ē. vñ z eis a dño dī. Sint lūbi vñ p̄cin-
ti. Et aries nec rex ē q̄ resistat ei. quē arietē i h^o loco ac-
cipim^o nisi p̄mū itra eccliam ordinē sacerdotū: de q̄bus
scriptū ē. Afferte dño filios arietū: q̄ p̄ exēpla sua gradiē-
tē pplm: q̄ nō subsequētē ouīū gregē trabunt: q̄b^o spūalr
recte viuētib^o nlls rex suffic̄ oīo resistere. q̄ q̄tūlibz p̄se-
cutor obuiet it̄tionē eoz nō valet p̄pedire. Sitiūt. n. ad
eū quē desiderāt. t̄ anxie currere. t̄ moriēdo puenire. po-
nuit ḡ leo p̄m^o: gallus sc̄dus: terti^o aries. Apparuit ēt x̄ps
p̄mo. deide sci p̄dicatores apli. t̄ tūc demū spūales p̄res
eccliaz: p̄positi videlz. t̄ duces gregū q̄ sunt doctores se-
quētū pploz. v̄ez q̄ post hec anti x̄ps appebit. ḡ illud
q̄rtū subdidit dicēs. Et q̄ stult^o apparuerit postq̄ eleua-
t^o ē i sublimē. ipse q̄ppe i sublimē eleuabit quū deū se eē
mētiet: s̄z eleuat^o i sublimē stult^o appebit. q̄ i ipa elatōe
sua p̄ aduētū veri iudicis d̄ficiet. De quo neq̄q̄ moueat
quēq̄ q̄d sup^o dcm̄ ē q̄ icedit feliciter. Tria q̄ppe ice-
dere bñ dīc. t̄ q̄rtū feliciter. Nō. n. oē q̄d feliciter bñ: ne-
q̄ i hac vita oē q̄d bñ feliciter: nā leo t̄ gallus t̄ aries bñ
icedūt: s̄z nō h̄ feliciter. q̄ p̄secutōez t̄ bella patiunt. q̄r-
tū vō feliciter t̄ nō bñ icedit. q̄ i fallacia sua anti x̄ps gra-
diē: s̄z iuxta breue t̄ps vite p̄ntis i sua fallacia p̄sperabi-
tur sic d̄ eo sub antiochi specie p̄ danielē dcm̄ ē. Robur
datū ē ei i iuge sacrificiū p̄ p̄ctm̄ t̄ p̄sternē veritas in
terra. t̄ faciet t̄ p̄sperabit. Quō Salomō ait. Incedit feli-
citer hoc Daniel dīc. p̄sperabit. Quō aut p̄ leonē Mar-
cus euangelista figurat: dicam in Marcus.
Leocrisis: leucos q̄d est albū p̄ponit cū chrysos: q̄d ē aurū
t̄ dicit hic leochrysis gēma aureo colore it̄ueniēte cā-
dida vena fm̄ Dug. Pap. vō dicit. Leochrysis gēma est
colore aureo vena candida it̄ueniente.
Leonontis. in leos vide.
Leoninus na. num. penul. pdu. i. res leonis vel ad leonem
pertinens. t̄ dicitur a leo onis.
Leontophon^o phoni. fe. ge. dī a leon q̄n est leo. t̄ dī leonto-
phonus q̄dā bestia modica sic dicta. q̄ si capiat t̄ exura-
rat: t̄ eius cinere carnes asperse ponant per vias leones
necāt: si quātulūcūq̄ ex illis sumpserint.
Leopardus di. mas. ge. p̄ponit a leo t̄ pardus. t̄ dī h̄ leopar-
dus di. q̄d regulari^o diceret leonispardi: vt ex v̄traq̄ p̄te
declinaret. t̄ nascit leopardus ex adulterio leone t̄ par-
di. vñ parde t̄ leonis. t̄ hinc hec leoparda de. fm̄ Dugu.
Pap. vō dīc. Leopardus ex adulterio leone t̄ pardi na-
scit. t̄ tertiā originē efficit. vñ dī. t̄ sic vult Dug. q̄ p̄pona-
tur leopard^o ex duob^o rectis. t̄ iō ex v̄traq̄ p̄te regulari^o
declinet. Alij vō dicūt cū q̄b^o ego. q̄ leopardus p̄ponat
ex corrupto t̄ itegro. s̄. ex lea vel leena t̄ pard^o. t̄ sic regu-
lariter ntūs declinat. t̄ obliquus manet ideclinabil. nō
n. dī leopard^o eo q̄ sit partiz leo. t̄ partim pardus: s̄z q̄
natus ex leena t̄ pardo: t̄ hoc sentit magister bene.
Leos apud grecos equocū ē. Leos. i. ppl̄s: leos. i. p̄nceps vñ
rex. vñ greci dicūt: leon q̄dā aial. q̄ p̄nceps sit oīum
bestiaz. t̄ hinc abiecta n. dicimus nos hic leo onis.
Lepidulus. in lepidus exponit.
Lepidus da. dū. dī a lepus. t̄ est lepidus sale sapiētie d̄dit^o
suavis curialis mollis t̄ dulcis. t̄ paratur lepidus. dīoz.
dīssim^o. vñ lepede dī. dīssime. aduer. t̄ b^o lepiditas tatis.

t̄ lepidulus la. lū. i. aliquātulū lepidus. t̄ hec lepidus de. i.
antiquoz patz imago. Et p̄ponit lepidus cū in. t̄ dī ille
pidus da. dū. i. i suavis: i spidus: fm̄ Dug. Grecis. fac̄ dif-
ferētiā iter lepidus t̄ facetus. vñ dicit. Sed verbis le-
pidus aliquis factisq̄ facetus.
Lepozinus na. num. in lepus vide.
Lepozinus ria. rium. in lepus vide.
Lepos oris. mas. ge. dī a lepus. t̄ est lepos dulcedo t̄ suavis-
tas in v̄bis. q̄ lepozina caro suavis est. t̄ pdu. penult. ḡi
lepos poris. s̄z lepus poris eā cor. vñ v̄sus. Silua tenet le-
porē. sapiētis lingua leporē. vide etiam de lepos in q̄r-
ta parte in capitulo de coloribus rhetoricis.
Lepra: purigo ginis. p̄ponit cū leo les. t̄ dī hec lepra pre-
s. aspitas cutis cū puritu t̄ s̄q̄mosa. q̄ let. i. d̄let purigini-
nē. i. scabiē p̄ hoc q̄d foras emittit. vñ q̄ p̄ puriginē d̄let
carnē hoīs. vñ dī a lepidus herba cuiē silis i aspitate. t̄ in
s̄q̄mositate. vñ leprosus sa. sum. t̄ cōparat leprosus. fior.
sissim^o. vñ leprose sius. sissime. t̄ hec leprositatis. tatis. An
leprosus debeat celebrare missas. dicā in dictione missa.
Lep^o a leuis dī h̄ lep^o oris. q̄si leuis pes. q̄ leues h̄eat pedes
t̄ velociter currat. t̄ ē ethy^o. t̄ cor. po. vñ lepozin^o na. nū.
penl. pdu. t̄ lepoz^o ria. rium. penl. cor. vñ b^o lepozia rie. dī
q̄dā vitis q̄ cito tēdit ad maturitatē. t̄ ē lep^o p̄miscui ge.
t̄ ide addita culus fit dimi. h̄ lepusculus li. pu^o lep^o. p̄ro-
uer. 30. ca. Lepusculus plebs iualida. vñ dīc̄ p̄ris. i. 3. li.
Lep^o q̄d solū i us. masculinū siue epicenū dissylabū lati-
nū tertiē decliatōis assumit ntō culus. t̄ fac̄ dimi. vt lep^o
Lepusculus penul. cor. in lepus vide. (lepusculus.
Lestibil. a ledo dī h̄ t̄ hec lestibilis. t̄ hoc le. idē q̄d ledibilis
Lestio onis. fe. ge. ē lestura a ledo dis. vel a lesus sa. sum. lest
addita o. per formationem.
Lestura re. fe. ge. i. lesto a ledo dis.
Lesus sa. sum. a ledoz deris. participium.
Letalis. a letum ti. dicitur hic t̄ hec letalis t̄ hoc le. i. mor-
talis. inde letaliter aduer. i. mortaliter. t̄ pdu. ta.
Letamen minis. neu. i. firmus sic dicitur eo q̄ suo nutrimē-
to leta reddit gramina.
Letania mie. i. rogatio vel iuocatio. t̄ p̄pe p̄ mortuis facta
t̄ dī a letū ti. fm̄ Dug. t̄ acuit penul. Pap. vō dīc. Leta-
nie grece latine dicunt rogationes que inducunt p̄pro-
gandum deū t̄ iprecādum. vide in exomologesis.
Letargia gie. penul. acuta. vide in dictione letargus.
Letargus. a lethe q̄d interpretat̄ obliuio dī hic letargus gi.
morib^o obliuionē afferēs t̄ somnus. vñ in Boe. p̄bia in-
gt leargū patif. s̄. cōem moribū illufarū mētū: vñ letar-
gicus ca. cū. penul. cor. i. obliuiosus: vel q̄ letargus patif.
t̄ hec letargia ge. penul. acuta. ipsa obliuiois i firmitas. s̄.
oppressio cerebri cū obliuioe t̄ somno iugi.
Letat^o ta. tū. i. mortu^o vel mortificatus: t̄ dī a letus ti. vñ
Qui. metamor. Quo simul intravit letataq̄ corpora vi-
dir. t̄ scribit p̄ oe. diphthōgū: sic loetū. Inuenit ēt letatus
ta. tū. a letor t̄ aris. p̄cipiū: vñ in psal. Letat^o suz i bis q̄
dicta sunt mibi. t̄ tūc scribit p̄ ae. diphthōgū sic letor.
Lethe a leo les. dī lethe b^o lethes: palus ifernalis. q̄ d̄let
memoriā: vñ t̄ interpretat̄ obliuio. q̄ ex quo aie bibūt de
aq̄ illi patiunt obliuionē p̄teritoz fm̄ poetas: vel futu-
roz fm̄ phos: vñ lethe^o thea. theū. i. ifernalis vel perti-
nēs ad lethe vel obliuiosus. vñ t̄ lethea papauera dicitur
mus. q̄ obliuionē mādentib^o p̄ferūt t̄ acuit penultimā.
Luca. in. 3. Ne nō lethee iunx obliuio ripe.
Lethe fe. ge. quedā arbor cui^o succ^o gustat^o p̄fert obliuio-
nem. t̄ dī a lethe. Lethe p̄ponit cū fagin q̄d est come-
dere. t̄ dī hic lethofag^o gi. fruct^o illi^o arboris qui valet
ad irritādū amorē. vñ Qui. d̄ remedys. illo lethofagos
illo serenos in antro Esse puta t̄c. vel legit̄ ibi sc̄d̄z quos-
dam loetofagos per oe. diphthōgū in p̄ma syllaba t̄ sine

h. in secunda syllaba. Est autem letofagus fagi. vermis corpora mortuorum comedens. et componitur a loetum ti. quod est mors: et fagin quod est comedere.

Letheus thea. theum. penul. acuta in lethe exponitur.

Letofagus. in letbes vide.

Leticia in letus exponitur.

Letifer ra. rü. penul. cor. i. ferēs mortē: a letū et fero fers cōponit p oe. diphtōgū: vñ laetifer ra. rü. i. ferēs leticiā a fero et let^o vel leticia. et tūc scribit per ae. diphtongum.

Letifico cas. caui. care. catum. verbum actiuum. i. letuz facere. et componitur a letus ta. tum. et facio. et cor. fi.

Loetū ti. i. mors p oe. scribit fm Pap. et dī a leo les. vñ dīc Pzif. i. 9. li. a deleo deles. cui^o simplex leo i vsu nō ē delectū fit. vñ et letū ipa res q̄ delet vitā q̄si a leo simplici qd̄ i vsu n̄ pferē ē. vñ qdā. Linq̄ metū leti nā stultū ē tpe oī.

Let^o ta. rü. p ae. scribit q̄ a latitudine dī. qz gaudio mētis. dilatef fm Pap. Dug. vñ dīc a lat^o ta. tū. deriuat let^o ta. tū. i. hilaris: q̄si latus. qz latā et extēsam hēat faciē. solent .n. lacti faciē distēdere: ecōtra tristes corrugare. et pparatur let^o. tior. sim^o. vñ lete tius. sime. aduer. Itē a letus ti. addita cia. fit leticia. cie. q̄si laticia: et ē leticia vultus: gaudiū mētis: exultatio vñ vborz et mēbroz. Itē a let^o dī le tor taris. tat^o. suz. et pponit collectoz taris. et est deponēta le letoz cū suis ppositis. et ēt scribit p ae. diphtōgū. Let^o pponit vt prelet^o quāletus tamletus. i. valde letus.

Leu a ue. fe. ge. i. sinistra. et dī a leuo uas. qz aptio: sit ad leuādū et portādū aliqd. ipsa. n. portat clypeū: et enses et. vt dextra expeditioz sit ad agēdū: vñ leu^o ua. uuz. i. sinister vel malus: vel puerus. et pdu. le. s3 leuo uas. cor. le.

Leuatorium ry. in leuo uas. vide.

Leuos grece dicunt album.

Leucothoe leucothoes fe. ge. i. alba dea. s. auroza vel hyno mī portuū. et pōit a leucos qd̄ ē albū. et theos de^o s3 Du. Pap. et dīc lacothoe vñ leucothoa. i. alba dea q̄ ē auroza.

Leuga finitur passibus mille quingentis: leugas galli vocant greci stadia: nos miliaria fm Papiam.

Leuī iterptat addit^o vñ assumpt^o: dixit. n. Lya qm̄ pepit eū Nō ambigēs de amore viri: nūc mecū erit vir me^o. qz peperi ei tres filios. et tūc acuit i fine. Itē leui ē pteritū d̄ lino nis. leui. letū. et de leo les. leui. qd̄ nō ē i vsu. Itē leui ē nomē d̄tis h^o nois h^o et h^o leuis. et h^o ue. et tūc pma acuit.

Leuia uie. quedam mensura terre que quingentis passib^o finitur. et dicitur a leuo uas.

Leuīathan est serpens tortuosus in aqs. s. diabolus i mūdo q̄ in hui^o seculi mari volubili versat astutia. et acuit in fine. et iterptat additamētū eoz: quoz. s. nisi hoiuz qb^o in paradiso semel culpā puaricatiōis itulit. et hanc vsqz ad eternā mortē quotidie pessimis suggestionib^o extēdit: q̄ busdā reatū fenore pcti multiplicat: penas pculdubio si necessatiōe coaceruat. pōt quoqz leuīathan p antiphrasim siue p irrisiōē vocari. Primo qppe hoi p̄suasiōe calida diuinitatē additurū se phibuit: s3 immortalitatē tulit Additamētū hoiūm q̄ p irrisiōē dici potuit qbus dum hoc qd̄ erāt se addere spōdet: et hoc qd̄ erāt fallēdo subtraxit: s3 leuīathan iste hamo capt^o est. qz in redēptione dū p satellites suos escā corporis momordit diuinitatis illū aculeus pforauit: q̄si hamus qppe fauces deglutientes tenuit: dū in illo et esca carnis patuit: quas deuozator appeteret: et diuinitas passionis tpe latuit q̄ enecaret. sic dicit Greg. in. 33. lib. moza. exponēs illud Job. 40. ca. An extrahere poteris leuīathan hamo.

Leuidentis a leuis pro non ponderoso dicitur hic leuidentis huius leuidentis quedam vestis dicta. qz caro filo leuiter densata sit. et videtur componi a leui et densus.

Leuigo a leuis qd̄ est plan^o deriuat leuigo uigas. penl. cor. et est leuigare planare limpigare leuez vel planū facere.

Et videt^o pponi a leuis et ago agis: s3 poti^o est ethymologia leuigo. i. leuē ago qz pōnis ostēfio: vñ leuigar^o ta. rü. i. planatus vel politus. Heñ. 6. ca. Fecit arcam de lignis leuigatis. Item a leuigo hec leuiga leuige instrumentus leuigandi: quod etiam complanatorium vocatur.

Leuio uias. maui. deriuat a leui p non pōderoso. et leuiare leuē facere: vel exonerare: pōdus auferre vñ oimnue re qd̄ vulgo dī allebigare. Et pponit vt alleuio uias. col leuio uias. et est actiuū cum oibus suis compositis.

Leuipes a leuis et pes pponit leuipes pedis. ge. oīs. et penl. cor. vbiqz. i. leues hīs pedes. s. planos vel agiles.

Leuir leuiri mas. ge. a leuis dicitur. Et est leuir cognatus. s. frater mariti vel vxoris: quasi leuis vir: a quib^o videt^o componi. et cor. penul. genitiui.

Leuīs. in leuo uas. exponitur.

Leuiscoz. a leo les qd̄ ē deleo les. dī leuiscoz ris. vñ deponen. s3 nō ē in vsu. et ide pponit obliuiscoz obliuisceris.

Leuīta a Leui filio iacob dī hic leuīta te. penl. pdu. i. diacon^o. De leui. n. leuīte exorti sunt: a qb^o in tēplo dei mystici sacramēti mysteria explebant. Di grece diacones: latine ministri dīr. qz sicut in sacerdote psecratio: ita i diacono ministry dispēsatio habet. vide in diacon^o. A leuīta deriuat leuīticus ca. cū. penul. cor. res leuīte vñ p̄tinentens ad leuītā: vñ qdā liber appellat leuītic^o leuītici eo qd̄ leuīta^o ministeria et diuersitates victimarū: totusqz i eo ordo leuīticus annotetur. vnde et a leuīta dicit^o: q̄ aut dicit^o leuīta. qz vitam alioz debet leuare ethymo. est.

Leuīticus in leuīta exponitur.

Leuītissa uītisse. i. vxoz leuīte: vel que habet illud officij et dicitur a leuīta te.

Leuītonariū ry. i. collobiū vel lincū sine manicis. i. dalmatica q̄li egypty monachi vtunē hoc leuīte olim vtēbant.

Leuīculus culi. diminutiuum paruus leo.

Leuo uas. uani. uare. equiuocū est. Leuare nāqz. i. subleuare vñ leuē facere: q̄si exonerare. et leuare. i. planare: s3 differūt in tpe. qz i p̄ma significatiōe leuo cor. p̄mā: s3 i scba. s. p̄ planare pdu. p̄mā. vñ vsus. Allenat extollit: allenat corpora planat. Itē leuo uas. qm̄ p̄tiet ad leuītātē cor. p̄mā: vt dixi: s3 leu^o ua. uū. i. sinister pdu. le. vñ qdā. Non ego spōte leuo pōdus q̄ sit graue leuo. i. brachio sinistro Et a leuo uas. fm vtrāqz significatiōē v̄baltia. s. leuatoz leuatrix leuatio leuamē. et hoc leuatoriū tozy. loc^o in quo lenat vel planat aliqd. Leuo uas. fm vtrāqz significatiōē pponit vt alleuo uas. eleuo uas. deleuo uas. releuo uas. subleuo uas. Et est actiuū cū oib^o suis ppositis. Itē a leuo. uas. s3 vtrāqz ipsi^o significatiōē deriuat h^o et hec leuis. et hoc leue. et ponit p̄ agili et nō pōderoso et p̄ plano. s. qd̄ pilis et asperitate caret: s3 ē ibi dīa in tēpore: vñ qdā p̄ plano leuis: p leuītate leuis. Itē p̄ supposito leuo: p̄ plano dicitō leuo. Et fm vtrāqz significatiōē pparat leu^o. uior. uissim^o. vñ leuīter ui^o. uissime. aduer. et hec leuītas tatis. et assignat i Grecis. differētia iter facile et leue. vñ versus. Dicit^o id facile qd̄ nō grauat ad faciendum. Cui pondus inest dicitur esse leue.

Leuus ua. uum. in leuo uas. exponitur.

Lex legis dī a lego gis. qz legif. et ē lex ius scriptū asciscēs honestū: phibēs strariū. Vel lex est scriptū pp̄lo pmulgatū magistrato querēte. et pp̄lo respōdēte. Solebat. n. magr ciuitatis quū legē aliquā vellet p̄stituire ascendere pulpitū in media contione et querere a pp̄lo si vellet illud ratū eē: et accepta respōsione a pp̄lo deinceps p lege habebat fm Dug. Inde legifer ra. rü. i. legē dās vel ferēs. Et scias qd̄ lego gis. cor. le. in p̄senti: s3 in p̄terito pducit. vñ lex legis tenet nām hui^o p̄teriti legi cū p̄mam pducat. vñ versus. Nō decet illa legi que sunt cōtraria legi. De lege naturalī. vide in conscientia.

Lexis interpretat pausatō v'l sermo. et ide barbarolexis s'z
Dug. Pap. v'o dicit. Lexis grece latine locutio. i. quelibet
syllaba vel vox que scribi debet vel potest.

L ante I

Lyta iterptat laboriosa: vtiq' fuit laboriosa i gñando. Plu
res. n. dolores q' Rachel fecūditate pariēdi p'pessa v'l ex
pta ē: vt vult Bre. i scōa omel. Ezech. Lyta q' iterptat la
boriosa significat actiuā vitā q' laboriosa ē. qz desudat in
ope. Lyta lippa et secūda describit. qz actiuā vitā dū oc
cupatur in ope minus videt: s'z dū mō p'v'ū mō p' exem
plū ad imitatioē suā p'rios accēdit: mltos ē bono ope
Libamē minis. ge. neu. sacrificiū v'l cib'. et d' (filios gñat.
a libo bas. et pdu. ba. Et scias q' sic d' i historijs. in p'nci
pio. Leuitici. triplex eoz: q' offerebāt occurrit discretio.
Aut. n. erat oblatio d' aialib': et sacrificiū dicebat: nec aī
octauū diē natiuitatis poterat offerri: nec eadē die et ma
ter et fet' ei'. Aut de sicca mā: vt de simila pane thure. et
p'p'e dicebat oblatio. Aut de liq'dis: vt de vino et oleo: qd
p'p'e libamē vel libatio dicebat: s'z his no'ibus scriptura
q'q' idifferēter v'tat. Itē alibi d'. Libamē et libamētuz
erat simila oleo glutinata. et vinū que cum hostia adole
bant: vt q'st vinū et panis et caro domino offerantur.

Liban'. a libo bas. d' hic liban' ni. mōs fenicū altissim' di
ctus sic p'p' thūs qd ibi colligit: vñ fit libatio fm Dugu.
vel vt d'c' pap'. Liban' est fenicū mōs in quo cedri sunt
altissime. Alter liban' est mōs arabie. vbi colligit thūs.
S'z hec liban' arbor ē arabie imēsa atq' ramosa succum
aromaticū fūdēs. et d' p'p'e h' liban' p' mōte: hec liban'
parboze: hoc libanū p' thure: qd aut d' Eccl. 24. Quasi
liban' nō ic'isus in mas. ge. auctoritati ascribim'. Itē liba
nus ponit p' tēplo Jsa. 33. Cōfusus est liban'. et obsurdit
vbi dicit glo. Cōfusus ē liban'. i. tēplū. et obsurdit ne ibi
audiant p'ces a d'no sic aī. Itē alia glo. Liban'. i. tēpluz.
vñ Zacha. ii. Aperi libane portas tuas et duoret v'l come
dat ignis cedros tuos. itē Ezech. 17. Aqla grādis magna
rū alax venit ad libanū et tulit medullā cedri et. vide in

Libasi' in mas. ge. i. bachus a libo bas. d'. (Chermel.

Libatorū. ry. loc' vbi sacrificatur: et dicitur a libo bas.

Libat' a libo liba d' et libat' ta. tū. i. sacrificat' v'l parūper
de gustat'. Et p'ponit vt illibat' ta. tum. i. nō tactus.

Libella belle. diminutiuum parua libra.

Libellulus luli. diminutiuum paruus libellus.

Libellus belli. paruus liber vel codex.

Libens a libeo bes. d' libēs bētis. oīs ge. tā p'icipiū q' no
mē. et p'parat' put est nomē: libēs libētioz libētissim'. vñ
libēter bētius. bētissime aduer. et hec libētia tie. fm Du.
et pap'. dicit. Libēs plena volūtate volens.

Libenter aduerbium. i. cum magna voluntate et animo.

Libeo bes. bui. bitū olim erat in vsu: s'z mō nō ē in vsu nisi
libet impersonale ab eo deriuatū. vñ libesco scis. inchoa.
Et notādū q' antiq' dicebāt lubet et lubesco p' libet et
libesco. vñ nos vtimur p'posito allubet et allubesco. i. obe
dire v'l p'sentire. Itē libeo et libet p'ponit vt collibeo vel
collibet. i. s' libere. vel obedire: v'l p'sentire. Itē p'ponit
vt plibeo bes. vel plibet. i. p'fecte libere. Libeo cū oibus
suis p'positis est neutrū. et libet impersonale s'lr. oē. n. imp
sonale gñis neutri. est sp'ei deriuatiue. et nulli' numeri. et
nulli' p'sone. et eiusdē coniugatiōis cui' est v'bu a quo de
scēdit. Itē libet et libeo cū oib' suis p'positis cor. hāc syl.
li. vñ facit'. Nemo placet stulto nisi dicat q' libet illi.

Liber ra. rū. d' a libero ras. et d' liber qui nō subiacet iugo
seruitutis. et p'parat' liber rior. berrim'. vñ libere. berius.
rime aduer. et libertas tatis. Itē a libero ras. hic liber qd
in q'moz significationib' iuenit: nā liber. i. cortex vel co
dex bachus vel igenu': s'z est d'ria in g'tō: nā p' bacho vel
igenuo facit g'ñū liber beri: s'z p' codice vel cortice liber

bri. Liber beri. d' fili' igenu'. qz ex libere matrimonio
fit nat' vel ort': nā filij ex libero et ancilla orti seruil' sunt
p'ditiōis. sp. n. q' nascit' sequit' deteriorē statū parentū. li
ber. cri. d' bach'. qz liberat hoīez a curis: vel qz mares i
coeūdo p' ei' bñficiū emissis seminib' liberant. itē liber
muliebri et delicata carne depingit. qz dicit' mulieres ei
attribuisse vinū p'p' excitādā luxuriā vel libidinē: vnde
et frons ei' pāpino cingit: s'z iō coronā vitreā et cornu bz:
qz cū grate et moderate vinū bibit: leticiā p'stat: cūz v'l
tra modū excitet lites: et q'st cornua addit: vñ illud. Cum
venere et bacho lis est: s'z iuncta voluptas. vnde Quidi'.
Vina parant animum veneris arma sumus.

Liber bri. est iterior tunica v'l ps corticis q' ligno adheret.
et d' a libero ras. qz liberat et defendit iteri' lignū: vel qz
ille iterioz cortex defendit ab exteriori. v'l d' liber a libe
rato cortice. i. ablato. est. n. mediū qdā iter lignū et cou
ticē. ide liber dicim' in quo legim'. qz ante vsum charte
v'l mēbrane de libris arborū fiebant volumina. et p'pagi
nabant: vñ et scriptozes a libris arborū librarj vocant'. et
et ydē dicti sūt bibliopole et antiq'ry: s'z librarj sunt q' no
ua scribūt et vetera. antiquary q' tm vetera. vnde et dicti
sunt. vel d' liber a libertate legētiū. qz olim solis liberis
studiū legēdi dabat. q' aut d' liber q'st l'raz vber. i. abū
dās vel abūdātia ethymo. ē. Et scias q' liber qñ fac' g'ñū
liberi pdu. p'mā. vñ liber ra. rū. adiectiuū. et hec libertas
tatis. ab eo descēdēs. et h' liber beri. p' bacha. et p' igenuo
pdu. li. Vñ qdā. Nō bene p' toto libertas vedit' auro: s'z
liber qñ facit g'ñū libri. s' p' codice v'l cortice cor. li. vnde
Qui. Legerat bui' amor titulū: nomēq' libelli. Itē qdā.
Daurit aquaz cribro q' discere vult sine libro. Predicta
patēt etiā in his v'sib'. Liber. i. bach': vel vir sine p'pede
natus. Ac liber ē codex: vel rapt' ab arboze cortex. P'ria
beri faciūt g'ñū. briq' scōa. Itē qdāz. Pars p'oz est cortex
liber altera: tertia suber. Item de liber libera. berū. et li
ber bri. dicit qdā. Nō docet illa liber: scripsitq' vir bñ li
ber. De libro vite habes in d'ctiōe scribo bis. Itē de li
bero arbitrio. et de triplici libertate dixi in d'ctiōe arbi
trij: s'z ibi nō dixi de q'tuoz statib' liberi arbitry. C' Vñ
hic nota. p'nt notari in hoīe q'tuoz stat' liberi arbitry. An
te pctm. n. ad bonū nihil ipediebat: ad malū nihil spelle
bat. nō habuit ifirmitatē ad malū. et habuit adiutorium
ad bonū: tūc sine errore rō iudicare. voluntas sine diffi
cultate bonū appetere poterat. Post pctm' v'o ante repa
rationē grē sue penitētie p'mit' a p'cupiscētia. et vincit. et
bz ifirmitatē in malo: s'z nō bz grām in bono. et ideo pōt
peccare. et nō pōt nō peccare etiā dānabilr. Post repara
tionem v'o ante p'firmationē premi' a p'cupiscētia. et nō
vincit. et bz qdem ifirmitatē in malo: sed grām in bono.
vt possit peccare p' libertatē et ifirmitatem. et possit nō
peccare ad mortē p' libertatem et grām adiuuātez. nō
dum tū bz posse oīo nō peccare: vel nō posse peccare p'
ifirmitatē nōdum p'fecte absorptā: et p' grām nondum
p'fecte p'sumptā. Post p'firmatiōem v'o ifirmitate pe
nitus p'sumpta. et grā p'sumpta nec vinci poterit nec pre
mi. et tūc habebit nō posse peccare: vt d'c' mag' in .z. sen
ten. dist. 25. vide in pecco cas. Et scias q' de oī statu hoīs
aliquid accepit x'ps q' oēs venit saluare. Sunt eniz vt d'c'it
est: quatuoz status hominis: p'mus ante peccatum: secū
dus post pctm' mortale et ante grām. tertius sub grā et pe
nitētia. quartus in glōria. De p'mo statu accepit x'ps im
munitatē pcti. vnde Aug. illud ioannis euāgeliste expo
nens. Qui desursum venit sup oēs est. dicit x'pm venisse
desursum. i. de altitudine humane nāe ante pctm'. qz de
illa altitudine assumpsit v'bu dei humanā nām dum nō
assumpsit culpā. Sed penam assumpsit de statu scōo. et
alios defect'. De tertio v'o plenitudinē grē. De q'rtō nō

Libum. bl. dī a libo. bas. z ē libū panis imolaceus q. s. sacri
ficat vel offertur: alio nomine dī placenta. Nume. 38. g.
p̄ter holocaustum z liba eius.

Liburnia. a libro libras dī b̄ liburnia. nie. q̄daz regio cui⁹
boies s̄t agiles z ad currēdū habiles z veloces, vñ libur
nas. na. nū. gētile: z qz liburni veloces sūt: iō pua nauis z
babilis ad currēdū dī ide bec liburna. ne. z qz s̄tr illi li
burni sunt adeo agiles z veloces. iō ab illis dī h̄ liburn⁹
q̄dā gen⁹ curr⁹ velocissimi. vñ Iuuēa. Diues z igēti cur
ret sup ara liburno. Et ex eadez rōne dī ab illis h̄ libur
n⁹. ni. p̄co vel discursor. Iuuēa. p̄rim⁹ clamāte liburno.

Licentia. a liceo. ces. vel a licet q̄d est licit⁹: deriuat̄ licēs
tis. ti. addita a. fit h̄ licētia. p̄prie at̄ licētia ē abusio z
improprietas quū aliqs de p̄cessiōe cōi v̄l alias facit q̄d
nō dz vel p̄tra artē. vñ licētia auctoris dicim⁹ quū corri
piūt p̄ductas z p̄ducūt correptas. Itē licētia dī cōmea
tus q̄d vulgariter dī cōmeatio. vñ licētio. as. actiuū. i. vul
go cōmeatate. Itē a licentia licentiosus. sa. suz. i. lasciuus
vel cui oia licent. Licens s̄m q̄ est nomen p̄parat̄.

Liceo. ces. cui. cere. ē equocū: nā licere. i. eē licitū. in hac s̄
gnificatiōe raro inuenit̄ mō p̄sonale: tñ Paul⁹ ad Corin.
ponit illud. Dia mihi licent: s̄z nō oia expediūt z Luca
nus. Dia dū liceāt nobis nil eē recuso. S̄z ipersonale ab
eo deriuatū. i. licet ē i frequēti vsu. Liceo. ces. cui. i. exter
minari: app̄ciari. sic mō app̄cio. cias. actiuū vt licēti⁹ pos
sum⁹ log. Itē inuenit̄ liceoz. ceris. deponē. Liceo ḡ z li
ceoz. ceris. depo. h̄nt significatiōes p̄rias suis vocib⁹: qz li
ceo i actiua voce passiōe ab alio illataz. i. app̄ciari: vñ z
p̄struif cū abltō it̄posita a. vel ab. p̄pone ad modū pas
sioz. Itē liceoz. ceris. sp̄ significat actōez trāseūtē. i. ap
preciare. vñ p̄struif cū accusatio ad modū actiuoz. Itē
vtrūqz cōstruif cum abltō vel ḡtō designante precii: vt
liceo a te trib⁹ obulis vel triū obuloz: z liceoz te tribus
obulis v̄l triū obuloz. Lū ḡtō vel cū abltō p̄ciū designā
te p̄struunt̄ p̄dicta v̄ba iuxta illā regulā. Verba ad pre
ciū p̄tinētia indr̄nter z i eodē sensu p̄struunt̄ cū genitiuis
z ablatiuis p̄ciū designatib⁹: vt emi istū equū duob⁹ de
narijs vel duoz denarioz. Vñ ad it̄rogatōez factā p
ḡm p̄t r̄nderi ablatiū v̄l ec̄ouerso: vt q̄ti p̄stat h̄ cap
pa: vno denario: vel q̄to emisti istū equū: centū solido
rū. S̄z q̄ genitiū p̄petēter r̄ndeat̄ ad ḡm: z ablatiuis
ad abltm̄ nō ē qd. Liceo i omni significatiōe cū suis p̄po
sitis ē neu. liceoz v̄o deponētale: z cor. hanc syllabā li. vñ
Birria. Multa licz sapias re sine nullus eris. z ide licet
z licebit q̄nqz ponūt p̄ iūctiōe aduersatia. s̄. q̄uis. nō tñ
est dicēdū q̄ licet vel licebit sit iūctiō: sed tñ verbū.

Licia licie q̄dā regio ē. vñ lici⁹ licia liciū penl. cor. vñ Qui
dius i epla. Sanguie tritolom⁹ liceā tepefecerat bastā:
Auctores q̄nqz poetica licētia penl. isti⁹ nois p̄ducūt.

Liciatorii. toz. lignū i quo liciū inoluif: z dī a licio. cis.

Lichiniū lichnos grece: latie dī luxyl lumē v̄l lucerna. vñ
h̄ lichini⁹. ny. z h̄ lichiniū. ny. i eodē s̄su. i. funis cādele
gardet i cādela v̄l cincēdula lucerne. z dīr sic: qz dāt lu
mē: z q̄nqz ponūt p̄ ipsi cādela v̄l lucernis. Virg. i p̄enei.
Sit strepit⁹ tectis vocesqz p̄ ampla volutāt. Atria depē
Lichiniū. ny. genus vestis dī a ligo. gas. qz (dēt lichni.
textura eius ligata sit in cotū quasi lignū: z est c. p̄ g. po
sta. Itē lichini⁹ aliud significat: vide i lichiniuz.

Licio. cis. cui vel lexi licitū vel lectū nō ē. i. vsu. i. trahere.
Et p̄p̄it cū ad: z dī allicio. cis. allexi v̄l allicii. i. attrabe
re q̄dā delectatiōe puocare ad se. vnde allecto. ctas. fre
que. i. frequēter allidere. Itē p̄ponit̄ vt elicio. cis. ellexi v̄l
ellici electū v̄l elicitiū: extrahere extra vocare z educe
re. vñ electo. ctas. frequēta. i. frequēter eligere: foras emit
tere. Illicio. cis. xi. vel cui. illaq̄are: i fraudē ducere. vñ il
lecto. ctas. frequē. z pellicio. cis. cui. vel lexi. pellicitiū vel

pellectū. i. decipe. Prolicio. cis. i. p̄cul elicef. Liceo z ei⁹
p̄posita sūt actiua z corripit̄ hāc syllabā li. z faciūt p̄te
ritū i xi vel i cui: s̄z elicio z pellicio frequēti⁹ i cui: alia fre
quenti⁹ i xi. z s̄m q̄ p̄teritū faciūt i xi faciūt supinū i citū:
s̄m v̄o q̄ faciūt p̄teritū i cui faciūt supinū in citū. ita dīc
Dug. p̄ris. aut̄ i. io. li. determinās de v̄bis tertie iuga
tōis desinētib⁹ i cio sic dīc. Alia i. ante cio h̄ntia: eādē i e.
p̄uertūt z cio i xi. vt aspicio aspexi illicio. lexi. pellicio. le
xi. Inuenit̄ ēt s̄m antiquos pellicui z allicii. Excipit̄ tñ
elicio. cui. z puta iō ne si ellexi dicerem⁹ p̄cipiū necario
elect⁹ fierz z eēt dubitatio significatiōis: qz supinū eligoz
geris. fac̄ electū. Dis v̄s̄is dico seq̄ns p̄risianū q̄ p̄po
sita a licio. cis. lexi lectū q̄d nō est i vsu i simplicitate fa
ciūt p̄teritū i xi. z supinū in ctuz s̄m modernos excepto
elicio q̄d fac̄ ellici elicitiū cā d̄ntie vt d̄m̄ est: nō tñ ifi
cior qn̄ p̄terita p̄dictoz verboz iueniant̄ ēt in cui vt
pellicui: z supinū i citū vt allicitū: s̄z hoc s̄m antiquos.

Liciscus. Licos q̄ est lupus cōponit̄ cum cinos q̄d est can
nis: z dī hic liciscus. cisci. z bec licisca. cisce. z vt ait Pli
nius: licisci vel licisce dicuntur canes nati ex lupis z ca
nibus quum forte inter se cōmiserentur.

Licitatio. a licitor. taris. dī b̄ licitatio. onis. z ē p̄p̄e q̄n ali
qd̄ v̄dit̄ z emprozes sup se augmētū v̄l diminutiōez fa
ciūt v̄l sp̄sionē v̄l p̄missionē. vñ z sepe licitatio dī sp̄o
sio vel p̄missio: s̄z p̄p̄e p̄dcō mō scā. Licitor. taris. i. app̄
ciari vel addere siue dimiuere p̄ciū rei q̄ v̄dit̄: vt si qs
dicat se velle p̄re aliq̄ decē solidos: z ali⁹ supueniēs di
cat: ego dabo v̄ndecī solidos. vel si vn⁹ dicat: iste equus
valz decē solidos: z ali⁹ vno plus valz v̄ndecī. z p̄oif ali
q̄n̄ licitari simplr p̄ v̄dere: vñ h̄ licitator. tozis. z cor. ci.

Licitus. a liceo vel licet dī licitus. ta. tum. q̄d componitur
cum in z dī illicitus. ta. tum. i. non licitus.

Liciū licy filum inodatus tele p̄ q̄d stamen trahit̄ z licit⁹:
z dī a licio lici: z scribit̄ p̄ c. ad cuius differentiā iste ge
nitivus pluralis de lis litis. i. litiū retinet sonū t.

Licius. cia. ciū. i. licia exp̄oif. Licon. i. dulce.

Licos grece latie dī lupus ab auuiditate vel rapacitate: qz
rabie rapacitatis que inuenit̄ trucidat.

Lictor. a lito. tas. dī h̄ lictor. tozis. qui de officio portat gla
diū z securim añ regē v̄l impatorē vt ad puniēdos reos
p̄sto sit. z dī lictor q̄si litor a litādo c. interposita: qz litat
z interficit reos. vñ z q̄cūqz regi vel iudici vel alicui p̄si
di obsequiū ad puniēdos reos lictores dicunt̄. Item
lictor dī portator cadauerz. i. qui portat cadauera ad bu
stū vel sepulturā. s̄tr a litādo vel ferēdo q̄si latoz. Itē li
ctor p̄t dici leccator vel q̄ ligat a ligo. gis. s̄m Dug. q̄ at
dī lictor q̄si legis ictor. i. p̄cussor: v̄l lictor q̄si legis actor
ethymo. est: nō p̄positio. Lictū ē supinū de ligo. gis. Itē
liquo dz facere lictū: s̄z nō est in vsu. vide in lingo. gis.

Liciū q̄n̄ ē p̄teritū de liceo lices scribit̄ p̄ c. sed q̄n̄ est p̄te
ritū de liqueo scribit̄ liquui p̄ q. z geminū u.

Lydia. die. regio ē. vñ lyd⁹. da. diū. z lydi⁹. dia. diū. Ezech.
30. Ethiopia z lydia z lydy. In lydia erāt duo fratres. i.
lydus z Tyrrhen⁹: q̄b⁹ quū illud regnū nō sufficeret p̄
iecerūt sortes qz eoz cū p̄te ppli exiret z ceciderunt sup
Tyrrhenū: q̄ cū p̄te lydoz venit i tusciā: z a suo noie di
cta est tuscia tyrrhenia z tusci tyrrheni. S̄tr ab illis qui
cū eo venerūt Tuscia dicta ē Lydia z ēt tusci lidy: vel a
noie fr̄is: qz sepe nomē vni⁹ fr̄is ponit̄ p̄ noie alteri⁹.

Lien lienis mas. ge. per i. id est splen. s̄z lyen p̄ y. i. venus.

Lienon. i. leue. Lienosus in linosus vide.

Lyenteria. Entera q̄d est intestina cōponit̄ cū lyenon q̄d
est leue: z dī bec lyenteria. rie. q̄si molle intestinuz: qz ci
bū tanq̄ p̄ aliēa intestina nullis obstātibus facit plabi.
qualēcūqz enī cibuz accepit incoctuz egerit. vñ lienteria
cus. ca. cum. qui talē infirmitatē patitur.

Lieus liei mas. ge. i. bachus: et dicitur a lien quod est splen: quia splene risus pcedit: et ebrj qñ si sp ridet. vel dicitur a ligo. gas. quia ligat linguam et ipedit: vel a lianon quod est leue: quia multo vino mebra soluit et leuiat: et ide lie. ea. eu. i. bachic: et pdu. penl. vñ Qui. de arte. Turpe iacens mulier mlto made.

Lignarius in lignum est. (facta lieo.)

Lignis grece latine dicitur lux lumen vel lucerna.

Lignu. a lichnis greco dicitur b lignu. gni. quia icelus puertat in lumē: vel quia puersuz i igne lumē faciat: vel quia aptu est flammis et lumib: et ide ligne. nea. neu. de ligno exnis vel ad lignu prinēs. et hoc lignariu. ry. locus lignoz: vel lignoz aceru. Itē h lignari gnālr opifex lignoz appellat.

Ligo. gas. gau. vñ b ligamē: et b ligatura et b ligula. Ligo pponit vt alligo. gas. colligo. gas. deligo. gas. i. valde vel deorsuz ligare vt dissoluere. Dissigo. gas. i. dissoluere quod deberet dici diligo. gas. s; cā dñe ad diligo. gas. itē pōit s. et i eodē sensu inuenit dissigo. gas. tertie diugatois. Illigo. gas. itē ligo. gas. pligo. gas. pligo. gas. pligo. gas. obli go. gas. i. ipignozare. Religo. gas. i. dissoluere vel itē vt valde ligare. Subligo. gas. qñ si sub ligare. Ligo et pposita ab eo oia s; actiua et corripit hāc syllabā li. vñ Birria. Quēlibz imodic alligat eris amor. vide in vincit.

Ligo. gonis. mas. i. sarpa quoddā instm rusticatum ad fo diēdum aptu: et dicitur a leuo leuas: quia leuat terrā. vnde ligo qñ si leuo: et ligones qñ si leuones: et pducit penultimā genitiui: sed ligo ligonis. nes. nomē gentile eā corripit.

Ligonizo. zas. zani. zare. i. sarpere: ligone terrā vertere.

Ligula. le. a ligo. gas. dicitur bec ligula. le. i. parua fascia vel cor rigia cū q aliquid ligat. vñ ligulat. ta. tū. i. ligulis ligatus vel plenus: et hic ligulatus. ti. i. coquus cui multe ligule sunt necessarie ppter veteres pānos quos induit: et ligulo. las. ligulis ligare: et corripit gu. vide in ligo.

Ligur vel ligus. liguris: in liguria exponitur.

Liguria. gurie. quedaz puincia in qua sunt vercelle nouaria mediolanuz. Papias: dicta sic ab abūdātia ligumis: vnde a ligumē dicitur. Et a liguria dicitur hic et bec ligur vel ligus. gnris. gentile penul. genitiui cor.

Ligurio. ris. rini. ritū. i. parump cibuz attingere: latēter et cito deuozare et deglutire: et ē glotonū: et ponit qñqz simpliciter p deuozare vt lingere. Et pōit abligurio. ris. i. absumere: deuastare. Deligurio. ris. i. valde vel deorsuz ligurire. Preligurio. ris. i. ante ligurire. Ligurio et eius pposita sunt neu. et pdu. hāc syllabā gu. Doza. in ser. no. Tractau calicē manibus dum furta ligurit.

Ligurius. ry. mas. ge. quidā lapis p̄ciosus dicitur a lix lincis: quia fit ex vrina lincis tēpore indurata. Exo. 38. cap. Ligurius achates. Pāp. di. liguri lapis dictus: quia fit ex vrina lincis tēpore durata. Sed Exo. 39. et 38. cap. legitur liguris sine u. et ita teneas: et hoc etiā vult Dugu.

Ligustic. a liguria dicitur ligustic. ca. cū. penl. cor. vñ Iuuēa. Nā si pcubuit q saxa ligustica portat. Itē a liguria b ligusticū. ci. qdā herba a liguria dicitur: quia abūdāt i liguria.

Ligustruz. stri. quidaz flos dictus a liqueo liques: quia cito liquet et marcescit. vnde Virgilius. Alba ligustra cadūt vacinia nigra leguntur.

Lilium lily dicitur flos lacteus. et quedā herba lactei floris. similt dicitur lilium a lacte quasi lacteum: et lilia quasi lactea quoz candoz est in folijs. vide in par.

Lima. me. a lim. mi. dicitur b lima. me. quoddā instrz fabzile: quia limū aufert de ferro: vt quia limū. i. leue faciat: et ide limo mas. maui. mare. i. purgare: polire: vel diminuere: naz lima ferz diminuit: vel limare deriuat a limus: et tunc limare. i. limo implere vel impinguare. Et cōponit vt collimo. mas. i. sil limare. Delimo. mas. i. valde limare vel limū aufert. Elimo. mas. i. purgare. Oblimo. mas. i. limpidare: polire: vt deterere: demolire: corrodere: vt limo

cooperire: et pdu. li. limo. mas. cū suis spositis. vñ Uindociniēsis. Qd fornar auro quod ferro lima flagellum.

Limaca. ce. a limus dicitur bec limaca. ce. et limax. cis. p codes verme: quia in limo moratur: vel de limo nascit: vel quia totus est immundus et limosus: et pdu. ma.

Limarius. ry. i. retiarius: et dicitur a limus.

Limas. matis. fe. ge. vestis q ptēdit ab umbiculo vsqz ad pedes: et dicitur a limb quia iferi ab extremo sui bz libū. et eadē vestis dicitur lim: hac publice vtēbāt serui et cog: et pdu.

Limum. i. obliquum. (cit penul. gi.)

Limbellus. li. dimi. paruus limbuz.

Limbulus. li. diminu. paruus limbuz: et cor. bu.

Limbus. bi. quā nos hozaz dicim fasciola est q ambit extremitatē vestiū: aut ex filo aut ex auro ptexta: assutaq extrisec in extrema pte vestimēti vel chlamydis. Dicitur tñ limb vbi cūqz fiat talis ornatūra. Dicitur etiā limbuz qñqz circuit cuius rei vel ora maris vel vestis vel chlamydis. vñ limbosus. sa. suz. limbo ornat vel plenus: et limbo limbuz limbo ornat. Itē limb pōit p qdā pte ifermi. qtuoz enī sunt loca ifermi. s. ifern dānatoz: limb pue roz: purgatoz: et limb patz. vide in ifernus et i sinua.

C Dicitur qñ an pueri nō baptizati i limbo exñtes spālē i aia sentiāt afflictōez. ad hoc dōz q cognitōez pfectā habebūt pueri i limbo exñtes eoz q nāli cognitōi sbiacēt: et cognoscēt se puatos eē vita eterna: et cāz qre ab ea excludi sunt: nō tñ ex b aliquo mō affligēt quod qñ eē possit vidēdū ē. Sciēdū ē q ex b q caret aliqs quod suā pportio nē excedit nō affligit si sit recte rōnis: s; tñ ex eo q caret eo ad quod aliquo mō pportōat fuit sic nullus sapiēs bō affligit de b q nō pōt volare sicut auis: vel quod nō sit rex vt ipator: quū sibi nō sit debitū. Affligere ē at si pua ref eo ad quod hñdū aliquo mō aptitudinē hñt. Dico q ois bō vsuz libi arbitry hñs pportōat ē ad vitā eternā psequēdā: quia pōt se ad grāz ppare p quā vitā eternā merebit. et iō si ab b defierit maxim erit dolor ei: quia amittit id quod fore sibi pole fuit: et iō in dānatis i iferno p culpa actuali q vsuz libi arbitry hñerūt: et in qb fuit aptitudo ad vitā eternā psequēdā grauior pena erit q di vifone carebūt q q igne iferni cruciabunt: sic dicā in pena. Pueri at nūqz fuerūt pportōati ad b q vitā eternā haberēt: quia nec eis debebat ex pncipys nāe: quū oēs facultatē nature excedat: nec act ppos b̄re potuerūt: qb tū bonū psequēnt. et iō oino nihil dolebūt de carētia vifōis diuine: imo magis gaudebūt de b q picipabūt ml tū de diuina bonitate in pfectōib nālib. Nec pōt dici q pportōati fuerūt ad vitā eternā psequēdā quū si p actionē suā: tñ p actōez alioz circa eos: quia potuerunt ab alijs baptizari: sic et multi pueri eiusdē dītōis baptizati vitā eternā psecuti sunt: hoc. n. ē supexcedētis grē: vt aliqs si ne actu ppo p̄mief. vñ defect talis grē nō magis tristitiā cāt i pueris decedētib nō baptizatis q i sapiētib hoc quod eis multe grē nō fiūt q alijs sibi silib facte sunt.

Limē. a limes dicitur hoc limen. minis. limia ostioz dicitur a limes: quia trāsuersa vt limites sunt. et p ea sicut p limites in agros in domū introeāt vel exeat. vñ dicitur a limes: quia p trāsuersuz posita sunt. vñ h et b limiaris et b. nare. ad limē ptinēs: et hoc liminare. naris. idē quod limen.

Limes. mitis. mas. ge. i. callis. et dicitur a limus: quia p trāsuersuz ducit et extra viā. et sunt pprie limites trāsuersa in agris itinera vel fines q agros diuidūt et termināt. et corripit penl. genitiui. Prosp. Augusto virt limite celsa petit.

Liminare in limen vide.

Liminiscus. ci. virgula inter duos punctos iacens: et dicitur a limo. i. obliquo: quia ex trāsuerso iacet: et ponitur in his locis que sacre scripture interpretes eodē sensu: s; diuersis sermonibus trāstulerunt.

Liminiū. a limes h° liminiū. ny. i. captiuitas: exiliū: expul-
 sio extra liminiū vel extra domū. Et pōit cū post: r dī
 h° postliminiū. ny. i. reuersio d̄ exilio ad iura q̄ amiserat:
 vltus qd̄ q̄s vēdicat sibi sup̄ rebus suis post reuersionē
 de exilio: vñ postliminius. nia. niū. q̄ post captiuitatē re-
 uersus iura sua q̄ amiserat recepit. vñ Prudētius. Dūc
 postliminio redeūtē suscipit alto. vñ Hiero. i. plogo Jo-
 sue. Et amissus iā diu op̄ q̄si quodā postliminio repe-
 re: q̄ Hiero. aliquos pphetas explanauerat: aliquoz
 explanationez diu intermiserat: loquitur metaphozice q̄
 vult exponēdo laborē accipe vel sumere: sic postlimini-
 ō sua resumit postq̄ reuertitur de captiuitate: q̄si diceret.
 Diu fui detēt̄ q̄si essem i captiuitate: mō ab alijs occu-
 patōib⁹ expedit̄ volo reassumei op̄ exponēdi qd̄ icepi.
Limio. a limē dī limio. nas. nauī. nare. i. limia pparare. Et
 pponit̄ vt collimio. nas. i. s̄l̄ limiare. Delimio. nas. i. val-
 de limiare vel deorsus limē auferre. Elimio. nas. i. extra
 limiare vlt̄ extra limē foras pycere vel portare vlt̄ publi-
 care. Illimio. nas. i. limē imittere vel itra limē imitte-
 re. Sublimio. nas. i. subt̄ liminare vel sub limē ponere
 vel infodere. Limino. nas. cū oibus suis ppositis ē neu-
 trer̄ illimino. nas. r elimino r sublimino: q̄ i q̄busdā suis
 significatōibus sunt actiua. r cor. mi.
Limis fm̄ Dug. h̄ r b° limis r b° lime: r lim⁹ lima limū. i.
 obliqu⁹ vlt̄ distozōns oculo. s̄. strabo. vñ h̄ limes. mitis. i.
 callis: r ide pōit̄ h̄ r b° sublimis r b° sublime. (tis.
Limitan⁹. ni. de⁹ q̄ p̄st̄ limiti: q̄ ē termin⁹ dī r dī a limes
Limito. a limes dī limito limitas. Et ē limitare terminare.
 Et pōit̄ cū con: r dī collimito. mitas. Delimito. mitas
 i. distermiare vlt̄ valde limitat̄. Elimito elimitas i eodē
 sensu. Et ē actiuū limito cū oib⁹ suis ppositis: r cor. mi.
Limo. mas. in limo exponitur.
Limosus. mosa. mosuz. plen⁹ limo. r pparat̄: r dī a limus.
Limpha. a nimpha qd̄ ē aq̄ fit h° limpha limphe mutata
 n. in. i. aq̄: r limpha ē dī qdā hūoz vel spuma i frōte ca-
 nū q̄ dist̄ p̄ caput isaniūt r i rabiē vtū f: r dī a limpha
 liquore: q̄ ad modū illi⁹ discurret: vel q̄ patietes h° vi-
 tū vitant r timēt aquā. vñ liphoz. pbaris. i. aq̄ imiscere
 vel isanire. vñ limphat⁹. ta. tū. pticipiū. r pōt̄ eē deriuati-
 uū a limpha fm̄ vtrāq̄ ei⁹ significatōez. Inuenit̄ ē lim-
 pho. pbaris. i. eadē significatōe. Stati⁹. 7. Limphat⁹. i. aq̄
 mixt⁹: r limphat⁹. i. insan⁹. vñ limphatic⁹. ca. cū. i. isan⁹.
 r pprie dī limphatic⁹: q̄ aq̄ timeat quā greci hydrofa-
 baz dicit̄: r dī pprie limphatic⁹ q̄ vitiū ex aq̄ s̄bit: cui⁹
 vitiū ē buc r illuc cursu ire sumpto vitiū a fluore aq̄: sed
 poete iā vsurpāt nomen h° gnātr̄ p furiosus. vñ limpha-
 ticus ppe dī canis a limpha quā h̄z. r hinc translātū est
 ad alia: r possunt p̄dicta scribi per pb. vel per f.
Limphoz. pbaris. in limpha est.
Limpidus. a limpha dī limpidus. da. dū. pur⁹ lucidus cla-
 rus vlt̄ manifest⁹: q̄si limphidus. r pparat̄. dioz. dissim⁹.
 Ezech. 24. sup̄ limpidissimā petrā effudit illud. vñ lim-
 pide. dī. sine. aduerbiū. r b° limpiditas. tatis. r lipido.
 das. lipidū facere purificare vel clarificare: r ē actiuū.
Limula. le. dimi. parua lima.
Limus. mi. femi. gene. terra humida r cenosa sicut que est
 in profundo aque: r dicitur a lenis: q̄ leuis sit. Item ad-
 lectiue declinat̄ limus. ma. mū. i. obliquus vel distoz-
 quens oculos. s̄. strabo sicut dixi in limus.
Linari⁹. nary. a linū dī h̄ linari⁹. nary. i. retiari⁹: r linarius
 naria. nariū. r b° linariū. i. loc⁹ vbi abūdat linū vel semē
Lineus in linx. cis. est. (lini.
Linea. nec. ē corda cū q̄ aliqd̄ dirigit̄: r dī a linū: q̄ de lio
 fiat: r si nō fiat ē d̄ lino tñ linea dī r ē signū qd̄ p̄ lineā
 fit dī lineā vt i scriptura. r linea ē lōgitudō dī sine lati-
 tudie. vñ lineo. q̄. au. i. p̄trabere vel lineas facere. vñ li

neatis aduerb. i. p̄ lineas p̄tractis. Et scias q̄ i veteri te-
 stamēto appellat̄ linea stricta camisea totū corp⁹ opiēs
 q̄ ita strictis manicis adhibebat corpi vt nulla iesset ru-
 ga: r descēdebat vsq̄ ad pedes. vñ grece poderis. i. tala-
Linearis. a linea dī h̄ r b° linearis r hoc. are. (re dicebat.
 qd̄ p̄tinet ad lineā. Et ide pponit̄ interlinearis. re.
Lincus. a linuz dicitur lineus. nea. neum. de lino existens:
 vel ad limum pertinens.
Lingua. a ligo. gis. dī h̄ ligua. gue. q̄ ea lingim⁹: vlt̄ ligua
 dī a ligo. gas. q̄ ligat vba r voces p̄ articl̄atos sonos. vñ
 ligua dī a ledō. dis. q̄ dētib⁹ illidit̄. Sic enī plectrū cor-
 dis: ita ligua illidit̄ dētib⁹ r vocalē efficit̄ sonū. vñ liguoz
 sus. sa. suz. i. loq̄la plen⁹ r abūdās. s̄. loq̄x: r pparat̄. vñ lin-
 guositas. tatis. Itē a lingua linguat⁹. ta. tū. q̄ magnaz h̄z
 linguā vel i ligua potēs. Et pponit̄ vt elinguat⁹. ta. tū. fa-
 cūduz vlt̄ eloq̄ns: r vtrūq̄ pparat̄. Itē ligua ponit̄ p̄ ligu-
 gio. Lozin. i. 4. Siue lingue cessabūt. Et scias q̄ lingue sa-
 cre sūt tres: hebraica greca: r latia: q̄ toto orbe maxie co-
 lunē: nā p̄sūq̄ sup̄bia turris illas diuideret: vna oīuz na-
 tionū ligua fuit hebraea. Credit̄ ē p̄babilr̄ q̄ in p̄ria tñ
 erit vna ligua. vñ dīc̄ Remigi⁹ sup̄ illud ad cor̄ithi. Si
 ue lingue cessabūt. Sic inqt̄ añ turrim babel vna erat lin-
 gua hebraea: sic qdā doctozes putāt expleto iudicio ipsa
 remanebit vna. Reuera i mltis liguis varietas ē: r vbi
 varietas ibi dissensio: s̄ i scōz regno nō erit dissensio: iḡ
 nec liguar̄ varietas. Itē Bernar. dīc̄. Mlti multa sciūt
 vna erit oīuz ligua: iubilatio idēfessa: vn⁹ affect⁹: amor
 etern⁹: r erit cōe oīum oipotētia sapientia pax: iustitia: r
 itelligētia: r nō erit i illa pace diuersitas liguar̄.
Linguar̄. a lingua dī liguar̄. cis. ge. cōis. i. multū loq̄x assī-
 due loq̄ns: vel copiosus liguē: r pparat̄. vñ bec liguacitas.
Linguilata. late. fe. ge. piscis q̄ formā h̄z liguē vel (tatis.
 auguratrix siue incantatrix mulier: r dī a lingua.
Lingula. le. parua lingua: r per concisionē dī lingula sicut
 dicit̄ Priscianus in tractatu diminutorum.
Linguo. gis. xi. lictū. i. lābere vel liguā alicui rei sup̄duer̄.
 Et pponit̄ vt colliguo. gis. plinguo. gis. religuo. gis. Lin-
 guo ē actiuū cū oib⁹ suis ppositis: r fac̄ p̄teritū i xi. añce-
 dēte n. r supinū i ctū r sine n. Lingo ē dī facere lictū:
 s̄ nō ē in vsu ad d̄ntiā h̄ supini lictū qd̄ venit a linguo
 gis. s̄ in p̄pōne bñ ē in vsu: vt delictū relictu. Et scias q̄
 linguo h̄z u. post g. in p̄ma p̄sona tñ: sicut r b° nomē lin-
 gua: s̄ i alijs p̄sonis vt ligis ligerē liger̄: r ceteris nō h̄z u.
Linguosus. sa. sum. in lingua exponitur.
Liniamentum. menti. i. dispositio similitudo vel figura si-
 militudinis: r dicitur a linea. nec.
Linifex. cis. penl. cor. tā i ntō q̄ in gtō q̄ vlt̄ q̄ facit vlt̄ opat̄
 linū: r ē cōis ge. r deriuat̄ a linifico. ficas. r corripit̄ fi.
Linificium. cy. est ipsa lini operatio: a linifex dī.
Linifico linificas: linū facer̄: a linū r facio pponit̄ r cor. fi.
Linio. nis. niui. nire. nitū. i. inungere. Et ē actiuū cuz oibus
 suis cōpositis: r p̄ducit hanc syllabaz li. r deriuat̄ a lino
 nis. Et scias q̄ lino. nis. tertie iugatōis: r linio. nis. q̄rte
 diuersa significat̄ s̄z grāmaticos: tñ i sacra pagina vt dīc̄
 Pap. linio fere idē significat qd̄ lio: r b° p̄z i Ezech. 13. c.
 r i Amos. 6. ca. r i moralib⁹ Brego. r i multis alijs diuie
 pagine locis: qdā tñ putāt h° scriptoz̄ vitiū accidisse.
Linipediū. a lino r pes pponit̄ h̄ linipes linipedis r hoc li-
 nipediū. pedij. in eodē sensu. s̄. lineū calciamentum.
Linipes. dis. in linipedium vide: r cor. vbiq̄ penul.
Linistema. linū componit̄ cum stamē: r dī hoc linistema
 stematis. vestis ex lino r lana p̄texta: r dī sic: q̄ in stami-
 ne linum r in trama lanā habet: r pdu. ste.
Linna. a linū dī h̄ lina. ne. i. sagū qd̄rū r molle: r ē galloz.
 Quibusdā. n. natōib⁹ sua cuiq̄ pprie vestis ē vt Parthis
 sarabere: Ballis line. Hermāis renones: Dispāis striges